MAHAMAHOPADHYAYA DR. U.V. SWAMINATHAIYER LIBRARY
U.V. SWAMINATHAIYER LIBRARY
THIRUVANMIYUR MADRAS 41
14623

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலைவிடங்கன்வித்துவான் மாரிமுத்துப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய.

புலியூர்வெண்பா.

சென்னைக் கவனர்மெண்டு நார்மல்பாடசாலைத்

தமிழ்ப்புலவராயிருந்த.

தி. க. சுப்பராயசெட்டியாரால்.

தாம் இயற்றிய உரையோடு.

சென்னை - ஞூ.

திராவிடரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிஞு வைகாசிமீ

இரண்டாம்பதிப்பு.

குருவாழ்க.

14623

நன்கறிவுறுத்தல்.

உயிர்க்குறுதி பயக்கும் கல்விபயிலு மாணாக்கர்கள் எளிதி னுணர இப்பிரபந்த மியற்றினவர் பௌத்திரர்தி-சு-வேலுசாமி பிள்ளையவா வேணடுகோளால்யாம இயற்றிய புலியூர்வெண்பா வுரையையும் பிழை திருத்தத்தையும் பார்த்துறத்தேசத்து வித்துவான்களி லொருவர் "உழுதநிலத்திற் பின்னுழுபவர் போல" பின்பு உரையெழுதி யச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய பிரதி யொன்றைப் பார்வையிட்டுச் சிற்சில இடங்களிற் குறியிட் டனுப்பினர், அப்பிரதியைப்பெற்று நோக்கும்போது உரை வரலாறென்று ஒன்றுமுன்னாப்புலப்பட்டது "ஆடையிரவல, கப்பெற்ற வொருவன் முழம்போடத் தொடங்கியதுபோல" அதிலளந்தபயனில்சொற்கள்பலவுண்டு அவைஅடியிற்காண்க

ஷை வேலுசாமிபிள்ளையவா சென்னைக்குவந்த காலையில் என்னைக்கண்டபோது மஹாகவிகள் ஐயா அவர்கள் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கரென்று கூறினர், முன்பின் இவரையும் இவா குணதிசயங்களையும் அறியாதிருப்பினு ஷை ஐயா அவர்கள் மாணாக்கா என்றமையாலவரோடளவளா வியுரையாட அன்றுமுதல் வந்துகொண்டிருந்தனர். 1889வரு A B டெகஸ்டுக்கு வழகக்கப்படியாம் பொருளெழுதி வருங் கால் வந்தவா, யாழ்ப்பாணம். தமிழப்பண்டிதரொருவர் தாம புலியூர்வெண்பாவுக்கு உரையெழுதுகின்றோம் எனக்கூறிய தற்கும், வெஸ்லிமிஷன்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரொருவா ஷை வெண்பாவிற்கு உரையெழுதுகின்றோம் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றதற்கும் சுப்பராயசெட்டியார் உரையெ ழுதப் போகின்றனா என்றுயான் மறுத்தேன், நீங்களதற்கு உரையெழுதவேண்டுமெனக்கூறித் தாம் மூலமாகப் பதிப்பித்த ஐந்தாம்பதிப்புப் புலியூர்வெண்பா ஒன்றுதந்ததுமன்றி இரண் டாம்பதிப்பில் பாதிக்குக்கூடிய செலவுபெற்றுக்கொண்டு புத்த கங்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது கேட்டிருந்தவர்க ளுஞ் சிலரிருக்கின்றனர், இந்த உண்மையைப், பிறவிக் குரு

னுக்குக் கண்கொடுத்து நடராசப் பெருமானருளால் இப்பிர பந்தத்தைச்செய்து பெருமைவாய்ந்தோர்மரபில்வந்தவர் இது பொய்யெனத் துணிந்து கூறுவரா;—கூறார்? கூறார்? அவர் தாமெழுதி யச்சிடுவதாகச் சொன்னால்யாம்மறுப்போமா, உரை யெழுதத் தெரிந்தவரானால்யாம் எழுதுவதற்முன்னரேயெழுதி யச்சிட்டிருக்கவேண்டும் "காற்றுள்ளபோதெனூற்றிக்கொள்" என்றபடி பயன் வாய்த்தபோதாவது எழுதிமுடித் திருப்பாரல் லவா; ச, கஉ, ஙஉ, ஞஉ, ஙஅ, ரூடு, ரூஅ, சுகூ, அ0, க அம் செய்யுளிலுள்ள தப்புகளை யாம் ஆசங்கித்து இவ்வாறிருக்க வேண்டுமென, தாம் உடம்பட்டதற்குப் பிறர் சாக்ஷியிருப்ப தை மறுப்பினும் தம்மனஞ்சான்றாகு மல்லவா;—தாம் பிழை யன உடம்பட்டவைகளும் அச்சிற்றவறியவர்தமையாம் எடுத் துக்காட்டிய பிழைதிருத்தத்தையுந் தவறுகளாகக் கொண்டு, என்னவிபரீதமோ, பித்தமோ, பிறவிக்குணமோ எனஇன்னம் பலபடப் பித்தர்போலப் பிதற்றுங்கவிகள் முன்னிருந்தனவென் றாவது, இன்றிருக்கின்றனவென்றாவது விரன்முடக்க இவரை யன்றிக்கூடுமோ;—எந்தவகையிலும் அபராதியல்லாத எம்மைப் பழித்த இந்தப்பெரும்பாவத்தைப்போக்க எந்தமூர்த்தி, தலம், தீர்த்தங்களிற் சென்றுபோக்கு வரோயாம் அறியோம்! அறி யோம்! இதுநிற்க. இவர் உரையெழுதிய நியாயத்தைச் சற றுப்பார்ப்போமாக.

முற்காலத்தில்நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர் உள்ளிட் உரையாசிரியர்கள் மூலாசிரியர் கருத்தின்படி உள்ளவாறே உரையெழுதி மேம்பட்டனர் என்றெழுதி யிருக்கின்றனர், அதனைச்சுருக்கிக் கூறுகின்றோம்.

இளம்பூரணர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தில் "எல் லாவெழுத்தும்" "அஃதிவணுவலாது" எனவும்இரண்டு சூத்தி ரங்களாகப் புறனடைக்கமைத்தனர், நச்சினார்க்கினியர் ஒருசூ த்திரமாகக்கொண்டும், திருச்சிற்றம்பல க்கோவையாருள் "வ ளையன்றொருகால்" என்னும்பாசுரத்துள் "நிரைவன்றழலெ ழ,, என்னும்பாடத்தை "நிரையன்றழலெழ" எனவும் "ஐய னைக்கண்ணிற்காண" என்னும் பாடத்தை "ஐயநிற்கண்ணிற்

காண" எனவும்பாடங்கொண்டு பொருளெழுதியிருக்கின்றனர். திருக்குறளில் "மதினுட்ப நூலோடுடையார்க் கதினுட்பம்" என்னும் பாடத்தைப்பரிமேழகர் "அதிநுட்பம்" எனப்பாடங் கொண்டுபொருளெழுதிமுன்னுள்ளபாடத்திற்குக்குற்றமுங்கூறி னர், இஃதொன்றோ;—பல. சிலப்பதிகாரம், திருமுருகாற்றுப் படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறு பாணாற்றுப்படை, புலவராற்றுப்படை, கலித்தொகை, குறுந் தொகை, நெடுந்தொகைமுதலிய மூலவிலக்கியங்கட்கும் அவ் வாறே. இவர்கள்காலத்தில் "இறைவன் தண்டசக்கரங்கள் இருந்தனவல்லவா "குட்டுதற் கோபிள்ளைப்பாண்டியன்" உண் டல்லவா இவர்களுக்குவந்தன அழியாப்புகழும், அரசர் சன்மா னமுமன்றிவேறியாவை. செல்லைவெண்பா, சிவகிரிவெண்பா, திருவையாற்றுவெண்பா,வேங்கடவெண்பா, கலசைவெண்பா, சிராமலைவெண்பாமுதலியவெண்பாக்களோடுபுலியூர்வெண்பா வும் ஒன்றோ, வேறோ? இவ்வாறிருக்க இந்தச்சிறு பிரபந்தத்தை மூல இலக்கணத்தோடும் திருக்கோவையார்முதலிய இலக்கிய ங்களோடும் ஒன்றாகக்கருதியது அந்தோபெரும்பாவம்? பெரும் பாவம்? தமக்குபகாரிக்கும் ஆசிரியன்முதலிய பலராயுங்காணு விடத்தில் நிந்தித்தொழுகுவோர்க்கு இஃதொருபெரும்பாவமா கத் தோன்றுமா இல்லை? இல்லை?.

இக்காலத்தில் மகாவித்துவான்கள் சரவணப் பெருமாளை யரவர்கள் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் தொன்றுதொட்டு வழங்கிய பாடங்களை மாற்றி வேறுபாடங்கொண்டனரா என்றனர், அடி ருள் ஷை நாவலரவர்கள் நல்வழியில் "நண்டுசிப்பிவேய்கதவ நாசமுறுங்காலத்தில்-கொண்டகருவழிக்குங்கொள்கைபோல்" என்னும்பாடத்தை "கருவளிக்கும்" எனப்பாடங்கொண்டு பொ ருளெழுதினா, எழுத்துமட்டுமா;—சொல்லும், அடியும், பாட டங்கூடவல்லவா;—மேற்படி ஐயரவர்களும் அப்படியே. இத் னுலிவர்களுக்குவந்தனபுகழோ,வேறோ? வெள்ளிடைமலைபோ லவிளங்கிக்கிடக்கும் அவ்வவர்பாடபேதங்களி னுண்மை இவர் மனக்கண்ணிற்குப் புலப்படாமை பெருமடமையே, அதைப் போக்குவது நம்மாலரிது, இறைவன் தண்டமேபோக்கும்.

நன்கறிவுறுத்தல்.

நாம்தப்பென்று அவாமுன்பாக மறுத்தபாடங்களுக்கு பொருளமைதியை யாங்காங்குணர்க. அவற்றுள் புதைபொருளாகவும் புதையிலக்கணமாகவும் உள்ளனவற்றைச் சிறிதுபாரபபோம். சசும செயயுளில முதற்றேவா என உள்ளபாடத்திற்கும், முதறேவா எனவுள்ளபாடததிறகும் வி[illegible], போபபையரிலக்கணத்தைக்காற பெரும்புலவர்க்குவிளங்குமா, நல்லாசிரியனைவழிபட்டு நன்னூலைப்பாடங்கேட்டு கசு-வருடம சிந்தித்து ப்பயின்றவர்க் கல்லவாபுலபடும் சசு-ம் செய்யுளில் தனையை காமருகேசஞ் சரிப்பா என்னும் பழம் பாடத்தைக்கொண்டு தனையைக்கு ஆம்மருகே[illegible]ம் எனச்சொல்வகை செய்தால்மருக்கேசம் என ஒற்றுமிகவேண்[illegible]ம் என்று ஆலோசிக்காதுசொல்வகைசெய்துபொருள் எழுதியிருக்கின்றனர், ஆதலால் யாம் அதுபோல வழுக்கிடாது தனையைகாமருகேசம் என இயல்பாகக்கொண்டு சொல்வகைசெய்து பொருள்கொண்டாம்.

ரூஉ - ம் செய்யு[illegible] ஆ[illegible]மாம் என்னும் பழம்பாடங்கொண்டேமெய்யையாண் எனகிறபரிபம், மறைக்கின்ற ஆணவத்தாலாகுமென்றல் உண்மையே, அப்பொருள் ஆணவம்ஆமமெய் என்றசொல்வகையி லடங்குமா; உபசாரவழக்கென்றல் அபசாரவழக் காயன்றோமுடியும் "சொறசெறவேதாந்தம்" என்னுஞ் செய்யுள் முதல் "எழுகேக்தொன்பான்" என்ற [illegible] - செய்யுள்காறும் அத்தலப் புராணங்களிறகூறிய மான்மியங்களைச் சுருகியல்லவா கூறியிருக்கின்றன "உணடு [illegible]நிற்கின்றவன்மாகொண்டுவா" என்றால் சமையவாற்ற ஊணராதவன் குதிரைகொண்டுவாராது ஊணமாவைக்கொண்டு வந்ததுபோல ரூஉ-ம் செய்யுளில் சோதிவைரை என்றதுபுருவமத்தியம் எனவும், மும்மடி என்றது இடைகலை, பிங்கலை, கழுமுனையெனவும், தோன்றாது என்றது இவற்றால்வரும் அவஸ்தைகளில்லையெனவும் பொருளுகூறுவார்களாகிறது வெல்லோர்கள். [illegible] மகாகவிகளிடத்திற [illegible] கற்றோர் பாற் கற்றோரும் இது [illegible] என்று நமகுமதியார்களே தோன்றாது என்றதற்கு இவ்வி[illegible] மறைபசயவெனைச்சத்திரிபு என இலக்கணம் எழுதியிருக்கின்றது, அதனைச் சற்றுப்பார்ப்

நன்கறிவுறுத்தல்.

போல, தொல்காப்பியம்சொல் - வினையியல் ௩௬-ம் சூத்திரம் உடன்பாட்டு வினைகளும் எதிர்மறை வினைக்கும் பொதுவாக ஈறுபற்றிமுடிபுகூறியதல்லது விதிப்பொருளனவாகிய வாய்பாடுபற்றிக் கூறியதல்லவே இதனை யுணராது விதிவினைக்குக்கூறும் இலக்கணத்தையமைத்துத் தாம்கூறியதுபோல எந்தஉரையாசிரியராகளாவது;---நூல்களி லிவ்வாறு வருமிடங்கள் பலவுளவாதலால், அவற்றிலொன்றுக்கேனும் இவ்வாறெழுதியது எங்கேனும் உண்டா, "கம்பராகும்பக்களிற்றினன்" கம்பத்திற்கட்டிய பெரிய மத்தகத்தையுடைய யானையை யுடையவன் எனக்கவிகள் உபமியாகஞ்செய்ய, மற்றொருகவிகும் பத்திற்பெய்துகிளறியகம் [illegible] யாகளின்னன் எனப்புதைபொருளமைந்து [illegible] யென, உபமியாகஞ்செய்ததகரம் [illegible] "[illegible] ரேதிறினல்" எனவந்தாற்போல வந்தது [illegible] கெட்டி? கெட்டி? நன்றாயிருக்கின்றது என்று [illegible] உலகிலுண்டா;—பிறர்பாலிரந்து புதைபொருளையும் [illegible] இலக்கணத்தையும் நம்பிப்பெரிய ஆரவாரம்செய்தது [illegible] ரீரும், என்னபிதம், என்னபிறவிக் குணம் அந்தோ [illegible] ருவகுகின்றோம்.

அருள்வாக் [illegible] சொல்லலாகாது இவர்பதிப்பித்த கூறியதைக்கண் [illegible] அதனைச்சற்றுநோக்குவோமாக; இவர் சித்திரபானுவாகிய பதிப்பித்த ஐந்தாம்பதிப்பில் "விவிலா - வணக்குஞ்சமத்தினுர் மகணக்குஞ்சமத்தினுர்" என்பது பொருளமைந்து பெருகுதலால் பொருளமைதிபெற ஒரு ரகரவொற்றைச்சேர்ப்பதற்கு "நூலுக்கு இருமரபினுஞ்சுந்தரமுடையவனுயிருக்கவெவ்வளவோயோசிக்கலாயினேன்" என்றவர் உரையோடு பதிப்பித்த ஆறும்பதிப்பில் ௪-ம் செய்யுளில் ஐந்தாம்பதிப்பிலுள்ள பொற்கொடையால் என்னும் பாடத்தைப் பொற்குடையால் எனவும், ௧௮-ம் செய்யுளில் புன்னுயர்க்கீயும் என்னும் பாடத்தைப் புன்னுயற்கீயும் எனவும், ௫௮-ம் செய்யுளில் கொணர்வா என்னும் பாடத்தைக் கொணர்வாய் எனவும் ௮௬-ம் செய்யுளில் காற்காட்டி யாறுதலைகாட்டி என்னும் பாடத்தைக்கா[illegible]ற்காட்டியாறுதலைக்காட்டி எனவுந்திருத்துதற்கு எத்தனைநாள்சென்றனவோ அந்தோபெரும் பிரயாசை?

நன்கறிவுறுத்தல்.

பெரும்பிரயாசை? அருள்வாக்காயினும். சுதந்தரமுடையவ-
ரோதலால் பதிக்குந்தோறெல்லா மாற்றலாம். மாசுணக்குஞ்சு,
ஞ்ட்டு, முயல், மாட்டினர், குபேரனுக்குமுடம் எனவருதலால்
பழிவெற்றிற்கு நியாயங்கள் "அடியோரேற்றினன்" என்பதற்கு
அநாமதேய நூலிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியதுபோல, அவ்
வவ்விடங்களிலருள்வாக்குளன் ஞேராட்சியைக்காட்டி யிருப்
பாரோ, அன்றிப்புதைபொருளும்புதையலக்கணமும் எழுதியி
ருப்பாரோ என்று பலதாந்திருப்பித் திருப்பிப்பார்ப்பினும் ஒன்
றுங்காணேம். கண்டது, நாமெழுதியவரையில் ஒவ்வோரிடங்
களில் ஒருசொல்லைமாற்றியும் கூட்டியும் அன்றிப் புதிதாகவே
ஒருரையில்லாமையையே. இதனை நியாயத்தலத்தி லறிவோம்.
வ மகாகவிகள் ஐயா அவர்கள் திருநாகைக் காரோணப் புரா
ணம் அச்சிற்பதிப்பிக்க எவியபணியைசிரமேற்கொண்டுபதிப்
பாரத்துவரும்போது (உ) பாரம் அவர்களனுஞையாலனுப்பக்கட-
வுள்வாழ்த்தில் "கருந்தடங்கணம்மை "கழகவிடங்கரை" என
வெனும் (உ) செய்யுள்களுக்குயாம்உரையெழுதியிருத்தலைநோக்கி,
வத் நீயெழுதியிருக்கும் உரையைக் கண்ணுற்றுப் பெருமகிழ்ச்சி
மெய்ந்தோம், இப்புராணத்தில் நந்திநாதப்படலத்தில்வருஞ் சித்
அதிரக்கவிகட்கும் காஞ்சிப்புராணத்தில் சுரகரீசப்படலத்தில்வ
எலுஞ் சித்திரக்கவிகட்கு உரை எழுதியதுபோல எழுதிமுடிக்க
ரு வேண்டுமென" சுக்கிலவருடம் கட்டளையிட்டனர்கள் திருவா
யங்கமுதுறை யாதீனம் மகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ, சுப்பிரமணிய
தேசிகசுவாமிகள் "வித்துவசிகாமணியாகிய தாங்கள் காஞ்சிப்
தவபுராணம் அச்சிடத்தொட்டது முடிவுபெறுமலிருப்பதை இப்
ததுபோது நிறைவேறும்படிபார்வையிட்டு உடனே முடித்தனுப்ப
தியவேண்டுமென" தாதுவருடம் கட்டளையிட்டருளினர்கள் இந்த
ஞைமகான்கள் மதித்த ஆசிவசனம் எமக்கோர் பெருமுகழ் விளைப்
களிபதேயன்றிக், கற்ருேர்போலநடிக்குமற்றையோர் எமது உரை
ஞையை நிந்தித்ததை யொருபொருளாகக்கொண்டு கவல்வோமா
பாரு "தம்மையிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்பதன்றிமற் - றெம்மை யிக
தோம்ந்தவினைப்பயத்தால் - உம்மை - எரிவாய் நிரையத்துவீழ்வர்
கோலென்று - பரிவது உஞ்சான்ருேர்கடன்" என்பதையன்
எனருே சிந்தித்தொழுகுவது எமதுகடமை.

பரமபதிதுணை

புலியூர்வெண்பா.

காப்பு.

பொன்னாரும் தில்லைப் புலியூர் வெண்பாவுக்குப்
பன்னாளுமேத்திப் பணிகுவாம் நன்னாளி
லகுதுஞ்சரப்பூவ கடுக்கையா னீன்றகம்ப
கருகுஞ் சரப்பூவா கழல்.

இ - ள். பொன் ஆரும் தில்லை - அழகமைந்த தில்லை வனத்தினுள்ள, புலியூர்வெண்பாவுக்கு - புலியூர்மேற்பாடும் வெண்பாமுடிவன்றி முடிதற்கு, நல்நாள் - நல்லநாளினின்று, இகக்கும் - நீங்கிய, பூங்கடுக்கை சரத்தான் - பொலிவமைந்த கொன்றைமலர் மாலையையணிந்த சிவபெருமான், ஈன்ற - பெற்ற, கனிய, கற்பகஞ்சரம் - கற்பகவிநாயகரது, பூகழல் - தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை, பல்நாளும் - பலநாளும், எத்தி-துதித்து, பணிகுவாம் - வணங்குவாம்.

செய்வதுதன்மையது என்பார்நன்னாள் இகக்கும் என்றார்.

நூல்.

சொற்செறிவேதாந்தச்சுடர்த்தகரவித்தையதாம்
பொற்சபைநின்றோங்கும்புலியூரே - முற்சமனை
வீசுபதத்தானடிந்தார்விற்கொண்டமர்விளைத்த
பாசுபதத்தானடிந்தார்பற்று.

இ - ள். சொல்செறி - உறுதிச்சொல்நிறைந்த, வேதம் அந்தம் - வேதத்தினிறுதியிலுள்ள, சுடர் - ஒளிமிகுந்த, தகரவித்தையாம் - தகரவித்தையாகிய, பொன்சபைநின்று - பொன்னம்பலம்நிலைபெறுதலால், ஓங்கும் - (எல்லாத்தலங்களிலும்)

சிறகதோங்கும், புலியூர் - புலியூரானது, முன் - முற்பொழுது, சமண்ஜ - இயமனை, வீசு - உதைத்து, பதத்துஆன் - திருவடியால், நடித்தார் - நடனஞ்செய்தருளினவரும், வில்சொணடு - வில்லையேந்தி, அமர்வினைத்த - பொரும்பொருட்டு, பாசுபதத்தான் - தம்மால் பாசுபதம்பெற்ற அருச்சுனன், அடித்தான் - அடிக்கப்பட்டவருமாகிய இறைவர், பற்று-அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம்

புலியூர். எழுவாய், பற்றுபயனிலை. பற்று என்பதை வழுவாயாக்கிப் புலியூரைப் பயனிலையாகக் கொள்ளுதலும் அடங்கும். சாமதோக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்படுதலால் வேதாந்தம் எனவும், பிரமபுரமாகிய மூலாதாரத்திலிருக்கும் தகரமாகிய புண்டரீகமென்னும் பீடத்தினுள்ளிருக்கும் அகாயமாதலால் தகராவித்தையதாம் பொ சபையெனவுங் கூறினர். இதனைச் சூசங்கிதையில் சாமதோக்கிய உபநிடதத்தாற் பரியத்தைப் பின்னும் உணர்த்த அத்தியாயத்திற்காண்க. நமமைச் சரணடைந்த மார்க்கண்டேயப் பெருட்டாக, அவருயிர் வாங்கவந்த இயமனைத்திருக்கடவூர் என்னுந் திருப்பதியில் உதைத்துருளுதல்கந்தப்புராணத்திலும், தம்மடத்தல பாசுபதம் பெறுமபொருட்டுத் தவஞ்செய்யும் அருச்சுனன் வேடங்கொண்டு, அவரிடங் கொல்ல எழுந்த மூகாசுரனென்னும் பன்றியையெய்து அருச்சுனனெடு பன்றியைவருதிது ஓர் திருவிளையாடலாகப் பொரெய்யுங்கால் அருச்சுனன் விறகமூகாசுரனடிபட்டது பாரதத்திலுங் காண்க அது பகுதிபொருள்விரிவு. (க)

தன்கருமநீத்தனுன்மதனைப்பு னைடங் நாவைநிரம்
புங்கதியைத்தந்தபுலியூரீச - கங்கையதி
மோகரத்தர்யாசடையார்மோதலையுப்பற்றவருட்
சாகரத்தர்மாசடையார்சார்பு.

இ - ள். தன்கருமம் (அந்தணாகுலத்தில்பிறந்து) தான் செய்யுங் கருமத்தை, நீத்த - ஒழித்துப் பாவத்தைமேற்கொண்டுன்மதன் - துன்மதனுனவன், முன் - முற்காலையில் (ஓர் ஊரை) நடம்காண - திருநடனத்தைக்காண, நிரம்பும் கதியை-பூர்ண நிறைந்தமுத்தியை, தந்த - தந்தருளிய, புலியூர் - புலி

புரானது, கங்கை - கங்காதேவியின்மேல், அதிமோகர் - மிக்க விருப்பமுடையவரும், மோதுஅலை - களையொடுமோதும் அலையினையும், உப்பு - உப்பையும், அற்ற - ஒழிந்த, அருள்சாகரத்தர் - திருப்பாசமுத்திரமாயுள்ளவரும், மாசடையார் - பெரியசடாபாரத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், சார்பு-சார்ந்திருக்கும் ஊர் ஆம்.

அந்தணர்குலத்திற்பிறந்த துன்மதலை யவன், தன்தந்தைசொல்லையுங் கேளாது தன்குலத்துக்கியைந்த கருமங்களையுஞ்செய்யாது கொலைகளவாதிகளைச்செய்து பலஇடங்களினுங் கிரிந்தலைந்து தன்கூட்டத்தோடு சிதம்பரத்துக்கு அண்மையிலிவருங்கால் அன்றுசனுரவியில் நிகழுந் திருவாதிரைநன்னாளாதலால் தரிசனத்துக்குவந்த அடியவர் கூட்டங்களோடுகலந்து மகிழ்ந்தனம்பலத்தை யடைந்து நடேசர்திருநடனத்தைக்கண்டு மீளுங்கால் தன்கூட்டங்களோடுங்கூடிக் கொடுந்தொழிலைச் செய்து அலையும்போது பாம்புதீண்டியுயிர்விட்டான், அப்பால் இயமன் தூதுவர்களால் கட்டியிழுக்கப்பட்டுச்சென்றனன், சிறிது நேரங்கழிந்த சிவபுண்ணியத்தால் சிவகணங்களால் அவரினின்றுமீட்கப்பட்டவன் என்பது புராணவரலாறு. (உ)

பாதகஞ்செய்துற்சகனும்பண்டிறப்பக்கண்டுகதி
போதுவுமவற்றிடைபுலியூரே - வேதன்
சிரமதலையுங்கணிதார்சேர்த்துநரசிங்கத்
துரமதலையுக்கணிந்தாரூர்.

இ - ள். பாதகம்செய் (கொலைமுதலிய) அநிபாதகத்தை விளைத்து, துற்சகன் உம் - துற்சகனென்னும் வேடனும், பண்டு முற்காலையில், இறப்ப - (தன் எல்லையில்) உயிர்விட, கண்டு—பார்த்தருளி, கதி - சிவபுரத்தில், போத - செல்ல, உவந்துஇட்டம்—மகிழ்ந்துதந்த, புலியூர்—புலியூரானது, வேதன்—பிரமனுடைய, சிரம்—தலையையும், மதலை—கொன்றைமலர் மாலையையும், அக்கு - சங்குமணியையும், அணி—அழகிய, தார்—மாலையாக, சேர்த்து—அணிந்து, நரசிங்கத்து-திருமால் கொண்ட

நரசிம்மமூர்த்தத்தின், உரம்— வலிமை, அலையை—செட, கணித்தார்—கடைக்கட்பார்வைசெய்தவர், ஊர்—ஊராம.

சையமலையிலுள்ளவேடர் குலத்திற்பிறந்து சொலைகளை முதலிய கொடும்பாதகங்கள்செய்து திரியுந் துச்சகனென்னும் ஓர்வேடன், வஞ்சிநாடானஞ் சேரகுலதிபம்போன் றவதரித்த சேரர்குலாதிபதி யொருவர் சிதம்பரத்திற்சென்று நடராசர் திருநடனத்தைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பினராய்த் தமது நாட்டினின்று சிதம்பரத்திற்குச் செல்லுங்கால் அவரது பரிசநத்தினேவலால் பொற்கமையெடுத்து அவர் சேனையோடுசென்று சிதம்பாத்தையடைந்தபின், சுரநேர்யாற் கட்டுண்டு சிறிதுநாட்சென்று இருந்தபின் சிவபுரத்தை யடைந்தனன் என்பதும், பிரமன் செருக்கடைந்து தலையிழந்தன னென்பதும், திருமால்இரணியனை வதைசெய்துதுறுமாப்படைந்தகாலத்தில் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் அந்நரசிங்கத்தை யொறுத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (ந)

நற்கதியைத் துற்றெரிசனன்மறையோனுட் களிப்பமா
பொற்குடையானல்கும்புலியூரே - சொற்கிளைநால்
ஆரணமாறங்கத்தரம்பவளமேனியிலேறு
நாரணமாறங்கத்தர்நாடு.

இ - ள். நல்கதி ஐ—நல்லசிவகதியை, துற்றெரிசனன்—துற்றெரிசனனென்னும்வேடன், மறையோன் - ஒரு அந்தணனுடைய, உள்களிப்ப— மனங்களிக்க (தந்த) பொன்குடை - அழகியகுடையால், நல்கும் (அவ்வேடனுக்கு தந்தருளிய) புலியூர்—புலியூரானது, சொல்கிளர்—புகழால் விளங்கும், நால்ஆரணம்—நான்குவேதங்களும், ஆறுஅங்கத்தர்-ஆறங்கங்களுமாகிய இவைகளை (உயிர்கள்பொருட்டு) அருளினவரும், அம்- அழகிய, பவளம்—பவளத்தையொத்த, மேனியின் - திருமேனியில், நாரணன்மால்—நாரணனாகிய திருமால், தங்கு—தங்கி, ஓர் அத்தர்—ஓர்பாகத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், நாடு—நாடாம்.

பொற்கொடையாலென்னும் பாடம் புராணத்திற்குப்பொருந்தாமை காண்க.

புலியூர்வெண்பா

ஆரணம் முதனூல் ஆறங்கம் சார்புநூல், ஆறங்கங்கள் ஆவன சிட்சை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் சந்தோவிசிதி. விந்தாரணியவேடர்களில் தலைமைபூண்டதுறறிரிசனனென்னும் வேடன்வழிப்பட்டவர்களைக் கொள்ளையடிக்கொலைசெய்தொழுகுநாளில், ஒருநாள் விருத்தவேதியனொருவன அவ்வழியில்வரக்கண்டு உன்னுயிரைக்கவர்வேன் உன்னிடத்துள்ள பொருள்முழுதுங் கொடுவெனக் கவர்ந்தனன், அவ்வந்தணனஞ்சி நாள்விருத்தருதலால் வெயிலை வெப்பத்திற்கு ஆற்றேனை நீ கவர்ந்தகுடையை மட்டுங் கொடுக்கவென்றிரக்க, நலவினைப் பயன்வந்துதலுதலால் அவ்வேடன் கொடுத்த அக்குடையைப் பெற்றுத் தலைவைக்கருகில் முறுகியயெயில் வெப்பத்தால் விசாரமிய விருத்தவேதியன் வருந்தலையாரந்தணன் கண்டு மனமுன்சென்று அக்குடையைவாங்கி நிழல்விரிக்க, அந்நிழலில் கருவினைமுறிசபன்று சிவகங்கைத் தீர்த்தக்கரையை யடைந்தனன். அத்தீர்த்தக்கரையையடையக் குடையுதவிய சிவபுராணியத்தால் அவ்வேடன் சிறிதுநாட்சென்று சிவபதத்தையடைந்தனன் என்பதுபுராணவரலாறு. (அ)

தாண்டிபுலிக்கால்கையுகிர்தானோமழுமுநிவன்
தூண்டிருந்தச்சிக்கும்புலியூரே - பாண்டியற்காய்
மாணிக்கங்காட்டினர்மாமறைப்பாலன்பாலால்
வேணிக்கங்காட்டினர்வீடு.

இ - ள. ஓர் மழுமுநிவன் - ஒப்பில்லாத பாலமுநிவர், தானண்டி - தான்டிச்செல்லும், புலிகால்கை - புலியினது கால்களிலும் கையிலுமுள்ள, உகிர்தான் பூண்டிருந்து - நகங்களைத் தம்கால்களிலும் கைகளிலும் பெற்றிருந்து, அச்சிக்கும் - அருச்சனைசெய்யும், புலியூர் - புலியூரானது, பாண்டியற்கு ஆய் பாண்டியனுக்காக, மாணிக்கம் காட்டினர் - (வணிகவுருக்கொண்டுவந்து) மாணிக்கங்களைக் காட்டினவரும், மா - பெருமையமைந்த, மறைபாலன் - ஆதிசைவ மறையவர்குலத்திற் பிறந்த ஓர்சிறுவன், பால் ஆல் - ஆட்டியபாலால், அங்கு - அவ்விடத்தில், வேணிக்கு - தமதுசடாபாரத்தில், ஆட்டினர் - ஆடியருளினவருமாகிய இறைவர், வீடு - திருக்கோயிலாம்.

தமது பிதாவாகிய மத்தியந்தினமுனிவருடைய அநுஞாயால் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று திருமூலட்டானேசுரரை வழிபட்டிருக்குநாளில் ஓர்நாள் அருச்சித்தற்கு விடிந்தபின் சென்று மலரெடுக்கலாமெனறால் வண்டுதீதும், விடியமுன் எடுக்கலாமென்றால் வழிதெரியாது, மரங்களிலேறல் கைகால்கள்பனியினால்வழுக்கும் அதனால் பழுதில்லாத மலரைக்கொணடு எவ்வாறருச்சிப்பேனென்று கலங்கிருக்கும்போது பெருமானார் காட்சிதந்து அம்மழுமுனவா வெணடுகோளின்படி கைகால்களில் புலியின்நகங்களைப்போலக் கூரிய நகங்கள்பெற்றனர் என்பதும், மதுரையில் வீரபாண்டியன் புத்திரனுக்கு மகுடஞ்சூட்ட மந்திரிகள்கருதிக்கருவூலத்திற்பாரக்க, அவ்வீரபாண்டியன்காமக்கிழத்தியா மக்களைவாங்கு போனதால்காணாது யாதுசெய்வோமென்று திகைத்துச் சோமசுந்தரக்கடவுள் சந்நிதிக்குச்செல்ல, அப்பெருமானார் வணிகருருக்கொணடு எதிர்ப்பட்டு ஏன்வருந்துகின்றீர் என்னி_ரதில நவமணிகளுமுள்ளனவெனக் கர்டடிமுரசு என்பதும், திருவிரிஞசிபுரததில் ஆதிசேஷ வேதியருள் தாதையிழந்த ஓர் சிறுவன் முனறவர, அவநால் மறையோர் உரவாமையால் அச்சிறுவனை சென்று பூசிக்கும்போது சிவபெருமானிரங்கி யச்சிறுவனுக்கு எட்டும்படி திருமுடி தாழந்தனரென்பதும் புராணவரலாறுகள் (ரு)

தத்துதிரைப்பாலுததிதன்னையமும்வெம்புலியின்
புத்திரனுக்கீயும்புலியூரே - பதித
தவந்தழைத்தசித்தனார்தாஞ்சமைத்தசேயை
உவந்தழைத்தசித்தனார்.

இ - ள். தத்துதிரை - தாவிவரும் அலைகளையுடைய, பால் உததிதன் ஐ - பாற்கடலை, அமும் - அழாநின்ற, வெம்புலியின் வியாக்கிரபாதருடைய, புத்திரனுக்கு - புத்திரராகிய உபமன்னியுமுனிவருக்கு, ஈயும் புலியூர் - கொடுத்தருளிய புலியூரானது, பத்தி - சிவநேசமாகிய, தவம்தழைத்த - தவம்நிரம்பிய, சித்தனார்தாம் - இதையத்தையுடைய சிறுத்தொண்டர் நாயனார், சமைத்த - (தமக்காக) பாகஞ்செய்த, சேய்ஐ - (அவரது) புத்திரனை, உவந்து - விரும்பி, அழைத்த - (மூன்போலுருக்கொ

ண்டுவர) அழைத்தருளிய, சித்தனார் - சித்தருருக்கொண்டுவந்த வர், ஊர் - ஊராம்.

வியாகிரபாதமுனிவர் தமதுதந்தையினனுஞ்ஞயால் வசிட்டமுனிவர் தங்கையைமணம்புரிந்து உபமன்னியு முனிவனாப் பிறந்தனர், வசிட்டமுனிவர் மனைவியாராகிய அருந்ததியார் அமமகவைக்கொண்டு தம்பர்ணசாலைக்குவந்து காமதேனுவின் பாலூட்டவளர்ந்தனர், ஓர்நாள் வியாக்கிரபாதமுனிவர் தம்பர்ணசாலைக்குச் சொண்டுகொண்டு மாவைநீறிற்கரைத்தூட்ட உமிழ்ந்துவிட்டுக் காமதேனுவின் பாலைவிரும்பியழுதனர், தந்தையார்கொந்து கிழமூலட்டானர் சந்நிதியில்வளர்ந்தப் பசியாற்றுத்து இறைவரருளால் பாற்கடல் பெற்று உண்டு வளர்ந்தனர் என்பதும், திருச்செங்காட்டங்குடியில் வசிக்கும் அந்தணர்குலத்தில அவதரித்த சிறுத்தொண்டர் நாயனார் அன்பினையுலகினுக்கு உணர்த்தச் சிவபெருமான் பைரவவேடத்திருவுருக்கொண்டு அவர்மனைகுவந்து தமது பள்ளையையறுத்துக் கறியாக்கி அமுதுபடைப்பாரில்லையாகுமோவென்றுகூறத், தமது எகபுத்திரனாகிய சீராளனையவ்வாறே செய்து பரிகலந்திருத்தியமுதுபடைக்கும்போதுபிள்ளையில்லாதுணவோம், உமதுபிள்ளையிருந்தாலழையுமென்ன, அதற்கு உடன்படுவார் போன்று புறத்துவந்து பள்ளியிலிருந்தபிள்ளையையழைப்பார்போல அழைக்க அப்பிள்ளைவந்த தென்பதும் புராணவரலாறுகள். பு என்னும் நரகத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவோன் என்னும் பொருள்மேல். நிறறலால் புத்திரன் காரணப்பெயர். (சு)

மெய்திகழுஞ்சே னுருவிட்டுப்பதஞ்சலியாய்ப்
பொய்கையுழிவந்தபுலியூரே - வையை
வரம்புகட்டுவாரானார்மாமுநிக்குப்பாற்சா
கரம்புகட்டுவாரானார்காப்பு.

இ - ள். மெய்திகழும் - வடிவால் விளங்கும், சேடன் - ஆதிசேடன், உருவிட்டு - தனதுருவையொழித்து, பதஞ்சலியாய் - (மூன்கொண்ட) பதஞ்சலிவடிவமாய், பொய்கையுழி - பிலத்துவாரத்தினிடமாக, வந்த - வந்தடைந்த, புலியூர்

பூரானது, வையை - வையைப்பெருக்கிற்கு, வரம்புகட்டுவார்-கரையனைக்கவந்தவரும், ஆறுர்-நடபவாசன முடையவரும், மாமுநி கு - பெருமைவாய்ந்த உபமன்னியமுனிவாக்கு, பால்சாகரம் - பாற்கடலை, புகட்டுவாய் ஆலர் - ஊட்டியருளுவோருமாகிய இறைவர், காப்பு - காவலாயுள்ள விடமாம்.

ஓர்காலத்தில் திருமால் ஆதிசேஷசயனத்தில் அறிதுயிலொழிந்து கிரகின்மேர் கைகள்கூப்பிச் சிவாநந்தபரவசராயிருக்கக்கண்டு, அந்ர ஆதி சேஷனிலங்கி இவ்வாறிருந்தமை யென்னென்றுவினவ, நேற்றுசகிடபிராமர் பிக்ஷாடனதிருக்கோலங்கண்டு தேவதாருவனத்தில திருநடனம்புரிந்தருளி யதைத் தெரிவித்த ஆநந்தத்தினால் விழிதத்னமென்றுகூற, அதுகேட்டுத் தாமும் தெரிசிக்கவிரும்பங்கொண்டு விடைபெற்றுத் திருக்கயிலையையடைந்து தவஞ்செய்ய, இறைவர்காட்சிதந்து இவ்வடிவத்தோடுசென்றால் உலகஞ்சுகம் ஆகலின், அத்திரிமுனிவனும் அனசூயையும் செய்ததவத்தால அவ்வனசூயை இருதுமதியாய் நீராடி அவளுடைய அஞ்சலியில் நீ ஊந்ததலையை யுடையசிறுபாம்பாய் அவள்பாதத்தில் விழுதலால் பாஞ்சலி யெனப் பெற்ற பெயரோடு நாகலோகத்திற்சென்று அங்கே யொருபருவதமும் அதற்குத்தெற்கே ஒருபிலத்துவாரமுமுண்டு, அப்பிலத்துவாரத்தின்முடிவே தில்லைவனமாதலால் அவ்வாயிலாகத்தில்லைவனத்திற்குச் செல்வாயென்றருள, அவ்வாறே வந்துபொய்கையினின்றெழுந்தனா என்பதும், வாதவூரடிகளைப் பாண்டியன் வருத்தியகாலத்திலிறைவரருளினால் வையைப்பெருக்கெடுத்து ஊழிவெள்ளம் போல்வர, அதை நகரிலுள்ளோரடைக்க அனுஞரு செய்தபோது, வந்திக்குக் கூலியாளாயிறைவர்வந்து அளந்துவிட்ட கரையினெல்லையை யடைத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். அப்பொய்கைக்குநாகசேரித்தீர்த்தம் என்பதுதிருநாமம். சாகரம் சகரரால் தோண்டப்பட்டது எனநிற்றலால் தத்திதாந்தபதம். (எ)

மாசிலாவம்புலிக்குமாதுமைக்குமாநடத்தைப்
பூசமதிற்காட்டும்புலியூரே - பேசரிய

புலியூர்வெண்பா

வித்தகத்தாரகண்டிறந்தார்விடுதச்செய்தங்கசற்கா
மத்தகத்தார்கண்டிறந்தார்வாழ்வு.

இ - ள் மாசு இல்லாத - குற்றமில்லாத, அம்புலிக்கு உம் - அழகிய வியாக்கிரபாதருக்கும், மாது உமைக்கு உம் - உமாதேவியாருக்கும், மாநடத்து ஐ - ஞானப்பெருமை வாய்ந்த திருநடத்தினை, பூசம் அது இல் - பூசத்திருநக்ஷத்திரத்தில், காட்டும்-திருநடத்தினைக்காட்டியருளிய, புலியூர் - புலியூரானது, பேசுஅரிய - சொல்லுதற்கரிய, வித்தகத்தார் - மெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவராகி, கண்டு (பாசவியல்பை) உணர்ந்து, இறந்தார் - கடந்த சநகர்முதலானவர்கள், வீடு உற - பாழுத்தியையடைய, செய்து - செய்தருளி, அங்கசற்குஆக - மன்மதனுக்கு ஆக, மத்தகத்து - நெற்றியில், ஆ- பொருந்திய, கண்திறந்தார் அன்றுகண திறந்தருளியஇறைவர், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்.

[illegible]ந்தார். வியாழக்கிழமையில் பூசநக்ஷத்திரத்தில் மத்தியானத்தில் வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலியாரிவர்கட்குத் திருநடனங்காட்டியருளினர் என்பதும். சநகர்முதலியநால்வருக்கும் வீட்டியல்புஉணர்த்த, இறைவர் சிவயோகங்கூடிய காலத்தில் போகத்தை இழந்து நின்ற, தேவர்களேவலால் மன்மதன்சென்று மலர்க்கணைதொடுக்க, இறைவர்நெற்றிக்கண் திறந்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள் புலிஎன்னும் பொதுப்பெயர் மாசிலாஎன்னுங் குறிப்பால் புலியைஒழித்து முநிவரை யுணர்த்தியது. வியாக்கிரபாதர் என்ற உபலக்கணத்தால் பதஞ்சலியாரையுங் கொள்ளப்பட்டது "ஒருமொழியொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தே" என்ற சூ - ஆல் அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி. (அ)

முன்னுகச்சிங்கவன்மன்மூழ்கச்சிவதடத்திற்
பொன்னுகமாக்கும்புலியூரே - ஒன்னுர்க்காக்
குன்றுவளைவிற்போர்கொளவெடுப்போர்கூடறனிற்
சென்றுவளைவிற்போர்செறிவு.

இ - ள். சிங்கவன்மன் - சிங்கவன்மனெனப்பவன், முன்

ஆக - முற்பட. சிவதடதகுதில் - சிவகங்கையில், மூழ்க - ஸ்நானஞ்செய்ய, பொன்ஆகம் ஆக்கும் - பொன்னிறம் வாய்ந்த உருவந்தந்த, புலியூர் - புலியூரானது, ஒன்னார்க்கு ஆக - பகைவர்க்காக, குன்று - மேருவை, வில்வளை - வில்லாக வளைத்து, போர்கொள்ள - போர்செய்ய, எடுப்பார் - எடுத்தவரும், கூடல்தன் இல் - மதுரையில், சென்று (வணிகவுருக்கொண்டு) சென்று, விளைவிற்போர் - விளைவிற்றவருமாகிய விறைவர், செறிவு - நெருங்குமிடமாம்.

கௌடதேசத்தையாளும் ஐந்தாவதுமனுவின் மனைவியரிருவருள் மூத்தவளுக்குப்பிறந்த, உடல்முழுதும் சிங்கம்போலவெண்ணிறமுடைய சிங்கவன்மரென்னும் பெயரையுடையவர் தம்தந்தையாலநோக்கி மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்கட்குச்செல்ல விடைகொடுமென்று அவா அனுமதிபெற்று, பல இடங்களுக்குச்சென்று தெரிசித்து ஒருவேடன் வழிகாட்டத் தில்லைவனம் அடைந்து வியாக்கிரபாதரையும் பதஞ்சலியாரையும் வணங்கி யறைவரருளால சிவகங்கையில மூழ்கிப் பொன்னமடிவந்தாங்கிய காரணத்தால் இரணியவன்மா எனப்பெயர்பெற்றனர் என்பதும், தாருவனமுனிவர்கள் மனைவியர் கற்பினையளந்துகாட்ட இறைவர் பிக்ஷாடனமூர்த்தங்கொண்டு சென்றருளியகாலைபில் அம்முனிவர் பன்னியாகற்புநிலை கலங்கிநிற்குங்காலையில் முனிவர்கள்கண்டு மதுரையில் வணிகர்குலக்கன்னியர்களாய் அவதரியுங்களென்று சபிக்க, அச்சாபமேற்றபெண்கள் எப்போது ஒழியுமெனப் பணியும்போது, அம்மதுரையிலெழுந்தருளிய பரமசிவன் உங்கள்கையைப் பரிசிப்பர் அப்போது அகலும்என அனுக்கிரகஞ்செய்ய அவ்வாறேவந்துபிறந்தனர்கள், அவர்கள் சாபத்தைநீக்கி யருளுதற்குச் சோமசுந்தரக்கடவுள் வளைவணிகராய்வந்தனர என்பதும் புராணவரலாறுகள். வளை என்னு முதனிலை, இறந்தகால வினையெச்சத்தில்வந்தது. (கூ)

அள்ளியவாயோதனமொன்றந்தணன்வாய்வீழ்த்தகொ
புள்ளருள்பெற்றுய்யும்புலியூரே - உள்ளமது [டிப்
சோதிக்கவருவார்தொண்டாவோடென்வசமென்
றோதிக்கவருவாரூர்.

ஸ்ரீ

புலியூர் வெண்பா

புலியூரைப்பற்றிய வெண்பாவினாலாகிய நூலென்றுபொருள். அவ்வூர் ச்சிவபெருமானைப்பரவிப் பாடியதும் இதிலடங்கும். வேற்றுமைப்பண்பாச் சி, இரண்டடைநுரு மும்யனு முடன்தொக்கதொகை. 'புலியூரென்பது- சிதம் பரத்தினது திருநாமங்களுள் ஒன்று. சிவதலங்களுட் சிறந்த சிதம்பரத் திற்கு - தில்லை, கோயில், புண்டரீகபுரம் முதலான பலபெயர்களு முண்டு. கால்களுடை கைகளுமட புலியினுடையவாதலாலிருக்கப்பெற்ற வியாக்கிரபாதரென்னும் முனிவர் கடவுளைத்தரிசித்து வழிபட்டுப்பெறு பெற்றதலமாதலின். இதற்குப்புலியூரென்பதுகாரணப்பெயரானதென அறிக. புலி-முனிவர்க்கு உவமவாகுபெயர். தன்னைத்தரிசித்த பிரமனுக்குத் தன்னிடத்துள்ள பெரும்பரமநிலை [மிக்கவுருசையை] விளக்கும் புலியூ, ஊரினை, இதி-பெரும்பரமநிலையுள்ளதும் கூறப்படும். வெண்பா- நாலவகைப்பாக்களுள் ஒன்று. இது இவகை எவ்வகைப்பாடல்களுமிய நூலுக்குக் காரணவாகு பெயர். இதுநு - மென்மையுணர்த்தும் திரு எனனும் அடைமொழிசேர்த் து, திரு:புலியூர்வெண்பாவென்றும் வழங்குவர்.

காப்பு.

காப்பு - காத்தல்; அதுநு - துன்னு, காக்கின்றகடவுள்விஷயமான வணக் கத்துக்குத் தொழிலாகுபெயர். ஆகவே, கவி தமக்கு நேரிடத்தக்க இடை யூறுகளை நீக்கித் தம் மனணத்தையடுக்கவல்லதோர் பொருளின்விஷய மாகச் செய்யுந் தோத்திரமெனபது கருத்து. தம்மைச் சரணமடைந்தவர் தொடருந் தொழில்களுக்கு வரும் விக்கினங்களை [இடையூறுகளை]ப் போக்குதலாலும், தம்மையடையாத அநுகரிக்கதவர்களுக்கு விக்கினங்க ளையுக்குதலாலும் விக்கினேசுவர ரென்னுமிநாமம்பெற்றனள(பரமசிவன அது மூத்தகுமரனாகிய - விநாயகமூர்த்தியைப் பற்றிய தென அறிக. இக்காப்புசெய்யுளில் எவ்வடிவுபட்டவர், சைவசமயநாயகமுறைமைப் படி தலத்துக்குரிய கறபக தெய்வ மாரெனக.

(இ - ள்.) மேனை ... - அழகு மிகுந்த, நிலையே - தில்லைவனத்தி லுள்ள, புலியூர் - புலியூரென்னுமிகருளியபுரியுடைய சுந்தரபாதலத்தைப் பதறின் கூறுகிற, வெண்பாவுக்கு - வெண்பாவிலடங்கிய பிரபந்தம் தடை யினறி முடியும்பொருட்டு, நல - சுறநுகு, நாண் கக்கும் - தேனைச் சொரிகி ற, சரம் - மாவியாகத் தொடுக்கப்பெறுகிற, பூ கமக்கையான் - அழகிய கொ ன்றைமலரைசூடிய சுவபிதானை, என்று - வேற்றுருளிய கறபகம் குஞ்சரம்- கறபகவிநாயகரை, பூ கழல் - தாமரைமலர்போன்ற அழகியதிருவடிகளை, பல நாளும் - பலநாளினும் [தினந்தோறும்], துதி - துதித்து, பணிகுவாம்- (யாம்) வணங்குவோம்; (எ - று.)

எல்லாநூல்களுள்ளும் மங்கலமாகி முதலவருக்குக் கூறவேண்டுவது கவிமரபாதலின், பொன் என்று தொடருங்கால், மேல் ஆன்முதல்லி சொல் என்று தொடருவதுமட இக்கருத்தேயாம்: திருமாலை நேர் பரி க டல் மலை மணி பூ புகழ் சீர் மதி நீர் எழுத்து பொன் ஆரணம் சொல் புயல் நிலம் கல்கை நலகம் பரிதி அரிமா இவையும், இவற்றின் பரியாயப்பெயர்களும், இவைபோன்ற இன்னுமுளவிலவும் மங்கலச்சொற்க ளாம். சிதம்பரதலமுள்ள இடம் தில்லைவனமெனனும்மரமடர்ந்தகாடாயிருந் தமையின், தில்லையென்றும் தில்லைவனமென்றும பெயர்பெறும். பணிகு வாம், ஞ - சாரியை. இது, கடவுள்வணக்கமாதலால் "நான்முகற் றொழுது நன்கியம்புவன்", "அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன்", "பந்த மடிதொடை பாவினங் கூறுவன்" என்றாறபோலவுந்துமையாற்கூறித்தன்னைத்தாழ்த்தாம ல் பன்மையாற்கூறித்தன்னை உயர்த்தியபினஇதில்வணக்கமென்னெனின்;—

புலியூர் வெண்பா

இ - ள். வாய்அள்ளிய - அலகாகியவாயாலள்ளிய, ஒன்றுஓகனம் - ஓர்சோற்றுவிழை, அந்தணன்வாய் - ஓர்மறையவன்வாயில், வீழ்ந்த - வீழ்ந்திய, கொடிப்புள் - காக்கையானது, அருள்பெற்று (இறைவர்) திருவருள்பெற்று; உய்யும் - பிறப்பொழிந்த, புலியூர் - புலியூரானது, உள்ளம் (திருநீலகண்டநாயனாருடைய) மனநிலையை, சோதிக்கவருவார் - சோதிக்க வருமிறைவரும், தொண்டா - அடியவனே, ஓடு - பலியோடு, உன்வசம் என்று ஓடு - உன்வசமென்று கூறிக்கொடுத்து, கவருவார் - (பின்) அதனைக்கொள்ளைகொண்டவருமாகிய பரமனார், னார் - வேறாம்.

சிதம்பரர்தெரிசிக்கவந்த மறையவனொருவன் இளைப்பாலந்தனிற் படுத்துறங்கும்போது, அன்னத்தைக்கவர்ந்து போனகாகத்தினவினின்று ஓர்விழ்வீழ, நத்தினையாலதையறியாது அம்மறையவன்பருகினான், அந்தப்புண்ணியத்தாலக்காக்கைசிவசிவமென்றுரைத்தலும், வேட்டைக்காவர்குலத்திற் றிருவவதாரஞ்செய்த, திருநீலகண்டநாயனார் மனைவியாரோடு சிவநேயம் பூண்டு சென்றடியார்களுக்குந் திருவோடுதரும் நியமம்பூண்டொழுகுநாளில், இவர்கனவின்பிலையுலகத்தாரறிந்துய்யும் பொருட்டு இறைவர் ஓர் சிவனியாரியாய்த் திருவருக்கொண்டுவந்து 'தாம் கொண்டுவந்த திருவோட்டை யவர்கையிற்கொடுத்து இதனைச் சோதிசெய்துவையும் என்று கொடுத்து அதனைப்பின்பு மறைத்துவிட்டனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். கொடிப்புள் பின் மொழியை விசேடித்துவந்த திருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (கம)

சென்றேநலந்தீதுசெய்யிலொன்றுகோடியதாய்ப்
பொன்றாதுநீடும்புலியூரே - நின்றாடும்
பொன்னம்பலவர்புகன்மறையினுலுனரா
வன்னம்பலவர்மனே.

இ - ள். சென்று - தில்லையிற்சென்று, நலம் - புணணியமாவது, தீது- பாவமாவது, செய்யில் - செய்தால், ஒன்று (அவற்றுள்) ஒன்று, கோடியது ஆய்-கோடியென்னும் இலக்க

முடையதாய், பொன்றாது - கெடாமல், நீடும் - விருத்தியாகும், புலியூர் - புலியூரானது, நின்று - அருளுருகொண்டுநின்று, ஆடும் - திருநடனமசெய்யும், பொனனம்பலவா - பொன்னம்பலத்தையுடையவரும், புகல் - கூறும், மறையின்ஆல் - வேதநூலளவையினால், உணராத - அறிதற்கரிய, வன்னமபலவா பலநிறங்களையுடையவருமாகிய இறைவர், மனை - திருப்பாலைவீடாம்.

சிதம்பரத்தில் நன்மையாது தீமையாவது ஒருவன செய்வானாயின அது ஒன்று பலகோடியாகும் என்பது புராணவரலாறு. வேதமவிநதுசதசியின் காரியப்பாடாதலால் மறையினாலுணரா எனவும், பஞ்சவண்ணங்களுடையவராதலால் வன்னம்பலவா எனவுங்கூறினார் (கக)

மாக்களவினைபாலவயிரவம் கைக்குலைதரூற
போக்கிநலந்தந்தாபுலியூரே - சாக்கியர்கல
மோதக்கனிவிருந்தார் முன்வணிகமாதளித்த
சூதக்கனிவிருந்தாரதோய்வு

இ - ள். மாக்கள (அங்குவசிக்கும்) மக்கள, வினை - (தாம்செய்யும) தீவினைபயன்களை, பாலவயிரவன் - பாலவயிரவமூர்த்தி, கைசூலத்து ஆல - திருக்கரத்தலேந்திய சூலாயுதத்தினால், போக்கி - ஒழித்து, நலம் - முதிபபயனை, தந்த - கொடுத்தருளும், புலியூர் - புலியூரானது, சாக்கியர் - சாக்கிய நாயனார, கலமோத (அன்பாலமலரெனக்கருதி) கலவெரிய, கனிவு இருந்தார் - மகிழகூறாநதவரும், முன் - முற்பொழுது, வணிகமாது - புனிதவதியார், அளித்த - கொடுத்த, சூதக்கனி - மாங்கனியாகிய, வருந்தார் - விருந்தினையுண்டவருமாகியஇறைவர், தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்.

சங்கமங்கையென்னும பதியிற்பிறந்து முத்திபயகக்கும் சமயம எதுவென நாடிக்காஞ்சிநகரிற்சென்றுபௌத்தராகொள்கையிற்புகுந்து அதுபயன்படாததென்று கழித்துச் சைவசமயமே முத்திபயக்குஞ் சமயமென்றெண்ணி யெவ்வேடம் பூண்டிருப்பினும் அன்புதான்காரணமென்று சிவநேயமிக்குடையவராய்

ஓரநாள் வெள்ளிடையில் ஒருசிவாலிங்கத் திருவுருவத்தை
ணடு மனங்கசிந்து ரோமம்புளகித்துப் பரவசத்தராய் அங்குள்
ள ஓர்செங்கல்லையெடுத்தெறிய இறைவர்குழைந்தருளி யேற்ற
னர் என்பதும், காரைக்காலில் வைசியர்குலத்தி லவதரித்த பு
னிதவதியாரைப பரமதத்தசெட்டியார் மணம்புணர்ந்து இல்ல
றம்வழுவாதொழுகிச் சிவனடியாரை யுபசரித்து வாழுங்காலை
யில் ஓர் சிவனடியார் பசியினைப்பால்வந்தடையக் கறியமுது
நுவாமையால் அன்னம்படைத்துத் தங்கணவரனுப்பிய மாங்க
னி யிரண்டனுள் ஒன்றினைவைத்தருத்தினார் என்பதும், சிதம்ப
ரத்தில் வசிப்போரும் சிவனைசெய்வாராயின் அத்தீவினைக்குத் தீ
ரவுபால வயிரவ மூர்த்தி திருக்கரத்திலெந்திய சூலத்திற்கோத்து
க்கழிந்ததபின் சிவகதிபெறுவார் என்பதும் புராண வரலாறுகள்.
தியமன்சைப்பட்டு வாராததுதலில்லையென்பார் மாக்கள் வினை
கைச்சூலந்தாம்போக்கி என்றார் மக்கள்மாககள் நீட்டல்விகா
ரம். (கஉ)

சொல்லாச்சிவசன்மாசோமநாதற்குவினைப்
பொல்லாங்கறும்புலியூரே - வில்லா
வணக்குருசமர்த்தினார்மாமலைதோண்மேல்மா
சுணக்குருசமர்த்தினார்தோய்வு.

இ - ள் சொல்லாத - (தான்றிந்ததை) கூறாத, சிவச
ன்மா - சிவசன்மாவென்னும் அந்தணன், சோமநாதற்கு - சோ
மநாதமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு, வி
னைபொல்லாங்கு - (செய்த) தீவினைப்பயனை, அகற்றும் - ஒழி
ககும், புலியூர் - புலியூரானது, மாமலை - பெரியமேருவை, வி
ல்லாக வணக்கும் - வில்லாக வளைத்த, சமர்த்தினார் - சமர்த்து
டையவரும், தோள்மேல் - திருத்தோளின்மேல், மாசுணம்கு
ஞ்சு - பாம்பின்குட்டியை, அமர்த்தினார் - தங்கச்செய்தவருமா
கிய இறைவர், தோய்வு - பொருந்துமிடமாம்.

சௌராட்டதேயத்திலுள்ள சோமநாதம் என்னும் ஆலய
த்தில் கார்த்திகைமாசத்தில் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்தில் நடக்
குந் திருவிழாச் சேவிக்கச்சென்றவர்களுள், சோமசன்மாவினு

டைய சரீரம் உரிஞ்சுதலால் நெய்யகல் வீழ்ந்து திருவிளக்கு அணைந்தது; அவன் அருகில்நின்றசிவசன்மா அதுகண்டும் ஒன்றும் பேசினான், சிலநாள்சென்று இவர்களிறந்தபின் திருவிளக்குநெய்கவிழ்த்த பாதகத்தால் சரீரம் எல்லாம் புழுக்குடையச் சோமசன்மாவும், திருவிளக்கு நெய்கவிழ்த்தமைகண்டுஞ் சொல்லாத சிவசன்மாகண்கள் மலைபோல்வளர நாக்குமூன்றுகூப்பி நுதுரம நீளவும் இவ்விருவரும் பேயுருக்கொண்டு விந்தாடவியல் லைந்தனர். இவர்கள் முன்னர்ச்செய்த சிவபூசனைப்பேற்றால் வாமதேவமுனிவனைக்கண்டு தரிசித்து அவரால் தங்களுக்குவந்த பேய்ப்பிறவியைபயுணர்ந்து சிவநேயம் பிறந்து கடைத்தேறினர் என்பது பரமாணவாலறு. மாசனைக்குஞ்ச என்றதுமட வழு (கசு)

ஆழ்நரகிற்றாசெல்வழ்கடாபிரமகத்திதனை
போழ்நத்துறுத்தாளுந்தெனபுலியூரே-தாழ்ந்தவனை
துய்யகதியேற்றினுசோதிவெள்ளிவெற்பனையை
வெய்யகதியேற்றினுர்வீடு

இ - ள் ஆழ்நரக - ஆழ்பாயுளை, கடலைசெலவழ்கு - கடலுத்திரபதியாகிய வருணனுக்கு, அடிமை - கெருங்கிய, பிரமகத்தி தன்ஐ - பிரமகத்தியை, போழ்ந்து அறுத்து - வேரோடு அறுக்கனுந்து, ஆளும் - அடிமைகொள்ளும், தென்புலியூர் - (இயமமலைகுத்) தென்பாலுள்ள புலியூரானது, தாழ்ந்தவனை - கன்னைவணங்கிய அடியவர்களை, துய்யகதி - என்றுமுள்ள சிவகதியில், ஏற்றினுர் - செலுத்தினவரும், சோதி - விளக்கமமைந்த, வெள்ளிவெற்பு - வெள்ளிமலையை, அனைய - ஒத்த, வெய்ய - விரைந்துசெல்லும், கதி - வேகத்தையுடைய, ஏற்றினுர் - இடபவாகனத்தையுடையவருமாகிய விறைவர், வீடு - திருப்பெருவீடாம்.

தனக்குப் பகைஞனுயுள்ள ஓரசுரனைவருணன்கொல்ல அவனுக்குப் போர்செய்யும் உபாயத்தைக்கற்பித்தற்பொருட்டு அவன் ஆசிரியன் இருளில்வர, அவ்வாசிரியனைப் பகைவனென்றுகருதிப் பாசத்தைவிடுத்தனன் அதனுல் ஆசிரியனிறக்க அ

14623

ககொலைப்பாதகம் காரணமாக ஓர் பிசாசுதோன்றிக் கால்க ங்ளைகளுங் கழுத்தோடுபொருந்தும்படி சுட்டிக் கடலிற்போட டது, நெடுநாள் கடலிலழுந்திக்கிடந்த அவ்வருணனுக்குச் சிவ பெருமானா எழுந்தருளி மாசிமகத்தில் காட்சிதந்து அப்பாசக் கட்டு அறும்படி யருள்செய்தனா என்பது புராணவரலாறு. அன்றுமுதல அத்துறை பாசமறுத்த துறையெனப பெயர் பூ ணடது (கச)

வன்மதிநீசன்கடனீர்மாசிமகத்தாடவவன்
புன்மைதவிர்ததாளும்புலியூரே—தெனமதுனாக்
கற்களிறுக்கிக்களித்தார்கானவனெச்சிறசுவைகதப்
பற்களிறுக்கிக்களித்தார்பற்று.

இ - ள். வலமதி-கொலைகளவாதியின்முதிர்ந்த அறிவை யுடைய, நீசன்-ஓர்புலையன, கடலநீர்-கடலென்னுந்தீர்த்தநீரில் மாசிமகத்து ஆட—மாசிமாதத்தில்வரு மகநக்ஷத்திரத்தில் நீரா ட, அவன் புன்மைதவிர்த்து—அவனது மலப்பற்றை யொழித் து, ஆளும் புலியூ—அடிமைகொண்ட புலியூரானது, தென்ம துனா—தென்றிசையிலுள்ளமதுரையில், கல்களிறுகு—கல்யா னைக்கு, இக்கு அளித்தார்—கரும்பினை யுண்பித்தவரும், கானவ ன்—வேடாகுலத்திற்றோன்றிய கண்ணப்பநாயனா, எச்சில்— எச்சில்செய்ததசையை, சுவைக்க—சுவைபாத்தருள, பல்கள் இறுக்கி—பற்களாலிறுகமென்று, களித்தா—களிகூர்ந்தவரு மாகிய இறைவா, பற்று—அன்புகூர்ந்த இடமாம்.

பாசமறுத்த துறையென்னுங் கடற்றீர்த்தத்தில் மாசிமகத் திருநக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவா பிறப்பொழிந்துமுத்தி பெறுவார், அதனையுணராத கொடியநீசனொருவன் அத்திருந க்ஷத்திரத்தில் நீராடிப் பிறப்பொழிந்தானென்பதும், மதுரை த்திருப்பதியி லெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் தமதிச்சை யால் எல்லாம்வல்ல சித்தராய்த் திருவிளையாடல் செய்தருளுங் காலையில் அக்காலத்தரசாண்ட அபிடேகபாண்டியன் கேள்வியு ற்று அவனா வரும்படி சிலரையேவ, அரசனுல் எமக்கு ஆகுங் காரியம் என்னவென்று மறுத்தருளுங்காலையில் ஓர்நாள், அப்

பாண்டி — ருக்கோயிலுக்கு பரிசுததோடு வரும்போது அவனுக்குக் காட்சிதந்தருளத் திருவுளங்கொண் டெதிர்ப்பட்டருளினர், அப்பாண்டியனேக்கி யவரியல்பதெரிந்து தன்னைக் காணவந்த ஒருவேளாண்மகன் கையுறையாகக் கொடுத்தகரும்பினை நீர எல்லாம்வலல கிததராயின் இந்தக்கல்யானை தின்னக் கொடும் என்றுநீட்டப் புன்னகையரும்பி யக்கல்யானைகு அருததினா என்பதும், திருக்காளதியென்னுந்திருத்தலதின னருகிலுள்ள உடுபபூரில வேடாகுலத்தலைவனாகிய காகன் செய்த தபோபலத்தால் திருவவதாரஞ்செய்து திண்ணனா எனத்திருநாமம்பூணடருளிய கமனபபநாயனா வெட்டஞசெயத மிருகததின் கொழுநதசையை, அமபாலரிந்தெடுததது நெருப்பிறபதமாகக் காய்ச்சி வாயிலிட்டுப பக்குவமபாரதுச சிறந்ததசையைக் கல்லையிலிட்டிடடவுனடனா என்பதும் புராணவரலாறுகள். ()

மேவுநடுக்கங்கடமைவீடடிரெவர்க்குங்காயாம
பூவுணன்காக்குந்தெனபுலியூரே—கோவணஞ்சீர்த்
தட்டிடவென்றெப்பினாதமபிறவிவல்லிருளை
அட்டிடவென்றெப்பினாராவு.

இ - ள். எவாக்குஉம்—அடியாகளெவர்க்கும், மேவும்—பொருந்திய, நடுக்கங்கள் தம்ஐ—துன்பங்களை, வீட்டி—அழித்து, காயாம பூவண்ணன்—காயாம்பூவைப்போலுங கரியநிறத்தையுடையதிருமால், காக்கும்—அன்போடுகாகுகும், தென்புலியூர்—தென்பாலுள்ள புலியூரானது, கோவணம்—கோவணததை, சீர்—பொலிவமைந்த, தட்டுஇட—தட்டிலிடககடவாய், என்று-என்றருள, ஒப்பினார்தம்—உடன்பட்ட அமரர்நீதிநாயனாரது, பிறவிவல் இருள்ஐ—பிறவியென்னும் போகுதற்கு அரிய இருளினை, அட்டிடவென்று-வேரோடறுக்கவென்று, ஓம்பினா-பாதுகாத்த இறைவர், ஆவு—அன்புகூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

அட்டிட என்று ஒப்பினார் ஒழிககக சூரியனுக்கொப்பாயுள்ளவரும் எனப்பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று.

திருமால் திருக்கயிலையில் ஓநாள் இறைவனா வணங்கிச் சிற்சபையில் தேவரீர் திருநடனத்தினை யென்றுந்தரிசிக்க அருளாயென்று குறையிரக்க, மகமேருவின் கொடுமுடி மூன்றனுள்

தென்பாற்கைரம் சனகசபையாதலால் அம்மலையின்மேலபாற கொடுமுடியிலிருந்து தரிசித்து நமது அடியவருள் நீயுத்தமன் ஆதலால் அவர்களைப்பாதுகாத்து வருவாய் என்பதும், வணிகர் குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த அமர்நீதிநாயனார் திருநல்லூரில் ஓர்திருமடங் கட்டுவித்துச் சிவனடியார்களைப் பாது காத்து வருகையில், இவர் சிவநேயத்தை யுலகினரறிந்துய்யப்பிரமசாரியத் திருவுருவங்கொண்டருளிவந்து தண்டிலிருந்த கோவணத்தையவர்கையிற் கொடுத்து நீராடிவருகின்றோம் அது காறுமினைக் காப்பாயென்றுகொடுத்து மழையில் நனைந்துவந்து நமது கோவணத்தைக்கொடுமென்றுகேட்க, அவர்மாயையால் மறைந்த அக்கோவணத்தைத்தேடிக் காணாமையால் அஞ்சிநிற்க இறைவர்கண்டு வெறுள்ள இக்கோவணத்துக்கு நிகராகக்கொடுமென்ற றுமினா, துலைநாட்டி யோர்தட்டி லக்கோவணத்தையிட்டு மற்றோர்தட்டில் தம்மிடத்திலுள்ள ஆடை, பொன்முதலியவற்றையிட்டும் நிகரில்லாமையால் தாமும்ஏறிச்சிவபுரியையடைந்தனர் என்பது புராணவரலாறுகள். (கசு)

நேயமனையாளுடனேநீலகண்டனார்முதுமை
போயிளமைபெற்றபுலியூரே—தீயமலத்
தோடும்போதங்கெட்டாருள்ளத்தான்றிருவா
ரூடும்போதங்கெட்டார்சேர்வு.

இ - ள். நேயம்—சிவநேயமிகுந்த, மனையாள் உடன்—தமது மனையாளோடு, நீலகண்டனார்—திருநீலகண்டநாயனார், முதுமைபோய்—மூப்புப்பருவத்தினின்று நீங்கி, இளமைபெற்ற—இளமைப் பருவத்தையடைந்த, புலியூர் — புலியூரானது, தீயமலத்து—கொடிய ஆணவமலத்தில், ஓடும் போதம் கெட்டார்—செல்லும் தற்போதமிழந்த அடியவரது, உள்ளத்தார்—இதயத்திலுள்ளவரும், அன்று—அக்காலையில், இருவர் தேடும் போது—அரிபிரமர் தேடுங்காலையில், அங்கு—அவ்விடத்தில், எட்டார்—அடைதற்கரியவருமாகிய இறைவர், சேர்வு—வாசஞ்செய்யும் இடமாம்.

சிதம்பரத்தில் வாழும் வேட்கோவர் குலத்தில்திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேசமுடையவராய்ச் சிவனடியார்களுக்குத்திருவோடு கொடுக்குந் தொண்டுபூண்டு இல்லறத்தில் வாழுங்காலையில், இன்பத்துறையில் இச்சைகொண்டிருத்தலை மனைவியாரறிந்து, எம்மைத் தீண்டுவீராயின் திருநீலகண்டம் எனச்சபதங்கூற, அதுகேட்டு அஞ்சி உம்மையன்றி யெந்தமாதரையும் மனத்தாலும் தீண்டேனென்று அவ்வாறே யிருந்து முதுமையடைந்த காலத்தில் இவர்கள் அன்பினையுங் கறிந்து கடைத்தேற்றுதற்பொருட்டுப்பெருமானார் ஒரு சிவயோகியாரைப்போல எழுந்தருளி யங்கு வருவாரைக் கண்டு இத்திருவோட்டினை நாம் கேட்கும்போதுகொடுக்கவேண்டும் என அவரிடம் வைத்து அது மறையச் செய்து மீண்டு சென்று கேட்கும்போது, அது அங்கில்லாமையால்மயங்கிப் பயந்துவந்து சொல்ல, அச்சிவயோகியார் நாம் நம்போம் உமது மனைவியார் கையைப்பற்றி யிக்குளத்தில் மூழ்கிச்சொல்லென, ஒரு தடத்தி னிருதலையையு மனைவியாரும் தாமும்பற்றி அத்திருக்குளத்தி லிளமையோடுவந்தனர்கள் என்பதுபுராணவரலாறு. (கஎ

அந்நாட் சிகைவிளக்கேற்றன்பினுக்குமுத்திகணம்
புன்னாயர்கீயும்புலியூரே—எந்நாளும்
அன்பர்கருத்துடையாரன்பரிடத்தன்பில்லா
வன்பர் கருத்துடையார்வாழ்வு.

இ-ள். அந்நாள்—அக்காலத்தில், சிகை—தமது சிகையினை, விளக்குஏற்று—திருவிளக்காக ஏற்றிய, அன்பினுக்கு—அன்பின்பொருட்டு, முத்தி—மோக்ஷத்தை, கணம்புல்நாயகு—கணம்புல்லநாயனாற்கு, ஈயும்—கொடுத்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, எந்நாள் உம்—எக்காலத்திலும், அன்பர்—மெய்யன்பினையுடையவரது, கருத்து—மனத்தினை, உடையார்—திருக்கோயிலாக வுடையவரும், அன்பர் இடத்து—தமதுஅடியவரிடத்து, அன்பு இல்லாத—அன்புபூண்டொழுகாத, வன்பர்—புறச்சமயிகளுடைய, கருதுடையார் — பிறப்பினையொழிக்காதவரும் ஆகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்

இருக்குவேளூரில் திருவவதாரஞ்செய்து மெய்யன்பு பூண்டு செல்வத்தாலான பயன் திருவிளக்கிடுதலேயெனத்தெளிந்து அப்பணிபூண்டொழுகுநாளில், செல்வங் குறைவுபட்டுவருதலைக்கண்டு சிதம்பரத்திற்குவந்து அங்குள்ள திருப்புலீச்சரத்தில் தமது வீடுமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையும் விற்று அத்திருப்பணியை வழுவாது நடத்திவரும்போது, அதுவும் ஒழியக்கடன்வாங்குதாகு அஞ்சிக் கனம்புல்லரிந்து விற்று அப்பொருளைக் கொண்டு அத்திருப்பணி நடத்திவந்தனர். ஒருநாள் சிவபெருமான் அருளால் அதுவும் விலைப்படாமையால் திருப்பணிக்குமுட்டுப்பாடுவாராமல் சந்நிதியிற் குவித்தெரிக்கத் தாம் குறித்தகாலவளவைக்குச் சரிவாராமையால் தமதுகைகையைத்திரித்துஎரித்துச் சிவகதிபெற்றனர் என்பதுபுராணவரலாறு. (கஅ)

தாவோமத்தானீசந்தான்போய்க்கதிநாளைப்
போவோமென்பார்சேர்புலியூரே—மாவாகச்
சமபுவைச்செயதேமுனிந்தார்தந்தவத்திசாயவில்லில்
அம்புவைச்செய்தேமுனிந்தாராவு.

இ - ள் தாவு ஓமத்து ஆல்—(தில்லைவாழந்தணர் வளர்த்த) வேள்வித்தீயினால், நீசம் தான்போய்—புலைத்தன்மை கழிந்து, நாளைப்போவோம் என்பார்—(சிதம்பரத்திற்கு) நாளைக்குச் செல்வோம் என்றகாரணத்தால்வந்த திருநாளைப்போவார் என்னும் திருநாமமுடையநாயனார், கதிசேர் — முத்தியடைதற்கு எல்லையாகிய, புலியூர்—புலியூரானது, சம்பு ஐ—நரியை, மா ஆகசெய்து—குதிரைகளாகச்செய்து, முன் — முற்காலத்தில், ஈந்தார்—(அரிமருத்தனபாண்டியனுக்கு) தந்தவரும், தந்த—(சமணர்கள்) ஏவிய, அத்திசாய—யானையிறக்க, வில் இல்—கோதண்டத்தில், அம்பு வைச்சு ஏவிஅம்பினை யேறிட்டுக்கோபித்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—தங்குமிடமாம்.

ஆதனூரில் புலைச்சேரியர் செய்ததவத்தால் திருவவதாரஞ்செய்த நந்தனார் என்பவர் சிவநேயமுடையவராய்ச் சிவால

யங்களிலிருக்கும் பேரிலைகக்குத் தோலிட்டு வார்யிலித்தலமுத லானதிருப்பணிகளைச்செய்து தெம்பரம்போய் நடேசனைத்தரி சனஞ்செய்ய வேண்டுமென்னும் ஆசைமுனைகக, இரவெல்லா ந்துயிலாது விடிந்தபின்பு, அவ்வெல்லையிற்போவது நமதுகுல த்துக்கு ஒவ்வாததாதலால் போகலாகாதென்று நின்றுவிடுதலும், நாளைப்போகலாமென்று சிந்தித்தலுமாயிருந்து, ஒருநாள் சென் று ஊரெல்லைக்குச் சமீபமாய்ப்போ யங்குநடக்கும் கேள்விக ளை நோக்கி யினிப் போகலாகாதென்று இரவும் பகலும் அவ்வெ ல்லையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமக்கெட்போது தரிசனங் கி டைக்குமென்று தனர்ச்சியடையும்போது இறைவர் திருவுளம் ரங்கி யந்தணாகளுக்குக் கட்டளையிட, அவ்வந்தணாகள் உபசா ரத்துடனழைத்துத் தென்றிருமுதலுக்குப் புறத்தில் நடேசர் ச நிதிக்கு நேராகத்தியமைக்க, நாயனார் மூழ்கிக்கடைமுழுகுவ தும் விளங்கத் தவமுதிவராயெழுந்து கிரசபைக்குச்சென்று தரி சித்து முத்தியடைந்தனரென்பதும், அரிமருத்தனபாண்டியன் குதிரைவாங்கக் கொண்டு சென்றதனது பொருளையிறக்க, வாத வூரடிகளை யொறுத்தற்கிரங்கி நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிக் கொ டுத்தருளினர் என்பதும், விக்கிரமபாண்டியனோடு போரைச்செ ய்தற்கு அஞ்சிக் காஞ்சித்திருநகரையாளும் ஒருசோழன், தனது ஆசிரியர்களாகிய சமணர்களை யழுவித்து ஆபிசாரவேள்வியொ ன்று செய்து மதுரைத்திருநகரையழிக்க யானையொன்றையே வ, அதனையுணர்ந்து சிவபெருமானது திருவடிகளை யப்பாண்ட யன் சரணடைந்தனன், அதற்கு இறைவர் வேடுவத் திருவுரு கொண்டு அந்தயானையை யெய்தனர் என்பதும் புராணவரலா றுகள். சந்தார் குறுக்கல் விகாரம். வைத்து வைச்சுமருஉ ()

சிற்ககனத்தற்சொருபச்சீரகத்தைச்சேந்தனுமுன்
புற்கையிட்டுப்பெற்றபுலியூரே—நற்கொடிக்கோர்
தாயுமானார்கொடியார்தம்கள்வினைத்தீக்கொடியார
பாயுமானார்கொடியார்பற்று.

இ - ள். சிற்ககனம் தற்சொருபம் — ஞானாகாசமாகிய சொருபமாயுள்ள சிவத்தின், சீர் அகத்துறை—பொலிவுமைந்தப

அங்ஙனம் உயர்த்திக்கூறுதல் பிறவிடங்களில் உண்டெனினும் இவ்விடத்தில் உயர்த்தியதன்று; தானொருவன் கடவுளையதிர்து அன்புகூர்ந்து வணங்கி அப்பரனைத் தான் அடைதலினும் கருவூடிதொடங்கித் தன கோத்திரத்தாரையும் தன்னோடுகூட்டிவணங்கி அவர்க்கும் அப்பரன் அடைவித்தலேகிறந்த தெனத் கருதிச் சான்றோரல்லாம் தொன்றுதொட்டு இவ்வாறுகூறிவருவது [illegible]ப்பாமென்க. [மமபுமுனம்.] என்னெனின்;"கெதந்த னினையடி [illegible]ரும்", "ஏத்தி யேத்தி [illegible]", "சரணவாரிசமு[illegible]", "[illegible]", "[illegible]" என இவ்வாறு [illegible]வை அளவில வெனக. கமுனனுமெனமன [illegible]வைக்க. இதற்கு - ய[illegible]னும் தோன்றாமுவாய வருவிக்க. [illegible] இக்கரும் எனப்பிரித்[illegible]ல்லநாளாகியின் வெறாரு வாறது; தெயவகருணமையலமைந்த கொள்ளறைப்பூமாரிப் பெனறு கருத்தக்கூறுவாருமுளர் கடக்கையெனனும் கொள்ளறைப்பூமாரிப்பெயர்-அதன்மலரைகருமுதலாருபெயர்.சாரப்பூய் கடக்கையான்-கடக்கை.பூசாததாலனை மாறாதுமுமையசாரப்பூகடக்கவகமாலியாகப்பூக்கரும் கைகொண்டாயமாம். [illegible] - பருதி. கறபகவிருட்சம்போல வேண்டுவார்வேண்டியபாரமகளை வேண்டியவாறு சுரத்துருளுந் தன்மையராதலின்,சிறபமபதலத அப்பிரானையா நக்கக் கறபகவிராயகவிருறுபெயர்.எல்லா அவயவங்களினுமுதன்மையாகிய தலையாகிய தலையாயுருத்தல்பற்றி, விநாயகக்கட.வுளைக குறுகுகவென்றார்.

நூல்.

க.—(இ - ள்.) சொல சொறி - சொற்கள் நிறைநத, வேத அந்தம் - வேதத்தின்முடிவாகிய உபநிடத்திறு கூறப்படுகிற, சுடா - ஒளியையுடைய, தகா வித்தையத தான் ஆம் - தகாவித்தையாகிய, பொன் சபை - பொன்னம்பலம், நினறு - நிலைபெற்று, ஒருதுமை - உயர் திருத்தறகிடமான, புலியூரே-புலியூரானதும்,—முனை - முன்னிருகுகள் [illegible], சமனை - யமனை, ஓச - உதைத்தருளின, பதத்தால - திருவடியா[illegible]த்தாரு - திருநடனஞசெயதருளினவரும், வில கொண்டு - (கொணடவில்[illegible]) வில்லையுதைக்கொண்டு, அமரர் வினைத்த - போரைச்செய்த, பாசபதத்தான்-(தமக்கிடத்துப்) பாசுபதாஸ்திரத்தைப்பெறும் அருச்சுனனை, அடித்தார் - அடிக்கப்பட்டவரு மாகிய சிவபிரான, பற்று - வருமாறெழுதருளினிர் நுக்கறுத்தலமாகும்; (எ - று.)

இப்பிரபந்தத்திலுள்ள பாட்டெலாரும் (கலமபகக்களினவரும் பதியெனனுந்துறைபோல) முன்னிரண்டடிகளில ஊர்பெயரும் வருணனையும், பினனிரண்டடிகளில் தலைவன்பெருமமகிமையுமாக அமைக்கபபட்டுள்ளன வென அறிக. ஊழ்வினையாற் பதிபறு பிராயமபிறற மிருகண்டுபுத்திரராகிய மார்க்கண்டேயரென்பவர், கூற்றுவன்வருங் காலபாசதறாக்கட்டியிழுக்குங்காலத்துப் பரமசிவனைச்சரணமடைய, அப்பெருமான் யமனைக்காலாலுதைத்துத் தள்ளி முனிருமாரருக்கு என்றும்பதினாறகத் தீர்க்காயுசுகொடுத்தருளின ரென்பதும், பாசுபதமபெறத் தவமிகேன்ற அருசசுனனை அழிக்கத் தரியோதனனேவலாற பனறிவடிவாய்வநத மூகாசுரன்மேல் வேடவடிவாய்வநத சிவபெருமான் அம்பெய்ய, அது பிளக்குமுனனே அருச்சுனன் அம்பொன்றெய்து வராகத்தைவிழுத்த, அஃகாரணமாக அவ்விருவருக்கும் உண்டான போரிற பரமசிவன் எதிரிவினவிலாரணியையறக்க, பார்த்தன் அவ்விற்கழுந்தால் கடவுளதுமுயலில் அடித்தவனவிலை, சுவபிரான் தமதிசிருபபத்தோடு காட்சிகொடுத்து அவனோடுகோளின்படி பாசுபதாஸ்திரத்தையும் வில் அம்பாறுத்துணி முதலியவறறையும் அருளிப்போயின ரென்பதும் இச்செய்யுளிறகுறித்த கதைகள். இவற்றால் முறையே கடவுளது அடியவர்க்கெளிமையும், அமரர்கட்கருமையும விளங்குகின்றன.இவற்றுள்

எழுத்தினை, சேந்தன் உம்—சேந்தனாரும், முன்—முற்போழ்தில் பற்கை இட்டு—புல்லரிசியாலமைந்த கூழினையூட்டி, பெற்ற-(அதனால்) அடைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஓர் நல் கொடி சகு—அழகிய பூங்கொடிபோன்ற ஒரு வணிககுலப்பெண்ணுக்கு, தாயும் ஆனார்—அன்னையுமாய் வந்தவரும், கொடியார் தங்கள்—கொடிமையாளரது, வினை தீங்கு ஓடியார்—தீவினையை யொழிக்காதவரும், பாயும் ஆன் ஆர் கொடியார்—பாய்ந்துசெல்லும் இடபமெழுதிய கொடியையுடையவருமாகிய இறைவர், பற்று—அன்புகூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

சேந்தனார் என்னுந் திருநாமமுடையவர் சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியவர்க்கு உணவளித்து யில்லறம் வழுவாது நடக்கும் காலையில் வறுமை மேலிட வுணவில்லாது மக்கள் வாடுதலை மனைவியார் நோக்கி மங்கலநாணவிழத்து, இதனை விற்றாயினும் உணவிற்கு வேண்டும்பொருளைக்கொள்கவெனத்தமதுநாயகன் கையிற்கொடுக்க, அச்சேந்தனாரும் அதுபெற்று மாறிப் புல்லரிசிகொண்டு தம்மனையாள் கையிற்கொடுத்தனர், அவர் அதுபெற்றுத் திருவமுது அமைத்துக் கணவர்க்குணர்த்தச் சிவபூசனை முடித்து வரும்போது நடராசர் ஓர் சிவனடியார் திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி யெமக்கு ஆற்றக்கூடாத பசிவந்தது. அதைத் தவிர்ககவேண்டுமெனக்கூற, தமது மக்கள் பசியும்நோககாது அவர் பசியாற்றக் கூழுணவை யூட்ட முற்றுமுண்டுஅவர்கள் பசியையு மாற்றி முத்திதந்தனர்என்பதும், திரிசிரபுரத்தில்வாழும் தநகுத்தனென்னும் வணிகன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ள அரதநகுத்தன் மகளை மணம்புரிந்து வாழுங்காலையில் அவன் மனைவியார் சிவநேயம்பூண்டு சிராமலைப் பெருமானுரை வழிபட்டொழுகுநாளில் கருப்பம்வாய்ந்தனர், இதனைக்கேள்வியுற்ற அரதநகுத்தன் மனைவி காயமுதலிய மருந்தும் சிற்றுணவுகளும் அமைத்துச் சிலதியர் தலையிலேற்றித் திரிசிரபுரத்திற்கு வரும்போது, பெருமழையால் காவிரிநதி பெருக்கெடுத்துக் கரைவழிந்து வழிமறிக்க அங்குத் தங்கினள், பேறுகாலங் கிட்டியதாதலால் இறைவர் அரதநகுத்தன் மனைவியைப்போலத்தமதிச்சையால் திருவுருக்கொண்டுகாயமுதலியவற்றைத் தோழி

யர் தலையிலேற்றித் தள்ளாடிவழிநடந்த பேரிளைப்புடையவர் போல வேசாறித் தம்மசளில்லத்திற்குவந்து உச்சிமோந்து மனங்குளிரப்பேசி மருத்துவம்பார்த்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். தத் அது, சிற்கணமாகிய அது என்பதுபொருள். தந்தையாதலுமன்றி யெனநிற்றலால் உம்மை இறந்ததுதழீஇய உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு (உ ௦)

விண்டலமேபோற்றும்விராட்புருடனுரிதய
புண்டரிகமானபுலியூரே—சண்டனல்வலிமை
மைத்தாமபொழிவித்தா வதுதொடுமார்க்கண்ட ருக்கன்
பைத்தாம்பொழிவித்தார்பற்று.

இ - ள். விண் தலம் போற்றும்—விண்ணுலகம் வணங்கும், விராட்புருடனுர்—விராட்புருடனுரது, இதயம்புண்டரீகம் ஆன—இதயதாமரையாயுள்ள, புலியூர் — புலியூரானது, சண்டன்—இயமன் (வீசிய) வலிமைதாம் பு—வலியபாசத்தை ஒழிவித்து—(வீழாமல்) ஒழித்து, ஆர்வத்துஓடு—விருப்பத்தோடு, மார்க்கண்டருக்கு—மார்க்கண்டேயருக்கு, அன்பு ஐ—அன்பினை, தாம்பொழிவித்தார்—தாம்செய்து காத்தருளிய இறைவர், பற்று—அன்புகூர்ந்திருக்குமிடமாம்.

அரைக்குமேல் எழுலகும் அரைக்குக்கீழ் எழுலகும் திருவுருவமாக வுடைய விராட்புருடனுர்க்குச் சிதம்பரம் அநாசதநானம் என்பதும், திருக்கடவூரில் தம்மை வழிபடும் மார்க்கண்டேயர்மேல் இயமன் கோபித்து வீசிய பாசத்தையொழித்து அவனைவதைத்து இவரைக்காத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். அன்பு ஆரைக்குக்காரணமாதலால் ஆர்வத்தொடு என்றார். மிருककண்டேயர் புத்திரர் மார்க்கண்டேயர் இது தத்திதாந்தபதம். (உக)

குஞ்சிதத்தாள்கண்டவைக்கும்படப்பெற்றோர்கள்விரு
புஞ்சிவவீடெய்தும்புலியூரே—செஞ்சடையிற் [ம்
சின்னவிளம்பிறையார்தில்லைமறையோருருநாம்
என்னவிளம்பிறையாரில்.

இ - ள். குஞ்சிதம் தாள் கண்டவர் ஐ—மேலெடுத்தவனைந்த திருவடியைத் தரிசித்தவர்களை, கும்பிட பெற்றோர்கள்-வணங்கப்பெற்றவர், விரும்பும் சிவ வீடு—விரும்பஞ்சிவகதியை எய்தும் புலியூர்—அடைதற்கேதுவாயுள்ள, புலியூர்—புலியூரானது, செஞ்சடை இல்—செவந்தசடாபாரத்தில், சின்ன—உருவிற் சிறிய, இளம்பிறையார்—இளஞ்சந்திரனையணிந்தவரும் இல்லை மறையோர்—இல்லைவாழந்தணரது, உருநாம் என்ன—திருவுருவம் நாமென்று, விளம்புஇறையார்—கூறும் இறைவருமாகிய பெருமானார், இல்—வாழும்படை வீடாம்

இராணியவன்மனார் வியாக்கிரபாதர் கட்டளையால் அந்தர்வேதியிலிருந்த திருவுடையந்தணர் மூவாயிரவரையும் வணங்கித் தேர்மேலேற்றிக்கொண்டு தில்லையையடைந்து அந்த வியாக்கிரபாதரையும் பதஞ்சலியாரையும் வணங்கித் தமதுகௌடதேசத்தில் நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறித் திருவுடையந்தணர்வந்ததையுங் கூறினார், அம்முனிவரிருவரும் எதிர்கொள்ள, அவ்வந்தணர்கள் தேரினின்றிறங்கித் தங்களை யெண்ணிக்காட்ட மூவாயிரவர் என்னுந்தொகையில் ஒருவர் குறைந்தமையால் திகைத்து நிற்க, நடராசப்பெருமானார் இவ்வந்தணர்களெல்லாரும் நம்மையொப்பார், நாமிவரையொப்போம், ஆதலால் நாமிவருள் ஒருவர் என அருளிச்செய்தனர் என்பது புராணவரலாறு. சின்ன—சிறுமையென்னும் பண்பின்றிரிபு (உஉ)

தேவமறையாகமங்கடென்கயிலையென்றுதொழப்
பூவுலகிலோங்கும்புலியூரே—மூவுலகும்
வந்துதிக்குமுன்புணர்வார்வாழ்வருளவாய்ப்பரம்பா
நந்துதிக்குமுன்புணர்வார்சார்பு.

இ - ள். தேவமறை ஆகமங்கள்—தெய்வத்தன்மையையுடைய வேதங்களும் ஆகமங்களும், தென்கயிலை என்று தொழ—தென்கயிலையென்று வணங்க, பூ உலகு இல்—நிலவுலகில் ஓங்கும் புலியூர்—சிறந்துவிளங்கும் புலியூரானது, மூ உலகுஉம்—சுவர்க்கமத்திய பாதலம் என்னும் மூன்றுலகும், வந்துஉதி

க்கு முன்—வந்துதோன்றுதற்குமுன்னே, புனர்—தம்மோடு பேதமாயுள்ள, வார் வாழுவ அருள்— எல்லையில்லாத பேரின்ப வாழ்வினை யருள, அப்பர்—திருநாவுக்கரசுகள், தம்பாதம்—தமது திருவடிகளை, துதிக்குமுன்பு— துதித்தற்குமுன்னம், உலகவார்—(அத்துதியைத் திருச்செவியில்) ஏற்ற இறைவன், சாயுபு—சார்ந்துவசிக்குமிடமாம்.

வேதங்களிலும் ஆகமங்களிலும் நல்லவையத் தென்கயிலை யென்று கூறுதலால் தேவமறையாகமங்கள் தென்கயிலையென்றுதொழ வெனவும், பேரின்பவாழ்வு தோற்றக் கேடுகளில்லாத தாதலால் மூவுலகும் வந்துதிக்குமுன் புனர் வெனவுங் கூறினார். அஃறிணையொருமையும்மைத் தொகையாதலால் மறையாகமங்கள் எனஇறுதியிற் பன்மைநிறுவெற்று வந்தன. (உகூ)

நன்மாதவத்தினுருவாகுமிம்படிக்கிரங்கப்
பொன்மாரிபெய்யுபுலியூரமே—முன்மாரிப்
பன்னுகதந்தாரிபகர்தமிழ்க்காச்செங்கமனை
பொன்னுகதந்தாரபுரி

இ - ன. நல்மாதவத்துருவாக— வடிவாகிய பெரிய தவத்தைப்பூண்ட ஒருமுனிவன், மாடுகட்கு—தன்மேற்கொண்ட (திருப்பணியை) முடியன்றி முடித்தாகு, இரங்கி—கருணைகூர்ந்து, பொன்மாரி—பொன்வருஷத்தை, பெய்யும்—சொரியும், புலியூர்—புலியூர்நாதனது, மார்பு இன்முன்—திருமார்பில் முன்னே, பல்நாகம்—பலசர்ப்பங்களாகிய, தந்தார்—உபவீதத்தையுடையவரும், பசர் தமிழ்க்கு ஆக—தம்மேற்பாடிய பாசுரங்களுக்காக, செங்கலதன் ஐ—செங்கல்லை, பொன் ஆகத்தந்தார்—பொற்கட்டிகளாகத் தந்தவருமாகிய இலிங்கம், புரி—கொம்செய்யும் திருநகராம்

ஒருமுனிவர் சிதம்பரத் திருப்பணியை மேற்கொண்டு முடித்தற்கு இடையில் பொருளில்லாமையால் வருந்துங்காலையில் இறைவர் திருவுளமிரங்கிப் பொன்வருஷஞ் சொரிவித்தார். என்பது ஓர் வரலாறு. திருவாரூரில் இருப்பங்குனி யுத்திரத்தி

ருவமாவிற்குப் பாலவையார் குறைமுடிக்கத் திருப்புகலூர்க்குச் சென்றருளி யிறைவர் திருவடிவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடித்த மது குறைமுடியாமையால் திருமடத்திற்குச் செல்லாதுதிருமுற்றத்தில் ஓரிடத்திருக்கும்போது, இறைவர் அருளால் சிறிது கித்தினையாய் அங்குக் கோயிற்றிருப்பணிக்காகவந்த செங்கலைத் தலையணையாக அடுக்கி யுத்தரீயப்பட்டாடையை விரித்துத்திருக்கணயிலும்போது அடியார்களுந் துயில்கொள்ளச்சிறிதுபோது சென்று துயிலுணர்ந்து, அவ்விறையவர் தாளால் செங்கல்பொன்னாகை இருக்கக்கண்டு மகிழ்கூர்ந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. தமிழ்ச்சாக ஆக என்பது குவ்வுருபின்மேலவந்த நான்காமவேற்றுமையைச் சொல்லுருபு நாடும் டிக்கு நாடற்கு எடுக்கொள்க (உ ச)

மாமகடன்கிழக்குதிசையினட்டுங்குணதிசையிற
பூமகளர்ச்சிக்கும்புலியூரோ—தாமலதோர்
ஆதரவில்லாவாழ்த்துதடியர்தமக்கங்கையிற்பொற்
றூதரவில்லாவாழிபுரம்

இ-ள். தென்கிழக்கு திசை இல்—தென்கிழக்குத்திசையில், தாமரை—லைமகளும், நாட்டும்—எடுத்துக்கூறும், குணதிசை இல்—கிழக்குத்திசையில், பூமகள்—திருமகளும், அர்ச்சிக்கும்—பூசித்துப் பேறுபெறும், புலியூர்—புலியூரானது, வாழ்த்து அடியர் தமக்கு—தாமமைவாழ்த்தும் அடியவர்களுக்கு, தாம் அல்லது—தாமல்லாமல், ஓர் ஆதரவு இல்லார்—ஓரூபற்றுக்கோடில்லாதவரும், அங்கை இல்—தமது கரகத்தில், பொன்பூதரம் வில்லார்—பொன்மலையைவிலலாக வுடையவருமாகிய இறைவர், வாழபுரம்—வாழுந்திருநகரம்.

தம்மைவாழ்த்தும் அடியார்களுக்குத் தாம்பற்றுக்கோடாயுள்ளார் என்பார் தாமலதோர் ஆதரவில்லார் என்றார். (உரு)

வாசனைசேர்மாமலரோன்மாமறைமூவாயிரவர்
பூசனைசெய்தேத்தும்புலியூரோ—ஓசைதரு

பாற்சங்கரியார்பதுமத்திருக்கணிந்தோர்
பாம்சங்கரியார்பதி.

இ - ள் வாசனைசேர்—வாசமிகக, மாமலரோன்—பெருமையமைந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனும், மா—மகத்துவமுடைய, மறைமூவாயிரவர்—திருவுடையந்தணர் மூவாயிரவரும், பூசனைசெய்து—பூசித்து, ஏத்தும்—வணங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, ஓசைதரு—கோஷிக்கும, பால்சங்கு - வெள்ளியபாஞ்சசன்னியத்தையேந்திய, அரியார் — திருமால் (போர்த்துசசாத்திய) பதுமம்திருக்கு—திருத்தாமரையாகியகண்ணினை, அணிந்து—தரித்து, ஓர்பால்—ஓரிடப்பாகத்தில, சங்கரியார்—உமாதேவியையுடையவர், பதி—வாழும் திருக்கராம்.

பிரமன அந்தாவேதியில் தாமசெய்யும் வேள்வியைத் திருவுடையந்தணர்களைக்கொண்டு முடித்துப் பேறுபெற்றமையால் பிரமனோடுகூட்டியெண்ணினர். சலந்தராசுரனை வதிர்ந்த சக்கரத்தை விரும்பித் திருமால் சிவபெருமானைப் பூசித்துவருங்கால, ஓர்நாள் அவரன்பைச் சோதித்தற்பொருட்டு அருச்சித்தற்குரிய ஆயிரந்தாமரையுள் ஒன்றைமறைத்தருள, அதற்குப் பிரதியாகத் தமது திருக்கண இடந்துசாத்தினர் என்பது புராணவாலாறு. எண்ணும்மதொகுத்தல் (உசு)

ஓதுபசியாலெருவையுண்ணவிறக்குங்கயற்கு
போதுகதிநல்கும்புலியூரே—பூதிவெகு
வாயிடுமாகத்தனுர்வல்கமர்வாய்மாவடுவை
வாயிடுமாகத்தனுர்வாழ்வு.

இ - ள். ஓதுபசி ஆல்—சொல்லுந் திப்பசியினால் ஒருவை உண்ண—பருந்து கவ்வியுண்ண, இறக்கும் கயல்கு—உயிர்விடுங் கயல்மீனுக்கு, அ போது—அக்காலையில், கதி நல்கும்—முத்திதரும், புலியூர்—புலியூரானது, பூதி—திருநீற்றை, வெகுவாய் இடும்—மிகவஞ்சண்ணித்த, ஆகத்தனுர்—திருமேனியையுடையவரும், வல் கமர் வாய்—வலிய கவரில், மாவடுஜ—மாவின் வடுவினை, வாய் இடும்—திருவாயிலிட்டெழுந்த, மாக

சுதனார்—பெரியகடவுளரும் ஆகிய இறைவர். வாழ்வு—வாழும் இடமாம்.

ஒருபருந்து பசியால் ஒருகயல்மீனைக்கவ்வித்தில்லையினெல்லையில் வந்துதின்னும்போது, உயிர்விட்ட அக்கயல்மீனுக்கு நடராசப்பெருமானார் முத்தி தந்தருளினார் என்பதும், கணமங்கலமென்னுந் திருப்பதியில்வேளாளர்குலத்தில் திருவவதாரஞ் செய்து சிவநேயம் பூண்டொழுகும் அரிவாட்டநாயனார் இறைவருக்கு நைவேதனஞ் செய்யும்படி செந்நெல்லரிசி, செங்கீரை, மாம்பிஞ்சு இவைகளைத் திருக்கோயிலிற் கொண்டுபோய க்கொடுக்கும் நியமம்பூண்டொழுகுநாளில், இவரன்பினை யுலகினரறிந்து உய்தற்பொருட்டுச் செல்வங்குன்றப் பெருமானார் கடைக்கணித்தலால், கூலிக்கு நெல்லரிந்து தாம்கொண்ட திருப்பணியைக் கைக்கொண்டொழுகும் நாளில், ஓர்நாள் அரிசிமுதலிய வற்றைத் திருக்கூடையி லெடுத்துக்கொண்டு சென்றருளும் போது காலிடறி நிலவெடிப்பில் யாவுங் கவிழ்ந்துவிட, மனம்வருந்தி அரிவாளினால் தமது கழுத்தை யரியத்தொடங்கும் போது, அவ்வெடிப்பின் வழியே திருவுளமிரங்கி யிறைவர்திருக்கரநீட்டி யவர்கையைப் பிடித்தருளியது மன்றிச்சிந்திய அப்பொருளினை நைவேதனங்கொண்டது தெரியும்படி மாம்பிஞ்சினைக்கடித்த ஓசையும் அவர் செவிக்குப்புலப்படுத்தியருளினார் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (உஎ)

பத்தனாக்கொண்டேபேசாப்பாவைதனைப்பேசுவித்துப்
புத்தனாயாட்கொள்ளும்புலியூரே—முத்திதரும்
பஞ்சாக்கரனார்பணிவார்வினையழுன்முன்
பஞ்சாக்கரனார்பதி.

இ - ள். பத்தர் ஐ கொண்டு—வாதவூரடிகளால், பேசாத்பாவை தன் ஐ— மூங்கைப்பெண்ணினை, பேசுவித்து—பேசச் செய்வித்து, புத்தர் ஐ ஆட்கொள்ளும்—புத்தசமயிகளையடிமை கொண்டருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, முத்திதரும்— (விதிவழி யுச்சரிப்பவர்களுக்கு) பரகதி தந்தருளிய, பஞ்சாக்கரனார்—ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுடையவரும், பணிவார் வினை—தம்மை

வணங்கும் அடியவர் கன்மமலத்தினை, அழல் முன் மெழுகு—தீயி லெதிர்ப்பட்டபஞ்சுபோல, அக்கு அறுஞர்—செயதருகுவோரு ம் ஆகிய இறைவர், பதி—திருநகராம்.

இலங்கையினின்றும் சிதம்பரத்தைப் புத்தமுள்ளியாச்சவ ந்த புத்தர்கள் தில்லைவாழந் தொண்டையர்தலைவனை வாதில்வெ ல்ல வழைக்க, அவர்கள் நடராசப்பெருமானை கட்டளையின்ப டி வாதவூராளிகளுக்குக் குணர்த்தும் பாது அவ்வாதவூரப் பெ ருமானார் அவர்களை வாதில்வெல்ல, அகன்யுணர்ந்த சோழன் த ன்புத்திரியின் மூங்கை நோயைத் தவிர்க்குஞ் சமயமே மெய்ச் சமயமென் றங்குவிடுக்க, அப்புத்தர்கள் மணிமந்திராதிகளால் தீர்க்க முயன்றும் தீராதாக, அவ்வாதவூரடிகள் திருநீறு தந்தரு ளித் திருச்சாமுலுக்கு அம் மூங்கைப்பெண் விடைதரும்படிசெ ய்வித்தருளினர் என்பது புராணவரலாறு. பாவைஉவமையா குபெயர். (உஅ)

கண்ணுறுபோதும்பவத்தைக்காய்தருளுமீரைந்து
புண்ணியதீர்த்தஞ்சேர்புலியூரோ—பெண்ணொருபா
கத்திருந்தார்கட்டறியாரைகூப்பிநின்றுதுதிக்
கத்திருந்தார்கட்டரியார்காப்பு.

இ - ள். கண்ணுறுபோது உம்—(ஆன்மாக்கள்) கண்க ளாற் பரிசிக்கும் பொழுதிலும், பவத்து ஐ காய்ந்து—பிறப்பி னையொழித்து, அருளும்—சிவபுரத்தைத் தந்தருளும், புண்ணி யம்—புண்ணியசொரூபமாகிய, ஈரைந்து தீர்த்தம்சேர்—பத்துத் திருத்தீர்த்தங்களமைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, பெண்—உ மாதேவியாரின், ஒருபாகத்து இருந்தார்—வலப்பாலிடமிருந்தவ ரும், கட்டுஅரியார்—பாசம்ஒழிந்த அடியவர்கள், கைகூப்பி நி ன்று துதிக்க—கைகுவித்து நின்றுதுதிக்க, இருந்தார்கண் தா யார்—புறச்சமயிகளிடத்தில் வசிக்காதவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவல் வாய்ந்த இடமாம்.

அடியவரிடத்து வசிப்பாரேயன்றி யல்லாரிடத்துமிருப் பா என்பார் இருந்தார் கட்டரியார்என்றார். கனகசபைக்கு வட க்கில் சிவகங்கையும், இருந்தகோயிலுக்கு வடமேற்கில் குய்யாதீர்

த்தமும், திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கில் புலிமடுத்தீர்த்தமும், திருப்புலீச்சுரத்திற்கு முன் அனந்ததீர்த்தமும், திருவனந்தேச்சுரத்திற்கு மேற்கில் நாகசேரித்தீர்த்தமும், திருக்காளாஞ்சேரியில் பிரமதீர்த்தமும், பிரமசாமுண்டி திருக்கோயிலிற்குமுன்கிவப்பிரியை தீர்த்தமும், சிவப்பிரியைக்குத் தென்கிழக்கில் திருப்பாற்கடலும், கனகசபைக்குக் கிழக்கில் பரமானந்தக் கூபமும் இருத்தலால் சாரைந்து புண்ணிய தீர்த்தஞ்சேர் என்றார். நீராடலும் பரிசித்தலும் அன்றியென நிற்றலால் உம்மை இறந்தது தழீஇய வுயாவு கிறப்புப்பெ ட்டு அரியார்என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றில் அருமை இல்லாமை மேல் நின்றது. கண்ணுறு போதே எனப்பாடமோதிப்பார்க்கும்போதே எனப்பொருள் கூறில் பார்த்தலொன்றேயமையும் அதலால் எச்சவும்மை தந்ததெனவுணர்க.

முத்தியிடையினவிழுந்துச்சொரிந்துமறைப்
புத்தேளோமஞ்செய்பு யூரோ—மெய்த்தோளின்
மாதுளவனாதுதன்வணங்குபதன்றுகு மேனி
மாது. வனாதுதன்மனை.

இ - ள். முத்தி இடையின்—வேள்வித்தீயில், அவி—அவிபாகத்தை, முந்த சொரிந்து—முற்படச்சொரிந்து, மறைப்புத்தேள்—பிரமன், ஓமம் செய்—ஓமஞ்செய்தற்கு எதுவாயிருந்த, புலியூர்—புலியூரானது, மெய்தோள் இல்—தேர்ற்றத்தையுடைய புயத்தில், மாதுளவன்—பெருமையமைந்த தாழாய்மாலையை யுடையவனும், நந்தன்—பாஞ்சசன்யம்என்னுஞ்சங்கையேந்தினவனுமாகிய திருமால், வணங்குபதன்—வணங்குந்திருமேனியை யுடையவனும், ஆகத்து—திருமேனியில், ஓர்மாது உளள—ஒப்பில்லாதஉமாதேவியாளையுடைய, வன்னத்தன்—பஞ்சவண்ணங்களையுடையவனுமாகிய இறைவன், மனை-வீடாம்.

முத்தி வேள்விக்குரிய மூன்றக்கினி. அவையாவன கார்ருகபத்தியம், தக்கணாக்கினியம், ஆகவனீயம். கங்கைக் கரையில்அந்தர்வேதியில் பிரமன் ஓயாகஞ்செய்யத் தொடங்கி யதனை முடித்தற்பொருட்டுத் தில்லைவனம் அடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தில்லைவா

பூநதனாகனையுந் தேவகனையுமுடன்படுத்தி வியாக்கிர பாத
வாயிலாகச்சொண்டு சென்று வேள்விமுடித்தனன் என்பது பு
ராணவரலாறு. சோ என்னும்வினைத்தொகை காலங்கரந்தபெய
ரெச்சமாதலால் புலியூர் என்னுங் கருவிப்பொருள் கொண்டது
புத்தேளபுதுமை, அதுபுதுமையை வினைக்குந்தேவா மேல் நிற்
றலால் பணபாகுபெயர், நதத்தன் வலித்தல்விகாரம் (௩௦)

ஓர்கலையெங்கெங்குமுலாவியத்தியாமத்திற்
பூரணமாயொன்றுமபுலியூரோ—காரணமாம
பார்த்தாண்டவனும் பலவிந்தாலுமுள்ளன்பைப்
பார்த்தாண்டவனுமாபதி

இ-ள். ஓர்கலை—ஒப்பில்லாத கலை, எங்கும் எங்கும் உ
லாவி—எங்கெநதத்திருப்பதிகளிலும் உலவி, அத்தம் யாமத்தி
ல்—நடுராத்திரியில், பூரணம் ஆய்—நிறைவாய், ஒன்றும்—
பொருந்தும், புலியூர்—புலியூரானது, காரணம் ஆம்—திருநட
னஞ்செய்தருளுதற்குக் காரணமாகிய, பார்—தில்லைவனத்தில்,
தாண்டவன்—திருநடனத்தை யுடையவனும், ஆபணிந்தால்
உம்—எவர்வணங்கினும் உள் அன்பு ஐ பார்த்து—முறுகியஉள
ன்பினை நோக்கி, ஆண்டவன்—அடிமைகொண்டவனுமாகிய
இறைவன், ஆர்—எழுந்தருளும், பதி—திருநகராம்.

சிதம்பரத்தில் இறைவரருளுருவம் வகித்தருளு மறைத்த
லங்கள்தோறும் அத்திருவுருவத்தின் கலைகளுலாவி அர்த்தயா
மத்தில் அவ்வருளுருவத்தில் வந்தொடுங்குவதெனவும், தேவதா
ருவனம் திருநடனஞ்செய்தற்குப் பொருமையால் பூமிக்கு நம
வாகிய தில்லை பொறக்குந் தானமாயிருத்தலாலுந் திருநட
னஞ்செய்தருளினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள் ஒன்றும
என்னும் பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் நிலப்பொருள் கொ
(௩௧)

சோதிவளரும்முடியாய்த்தோன்றுதெவர்க்குமனு
பூதிவெளியாகும்புலியூரோ—மாதெனவங்
கந்தரவல்லானுளுங்கைக்கொளப்பொற்றாளமிடுங்
கந்தரவல்லானுளுங்காப்பு.

6642

THIRUVANMIYUR LIBRARY, MADRAS

முதினசரித்திரத்தாம், அறுபதினாயிரவேண்டும் பெருங்கூட்டம் வினைகளையும் தன்னடியார்க்குக்கடக்கச்செய்கிற கடவுளதுபோற்றல் பிலப்பிறவி யுயிர்களுக்குத் தலைவனதுதலாலும், விருஷபத்தைக்குத் தலைவனதுதலாலும் பசு தியென்று சிவனுக்குப்பெயர்; அவனதி சம்பந்தமானது-பாசுபதம்: அத்திகாந்தராமம். இவ்வாறாது - ஒருவனதிருந்ததனதாகி பொறுத்த கிலவுலுக்கே அரன்செய்த்தாற் திருஷபாந்தமாக எடுத்துக்கூறப்படும். முன்-காலமுண. சமன்- ஸமன் என்னும் வடமொழித் திரிபு; (எல்லாவுயிர்களிடத்தும் சமானநிலையுடையோர் - பட்டவனென்று பொருள்: சமனன் எனனும் வடமொழித்திரிபாயி ர்-(எல்லாப்பிராணிகளையும்)லுக்கு ருவனென்றும், யமன் என்னும்வடமொழித்திரிபாகவுமிருக்கலாம்-(பிராணிகளைத்) தண்டித்தலுக்கடக்குவனென்றுமமைதலாகுமென்றும் விவேபபடும்-இறக்கவாலவினைத்தொகை பாசுபதத்தான், ஏன்-ஏன்றனுரு; கிருபமாதலில் ரடித்தக, வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலியோன் என்பவர்க்காக எனக. பற்று - செயப்படுபொருள்விருதுபுணர்த்த வகட்டை பெயரின்றுவதுமுறு விரித்தொழிலாருபெயரென்றுவதுகொள்க. ஒங்கிய பெரியார் - பெரியசொரூபம், ஞானப்பெயர் கொண்டது; இனி, பொசசபை பொன்றுவயமாய - பொசசபையை நிழறலால் தான்கைப்புபெற்ற பொன்றுமாம் பொயுமியையன்பகலுன்ன - பாவாதலக - அலகையாகவாவது, பிரிவிலிதேர்ங்கலகவர் ஒன்றாகவாவது கொள்க. சொல் சேறி - புகழ் மிக்க என்றுமாம். வேதாந்தம் என்பதுமாம் - பேதக்கனதோர்த்தகாதுதலென்று பொருள். தகாவிக்கையன்பகர்ந்தாகாமம் என்பது தோர்ந்தபொருள்; பிரமபுரமாகிய ஞானசரீரத்தி லிருந்தும் தகராகிய ஞாநதுகமலத்தில் உள்ள ஆகாயம்போலுதலாலை, தகராவிதகதயதாமம்பொறகபை யெனப்பட்டது: தஹரம-இதயம். வித்தை - வித்தைய, உபாசனைரூபமானஞானம். பூதாகாசம் போலச் சடமாகாது ஞானவடிவமான ஆகாயமா மெனக. பாசமாகிய இருளை யொழித்தலின், சுடாத தகாவித்தை யென்றார். பொறசபை - பொன்மயமானசபை; கனகசபை.

(க)

உ.—(ஐ - ம்.) தன் கருமம் - தானபிறந்தசாதிக்கு உரிய (நித்தியநைமித்திக) கருமங்களை, நீதந - செய்யாயதாழுந்த, துன்மதன - துன்மதனென்னும் பிராமணன், முன் - முன்னொருகாலத்தில், நடம காண - (சிவபிராணுடையப) திருநடனத்தைத் தரிசிக்க, பிரம்பும் கதியை தந்த - இன்பமில்லை ...முதிறையப(ஆவனுக்குக்கொடுத்தருளினா,புலியூரே-புலியூரானதி,—க ...அதி மோகர - கங்காதேவியினிடத்தில் மிகுந்தவிருப்பத்தையுடைய ... நரம், அத்தர் - (யாவர்க்கும்) நலவேரும், மா சமடையார்-பெரியசடையையுடையவரும், மோகு அலை உப்பு அற்ற அருள் சாகரத்தர் - வீசுகின்ற அலைகளும் உவர்ப்புசுவையையு மில்லாத திருவருட்கடலானவரும், மாசு அடையாத - (இயல்பாகவே) பாசத்தினின்று நீங்கினவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம்; (எ - ஐ.)

பாண்டிநாட்டிற் பிராமணசாதியிற்பிறந்த துன்மதன் தனதந்தைசொல்லையும் கேளாமல் தனது சாதிக்கு இன்றியமையாத தொழில்களுள் ஒன்றையுஞ் செய்யாதவிட்டுக் கொலை களவு முதலிய பெரும்பாவத்தொழில்கள் பலவற்றையுஞ்செய்துகொண்டு பலவிடங்களிலுந்திரிந்து தன்கூட்டத்துடனே நிதமபரக்குக்குச் சமீபமாகவருகையில், அன்று மார்கழித்திருவாதிரைத்திருநாளாகுமாலை, சுவாமிதரிசனத்திக்குவந்த அடியார்கூட்டங்களோடு கலந்து அவன் சென்று பொன்னம்பலத்தை யடைந்து அங்குச் சிவபிரானுடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து, மீண்டுங் கொடுந்தொழில்களைச் செய்துகொண்டு விரதியாரணியத்திற் செல்லுகையில், பாம்படித்து இறக்க, அவனதுபாதகங்களைநோக்கி யமதூதர்கள் வந்து அவனைக்கட்டியிழுத்துக்

இ - ள். சோதி வரை—ஒளிவாய்ந்த மேருவின், முடி ஆய— மூன்றுசிகரமாய், எவர்க்கு உம் தோன்றாது—யாவர்க்கும் புலப்படாமல், அனுபூதி—சிவானுபூதியுடையவர்க்கே, வெளியாகும்—புலப்படத்தோன்றும், புலியூர்—புலியூரானது, அங்கம்—உக்கிய எலும்பினை, மாதுவன்ன—பெண்ணென்று சொல்ல, கரவல்லான்—படைக்கவல்ல ஆளுடைய பிள்ளையார், நாள் உம்—எந்நாளும், கைகொள—திருக்கரத்திற் கொண்டொத்தறுத்துப்பாட, பொன் தாளம் இடும்—பொன்னாலமைந்த தாளங் கந்தருளிய, கந்தாம் அல்லான்—திருமிடற்றில் விஷத்தின் கருநிறமுடைய இறைவர், ஆளும்—உரிமையாகக்கொள்ளும், காப்பு—காவலாகிய இடமாம்

மேருவின் வடசிகரம் திருமூலட்டானமும், தென்சிகரம் கனகசபையும், மேலைச்சிகரம் சேவித்து வழிபடும் கந்திருவர்முதலியோரிடமுமாய் ஏனையோர் கண்களுக்குப் புலப்படாது சிவானுபூதியுடையவர்க்கே விளங்கும் என்பதும், திருமயிலையில் வாழுஞ் சிவநேசச்செட்டியார், கபாலீசர்திருவருளால் பிறந்தபுத்திரி தோழிமாருடனே சென்று நந்தவனத்தில் மலர்கொய்யப் பாம்புதீண்டி யிறக்க, ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு உடைமையாகக் கருதியிருந்தமையால் தகனஞ்செய்த சாம்பலை யஸ்தியோடு எடுத்துக் குடத்தில்வைத்து அந்தப்பெண்ணிருந்த கன்னியாமாடத்தில் வைத்து முன்போலுபசரித்து வரும்போது பிள்ளையாரங்கு வரத் தெரிசித்துப்பூசிக்க அக்குடத்தை வருவித்து அடைத்த எலும்பினைப் பெண்ணாக்கினார் என்பதும், அந்த ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கோலக்காவென்னுந் திருத்தலத்திற்கு எழுந்தருளித் திருக்கரத்தா லொத்தறுத்துத் திருப்பதிகம்ஓதும்போது இறைவர் கருணைகூர்ந்து பொற்றாளம் அருளினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௩௨)

வானவுலகேத்துதுருவாசர்பசியாறவுமை
போனகமளிக்கும்புலியூரே—ஆனசபை
நம்பத்துவிதத்தார்நாடரியார்மோனத்தார்
நம்பத்துவிதத்தார்நாடு.

இ - ள். வான உலகு—விண்ணுலகம், ஏத்து—துதிக்கும், திருவாசர்—திருவாசமுனிவர், பதி ஆற — பதிதிர்ந்தினைப்பாற, உமை—சிவகாமியம்மையார், போனகம் அளிக்கும்—திருவமுதுதந்தருளிய,புலியூர்— புலியூரானது, ஆன— எடுத்த,சாநம்பத்துவித்தத்தார்—பத்துவிதத் திருவவதாரமுடைய திருமால் நாடு அரியார்—வராகவுருக்கொண்டு தேடுதற்கு அரியவரும், மோனத்தார்—மௌனநிலையையுடையயோகியர்கள், நம்பு—விரும்பும், அத்துவிதத்தார்—அத்துவிதவடிவானவருமாகிய இறைவர், நாடு—வாழும் நாடாம்.

திருவாசமுனிவர் சிதம்பரந்தெரிசிக்கத் தில்லைக்கு வந்தபோது, வழிநடையினைப்பால் பசியால்வருந்தித் தமக்குஅமுது எங்குங்கிடையாமையால் கவலையுற்று "எருக்குமுளைத்ததில்லையீசனுமிங்கில்லை" எனவாயெழும்போது மலைகாமியார் ஒருபார்ப்பனச்சிறுமியைத் திருவுருக்கொண்டுவந்தருளித்திருவமுதுபடைத்தவுடன் உண்டு பசியாறி "எருக்குமுளைத்ததுஇல்லையீசனுமிங்குண்டு" என்று பாடினர் என்பது ஓர்வரலாறு. சநநம்பத்துமச்சம், கூர்மம்,வராகம், நரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன்,இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கல்கி அத்துவிதம் ஆண்டான், அடிமையென்னும் இரண்டிகந்தது. வானமுலகு எனப்பாடமோதி வானமுநிலவுலகும் எனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு ()

வாணகையாற்றீபுரத்தின்வாழ்மூவரைக்காவல்
பூணவளித்தாளும்புலியூரே—ஆணவத்தாம்
மெய்க்கருத்துவந்தனையான்மிக்குமுலாமிகவேகோர்கள்
மெய்க்கருத்துவந்தனையான்வீடு.

இ - ள். வாள்—ஒள்ளிய, நகை ஆல தீ—புன்னகையால் மூட்டிய தீயினால், புரத்து இன் வாழ் மூவர் ஐ—திரிபுரத்தில்வாழுமூவரை, காவல் பூண—(திருவாயில்) காவல்பூண்டுநிற்க, அளித்து—கருணைசெய்து, ஆளும்—அடிமைகொள்ளும், புலியூர்—புலியூரானது, ஆணவத்து ஆம்—ஆணவமலத்தால்வரும், மெய்கரு—சரீரத்தோற்றமாகிய, துவந்தனை ஆல்—பந்தத்

தினால், மிக்கு உழலாமல்—சட்டிப்பட்டு மிகவும் சுழன்றுவருந்தாமல், மிக்கோர்கள்—சிவஞானிகளுடைய, மெய்கருத்து—உண்மையமைந்த மனத்தினை, உவந்த விரும்பிய, அன்னையான்—(அவர்களுக்கு) தாய்போலுள்ள இறைவன், வீடு—வாழுந் திருப்படை வீடாம்.

பொன்வெள்ளி இரும்பால் பிரமன்வரத்தாலமைந்த திரிபுரங்களிலும் தாரகாக்கன், கமலாக்கன், வித்துன்மாலியென்னும் மூன்றகரர்களும் அரசியல் செய்து சிவநேயமுடையவராய்த் தேவர்களுக்கு இடுக்கண்செய்து வாழுநாளில, தேவர்கள்வேண்டு கோளால் திருமால் புத்தவேடங்கொண்டு அப்புரத்தில் அம்மூவரையொழிய ஏனையோரையெல்லாம் மயக்கிச்சிவபெருமானுக்குணர்த்த, அப்பெருமானார், அத்தேவர்களமைத்த தேரின்மேல் ஆரோகணித்து அப்புரத்தை நகைத்தெரித்துச்சிவநேயம் வழுவாது நின்ற அம்மூவரையும் திருவாயிற்காவலாளர் ஆகக்கொண்டருளினர் என்பது புராணவரலாறு. ஆணவமலம் கன்மமலத்துக்கு மூலமாதலால் ஆணவத்தாம் என்றார். ஆணவமாம் என்பதற்கு ஆணவத்தாலாகியஎனப்பொருள் கூறுவோர்வேற்றுமைவழியில்அத்துச்சாரியைவேறுதலைநோக்கிலர். ஆணவம், மாஎனச்சொல்வகைசெய்தலிங்கமையாதென்க

சம்பந்தர்க்கந் தணர்கடம்மைச்சிவகணமொப்
பும்பண்பைக்காட்டும்புலியூரே—அம்புலிவான்
எட்டாகமஞ்சார்ந்தானேத்தமறையோடிருபான்
எட்டாகமஞ்சார்ந்தானில்.

இ - ள். சம்பந்தர்க்கு—ஆளுடையபிள்ளையார்க்கு, அந்தணர்கள் தம்ஐ—தில்லைவாழந்தணர்களை, சிவகணம் ஒப்பும்பண்பை—சிவகணங்களொக்குந் தன்மையை, காட்டும்—புலப்படுத்தியுஞ், புலியூர்—புலியூரானது, அம்புலி—சந்திரன்தவழும் வான் எட்டு—ஆகாயத்தையளாவிய, ஆகம்—திருமேனி, மஞ்சார்ந்தான்—மேகத்தையொத்த திருமால், ஏத்த—துதிக்க, [illegible] ஓடு—நான்கு வேதங்களோடு, இருபான் எட்டு ஆகமம்—இருபத்தெட்டாகமங்களின், சார்ந்தான்—உட்கிடையாயுள்ள இறைவன், இல்—வாழுந் திருப்படைவீடாம்.

ஆனுடையபிள்ளையார் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனாருடன் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று நடராசப்பெருமானுரைத்தரிசித்து ஆநந்தபரவசத்தராய் அங்கிருத்தற்கஞ்சித் திருவேட்களத்தில் வசித்திருக்கும் நாளில், பெருமானுரையருச்சிக்கத்தில்லைவாழந்தணர்கள் என்னபேறு பெற்றார்களோ வென்னுங் கருத்துடையராய்ச் சிதம்பரத்திற்குச் சென்றருளுநகாலையில் அத்தில்லைவாழந்தணர்கள் அப்பெருமானுர் திருவருளால் சிவகணங்களாகப் புலப்படத் தரிசித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. இருபத்தெட்டாகமங்களாவன—காமிகம், யோசனம், சிந்தியம் காரணம, அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்கிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கிநேயம் வீரம், இரௌரவம், மகுடம்,விமலம், சந்திரஞானம், முக விம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், சித்தம், சந்தானம்,சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் (௬௫)

வைத்தவருளாற்கோவைவாதவூரன்புகலப்
புத்தகத்திற்றீட்டும்புலியூரோ—துத்தியரா
வானத்தமரிந்தார்மாமவுலியாரெழுநா
வானத்தமரிந்தார்வாழ்வு.

இ - ள். வைத்த அருள் ஆல்—தாம்வைத்த திருவருளால், கோவை—கோவைத்திருவாசகத்தினை, வாதவூரன்—திருவாதவூரடிகள், புகல—சொல்ல,புத்தகத்து இல்—தாம்சேர்த்த திருமுறையில், தீட்டும்—எழுதியருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, துத்தி—படப்பொறியையுடைய, அரா—பாம்பும், வானத்து—ஆகாயத்தில், அமர்—பொருந்திய, இந்து—சந்திரனும், ஆர்—பொருந்திய, மா மவுலியார்—பெரியசடாமுடியையுடையவரும், எழுநா—எழுநாவையுடைய அக்கினிதேவனது,வான் அத்தம்—பெரியகையினை, அரிந்தார்—தறித்தவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடனும்.

திருவாதவூரடிகள் திருத்தில்லைவனத்தி லெழுந்தருளியிருக்குங்காலையில், நடராசப்பெருமானுர்பாண்டிநாட்டில்அவரொடு முன்பழக்கமுள்ள ஒரு வேதியத்திருவுருவங் கொண்டுவந்து நிற்ப நீர் யார்என்று அடிகள்வினவியபோது நாம் பாண்டிநாட்

டின் வாழ்வுடையோம், உமது தன்மையைக்கேட்டுக் காணவ ந்தோமென்று கூற, உபசரித்து இங்குவந்த காரண மென்னென் றுகேட்டபோது நீர்பாடிய திருப்பாசுரங்களையெழுதவேண் டுமென்னும் விருப்புடையோம் என்றவ்வாறே யெழுதிமுடித் து, ஒரு கோவைசொல்லவேண்டுமென எழுதிமுடித்தனர்என் பதும், தம்மையவமதித்துத் திருமாலை, யாக பதியாகக்கொண் டு நடந்திய தக்கன்வேள்வியில் வந்த தேவகணங்களுள் தீக்கட லின் கையை வீரபத்திரக்கடவுளால் தறித்தார் என்பதும் பு ராணவரலாறுகள் எழுநா—எழுநாவையுடையோன் என நிற் றலால் பண்புத்தொகை நிலைத்தொடர். (௩௪)

சீருற்றசரீரிசேக்கிழார்க்காதிமொழி
பூரித்துரைக்கும்புலியூரோ—நீரைக்
கரந்துவைத்தவேணியார்காதினிற்றூஷிக்கூடிக்
காந்துவைத்தவேணியார்காப்பு.

இ - ள். சேக்கிழார் ரு—சேக்கிழார் நாயனாருக்கு, சீர் ரு—சிறப்புமிக்க, அசரீரி—அசரீரியாக, ஆதிமொழி—முத லடியை, பூரித்து—(திருத்தொண்டர்புராணத்தை) முடிக்க, உ ரைக்கும்—எடுத்துத்தந்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, நீர் ஐ ங்கையினை, கரந்து (பனித்துளிபோல் அது) ஒளிக்க, வைத்த வைத்தருளிய, வேணியார்—சடாபாரத்தையுடையவரும், காதி னில்—திருச்செவியில், தாலிகூடி—தாலிக்கூவி, கரம்துவை த்த—திருக்கரத்தில் கோவித்துக்கொண்டிருந்த, வேணியார்— மாலையுடையவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவலாயுள்ளஇட மாம்.

சிவகசிந்தாமணிக் கதையை மெய்யென்று நம்பி வீணாள் போக்கிவந்த சோழன்கடைத்தேற, அடியார் வைபவச்சரிதை யை யடைவுபடப் புராணஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு சிதம் பரத்திற்குச்சென்று நடராசப்பெருமானுரை வணங்கித் தமது குறைமுடிப்பான் வேண்ட, பெருமானார் "உலகெலாம்" என அடியெடுத்துத்தந்தருள அப்புராணமுடித்தனர் என்பதும், பகி ரதன் தன்மூதாதையர்கள் சுவர்க்கமடையக் கங்கையைக்கொணர

டுத்தருளவேண்டுமென்று குறையிரப்ப, அக்கங்கை தமதுசட-டவியில் பனித்துளிபோல மறைந்தொழிய வேற்றனர் என்பதும், தேவதாருவன முனிவர்சாபவசமாக அடைந்திறிபடக்கோஷித்துவந்த மானை நமது செவியருகிற் கூவு எனத் திருக்கரத்திற் பிடித்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௬௭)

வாட்கையசவாணிபர்சொன்மாநூலினைப்படிக்க
பூட்கையெடுக்கக்கொள்புலியூரோ—தாட்கமலப்
போதுளவனத்தன்புருகூதன்போற்றுமந்திப்
போதுளவனத்தன்புரி.

இ - ள் வாள் கை—வாளையேந்திய கையையுடைய, அசவாணிபர்—அசவாணிபர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார், சொல்—கூறிய, மாநூலின் ஐ—மகத்துவமமைந்த சைவசித்தாந்தநூலினை, படி (சந்நிதானத்தின்) சோபானத்திலமைந்த, கல்பூட்கை—கல்யானையானது, எடுக்க—எத்துத்தர, கொள—அங்கீகரித்த, புலியூர்—புலியூரானது, தாள்—தண்டமைந்த, கமலம் போது உள்ளவன்—தாமரையில் வசிக்கும், பிரமனும், நத்தன் — பாஞ்சசன்யம் என்கிய திருமாலும், புருகூதன்—இந்திரனும், போற்றும்—துதிக்கும், அந்திப்போது—செக்கர்வானம்போல, உள்ள—இருக்கின்ற, வன்னத்தன்—செந்நிறம்வாய்ந்த இறைவ, புரி—வாழுந் திருநகராம்

திருப்பெரும்பற்றப் புலியூரி லெழுந்தருளியிருந்த திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவநாயனார் தமது ஞானாசிரியராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரருளிச்செய்த சைவசித்தாந்தநூல் பதினான்கனுள் முற்பட்ட திருவுந்தியாரி னுட்கிடையை விளங்கக்காட்ட இந்நூல்செய்தருளிச் சிதம்பரத்திற்குச்சென்று நடராசப்பெருமானார் சந்நிதியில் வாசிக்கமுயலும்போது, தில்லைவாழந்தணர் முதலியோர் சந்நிதானத்தின் படியிலுள்ள கல்யானை இந்நூலை நடராசப்பெருமானார் திருவடிக்கீழ்வைத்தால் வாசிக்கலாமெனக்கூற அதற்குடம்பட்டு அக்கல்யானைமேல் வைத்தனர், அக்

கல்யாணி மதம்பொழிந்து செருக்கும்பெருந்து ரன்மேல்வைத
த அத்திருநாமினைத் துதிக்கையாலெடுத்து அப்பெருமானார் தி
ருவடிக்கீழ்வைத்தலால் அந்நாளுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியா
னைக்காரணப்பெயராய்த் திருநாமமாவதாயது. இந்நாயனார் தா
துவாயாமரபிற்றோன்றினவர் எனக்கேள்வி. பூட்கைதுவாயத்
தாயுடைய கையையுடையதென நிற்றலால் இரண்டாம்வேற்
றுமைத் தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகைநிலைத
தொடர். உயர்வந்த தேவநாயனார் சிவஞானச்செல்வம்பெற்
றவர் ஆதலால் உயர்வுடைய தேவர்க்கு நாயகர் என்றும் (1)

ஆனைவெட்டி யுக்கிலை யுமாரையெட்டியாரை விட்டுப்
பூனைவெட்டிப்பொருமுப்புலியூரே—பேசவிவட்டா
வெனுதாக்கருமம்பரமாமவினை ணுடனாந்திருநெல்லை
மேவுதாக்கருமம்பரமாமவிதி

இ—ம். ஆனை வெட்டி ஆனைக்கு உம்—வெட்டுத்திசைகளுக்
கும், இலைறு ம்—இலைகளாகிய இந்திரன் முதலிய திசுகு
[illegible] மெல்லாமுமாய, ஆனை வெட்டி—அன்புபூண்டு, ஆசூ
[illegible] மலர்களுறுத்தைகளியாழிய, பூனை இட்டு—பூசைசெய்து,
[illegible] துதிக்கும, புலியூர்—புலியூரானது, பேச வெ
[illegible] பேசுதற்கரிய, வேதாந்தர்—வேதத்தியலுள்ளவரும், உ
[illegible] அமர்—தேவர்க்கு வக்கும், வினைநாடி—பொன்னுலகை,
அனைத்து—வலையமுத்துயர்த்த, நெல்லை—திருநெல்வேலியென்
னும் திருப்பதியில், வேதாம்—மூங்கில்—தருமபரமா—பெற்ற
பரமமாகிய இறைவரது, வீடு—திருவீடாம்.

அட்—திக்குபாலர்களாவார் இந்திரன், அக்னி, யமன்,
நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன். இவர்கள் கிழ
க்குமுதலிய எட்டுத்திசையிலுமுள்ளவர்கள் இவர்கள் தத்தங்
திசையிற் றிருத்திலையிற் பூசித்துப் பேறுபெற்றனர் என்பது
புராணவாலாறு. திருநெல்வேலியென்னுந் திருப்பதியில் சிவ
பெருமான் மூங்கிலின் கீழெழுந்தருளி யிருத்தலால் வேதாந்த
தருமபரமா என்றார்.

சூரியனும்பச்சைத்துழாயமுகிலும்பூசனைதெற்
றூறுவதிக்கிற்செய்புலியூரே—கூரியவேல்
ஆறுமுடிக்குமரனுபதேசம்பெறுவான்
ஆறுபடைக்குமரனாவு.

இ - ள் சூரியன்உம்--சூரியனும், பச்சைதுழாய--பச்சைதுழாய்மாலையையணிந்த, முகில்உம் — மேகம்போன்ற திருமாலும், பூசனை—பூசனையை, தென்னூறுவதிக்கு இல்—தென்திசைக்குத்திங்கள்சூடியில், செய்—செய்யும், புலியூர் — புலியூரானது, கூரியவேல்—கூர்மைவாய்ந்த வேலேந்திய, ஆறுமுடிக்கு—ஆறுமுகங்களையுடைய, குமரன்ஆல்—முருகக்கடவுளால், உபதேசம் பெறுவான் உபதேசம் பெற்றவரும், ஆறு—கங்கையை, முடிக்கும் (தலையில்) தரித்த, அரன் (அடைந்தவர் மாயையை நீக்குவோரென) உரிமைபூண்டவராகிய இறைவர், ஆம் — பொருந்தும்.

பிரமனை செங்கையொழிக்கப் பிரமவத்தினை பொருளை வன்கை, அதுதெரியாத அவனை மயங்குநகாலையில் முருகக்கடவுள் அவனைச்சிறையிலிட்டனர், அப்பொழுது தேவர்கள் வேண்டுகோளால் சிவபெருமானை அச்சிறையிலின்றுநீக்கி, அம்முருகக்கடவுளைத் தமது சிருதொழிலை—யேல்வைத்தனர், அப்பிரமவதத்தின் பொருள்கைவருமோவென்று திருச்செவிசாய்த்துவினவியருள அம்முருகக்கடவுள் திருவாயலர்ந்தருளினர் என்பது புராணவரலாறு. (சம)

மேலுலகத்தொப்பாலயங்களைமெய்கவுடர்கோன்செழு
பூநுதத்தாற்செய்யும்புலியூரே—ஞானமுற்று [ஞ்சாம்
சம்பந்தரர்த்தரர்தலைமெலெம்புணருஞ்
சம்பந்தரர்த்தர்தலம்.

இ - ள். மேல்நிலத்து ஒப்ப—பொன்னுலகத்தை யொத்துத்தோன்ற, ஆலயங்கள்—சிவாலயங்களை, மெய்—உண்மையையுடைய, கவுடர்கோன்—கவுடதேசத்தரசராகிய இரணியவன்மனுர், செழுமை—மாற்றுயர்ந்த, சாம்பூநதத்து ஆல்—சாம்

பூதரமென்னும்பொன்னினால், செய்யும்—செய்தமைத்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஞானம் உற்றசம்பந்தர் திருஞானசம்பந்தர்க்கு, அத்தர்—பிதாவும், நராதலம் எல்லாம்—எல்லாவுலகங்களிலும், புணரும்—கலந்த, சம்பந்தர்—இயைபுடையவரும், அத்தர்—தலைவருமாகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

சூரியன்புத்திரனாகிய மனுமரபில்வந்த ஐந்தாமனுவின்புத்திரராகிய சிங்கவன்மா சிங்கம்போலவெண்ணிறம்வாய்ந்த தனது உடற்குற்றத்தைநோக்கி, அது தீரும்வண்ணம் தந்தையின் அநுஞாபெற்றுத் தமதுநாடாகிய கௌடதேசத்தினின்று நீங்கிக் காசிமுதலிய திருப்பதிகளையடைந்து சிவபெருமானை வணங்கித் திருத்தில்லையை யடைந்து பதஞ்சலி வியாக்கிரபாத முனிவர்களைவணங்கி, அவர்களருளால் சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து உடற்குற்றமொழிந்து பொன்வடிவந்தாங்கி யிரணியவன்மனார் எனப்பெயர்பெற்றனர், பின்னர் அம்முனிவர்களால் ஸ்ரீபஞ்சாக்கர வுபதேசம்பெற்று நடராசப்பெருமானார் ஆனந்தத் திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் தமதரசியலைவெறுத்து அம்முனிவர்களால் முடி சூட்டப்பெற்றுச் சோழநாட்டரசாய்ந்த திருவம்பலமுதலிய திருப்பணிகளைச்செய்வித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. அளுடையபிள்ளையாருக்குத் திருமுலைப்பாலூட்டியாருளினிமையால் ஞானமுற்ற சம்பந்தரத்தர் என்னும், ஆன்மாக்களுக்குத் தோன்றாத்துணையாயுட னிற்றலால் நராதலமெலாம் புணரும் சம்பந்தர் எனவுங் கூறினர். சாம்பூதரம் சம்புநதியிற் பிறந்தது இது நால்வகைப் பொன்னுள் ஒன்று. ஆடகம், சிளிச்கிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம். (சஉ)

உக்கிரசாமுண்டியும்பண்டுமுத்தநடத்தாலுவாம
புக்குவந்தித்தேத்தும்புலியூரே—அக்கு
லலையங்கழுத்துளவன்வார்யின்மீனுக்கா
லலையங்கழுத்துளவன்வாழ்வு.

இ-ள். உக்கிரம்—கோபமிக்க, சாமுண்டியும்—காளியும், பண்டு—முன்னாளில், ஊர்த்தநடத்து ஆல்—ஊர்த்தத்திருநடனத்தினால், நாணம்புக்கு—நாணங்கூர்ந்து, வந்தித்து—வணங்கி

ய்சி, ஏத்தும்—துதிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, அக்குவலையம்—சங்குமணியாலமைந்த வட்டவடிவாகிய வடத்தை, சுழுத்து உள்ளவன்—திருக்கழுத்திலுள்ளவனும், வாரிதில்—கடலில், மீனுக்குஆக—மீனைப்பிடித்தற் பொருட்டாக, வலை—வலையினை, அங்கு—அக்கடலில், அழுத்து—அழுத்திய, உளவன்—உளவையுடையவனுமாகிய இறைவன், வாழ்வு—வாழுந் திருப்பதியாம்.

இறைவிக்கு இறைவர் ஓர்கால் உபதேசித்தகாலையில் அவ்விறைவி பராமுகமாயிருக்க, அதுநோக்கி யவ்விறைவர் ஓர்திருவிளையாடலைக்கருதிச் கினங்கூர்ந்தவர்போல நாம் அருளியதைப் பராமுகஞ்செய்தமையால் பாண்டிநாட்டின் கீழைத்திசையிலுள்ள நெய்தனிலத்தலைவன் புத்திரியாகக் கடவாய் நாம் வந்து மணம்புரிவோமென்றருளி, தம்பாற் சாபமேற்ற நந்திநாயனார் சுறுமீன்வடிவாய்க் கடலையுழக்கி நிற்றலால் இம்மீனைப் பிடிப்போக்கு என்புத்திரியாரைத் தருவோமென்ற அந்நெய்தனிலத் தலைவன் சூளால் நெய்தனிலத்தலைவராய்ச்சென்று வலைவீசி மீன்பிடித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. (சஉ)

மாதவத்துமாணிக்கவாசகர்மன்றுள்ளொளிக்குட்
பூதியத்தோடொன்றும்புலியூரே—கேதகைப்பூந்
தாமங்கழித்தளிப்பார்தன்னொடண்டமுழிதொறுந்
தாமங்கழித்தளிப்பார்சார்பு.

இ-ள். மாதவத்து—பெரியசிவஞானத்தையுடைய, மாணிக்கவாசகர்—திருவாதவூரடிகள், மன்றுள் ஒளிக்குஉள்—சிற்சபையில் நடராசப்பெருமானார் திருவடிக்கீழ், பூதியத்தோடு—மானிடசரீரத்தோடு, ஒன்றும்—அடைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, கேதகைபூ—தாழைமலராலாகிய, தாமம்கழித்து—மாலையைக்கழித்து, அளிபார்தன்ஓடு—குளிர்ந்த நிலவுகளோடு, அண்டம்—பல்லாயிரகோடியண்டங்களையும், ஊழிதொறும்—ஊழிகாலந்தோறும், தாம் அங்கு அழித்து—தாம் அவ்விடத்திலழித்து, அளிப்பார்—மீட்டுந் தந்தருளும் இறைவர், சார்பு—பொருந்துமிடமாம்.

கொண்டுசெல்கையில், அவன் ஒருகால் சிவாடனத்தைத் தரிசித்திருந்த மாத்திரத்தாலுண்டாகிய பெருநற்பயனால் சிவகணங்களின்வந்து அவன்யம படரினின்றும்மீட்டு உயர்கதியிற்கானருகிச்சேர்த்தன ரென்பது மூன்றினை டியிற் குறித்த கதை. நீத்த, நீ - பருதி. துன்மதன - தர்மதன்: வடசொல்; கெட்டகளிப்புடையவனென்று பொருள். நடம், கத - வடசொற்கள். காண - செய்வினைச்சம, காணாமல் - காணாத தாதலால். இறைக்காலம். முன் - இங்கே காலமுன். நிரமயுகத் - நிர்ணய துரிதகுணத்தை தருவதும், எல்லாபபதவிகளினும் மேம்பட்டதும், ஓயாமல் நிற்றலும், அழியலாதது மான முத்தியுலகம் கண்டக ஆதி மோக்ஷமென்றது, ககநாதியை எப்பொழுதும் தியானித்து நின்றமையாதலால் அருட்சாகரத்துள் - நீர் நிரமியகடலைபோலக்கருணைநிரமியவாய கடலுள் - வாடாமல் மோக்ஷமெய்துமாறு சாகரமென்றான், கடவுளுக்கு சகஸ்ரநாமத்தனமையும் வொரு பெயரும் இயையாதலின். காரணம் - சகாரசக்காவாதகுணமாராகையால் சொண்டப்பட்ட ஏதுக்கள் கடலுக்குக் காரணக்கூறி; தாதாதாதாதாமம். மாக - மூன்றாவது; என்றபடி. இங்கே மும்மலத்தையும் சாம்பல் - சாம்பலாக்கி [illegible] ஒருகாலத்தில் திருக்கலைக்காடுதிலே உதிக்கவாளான - திலே - உமாதேவியாளவள் உருத்திரமூர்த்தியின்பின்னேவந்த சேனாமுனிவிளையாட்டாக அவருடைய இரண்டுதிருகைகளையும் தனது இரண்டுகருகைகளால் ஒருகணப்பொழுது மறைக்க, அம்மாத்திரத்தில் சந்திரசூடியார்அவருடைய ஒளிகளும் ஒழிந்து எங்கும் இருளாய் யுகங்கள்கழிவதும் கண்டுமயிர்கள் மிகவருந்த, அவ்வருத்தத்தை [illegible] சிவபிரான கிறிது நெறறிக்கணணைத் திறந்து நோக்க, பார்வதி அதனைக்கண்டு அஞ்சி உடனே கண்களைமூடினாளாக வர்கண்டமையால் வர்கண்டமையை அழியாது தன்லகவிரல்கள்பத்திலுமேதானறிய பிரான்கண்ணிலக் கிழுயுக்க, அவ்விரல்வைகள்பத்திலும் பத்துக்கரங்கள் திகாரய எனறு வி உலகத்தையொழுக்கலுற, அதுகண்டு, ஒருங்கே சிரானமடைந்த தேவகணங்கள் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் அவ்வருளுத தனகரசடையிலிருந்து தருணி ஒருகங்கை ஒரேவிதுது, கண்கவயத்தினோக்கி னைபதினொன்ன கதை; அன்றியும், பர்ரதகக்கரவர்த்தி கங்காதியை மேலுலகத்திலிருந்து [illegible] கொண்டுவரக்கண்ணிகையில அவனது வேண்டுகோளால் அகலகவாதியை முடியினமேலேறற சரித்திரமும் உண்டு. (உ)

௩.—(இ - ள்.) பாதகம் செய் - (கொலை முதலிய) பெருபாவத்தொழில்களைச் செய்த, குற்றகளும் - குற்றக்கணன்றும் வேடனும், பண்டு - முன்னொருகாலத்தில், கனவு - (சிவனடனத்தைத்) தரிசித்து, இறப்ப - (தனனலியில்) மாணமடைய, (அவனுக்கு), கதி உவந்து பொருந - நறகதியில் மகிழ்ந்துசெலலுமபடி, இட்ட - கொடுத்தருளிய, புலியூரே - புலியூரானது,—வேதன் சிரம - பிரமனுதலையும், மதலை - கொன்றமைமலரும், அக்கு - எலுமபும் என்பவற்றை, அணி தார் சேர்த்து- அழகையுடையமாலையாக ஒருங்குஅணிந்து, நரகங்கத்து உரமெது அலைய கலந்தார் - (திருமாலுக்கொண்ட) நரகங்கவடிவத்தினது வலிமை கெடும்படி கருதியவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - இடமாம்; (எ - று.)

சையமலையிலுள்ள வேடர்குலத்திற் பிறந்து கொலை களவு முதலிய கொடும்பாவங்கள்பலவற்றையுஞ் செய்துதிரியுந் துற்சகனனபாரனொருவன் ஒருசோகுலத்தரசர் சிதம்பரதரிசனத்தை விரும்பித் தம்நாட்டினின்று அத்திருப்பதியைநோக்கிச் செல்லுகையில் அவர்பரிசனத்தின்ஏவலால் தான் பெற்றகமையெடுத்துஅவர்சேனையுடனேவந்து சிதம்பரத்தையடைந்துஅங்குத்திருநடனத்தைத்தரிசித்துச்சிலநாட்சென்றபின் சுரநோயால்அங்குஉயிர்நீ

இறைவர் திருக்கைதொட்டு வளைந்தருளித திருவாயிற்ப
ரு யில்வைத்த திருவாசகம், திருகுகோவையார் என்னுந் திருமு
றையைத் திருவடையந்தணர்கண்டு அருச்சித்து வாசித்து
இறுதியில் இருவாத வூரடிகள் கூறினவை, இவையெழுதிமு
டிதரவா அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையார் எனவரைந்திருக.
சலைப்பாரத்து ஆநந்தபாவசத்தராய்த், திருவாதவூரடிகளைத் தரி
சித்து இத்திருமுறையிலடங்கியபொருளைத் தெரித்தருளவேண்
டுமென்றிரக்க, நாம உலகாத்தியருளுவோம் வாருமென்று வந்
தவர்களோடு கிருவம்பலஞ்சென்று இங்கு நின்ற பெருமானு
ரே யிதற்குப் பொருளாவார் எனைகாட்டியங்கு நின்றோர் பாவ
ருங்காணத் திருவடிநிழற் கீழ்க்கலந்தனர் என்பதும், பிரமன்
காலத்தில் எல்லாவுலகையும் படைத்தலால் யானே யிறை
வனென்று அகந்தைகொண்டு திருமாலொடு போரைசெய்யுங் கா
லையில் அனைவருமடங்கமுறை, சிவபெருமானார் கருணைகூர்ந்து
திருவருக்கும் இடையே ஒருகினிமலையாய் நின்றருளும்போ
து, அவ்விருவரும்கண்டு திகைத்து இதனடிமுடிகளிரண்டை ஞா
னொன்றையறிய வல்லவரே பெரியரென்று சூளுற்றுத் திருமு
டிகாண அன்னவடிவமாய்ச்சென்ற அப்பிரமன் காலதிலேத்து
அதிருமுடியினின்றும் வீழ்ந்த தாழைமலரைத் தான்கண்ட
காரணம் பொய்க்கரிகடென்றிரக்க, அம்மலர் அவ்வாறுகூறின
மையால் அத்தாழைமுலரை யினியேற்கோமென்று கழித்தனர்
என்பதும் புராணவரலாறுகள். பார்பரத்தலையுடையதென்
னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் முதனிலைதொழிலாகுபெயர்
பரபகுதி, முதல் நீளுதல் விகாரம். அகரக்கேடு சந்தி. (௪௩)

நாட்டமுறுமாசிமகநாள்வணிகன்பாசவினைப்
பூட்டறுத்தாளுந்தென்புலியூரே—மாட்டில்
எழுதுங்கரப்பரனாரேடதனிற்கோவை
எழுதுங்கரப்பரனாரில்.

இ - ள். நாட்டம் உறும் (யாவரும்) ஆராயத்தக்க, மா
சிமகம்நாள்—மாசியில் மகநக்ஷத்திரத்தில், வணிகன்—துர்க்க
டன் என்னும் ஒருவைசியனது, பாசம் வினைபூட்டு — பாசவிரத்

லையின் கட்டை அழுத்து ஒருமை—தேசித்து முதுகியின் சேர்
ந்த தென்புலியூர்—தென் திசையிலுள்ள புலியூரானது, மாமி
ஐல் எழு—இடபுதியில் அடியாக்கு அருள் எழுந்தருளும்,
துங்கா—பெருமையை பயுடையவரும், அபயா—கங்கையையணி
ந்த, அரனா—அரனென்னுந்திருநாமத்தையுடையவரும், எ
அதன் இல்—எட்டில், கோவையுழுதும்—திருக்கோவையெழு
திய, சாமா—திருக்காத்தையுடையவரும், மாலா—மேலானவருமா
கிய இறைவரது, இல்—விடம்

பாகக்கூக்கியதுக்கக்கொண்டனனும் ஒருசெட்டி, பலநோக்கம்
—வலை எரிக்கொண்டு மகியகத்திலே பாசமறுத்த துறையில்
வரும்போது படகையெடுத்தாடுந்து முத்தியாகுமென்பதும், தி
ருவாதவூரடிகள் ஆல்லையில் பன்னசாலையமைத்து எழுந்தரு
யிருக்குங்காலையில், இதையா ஒருந்தனைத்திருவாக்கொண்டு வ
ருளியபின் நாடுவது பாண்டி நாடு நீர் ஒதியிருப்பாகரக்கலை
கேட்க விருப்புற்ற வாதவூரடிகளை நோக்கி, அவையாயா
ர்கதிருச்செயது தாமருளிய அருட்பாக்களைச் சொல்லியா
ருளியபின், வந்துவிடிய அந்தணனாகி நடராசர்பெருமானுமை
பட்டினைத்தலைவருக்கொண்டு ஒடிச்சாவகூறி வண்டியிலி
ன அதற்கு உயர்ந்து கலவாரேகூடி திருக்கைதொட்டு எழுகி
ரர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (கூ.)

செபபுநடனத்தமேசிகநமசிவாயாகளிர்
புப்பெறக்காட்டுந்தென்புலியூரே—ஒப்பதில்லா
ஓரேற்றினன்மறையானுள்வத்திரங்குமடி
யோரேற்றினன்மறையானூர்.

இ-ள். செப்பும் (அயன்முதலியோர்) புகழும், நடத்து
ஐ—திருநடனத்தை, தேசிகநமசிவாயர்—குருநமசிவாயர், களி
ப்புபெற—பேராநந்தமடைய, காட்டும்—தெரித்தருளும், தெ
ன்புலியூர்—தென்றிசையிலுள்ள புலியூரானது, ஒப்பு அது
இல்லாத—ஒப்பில்லாத, ஓர் ஏற்றினன் — ஓரிடபவூர்தியையு
டையவரும், மறையான் (குருபரம்பரைவிளங்க) நான்குவே

ரங்களையருளினவரும், உள்ளத்து (தமது) மனத்தில், இரங்கும்—அன்புகனிந்திரங்கும், அமரோர் ஏறரின் ஆல்—அடியவர்கள் (தமதுகுறைகூறி) இரந்தால், மறையான்—ஒளிக்கமலருள்பவருமாகிய இறைவரது, ஊர்—திருநகரமாம்.

பொருள் அதுபகுதிப் பொருள்வகுதி. இல்லாத எதிர்மறைக்குறிப்பும் பெயரெச்சத்தினீறு எதிர்காலத்தில் குருநமசிவாய நடராசப்பெருமானார் அனுமதியால் திருச்சிலம்பும் கிண்கிணியுஞ் செய்விக்கக் கிரகிக்கப்பட்டது தேவன்றும் பொருள்தந்தனர். அதுதெரிந்த சிலையமந்தரனாகவி அவர்மறைத் தரித்தலமமது பெருமானார் திருநடனஞ் செய்யப்போகிறாரென்ற சொல்லைக்கேள்வியுற்று அவைவந்தபின் சாத்திக் கில்லையந்தரனாகவே வடிவித்து "அமபலவா வெமதாவாடினாற் றுழ்வாமோ - உம்பரெலாம் கலடெனக்கொட்பாமோ - கமபுவே - வெறறிப்பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குந் தித்தியென - ஒத்துப்பகதஞ்சலிக்குமோ" எனக்கூறி உடனே திருநடனஞ்செய்தருளினர் என்பது வரலாறு (கரு)

நந்திமுதலோர்பலஞானமுனிவோர்பூசை
பந்திமகிழ்ந்தேத்தும்புலியூரே—தந்தனையை
காமருகேசஞ்சரிப்பாரன்பினுக்குமுத்தியிட்டோர்
ஆமருகேசஞ்சரிப்பாரரவு.

இ-ள் நந்திமுதல்தேவர்—நந்திநாயனாமுதலிய தேவகணங்களாலும், பலஞானம்முனிவோர்—சிவஞானம்பெற்ற பல முனிவர்களாலும், பூசை—பூசனையோடு, புந்திமகிழ்ந்து—மனமகிழ்ந்து, ஏத்தும்—துதிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, தம்தனையை—தமதுபுத்திரியினது, காமமருவு—விருப்பஞ்செய்யும், கேசம்—கூந்தலை, சரிப்பார்—சரித்தமானக்கஞ்சாறநாயனாரது, அன்பினுக்கு—பத்திக்கு, முத்தி இட்டோர்—சிவகதியருளி, ஆம் அருகுவ—ஆகிய அவர்கள்பக்கலிலே, சஞ்சரிப்பார்—சஞ்சரிக்கும் இறைவர், ஆர்வு—பொருந்துமிடமாம்.

சஞ்சாரென்னுந் திருப்பதியில் வேளாளகுலத்தில் வந்த

துச் சிவநேசமுடையவராய்ச் சிவனடியார்களுக்கு வேண்டும் பொருளை இல்லையென்னாது கொடுத்திராமுருநாளிலே, இவர்கள் பினை யுலகினரறிந்துய்ய இவர் புத்திரியாக திருமணத்தாற் மாவிரதியா வேடம்பூண்டு இறைவர் பலப்பலவிலெழுந்தருள, நாயனார்கண்டு அன்புமிதிர்ந்து வணங்கித் தமதுமனைக் கோலத்தையுடைய புத்திரியாரையும் வணங்கச்செய்துநின்றனர். அப்போது அவர்புத்திரியார் கூந்தலைபடைத்து இதுபஞ்சவடி சகுஇமென உடனே மகாயுதரத் திருவருமறைந்தருளி இடபவாகனராயெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்தனர் என்பது புராணவரலாறு. காமமருவ காமரு னைத்தொக்கு நின்றது. (சக)

வன்பாபுலையோரெளினுமவாசகருசெயிலவாதம
புன்பிறவிமாற்றும்புலியூரே—அன்புதிகழ்
வத்திரங்களைந்தாய்வருத்திருமுமாகரிடை
வத்திரங்களைந்தாமனை.

இ - ள். வன்பாவி—மகாபாதகரும், புலையோர் எனல்உயர—நீசருமாயிருந்தாலும், வாசம்செய்ல — வசிப்பார்களானால், அவர்தம்—அவருடைய, புன்பிறவி —கொடியபிறவியை மாறும்—போக்கிமுத்தியருளும், புலியூர்—புலியூரானது, அன்பு திகழ் (அடியவரிடத்து) பரிவுகூரும், வத்திரங்கள் ஐந்தாய்—ஐந்துதிருமுகங்களை யுடையவாகிய, வருத்து—தேவதாருவநத்திலுள்ள, இருடிமாதர்—முனிவர பன்னியர்கள், இடைவத்திரமஇடையிலுடுத்த ஆடைகளை, களைந்தார்—களைந்தவருமாகிய இறைவரது, மனை—வீடாம்.

தேவதாருவநமுனிவர பன்னியர கற்பினிறு மாப்பினையளந்துகாட்ட, பிச்சாடனமூர்த்தமா யிறைவரெழுந்தருள, அதுகண்டு அமமுனிவர் பன்னியர் கற்பினிலை குலைந்து கலைசோர நின்றனர் என்பது புராணவரலாறு. புன்பிறவி உரிச்சொற்றொடராதலால் பொதுவிதிபெறாது "இடையுரிவடகொலின்" என்ற புறனடைச் சூத்திரத்தால் ஈற்றுலகரம் னகரமெய்யாகத்திரிந்தது.

(சஎ)

சாதல்பிறப்பைப்புலைப்பெற்றானுங்குமாபதியால்
போதல்செய்வித்தபுலியூரே—சோதிப்
பரசங்கரனாபனிமதிசூடுந்தற்
பரசங்கரனாம்பதி.

இ - ள். சாதல்—இறத்லையும், பிறப்புஜ—பிறத்லையும், புலைபெற்றானுக்கு — புலையர்குலத்திற் றோன்றிய பெற்றானென்னுந்திருநாமத்லையுடையசாம்பனார்க்கு, உமாபதிஆல்—உமாபதி சிவாசாரியரால், போதல்செய்வித்த—ஒழித்தருளிய, புலியூர்—புலியூரானது, சோதி—ஒளிவாய்ந்த, பரசு—மழுவாயுதத்தையேந்திய, அம்கரனார்—அழகிய திருக்கரத்லையுடையவரும், பனி—குளிர்ந்த, மதிசூடும்—பிறைசூடிய, தற்பரசங்கரனார்—தற்பரராகிய சங்கரருமாகிய இறைவரது, பதி—திருப்பதியாம்.

பெற்றான்சாம்பனா அதிதீவிரபக்குவமுடையவராய் ஞானோபதேசம் பெறும்பொருட்டுக் கொற்றவன் குடியிலெழுந்தருளிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருமடத்திற்கு நாள்தோறும் விறகுகொண்டுபோய்க் கொடுக்கும் பணிவிடைசெய்துகொண்டு வந்தனர், இவ்வாறு பலநாள் கழிந்தமையால் தமதுகருத்தை நடராசப்பெருமானார்க்கு உணர்த்த, அப்பெருமானார் "அடியார்க்கெளியன் கிற்றம்பலவன் கொற்றங் - குடியார்க் கெழுதிய கைத்தீட்டுப் - படியின்றிசைப் - பெற்றான்சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து - முத்திகொடுக்கமுறை" எனத்திருமுகமொன்றைத் திருச்சாரத்தின்வழி நீட்டியருளப்பெற்றுககொண்டு நாட்டாறுஞ் செய்யும் பணியையன்றுசெய்து அங்குநிற்க, பரிசங்களு ளொருவர்கண்டு இங்கு என் நிற்கின்றானெனவினவியபோது, இத்திருமுகத்தைச் சுவாமிகள் சந்நதியிற் சேர்ப்பிக்கவேண்டுமெனக் குறையிரக்க, அதனையேற்று அச்சந்நதியில் சேர்த்தினர். அத்னை உமாபதி சிவாசாரியர் திருக்கண்ணால் நோக்கியச் சாம்பனாரை நீராடிவரச்செய்வித்து ஞானக்கினியோம் பியதனுள்ளே புகச்செய்து முத்திகொடுத்தனர், இதைக் கேள்வியுற்ற அவர்மனைவி தனது மடமையால் கூவிகேட்கச்

சென்ற தன்புருடனை நெருப்பிற்றூக்கிப்போட்டுக்கொன்றனர் என அப்போதிருந்த அரசனிடத்தில முறையிட, அவ்வரசன் அமைச்சர்களோடு ஆலோசித்துத் திருமடத்திற்குச்செல்ல, அக்குறிப்பையறிந்த அச்சிவவாசாரியர் எவல்செய்வோரைநோக்கி நாடோறும் நமக்குப்பயன்படுவது இங்குண்டோவெனவினவியருள, முள்ளிச்செடியுண்டென்றமையால் அதனருகிற்சென்று ஞானோபதேசஞ்செயதகாலையில் அதுபற்றியெரிந்து முத்தியடைந்ததென்பது வரலாறு. (சஅ)

நாட்டிலிறந்தோரான்மாநல்லெல்லைவெல்லைதனிற்
போட்டிடவிடையும்புலியூரே—கோட்டிபழு
வாசவனசத்திரனன்வாழ்த்தித்தொழுஞசாண
வாசவனசத்திரனன்வாழ்வு.

இ - ள். நாடுஇல்—புறநாட்டில், இறந்தோர்—இறந்தவரது, நல் என்பு—நல்ல எலும்பினை, அ எல்லைதன் இல்—அத்திருப்பதியெல்லையில், போட்டிட—போட, அன்மா—அவர்களது ஆன்மா, வீடுஎய்தும்—சிவகதியை யடைதற்குரிய, புலியூர்—புலியூரானது, கோடு—நான்குகொம்புகளையடைய, இபம்—வெள்ளையானையை, ஊர்—செலுத்தும், வாசவன்—இந்திரனும், அசத்திரனன்—ஆட்டுவாகனத்தையுடைய அக்கினிதேவனும், வாழத்தி நிதமும்—வாழ்த்தி வணங்கும், சரணம்—திருவடியாகிய, வாசம்—வாசமமைந்த, வனசத்திரனன்—தாமரைகளையுடைய திரைவர்—வாழ்வு—வாழுமிடமாம்

தில்லைப்பதியி னெல்லையிலிறந்தவர் என்புதிடப்பினும் அவர் முத்தியடைவர் என்பதும், இந்திரனும் அக்கினித் தேவனும் பூசித்து வணங்கினர் என்பதும் புராணவரலாறுகள்

எழுலகேழுதொன்பானிலங்கப்பிரதிட்டை
பூழியர்கோன்செய்தபுலியூரே—வாழ்சிவலோ
கத்தர்கணிச்சிப்படையார்சாதலித்துன்னுதெஞ்ச
கத்தர்கணிச்சிப்படையார்காப்பு.

இ - ள். எழுலகு—எழுலகங்களும், ஏதது—துதிக்கும்—ஒன்பான் இலிங்கம்பிரதிட்டை—ஒன்பதுசிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகளை, பூழியர்கோன்—பாண்டியமரபில்வந்த அரசன், செய்த—செய்துமைத்த, புலியூர்—புலியூரானது, வாழ்—என்றும் நிலைபேறுடைய, சிவலோகத்தர்—சிவலோகத்தையுடையவரும், கணிச்சிபடையார்—மழுவாயுதத்தையுடையவரும், காதலித்து—விரும்பி, உள்ளுதல்—சிந்தியாத, நெஞ்சகத்தர்கண்—இதயமுடையவரிடத்தில், இசைப்பு அடையார்—விருப்பமில்லாதவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவலாயுள்ள இடமாம்.

ஒன்பது சிவலிங்கப்பிரதிட்டைகள் பாண்டியன்செய்து பேறுபெற்றனன் என்பது புராணவரலாறு. (௩௦)

ஆனபலச தநிரந தமாழ்கமலவாவியினும்
போனகம்பாலிக்கும்புலியூரே—யானொன்றுந்தும்
போதமொழிவாயினர்புந்திச்சுடரொளியார்
வேதமொழிவாயினர்வீடு.

இ - ள். ஆன (சிற்பநூலினவழி) அமைந்த, பலசத்திரத்து உம்—பலசத்திரங்களிலும், ஆழ்—ஆழ்ந்த, கமலம்—தாமரைகளையுடைய, வாவியின் உம்—தடாகங்களிலும் (போனகம்—அன்னதானம், பாலிக்கும் (இரவலர்க்கு) கொடுத்து இரட்சிக்கும்) போன—சென்று, கம்பு—சங்குகள், ஒலிக்கும்—ஒலிக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, யான்என்னும்—நானென்னும்அகந்தையாகிய, தற்போதம்—சிவபோதம், ஒழிவாயினர்—ஒழிந்தசிவயோகிகளுடைய, புந்தி—இதயத்தில், சுடர்—ஒளியுள்ள சூரியசந்திரர்கள் நட்சத்திரங்களைப்போல, ஒளியார்—ஒளிவீசி விளங்குவோரும், வேதம்—நான்குவேதங்களையும், மொழிவாயினர்—சொல்லி யருளிய நான்குதிருமுகங்களிலுமுள்ள திருவாயினையுடைய வருமாகிய விறைவரது, வீடு—திருவீடாம்.

நான்கு திருமுகங்களாவன ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம். இதுபிரிமொழிச்சிலேடை யணியாதலால் (சத்திரத்தும் போனகம் பாலிக்கும்) எனவும் ஆழ்கமலவாவியினும் போனகம்பு ஆலிக்கும் எனவுங்கொள்க. பாலிக்கும்என்னு

ம்பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் வினைமுதற்பொருளையும், ஆலிக்கும் என்னும்பெயரெச்சம் புலியூர் என்னும் எல்லைப்பொருளையுங்கொண்டன பாலி, ஆலிபகுதிகள். பின்வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறேகொள்க. (௩௬)

ஓதிமமும்வேந்தருலவுநெடுவீதிகளும்
போதகமேநிற்கும்புலியூரே—மாதவர்க்கு
வீடளித்தார்மாட்டினார்வேணிபுயத்தாரிகழி
ஏடளித்தார்மாட்டினரில்.

இ - ள ஓதிமம் உம்—அன்னங்களும், வேந்தர் உலவும்—அரசர்களுலாவும், நெடுவீதிகள் உம்—நெடிய வீதிகளும் (போது அகம் ஏ—தாமரைமலரிடத்தே, நிற்கும்—நிலைபெறும், போதகம் ஏ—யானைகளாலே, நிற்கும்—நிறுத்தப்படும்—புலியூர்—புலியூரானது, மாதவர்க்கு—பெரியதவத்தினையுடையவர்களுக்கு, வீடு அளித்தார்—முத்தியையுதவுதற்கருளினவரும், மாட்டினார்—இடபவாகனத்தையுடையவரும், ஆர்—ஆத்திமாலையும், இதழ்—கொன்றைமலருமாகிய இம்மலர்களின், ஏடு—இதழ்களாலமைந்த, அணி—வடிவுகள் நிறைந்த, தார்—மாலையை, வேணி மாட்டினார்—கடையினிடத்துள்ளவரும், புயத்து மாட்டினார்—புயத்தினிடத்துள்ள வருமாகிய இவரைத், இகழ் திருமனையாம்.

மாட்டுதல் என்னும் வினைக்கு அணிதல் பொருளன்மையால் "வேணிபுயமீதிதழி—என்னும் பாடத்தை மாற்றுக. மீ இடம். அஃதே இரண்டிடத்தும் கூட்டிப்பொருள்கொள்க. நிற்கும் செயப்படுபொருளில்வரும் படுவிகுதி குன்றிவந்த செயப்பாட்டு வினைமுற்றாய் நிற்றலால் யானைகளால் நிற்கப்படும் எனப்பொருள்கொள்க (௩௭)

மாத்தயங்குசோலைகளும்வந்தவப்பாதாமுமகிழ்
பூத்தழைக்கப்பாடும்புலியூரே—வாய்த்தபுலி
யோடப்பதஞ்சலியா ருண்மகிழமன்றினடம்
ஆடப்பதஞ்சலியாராவு.

இ - ள். மா—வண்டுகளால், தயங்கு — விளங்காநின்ற, சோலைகள் உம்—சோலைகளும், வந்த—தரிசிக்கவந்த, அப்பர்தாம்உம்—ஆளுடையரசுகளும், (மகிழ்—மகிழமரத்தின், பூதழை—பூவையுந் தழையையுமுடைய, கப்பு—கொம்புகளால்,ஆடும்—ஆடாநிற்கும்) மகிழ்பூத்து—மகிழ்ச்சி கூர்ந்து, அழைக்க—அழைத்தருள்செய்ய, பாடும்—திருப்பாசுரங்கள் பாடாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, வாய்ந்தபுலி ஓடு—சிவநேயம் பொருந்திய வியாக்கிரபாதரோடு, அபதஞ்சலியார்—அப்பதஞ்சலி முனிவரும், உள்மகிழ—மனமகிழ, மன்று இல்—பொன்னம்பலத்தில், நடம்ஆட—ஆநந்தநடனஞ்செய்ய, பதம்சலியார்—திருவடி சலியாத இறைவர், ஆர்வு—பொருந்துமிடமாம்.

வாய்ந்த வலித்தல் விகாரம். (௫௩)

கட்பங்கயமின்னார்கார்க்குழலிலந்தியினிற்
புட்பஞ்சரஞ்சேர்புலியூரே—நட்பினொடு
மெச்சிக்கும்பிட்டார்மெலிவொழிப்பார்வந்தியிட
இச்சிக்கும்பிட்டாரிடம்.

இ - ள். பங்கயம்—தாமரைபோன்ற, கண்—கண்களையுடைய, மின்னார்—மின்னலையொத்தபெண்களது, கார்—கரிய குழல் இல்—கூந்தலிலும், அந்தியின் இல்—அந்திக்காலத்திலும் (புட்பம் சரம் சேர்—மலராற்றொடுத்த சரம்சேரும்) புள்—பறவைகள், பஞ்சரம்—கூட்டில், சேர்—அடையும், புலியூர்—புலியூரானது, நட்பு இன் ஓடு—சிவநேயமுதிர்ச்சியோடு, மெச்சி—புகழ்ந்து, கும்பிட்டார்—கும்பிடும் அடியாரது, மெலிவுஒழிப்பார்—பிறவித் துன்பத்தை யொழிப்பவரும், வந்தி இட—வந்தியாகொடுக்க, இச்சிக்கும்—விரும்பிய, பிட்டார்—பிட்டுணவையுமுடைய இறைவரது, இடம்—இடமாம்.

அரிமருத்தன பாண்டியனேவலாளர் ஒறுக்கும் ஒறுப்பினையாற்றாதிரங்கிய வாதவூரடிகள் முறையீட்டிற் கிரங்கிச் சிவபெருமான், வையை ஊழிவெள்ளம்போலப் பெருகிவரக் கட்டளையிட்டருளினர், அவ்வாறே பெருகிவரப் பாண்டியன்கண்டஞ்சி யடைக்கும்படி தன்னுட்டிலுள்ளவர்க்கு அளந்துவிட,

அவரவரடைக்குங்காலையில் பிட்டுவிற்கும் வந்தியம் மைதனக் குக் கூலியாள் கிடையாது வருந்துங்காலையில் இறைவர் கூலி யாளாய் எதிர்ப்பட்டுப் பிட்டைக் கூலியாகப்பெற்றுண்டு அவர் களை ளந்தகரையையடைக்கத் தொடங்கினர் என்பது புராண வரலாறு. (௫௪)

சாரொலிநீடாவணமுந்தம்பதியைமாதருங்கற்
பூரமணந்துன்னும்புலியூரே—பாரினுடன்
ஊனதையங்கியம்புவானுட்புறம்பான்மாதர்பக்கற்
றூனதையங்கியம்புவான்றோய்வு.

இ - ள் ஒலிசார் — ஆரவாரம்பொருந்திய, நீடு ஆவண உம்—நெடியகடைவீதியும், தம்பதிஐ—தமது கணவனா, மாத ர்உம்—கற்புடையபெண்களும (கற்பூரம்மணம்—கருப்பூரவாச னையால், துன்னும்—நெருங்கி மணம்வீசும்) கற்புஊர—கற்பு அதிகரிக்க, மணநது—கலந்து, உன்னும்—கருதிவாழும், புலி யூர்—புலியூரானது, பாரின் உடன்—பிருதிவியோடு, ஊனதை —வாயுவும், அங்கி—தேயுவும், அம்பு—அப்பும், வான்—ஆகா யமுமாகிய பஞ்சபூதங்களின, உள்புறம்பான்—உள்ளும் புறம் பும் கலந்திருப்பவரும், மாதா பகல்—பரவையாரிடத்து, தூ தூஐ (ஆளுடைநம்பிகள்பொருட்டு) தூதுமொழிகளை, அங்கு இயம்புவான்—அவவிடத்துக் கூறுகின்றவருமாகிய இறைவா, தோய்வு—பொருந்தும் இடமாம.

பெருமாட்டியார் தோழியிருவரு ளொருவராகிய கமலி னியாா திருவாரூரில் உருத்திர கணிகைமரா மரபிற் பிறந்துபர வைநாச்சியாரெனத் திருப்பெயாபூண்டு சிவநேசம் பூண்டொழு குநாள், ஒருநாள் ஆளுடைய நம்பிகள் எதிர்ப்பட்டுப் பெருமா னார் திருவருளால் திருமணஞ்செய்து சிலநாள்சென்றபின், திரு வொற்றியூர்க் கெழுந்தருளிப் பெருமானாைத் தரிசித்து அங்கு இதையார் வேளாளா மரபிற் பிறந்து சங்கிலிநாச்சியாரெனத் திருப்பெயர்வாய்ந்து அத்திருவொற்றியூரில் திருப்பணிசெய் தொழுகுவாரைக்கண்டு சிவபெருமானார் திருவருளால் திரும ணமுடித்திருத்தலை, அப்பரவை நாச்சியார் கேள்வியுற்றுப்பிண

த்தபின், ஒருகாற்செய்தகிவதரிசனத்தின்மகிமையாற் பெரும்பாவங்களெல்லாமொழிந்து உடனே சிவகதிபெறுதனென்பதூஉ* மூன்றடிகளிற் குறித்தகதை. பாதகம் - வடசொல். துற்சகன் - வடசொற்சிதைவு; துஸ்ஸஹனென்னும்வடசொல்லுக்கு - பொறுக்கவொண்ணாதவனென்று பொருள். கண்டு உவர்ந்து என்னும் வினைகளை ஊருக்கேறி யுரைப்பாரு முளர். துற்சகனும், உமையை - இழிவுசிறப்பு; கீழச்செய்யுளில வந்த. துன்பதனையும், மேற்செய்யாரினிவரும்துமதெரிசனனையும் நோக்கிய இறக்கதி எதிரது தழுவிய எச்சப்பொருளதாகவுங் கொள்ளலாம். போத - பகுத என்பதன்மரூஉ; போ என்னும் பகுதியினமேல் து - சாரியையென்றுங் கொள்ளலாம். மோன எப்பொழுதும் ஞானகுமுகங்களாலும் நானகுவேதங்களையும் பாராயணஞ்செயகின்றமையின், அவனுக்கு வேதனென்று பெயர்; இதனை வேதா என்னும் வடசொறறிரிபாகக் கொண்டால், விதித்தறறொழுறகுரிய கடவுளென்று பொருளாம். சாவசங்காரகாலநதோறறும்ஒடுங்குகிறபிரமனது தலைகளையும் விஷ்ணுக்களது எலும்புகளையும் சிவபிரான மாலையாகத்தொடுத்து, எப்பொழுதும் அழிவிலாமல எஞ்சுகின்றபொருள் தாம்லுநவமே யென்று அப்பிரமனதியோர் அறிந்து வழிபட்டு நறகதியுடைதறபொருட்டு, ஆபரணமாக அணிகின்றனரென்பதுபறறி, 'வேதனசாம அக்குஅணித்தார் சேர்த்து' என்றார். மதலையெனனுங் கொன்றையரத்தினபெயர், அதன்பூவுக்கு முதலாகு பெயர். திருமால் நரசிங்காவதாரமெடுத்து இரணியகசிபு சங்கரித்தபின் அவனிரத்தமுழுவதையுங்குடித்து அதுதலை மயங்கிச செருக்குக்கொண்டு மூவுலகங்களுக்கும் வருத்தம்விளைத்தபொழுது, அதனைப் பிரமன்முதலிய தேவர்களாலறிநத பரமசிவன் அயர்களவேண்டுகோளால் சரபவுருக்கொண்டு அச்சிங்கத்தைக்கொன்று அதனதோலைமேற்கொண்டான ரென்னுங் கதைபறறி, 'நரசிங்கத்துரமலையைக்கணித்தார்' என்றான். உரமது, அதுமுதல் வேறறுமைச்சொல்லுருபு. நரசிங்கம்-கமுத்துக்குக்கீழ்ப்பட்டது மனிதவடிவமும், முகம் சிங்கவடிவமு மாக அமைந்த திருமாலின் நான்காமவதாரம். அணித்தார்-இரணடனுருபும்பயனுந்தொக்கதொகை. (௩)

௪.—(இ - ள.) மறையோன் - ஒருபிராமணனது, உள்-மனம், களிப்பமிகமகிழும்படி, பொன் குடையால்-அழகியகுடையொன்றை (அவனுக்கு)க் கொடுத்த புண்ணியமாத்துரத்தைக்கொண்டு, அநாதரிச்சனன் - அர்த்தரிச்சனனென்னும் வேடனுக்கு, நல் கதியை - உயர்ந்தபதவியை, நல்கும் - கொடுத்தருளினை, புலியூரே - புலியூரானது,—சொல் கிளர் நால் ஆரணம் ஆறு அங்கத்தர் - சிறந்தசொற்கள்விளங்குகிற நான்குவேதங்களையும் (அவற்றின்) அவகமான ஆறுசாஸ்திரங்களையும் வெளியிட்டவரும், அம் பவளம் மேனியின்-அழகியபவழநிறமான தனதுஉடம்பிலே, நாரணன் மால் தங்கு-நாராயணனென்னும் ஒருபெயரையுடைய திருமால் தங்கப்பெற்ற, ஓர் அத்தர் - ஒரு [இடத்து] பாகத்தையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, நாடு - ஊராம்; (எ - று.)

விந்தியமலையையடுத்த வனத்தி னுள்ள வேடர்களின் தலைவனான திற்றெரிசனனென்பவன் வழிப்பிரயாணிகளைக் கொள்ளையடித்துக் கொலைசெய்தொழுகுகிற தன்வழக்கப்படி, ஒருநாள் அவ்வழியில் வயதுமுதிர்ந்த ஓர்த்தனன் வரக்கண்டு அவனைக்கொல்வதாக அச்சமுறுத்தி அவனதுபொருள்முழுவதையுங் கவர்கையில், அவ்வந்தனன் அஞ்சி 'பெருமூப்புடையவனாகிய யான் வெயிலாலவருந்தாவண்ணம் நீகவர்ந்தகுடையைமாத்திரம் எனக்குக்கொடுத்துவிட்டுப்போ'என்று வேண்ட,அங்ஙனமேஅக்குடையை அவ்வந்தனனுக்குத் தானஞ்செய்து, அந்நல்வினையால்,அவ்வேடனின்றொர்ட்சென்றபின் இவ்வுலகத்தைநீத்துச் சிவகதியடைந்தன னென்பது இச்செய்யுளின்

க்குற்றனர், அப்பிணக்குப் பிறர்மாற்றுதலரிதாதலால் அப்பெருமானரே பிணக்கொழியத் தூதுசென்றனர் என்பது புராணவாலாறு. ஊதையங் கிம்புவான் எண்ணும் மைத்தொகை.

தாசிபக்கல் எனப்பாடம் உண்டு புராணமுதலிய வற்றுள் பரவைநாச்சியாரிடத்துச் சிவபெருமானர் தூதுசென்றருளினமையைக் கூறுமிடத்துத் தாசியென்றாயினும் அவர்கட்கு ரியமற்றைப் பரியாயநாமங்களாலாயினு மறந்துங் கூறினவரில்லையாதலால் மாதர்பக்கல் எனப்பாடங் கொண்டாம். (௫௬)

மீத்தாவிமகரனைமீன்பாய்ந்தரம்பையினைப்
பூத்தாறுடைக்கும்புலியூரே—கூத்தாடிப்
பாதஞ்சிவந்தார்பழிக்காலவாயினிலோர்
போதஞ்சிவந்தார்புரி.

இ - ள். மீ—மேலே, தாவு—தாவிச்செல்லும், இமகரன்ஐ—சந்திரனை, மீன்பாய்ந்து — மீன்மேலேபாய்ந்து, அரம்பையின்ஐ—வாழையினை (பூத்த ஆல்—மலர்ந்த ஆலமரம், துடைக்கும்—களங்கம் போக்காநிற்கும்) பூ—பொலிவினையுடைய, தாறு—குலையினை, உடைக்கும்—உடைக்காநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, கூத்தாடி—ஆநந்தநடனஞ்செய்து, பாதம்சிவந்தார்—திருவடிசெவந்தவரும், பழிக்கு — பழியின்பொருட்டு, ஆலவாயின் இல்—திருவாலவாயில், ஓர்போது—ஒருகாலையில், அஞ்சிவந்தார்—அஞ்சிவந்தவருமாகிய இறைவரது, புரி—திருநகராம்

ஒருமறையவன் திருப்புத்தூரிலிருந்து பிள்ளையோடு தன் மனைவியுடன் மாமன்வீட்டிற்குச்செல்ல மதுரையைநோக்கி வருங்கால், வழியில் வந்தவேசறவினால் தன்மனைவிநீர் வேட்கையளாய்மூர்ச்சித்திருத்தலைக்கண்டு அவ்வழியிலிருக்கும் ஓராலமரத்தின் கீழிருத்தித் தண்ணீர்கொண்டுவரச்சென்றனன், அப்போதவளாயுணாலுலந்தமையால் அம்மரத்திலேறுண்ட அம்பால் உயிரிழந்தனள், தண்ணீர்கொண்டு வரச்சென்ற அம்மறையவன்வந்து நோக்கி யென்மனைவியி னுயிர்வாங்கிய பாவியாரெனச் சுற்றிலும் பார்க்கும்போது வில்லில் அம்பேறிட்டு

வழியில்வரு மிருகங்களைத் தேடியம்மரத்தில் ஓர்பாலொதுங்கி நின்ற வேடனைநோக்கி இவன்தான்கொன்றனனென்று துணிந்து அவனைப்பிணித்து அப்போதுள்ள குலோத்துங்க பாண்டியன்முன்னே கொண்டுவந்துவிட்டனன், அவன் மிகவும் ஒறுத்தும் தான்கொன்றவனல்லாமையால் உண்மைகூற அரசன் மனங்கலங்கி யிறைவர் சந்நிதிக்குச்சென்று குறைகூறுங்காலையில், அவர் திருவருளால் இந்நகர்க்குப் புறம்பிலுள்ள வணிகர் வீதியில் கலியாணம் நடக்கின்றது அங்கு இந்த அந்தணனோடு வருவாயாகில் உண்மைதெரிவிப்போமென்று ஓரசரீரியெழ, அதனைக்கேட்டுமகிழ்ந்துவிடைபெற்று அவ்வணிகர்வீதியில் மணம்நடக்கும் வீட்டில்சென்று ஒருபாலிருக்குமிடத்து, மணவாளன் ஆயுள்முடிந்தமையால் இயமனுலேவப்பட்டு வந்தகாலபடரிருவரில் ஒருவன் இவன் மணவாளனுயிருப்பதாலிவனுயிர்வாங்குவது எவ்வாறென்று வினவ, மற்றொருவன் நேற்றுநோயில்லாத ஒருபார்ப்பனியை ஆலமரத்திலேறுண்ட அம்பினைவீழ்த்தியெவ்வாறு யிர்கவர்ந்தேமோ. அப்படியே யிங்குள்ள பசுவாலிவனுயிரைக் கவர்வோமென்று பேசியதுகேட்டு அவ்வேடனுக்கு மகிழ்ச்சிசெய்தனுப்பினன் என்பது புராணவரலாறு. ()

அற்பகற்சோட்டன்றிலன்பாலாந்தவத்தாலும்பருக்கு
புற்பதிமேலாகும்புலியூரே—வெற்பினுரு [ம்
வந்தக்கழலொளியார்மன்றுளெவருக்குமர
விந்தக்கழலொளியார்வீடு.

இ-ள். அல்பகல்—இரவிலும் பகலிலும், சோடு அன்றில்—ஆணன்றிலும் பெண்ணன்றிலும், அன்பு ஆல்—அன்பினுல், ஆம்—ஆகிய, தவத்து ஆல்—தவத்தினுல் (உம்பர்—உக்கும்—தேவர்கள் மனதையும் உயர்ச்சியையுடைய, புற்பதிமேல்—பனைமரத்தின்மேல், ஆகும்—பிரியாதுவசிக்கும்) உம்பருக்குஉம்—விண்ணுலகிற்கும், புல்—வியாக்கிரபாதமுனிவர் வசிக்கும்—பதி—திருநகர், மேல்ஆகும்—மேற்பட்டுவிளங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, வெற்பின் உருவம் — மலைவடிவமாய், தக்க அழல் ஒளியார்—கனிந்ததீப்பிழம்பினொளிவாய்ந்தவரும்,

மன்றுஉள்—பொன்னம்பலத்தில், எவருக்குஉம்—யாவருக்கும், அரவிந்தம்—தாமரைமலர்போன்ற, கழல்—திருவடியை, ஒளியார்—கரவாதவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம்.

வெற்பினுருவந்தக்கழலொளியார் என்பதைமுன்புகாண்க.

மாவனஞ்சூழ்காவிடத்துமாலுறுமின்னுரிடத்தும்
பூவைவண்டுதுந்தென்புலியூரே—நாவளைந்து
பிட்டிரதமென்றூர்பிரமப்பாகாகொடுவா
தட்டிரதமென்றூர்தலம்.

இ - ள். மாவனம்சூழ்—பெரியகாடுபோலச்சூழ்ந்த, காஇடத்துஉம்—சோலையினிடத்திலும், மால்உறும்—காமமயக்கங்கொண்ட, மின்னுர் இடத்துஉம் — மின்னலையொத்த பெண்களிடத்தும் (பூ—பூவில், வை—வாய்வைத்து, வண்டு ஊதும்—வண்டுகளுதும்) பூவை—நாகணவாய்ப்புள், துதுஉம்—துதுமாகும், தென்புலியூர்—தென்பாலுள்ளபுலியூரானது, நா அளைந்து—நாவிற்கலக்க, பிட்டு—பிட்டின், இரதம்—இரசத்தை, மென்றூர்—சுவைத்தவரும், பிரமன்பாகா—பிரமனுகிய பாகனே, கொடுவா—கொண்டுவா, தட்டு—தட்டினையுடைய, இரதம்—தேரை, என்றூர்—என்று திருவாய்மலர்ந்தவருமாகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

பிட்டிரதமென்றூர் என்பதைமுன்புகாண்க. திரிபுரதகனஞ் செய்தற்குப்பிரமன் சாரதியாயிருந்தமையால் பிரமப்பாகாகொடுவாதட்டிரதம் என்றூர் என்றனர். ஆகும் என்னும் வினைமுற்றுச் சொல்லெச்சமாய் நின்றது. கொணர்வா என்று வழக்கின்மையால்கொடுவா எனப்பாடங்கொள்க. கொணு வினைப்பகுதி. கொண்டுவா எனப்பொருள். தொழிற்பெயர் முதலின ஆகுமிடத்து ஈற்றயல் குறுகிரகரமெய்விரிந்து கொணர்தல், கொணர்ந்த, கொணர்ந்து, கொணர்பு, கொணரா, எனவருதலின். (சுக)

பண்டுதவஞ்செய்திடவும்பள்ளரல்த்தாலுழவும்
புண்டரிகமல்கும்புலியூரே—விண்டுமறை
வேந்துமறியாரிருக்குமேபறியார்தீயகலோ
டேந்துமறியாரிருக்குமில்.

இ - ள். பண்டு—முன்பு, தவம்செய்திடஉம்—தவஞ்செய்யவும், பள்ளர்—பள்ளர்கள், அலத்து ஆல்—கலப்பையால், உழஉம்—உழுதொழில்செய்யவும் (புண்டரிகம்—வியாக்கிரபாதர், அல்கும்—தங்கும்) புண்டரிகம் — தாமரைமலர்கள், மல்கும—நிறைந்து விளங்கும், புலியூர் — புலியூரானது, விண்டு உம்—திருமால்உம், மறைவேந்துஉம்—பிரமனும் ஆகிய இவர்களால், அறியார்—அறியப்படாதவரும், இருக்கு—இருக்குவேதத்தால், மேய்—பொருந்தி, அறியார் — அறியப்படாதவரும், தீஅகல்ஓடு—தீயகலினோடு, ஏந்தும் மறியார்—மானையேந்திய இடத்திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், இருக்கும்—எழுந்தருளியிருக்கும், இல—திருமனையாம்.

விண்டு, இருக்கு இரண்டும் வடசொற்களாதலால் குற்றியலுகரங்கெடாது, அதனால்வேந்துஎன்பதின் இறுதியிலுள்ள உம்மையையிண்டு என்பதனோடு கூட்டியும், மேய் எனப்பிரித்தும் பொருள்கொண்டாம். (ருகூ)

சாற்றுதிருத்தொண்டருஞ்செய்ச்சங்கினமுமுந்துமபோற்றவளமிக்கபுலியூரே—ஏற்றுருவாய்ச் [தி
சங்கத்தரங்கத்தர்தாங்கமகிழ்வோருமையோர்
பங்கத்தரங்கத்தர்பற்று.

இ - ள். சாற்று—புகழும், திருத்தொண்டர்உம்—அடியாரும், செய்—வயல்களிலுள்ள, சங்கு இனம் உம்—சங்கின் கூட்டங்களும் (உந்து—தூண்டாநின்ற, மதி — பேரறிவால், போற்ற—துதிக்க, வளம்மிக்க—செழுமைமிகுந்த) முந்து—முற்பட்ட, மதிபோல்—சந்திரன்போல — தவளம்மிக்க—வெண்ணிறமிகுந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஏற்று உரு ஆய்—இடபவடிவாய், சங்கம்—சங்குகளையுடைய, தரங்கத்தர்—அலைவாய்ந்ததிருப்பாற்கடலையுடைய திருமால், தாங்க மகிழ்வோர்-விடையாய்ச் சுமக்கமகிழ்ச்சி கூருகின்றவரும், உமை—உமாதேவியாரை, ஓர்பங்கு—இடப்பாகத்திலுடைய, அத்தர்—தலைவரும், அங்கத்தர்—எலும்பாபரணத்தை யுடையவருமாகிய இறைவர், பற்று—அன்பு கூர்ந்திருக்கு மிடமாம். (சுஅ)

தெள்ளிமையோர்போற்றுதொறுந்தேம்பொழிறோறு
புள்ளிவ்ருமால்சேர்புலியூரே—வெள்ளிச் [ங்கனிச்செம்
சயிலத்திருப்பார்சனிப்பிறப்பிலென்னைப்
பயிலத்திருப்பார்பதி.

இ - ள். தெள்—மனத்தெளிவோடு, இமையோர்—தேவர்கள், போற்றுதொறும் — துதிக்குந்தோறும், தேம்பொழில் தோறும்—தேன்வாய்ந்த சோலைகள்தோறும் (கனி—கனிதலையுடைய, செம்புள்—கருட ஜூர்தியில், இவரும்—ஏறும், மால் சேர்—திருமால்சேரும்) கன்னி—கன்னிராசியும், செம்—செம்மைவாய்ந்த, புள்ளி—கற்கடகராசியும், வரும்—வந்துதங்கும், ஆல்சேர்—ஆலவிருட்சம் நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, வெள்ளிசயிலத்து—வெள்ளிமலையில், இருப்பார் — இருப்பவரும், சனி—சனித்தலாகிய, பிற்ப்பு இல்—சனனத்தில், என்ஐ பயில—என்னைப்பொருந்த, திருப்பார் — திருப்பாதவருமாகிய இறைவரது, பதி—திருத்தலமாம்.

கனி—பழங்களில், செம்புள்ளி—செவந்தபுள்ளிகள், வரும்—பொருந்திய, ஆல்—ஆலவிருட்சங்கள் எனவும் ஒருபொருள். தோறும் என்னும் இடைச்சொற்கள். முன்னது தொழிற்பயில்வுபொருளிலும், பின்னதுஇடப்பன்மைப்பொருளிலும் வந்தன. கன்னி கனி. தொகுத்தல் விகாரம். (௬௧)

தங்கவவை சேவிக்கத்தண்ணறைவண்டுண்ணவரு
புங்கவரேசேரும்புலியூரே—அங்கைதனில் [ம்
ஏந்துதலையோட்டினரேத்துமன்பர்தாய்முலைப்பால்
மாந்துதலையோட்டினர்வாழ்வு.

இ - ள். தங்க அவை—பொன்னம்பலத்தை, சேவிக்கதுதிக்கவும், தண்—தண்ணிய, நறை—தேனை, வண்டுஉண்ணவண்டுகளுண்ணவும் (வரும்—வாராநின்ற, புங்கவர்ஏ—தேவர்களே, சேரும்—சேராநிற்கும்) அரும்பும்—முகிழ்க்கும், கவர்ஏ—மரக்கப்புகளே, சேரும்—நெருங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, அங்கைதன் இல்—அழகிய திருக்கரத்தில், ஏந்து—ஏந்திய, தலைஓட்டினர் — பிரமகபாலத்தையுடையவரும், ஏத்தும்

(தம்மை) துதிக்கும், அன்பர்—அடியார்கள், தாய்முலைபால் - தாய்மாரின் முலைப்பாலினை, மாந்துதலை—உண்ணுதலை, ஓட்டினார்—ஒழித்தவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழ்ந்திருக்கும் இடமாம்.

அடியவர் பிறப்பினையொழிப்பவர் என்பார் தாய்முலைப்பால் மாந்துதலையோட்டினார் என்றார். (௯௨)

முத்திதரும்பூசையென்றுமூகைதனைப்பேசிடென்று
புத்தரவமாற்றும்புலியூரே—சித்திமதி
நேமித்தாரத்தனார்நித்தியகல்யாணிசிவ
காமித்தாரத்தனார்காப்பு.

இ - ள். முத்திதரும்—மோட்சத்தைத்தாராநின்ற, பூசை—சிவபூசனையை, என்றுஉம்—எக்காலத்தும், மூகைதன்னை—ஊமைப்பெண்ணை, பேசிடென்று—பேசாயென்று (புது—புதுமைவாய்ந்த, அரவம்—பாம்பாகிய பதஞ்சலியார், ஆற்றும்—செய்யும்) புத்தர்—புத்தர்களது, அவம்—பாவம் விளைக்கும்சமயவொழுக்கத்தை, மாற்றும்—போக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, சித்தி—சித்திகளையும், மதி—புத்திகளையும், நேமித்தார்—நியமித்தவரும், அத்தனார் (அயன்முதலியோர்க்கு) மூத்தவராயுள்ளவரும், நித்தியகல்யாணி — நித்தியகல்யாணியாகிய, சிவகாமி—சிவகாமியம்மையாரை, தாரத்தனார்—மனைவியராகவுடையவருமாகிய இறைவர், காப்பு—காவல்கொள்ளுமிடமாம்.

நியமித்தார் நேமித்தார் வடமொழித்திரிபு. புதுமை அரவம் ஈறுகெட்டுத்தன் னொற்றிரட்டித்துப் புத்தரவம் என நின்றது. (௯௩)

சொற்பழுத்தமாமுநியுஞ்சூழுந்துறவினரும்
புற்பதத்தையாரும்புலியூரே—உற்பவித்த
கஞ்சமனைவீட்டினார்கம்பறித்தார்செம்பதத்தால்
வெஞ்சமனைவீட்டினார்வீடு.

இ - ள். சொல்பழுத்த—புகழ்மிக்க, மாமுநி உம்—பெருமைவாய்ந்தவியாக்கிரபாதமுநிவரும், சூழும் துறவினர்உம்—

சூழ்ந்த துறவிகளும் (புல்பதத்துஐ—புலியின்காலினை, ஆரும்-பொருந்திய) புல்பதத்துஐ—புல்லரிசியாலாகிய உணவினை, ஆரும்—உண்ணும், புலியூர்—புலியூரானது, உற்பவித்த—திருமாலுந்தியிற்றோன்றிய, கஞ்சம்—தாமரையாகிய,மனைவீட்டினுர்-இல்லத்தையுடையபிரமனது,கம்பரித்தார்—தலையைக்கொய்தவரும், செம்பதத்துஆல்—செவந்ததிருவடியினுல், வெம்சமன் ஐ—கொடிய இயமனை, வீட்டினுர் — உதைத்தருளினவருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம்.

யாவையும் படைத்தலால் நானேயிறைவனென்றகங்கரித்தபிரமனுக்கு நான்குவேதங்களும்வந்து நீயிறைவனல்லவெனக்கூறவு மயங்கியிறுமாந்திருத்தலால் வயிரவமூர்த்தி, அவன் செருக்கொழியச் சிரங்கொய்தனர் என்பதும், திருக்கடவூர் என்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமானை வழிபட்டுப் பூசித்துவந்த மார்க்கண்டேயமுனிவர் வாழ்நாளுலந்தமையாலவருயிர் கவர வந்தஇயமன்பாசம்வீசியபோது அவனையுதைத்தனர் என்பதும் புராணவரலாறுகள். (௬௪)

நன்குற்றமாதரும்நல்லார்கண்முன்றில்களும்
பொன்கற்படுக்கும்புலியூரே—மென்கட்
கமலவடிவந்தியார்கட்கருளார்ஞான
அமலவடிவந்தியாரார்வு.

இ - ள். நன்கு உற்றமாதர் உம் — நன்மைமிக்கபெண்களும், அநல்லார்கள்—அப்பெண்களது, முன்றில்கள்உம்—முற்றங்களும் (பொன்—இலட்சுமியினது (கற்பையொத்த) கற்பு அடுக்கும்—கற்பினைப்பொருந்திய) பொன்—பொன்கட்டிகளை, கல்படுக்கும்—கல்லாகப்படுத்த, புலியூர்—புலியூரானது, மெல்-மெல்லிய, கள்—தேன்வாய்ந்த, கமலம்—தாமரைமலர்போன்ற, அடி (தமது) திருவடியை, வந்தியார்கட்கு—வணங்காதவர்களுக்கு, அருளார்—அருள்செய்யாதவரும், அமலம்—மலரகிதமாகிய, ஞானம்வடிவு—அருள்வடிவம்—அந்தியார்—செவ்வானநிறத்தையொத்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்தும் இடமாம். (௬௫)

தேம்பொழின்மேற்சேல்பாயச்செங்கழையைமேதியு
பூம்பழனஞ்சாரும்புலியூரே—மேம்படுமெண் [ண்ணப்
டோளுக்காசைப்பட்டார்தொண்டாமியற்பகையில்
லாளுக்காசைப்பட்டாராவு.

இ - ள். தேம் — தேன்பொருந்திய, பொழில்மேல்—சோலையின்மேல், சேல்பாய—சேல்கள்பாயவும், செங்கழை ஐ—செங்கரும்பினை, மேதி உண்ண — எருமைகளுண்ணவும் (பூ—பொலிவமைந்த, பழன்—பழங்கள், நஞ்சு—நைந்துவீழ்ந்து, ஆரும்—நிறைந்துகிடச்கும) பூபழனம்—தாமரைமலர்களையுடைய வயல், சாரும்—சேர்ந்துசூழும், புலியூர்—புலியூரானது, மேம்படும்—மேம்பட்ட, எண்தோளுக்கு—எட்டுத்திருப்புயங்களுக்கும், ஆசைபட்டார் — திக்குகளையே பட்டுத்தரீயமாக அணிந்தவரும், தொண்டுஆம்—அடியவராகிய, இயற்பகை இல்லாளுக்கு—இயற்பகைநாயனார் மனையாள் பொருட்டு, ஆசைப்பட்டார்—விருப்பமுற்றவர்போல்நடித்தவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு - பொருந்துமிடமாம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வைசியர்குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்த இயற்பகைநாயனார் அடியார் திறத்து அன்புபூண்டொழுகு முறுதிப்பாட்டினை யாவருமுணர்ந்துய்ய, சிவபெருமானார் ஒருதூர்த்தவேட முடையவராயவரில்லத்திற்குச் சென்று, அவர்செய்யும் வழிபாட்டிற்கு மகிழ்ந்து உமது மனைவிவேண்டுமென, அதற்கிசைந்து கொடுக்கப்பெற்றுச் செல்லுங்கால், வழியிலந்நாயனார் சுற்றத்தார் இசையாது இறைவனைத்தடுக்க அவர்களைக்கண்டிடித்து வழிவிட்டுத்திரும் புகையில், ஓரிடையூறு வந்ததுபோல மீளவுங்கூவி ரிஷபவாகனரூடராயவர் மனைவிக்கும் அவருக்கு முத்திகொடுத்தார் என்பது புராணவரலாறு. ()

கார்ப்புணர்ப்பிற்பொற்கலையைக்காமுகர்க்காவேள்வர
போர்ப்பவனன்பார்க்கும்புலியூரே-பார்ப்பதியாம் [வைப்
பெண்டனுகத்தடுத்தார்பேர்மணத்திற்சுந்தரனைத்
தொண்டனுகத்தடுத்தார்தோய்வு.

இ - ள். கார்—மேகம்போல நிறம்வாய்ந்த, புனர்ப்பு இல்—திருமேனியில், பொன்கலைஐ—பீதாம்பரத்தை, காமுகர்க்கு ஆக—காமிகளுக்காக, வேள்வரவுஐ—மன்மனதுவருகையை (போர்ப்பவன்—போர்க்குந்திருமால், அன்பு—அன்பினால், ஆர்க்கும்—பிணிக்கும்) போர்—போர்த்தொழிலையுடைய, பவனன்—வசந்தன், பார்க்கும்—பார்க்காநின்ற, புலியூர்—புலியூரானது, பார்ப்பதி.ஆம்—பெருமாட்டியாராகிய, பெண்—மாதரசியை, தன் ஆகத்து அடுத்தார்—தமது திருமேனியில் ஓர்பால் வைத்தவரும், பேர்மணத்துஇல்—பெரியதிருமணத்தில், சுந்தரன்ஐ—சுந்தரமூர்த்திநாயனாரை, தொண்டன்ஆக—அடிமையாக, தடுத்தார்—தடுத்து ஆண்டவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—கலந்திருக்கும் இடமாம்.

திருக்கைலாயத்தில் சிவபெருமானார்க்குப் பூமாலைதொடுத்துச் சாத்தும் திருப்பணி பூண்டொழுகும் ஆலாலசுந்தரரென்னுந்திருநாமமுடையவர் ஒருநாள் மலர்கொய்யச் சோலைக்குச்சென்றகாலையில், அங்குவந்த உமையம்மையார் தோழியராகிய அநிந்திதை, கமலினியென்னுந்தோழியரிடத்துக் காதல்கொண்ட காரணத்தால் உன்னையாம் வந்து தடுத்தாட்கொள்வோம் நிலவுலகில் மானிடப்பிறப்புற்று இவர்கள் பாலின் பகுகர்வையென்றிறைவர் கட்டளையிட்டருளினர், அக்கட்டளையைமேற்கொண்டு திருநாவலூரில்சடையனாரென்னுந் திருநாமமுடைய ஆதிசைவருக்கு இசைஞானியாரென்னும் அம்மையின் திருவயிற்றிலவதரித்துப் பருவம்வாய்ந்து அம்மறையவர் குலத்திலோர் பெண்ணைத் திருமணமுடிக்கும்போது, இறைவர் ஓர்விருத்தபிராமணவடிவங்கொண்டு எமக்கு நீயடிமையென்று வழக்கிட்டு நம்பியாரூரரைத்தடுத்தாட்கொண்டனர் என்பது புராணவரலாறு. (சுஎ)

தெண்ணீர்பொழிலிடத்துஞ்செங்கனகமன்றிடத்தும்
புண்ணகத்தோடார்புலியூரே—நன்னீரை
விட்டுவிளக்கிட்டார்வினைதொலைத்தார்மாட்டினுமன்
பொட்டுவிளக்கிட்டார்ருமைவு.

இ - ள். தென்ஆர்—வண்டுகளினிசைநிறைந்த, பொழில்இடத்துஉம்—சோலையினிடத்தும், செம்—செவந்த, கனகமன்றுஇடத்துஉம்—பொன்னம்பலத்தினிடத்தும் (புன்னாகம்—புன்னாகமலரின், தோடு ஆர்—இதழ்நிறைந்த) புல்—வியாக்கிரபாதர், நாகத்து ஓடு—பதஞ்சலியாரோடு, ஆர்—பொருந்திய, புலியூர்—புலியூரானது, நல்நீர் ஐவிட்டு—நல்லநீரைவார்த்து, விளக்கு இட்டார்—விளக்கெரித்தநமிநந்தியடிகள், வினைதொலைத்து—பிறவிக்குக்காரணமாகிய இருவினைகளைத்தொலைத்து, ஆர்மாடுஇன்உம்—எவரிடத்தினும், அன்புஒட்டு—அன்பாகியபற்று, விள்ள—நீங்கினால், கிட்டார் (அவர்களை) அணுகாத இறைவர், உறைவு—தங்குமிடமாம்.

சோழநாட்டில் ஏமப்பேறூரென்னும் ஊரிலவதரித்த நமிநந்தியடிகள் சிவநேயமுடையவராய்த் திருத்தொண்டுபூண்டு திருவாரூர்க்கு நாள்தோறுஞ்சென்று புற்றிடங்கொண்ட பெருமானைத் தரிசனஞ்செய்தொழுகுநாளில் ஒருநாள், அந்த ஆலயத்தின் புறத்திலிருக்குந் திருவாரனெறியப் பாவைச்சேவிக்கச்சென்றபோது திருவிளக்குக் குறைவாயிருக்கப்பார்த்து நெய்வாங்கக் கமலாலயமென்னும் திருக்குளத்தி னருகிருக்கும் ஒரு வீட்டிற்போய் நெய்கேட்டனர், அவன்சமணனாதலால் உங்கள்தேவன்கையில் அக்கினியிருக்க வேறுதீபமேன், வேண்டுமானால் இந்தக்குளத்து நீரைவார்த்துவையெனக் கேட்டுத், தளர்ந்திருக்கும்போது பெருமானார் திருவருளால் கமலாலய தீர்த்த நீரைவார்த்துத்தீபம்வையென ஓர்திருவாக்கெழக்கேட்டு அவ்வாறே வார்த்துத் திருவிளக்குவைத்துத் தரிசித்துவந்தனர் என்பது புராணவரலாறு. விள்ள என்னும் நிகழ்கால வினையெச்சத்தினது ளகரமெய் தொகுத்தல். (சுஅ)

பெட்பின்முகில்கண்டாற்பிறந்திறந்தாலெம்மோகைப்
புட்பரதங்காட்டும்புலியூரே—உட்பரிவாற்
கையாரமாவுரைத்தார்க்காத்தாற்கீழ்நூனல்வர்க்
கொய்யாரமாவுரைத்தாரூர்.

முன்பாதியிலுள்ள வரலாறு. ஆர்த்தரிசனன் என்னும்வடசொல்லுக்கு- சோக்ஞதற்குக்கொடியவனென்று பொருள் 'பொற்கொடையார்' என்றபடிக் கதைக்குப்பொருந்தாது. வேதம் நான்கு - நான்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம். வேதாங்கம் ஆறு - கல்பம், வியாகரணம், சந்தம், நிருக்தம், சோதிடம், கற்பம் என்பன. சொல்லிநார் - புகழ்க்க னறுமாம். எனது திருமேனிநிறம் செம்மையாதலை "வண்டாகை, செழுமலையார் சோதியென்ன வாணிலச் சோதியென்ன மறறைப பாகம்" என்னுமிடங் காண்க. நாரணன்என்னும் உயர்நிலைப்பெயரின் கறு விக்கப்பட்ட அர்த்தம் வடசொல்; பாரிவடிவம்: அதனையுடையவன் - அகன். கவர்மான கனத்தி டப்பாகத்தில உமாதேவியோடொப்பக் திருமணம் அடக்கிவைத்துக் கொண்டுள்ளா னெனபது நூற்கொள்கை. மலைமேல் சுவர்ணோ எனவந்த கபவழக்கமுடையவனெனறுகொள்ளலாம். 'மனைமேலாறுக்கவிதத்தன்றாம் பாடுகொள்ளலாம். (அ)

(ரு.— (இ - ள்.) ஓர் - ஒப்பற்ற, பழ - [illegible] - [illegible], தாண்டு - பாயுகதன்மையுளள, [illegible] - [illegible] - கலைகளையும், கை - கைகளையும், உதி - நகங்களையும், [illegible] - [illegible] - தாம்பெற்றிருந்து, அரிக்கக்கும-சிவபூசைக்கொடுக்கவேண்டிய, [illegible] - [illegible] - [illegible] -

இ - ள். பெட்பு இன் - விருப்பத்தோடு, முகில்கண்டால் - மேகத்தைக்காணில், பிறந்துஇறந்தால் (தன்னிடத்து) பிறந்து இறக்கில் (எல்—விளக்கத்தையுடைய, தோகை—கலாபம் வாய்ந்த, புள்—மயில்கள், பாதம் காட்டும்—நடனஞ்செய்யும்) ஓகை—ஒழிதலை, எற்று—ஒழிந்த, புட்பம்ரதம்(அவ்வான்மாக்கள் சிவலோகஞ்செல்ல) புட்பரதத்தினை, காட்டும்—காட்டாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, உள்பரிவு ஆல்—மனத்தில் நிறைந்த அன்பால, கை (தமது) திருக்கையை, ஆரம் ஆக—சந்தனக் கட்டையாகக்கொண்டு,உரைத்தார்—உரைத்த மூர்த்தி நாயனாரை, காத்து—பாதுகாத்து, ஆல்கீழ்—கல்லாலினிழலின்கீழ், நூல்—தர்மார்த்தகாமமோட்சங்களை, நால்வர்க்கு உம்—சனகாதிமுதலியநால்வருக்கும், ஓய்யாரம் ஆக—மகிழ்ச்சியாக, உரைத்தார்—சொல்லியருளினவருமாகியஇறைவரது,ஊர்—திருநகரம்.

பாண்டிநாட்டிலுதிறந்து விளங்கும் மதுரைத்திருப்பதியில் வணிகர் குலத்தில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம்பூண்டு சொக்கநாதர்க்குச் சந்தனத்திருக்காப்புச் செய்தொழுகும் மூர்த்திநாயனார் ஓர்நாள், வடதேசத்திருந்துவந்து பாண்டியனோடு போரிசெய்து வென்று அவனரசியலைக் கைகொண்டுசெமணர்கள் வசப்பட்டிருக்குங்கருநடராசன் தான்செய்யும் திருப்பணிக்குமுட்டுப்பாடுசெய்ய, சந்தனக்கட்டை கிடையாமற் போனாலும் உரைக்குங்கல்லுக்கு முட்டுப்பாடுண்டோவென்று முழங்கையைஎழும்பு நரம்புந்தேயுமபடி தேய்த்துப் பெருமானார் திருவருளாலேபெற்று முத்தியடைந்தனரென்பது புராணவரலாறு, கையாரமாவுவாத்தாய் எனப்பாடமுமுண்டு, இரண்டிடத்தும் ஆய் என்பதுசெயவெனெச்சத்திரிபாதலால்கையாரமா, ஓய்யாரமா என இயல்பாகப்பாடங்கொண்டாம். (௬௧)

கட்டுறுகோட்டுப்பூநமலப்பூதேனூறிப்
புட்டரிக்கவீறும்புலியூரே—சிட்டர்தொழ
மின்னுடைகத்தினுன்மேய்ந்தமன்றுளாநந்த
நன்னுடைகத்தினனுடு.

இ - ள். கட்டு உறு—முகிழ்த்த, கோடுபூ—கொம்பிலுள்

ளமலரும், கமலம்பூ—தாமரைமலரும் (தேன்—வண்டுகள், நூறி—(கட்டினை) சிதைத்து, புட்டு—பிட்டு, அரிக்க (காலால்) அரிக்க, வீறும்—மலர்ந்துதோன்றும்) தேன் ஊறி—மதுவூறி, புன்தரிக்க—வண்டுகள் நிலைபெற்றிருக்க, வீறும்—பொலிவுபெற்று விளங்கும், புலியூர்—புலியூரானது, சிட்டர் தொழ—அயன் முதலியமேலோர்வணங்க, மின்—விளங்கும், ஆடகத்து இன் ஆல்—மாற்றுயர்ந்தபொன்னால், மேய்ந்த—வேயப்பட்ட, மன்று உள்-பொன்னம்பலத்தில், நல்—நல்ல, ஆநந்த நாடகத்தினான்—ஆநந்த நிருத்தஞ்செய்யு மிறைவரது, நாடு—நாடாம்.

ஆடகம நால்வகைப்பொன்னிலொன்று. பிட்டு எனற்பாலது புட்டு எனவந்தது மருஉ. (எ0)

மேகம்பயில்குழலார்மென்களமுந்தண்பணையும்
பூகம்பொருவும்புலியூரே—மாகமொடு
தாலம்பணிந்திடுவார்தாழ்பவளக்கோடீர
மேலம்பணிந்திடுவார்வீடு.

இ - ள். மேகம் பயில்—மேகத்தையொத்த,குழலார்—கூந்தலையுடையபெண்களது, மென்களம் உம—மெல்லியகண்டமும், தண்பணை உம்—தண்ணியவயலும் (பூகம—கமுகமரத்தை, பொருவும்—ஒத்திருக்கும்) பூ—மலர்களையும், கம்பு—சங்கினையும், ஒருவும்—நீங்கிய, புலியூர்—புலியூரானது, மாகமொடு—விண்ணுலகோடு, தாலம்—நிலவுலகத்தால், பணிந்திடுவார்—வணங்கப்பட்டவரும், தாழ்—தாழ்ந்த, பவளம்—பவளத்தையொத்த, கோடீரம்மேல்—சடாபாரத்தின்மேல், அம்பு அணிந்திடுவார்—கங்கையை யணிந்தவருமாகிய இறைவரது, வீடு—வீடாம்.

உழுதவயல் என்பார் மலரையும் சங்கையும் நீங்கிய என்றார். (எக)

கங்குல்வாய்த்தீபங்களுக்கும்வெயிலுக்குமணிப்
பொங்கராவீடாம்புலியூரே—சங்கரா
என்பாரிடத்தினனீமத்திடைநடித்த
வன்பாரிடத்தினன்வாழ்வு.

இ - ள். கங்குல்வாய்—இரவிலுள்ள, பேகைகளுக்கு உம்—விளக்குகளுக்கும், வெயிலுக்கு உம்—சூரியனுக்கும் (மணி—மாணிக்கத்தைத் தலையிலுடைய, பொங்கு—விளங்காநின்ற, அரா—பாம்பு, ஈடு ஆம்—ஒக்கும்) அணி—அழகிய, பொங்கர்—சேயலையிலுள்ள, ஆ— ஆச்சாமரம், வீடு ஆம்—வீடாகும், புலியூர்—புலியூரானது, சங்கரா என்பார்—சங்கரனேயென்று துதிக்கும்அடியவர்களது, இடத்தினன்—இடத்திலுள்ளவரும், ஈமத்து இடை—மயானத்தில், நடித்த—நடனஞ்செய்த, வன்பாரிடத்தினன்—வலியபூதப்படையை யுடையவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்.

சர்வ சங்கார காலத்தில் யாவும் மயானமாதலால் ஈமத்திடைநடித்த எனவும், தேவதாருவன முனிவர்கள் கொல்ல ஏவியபூதங்களைத் தனக்குச் சேனையாகக் கொண்டருளினமையால் வன்பாரிடத்தினன் எனவுங்கூறினர். (எஉ)

அல்லிச்சுனைகளினுமாலையினும்நாரியே
புல்லிக்குடையும்புலியூரே—கல்லிற்
றலையைத்தாமோதினர்தம்மையாண்டெண்ணெண்
கலையைத்தாமோதினர்காப்பு.

இ - ள். அல்லி—ஆம்பல்களையுடைய, சுனைகள்இன்உம்—சுனைகளிடத்திலும், ஆலை இன் உம்—ஆலையினிடத்திலும் (நாரி ஏ பெண்களே, புல்லி—பொருந்தி, குடையும்—நீராடும்) நாரி (மன்மதனது) வண்டுநாணும், ஏ—மலரம்பும், புல்—தழுவிய, இக்கு—கரும்புகள், உடையும்—உடையாநிற்கும், புலியூர்—புலியூரானது, கல் இல்—பாறையில், தலை ஐ—தயதுதலையை, தாம்—தாம், மோதினர்தம்ஐ—மோதிய திருக்குறிப்புத் தொண்டரை, ஆண்டு—அடிமைகொண்டு, எண்ணெண்கலை ஐ அறுபத்துநான்கு கலைகளையும், தாம் ஓதினர் (ஆன்மாக்களின் பொருட்டுத் தாம்) ஓதியருளிய இறைவர், காப்பு—காவலாயுள்ள இடமாம்.

காஞ்சிபுரத்தில் ஏகாலியர் மரபில் திருவவதாரஞ்செய்து சிவநேயம் பூண்டு சிவனடியார் வஸ்திரங்களி னழுக்குப்போக்

கித் தூய்தாக்கிக் கொடுத்தொழு நாளில் சிவபெருமரனுரிலர்மு றுகிய அன்பினை யுலகறிந்துய்ய, விருத்தவடிவங்கொண்டோர முக்குக்கந்தையைத் தாங்கிக்கொண்டவ் வடியவரில் லிற்குள முந்தருளக்கண்டு, வந்த அடியவரைத்தரிசித்துபசரித்து எமதை யரோ இக்கந்தையைக்கொடுத்தால் மாசுபோக்கித் தருகின்றே னென, யாம்விருத்தராகையால் குளிருக்காற்றேம் இதைத்தவி ரவேறுமில்லை விரைவிற்றருக வென்றருள, அவ்வாறேதருகின் றேனென வெற்று, மாசு போக்கத்தொடங்குங் காலையிலபெரு மானுரருளால் மழைபெய்யத்தொடங்கினமையால், அடியவர் க்கிடையூறுசெய்தோ மேயாது செய்வோமெனத் தேம்பிப்பா றையில் தமது தலையைமோதியபோது சிவபெருமானுர் காட்சி தந்தருளினரென்பது புராணவரலாறு. (எசு)

வெற்பினைக்குங்கொங்கைமின்னுர் வீடுஞ்செந்தாமரை
பொற்பளிக்குஞ்சாரும்புலியூரே—கற்புணையா [யும்
ஓதங்கடந்துவந்தாரோதுதமிழ்கொண்டிருபொற்
பாதங்கடந்துவந்தார்பற்று.

இ - ள். வெற்பு—மலையோடு, இணைக்கும்—ஒப்புச்சொ ல்லத் தோன்றும், கொங்கை—தனத்தையுடைய, மின்னுர்— மின்னல்போலும் இடையையுடைய பெண்களது, வீடுஉம்— இல்லமும், செந்தாமரை உம்—செந்தாமரைமலரும் (பொன் —பொன்னுலும், பளிக்கும்—பளிங்காலும், சாரும்—அமைந்த) பொற்பு—அழகிய, அளிகுஞ்சு—வண்டின்குஞ்சுகளால், ஆரும் —பொருந்தப்படும், புலியூர்—புலியூரானது, கல்—(சமணர்கள் பிணித்த) தூணை, புணை ஆக—தெப்பமாகக்கொண்டு, ஓதம்— கடலை, கடந்து வந்தார்—கடந்துவந்த திருநாவுக்கரசுசுள், ஓது —ஓதிய, தமிழ்கொண்டு—திருப்பாசுரங்களைக் கைக்கொண்டு, இருபொன்பாதங்கள்—பொன்போலும் அரிய இரண்டுதிருவடி களையும், தந்து உவந்தார்—தந்துமகிழ்ந்த இறைவா, பற்று —அன்பு கூர்ந்திருகு மிடமாம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிற்கிறந்த திருவாமூரில் வேளாளர்

குலத்தில் புகழனார் தவத்தால் திருவவதாரஞ்செய்து மருணீக்கியாரென்னும் பிள்ளைத் திருநாமம்வாய்ந்து பலநூல்களையுங் கற்றுணர்ந்து வினைவசத்தால் சமணச்சமயம் புகுந்து அங்குத்தருமசேனர் என்னும் பெயர்பெற்றொழுகுநாளில், திருவதிகைவீரட்டானத்தில் திருத்தொண்டு செய்திருந்த அவாதமக்கையார் திலதவதியார் கேள்வியுற்று வருந்திப் பெருமானாரை வேண்டிக் கொண்டமையால் அப்பெருமானார் திருவருளால் சூலைநோயிற் றொடக்குண்டு அச்சமணர்கள் மணிமந்திரங்களாற் றீராது தமதுதமக்கையாரை வழிபட்டுச் சிவநேயம்பூண்டு சூலைநோய்தீர்ந்திருந்துழிச் சமணர்கள் கேள்வியுற்றுத் தமது சமயத்தொடக்கிற்கட்டுண்ட அரசனனுமருயால் திருநாவுக்கரசுவை வருவித்து க்கற்றூணிற் கட்டி நடுக்கடலிற்பிணித்துப்போட்டனர், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரப்பதிக மோதிக்கட்டுண்ட கற்றூணதெப்பமாக மிதந்து திருப்பாதிரிப் புலியூரை யெழுந்தருளிப் பெருமானைத் தரிசித்துப் பதிகமோதினரென்பது புராணவரலாறு. இணைக்கும் பிறவினைப்பெயரெச்சம் இணைக்கு பிறவினைப்பகுதி, உகரகேடுசந்தி, உம் விகுதி (எச)

மிக்கநதிர்த்தேர்விசும்பைமேலோர்தவத்தைவிருப்
புக்களவித்தாக்கும்புலியூரே—சக்கரத்தை
நந்தரிக்கிட்டன்புடையானுஞ்சிவகாம
சுந்தரிக்கிட்டன்புடையான்றொய்வு.

இ - ள். மிக்க கதிர்—மிகுந்த ஒளிவாய்ந்த, தேர்—நிலைத்தேர்கள், விசும்புஐ—விண்ணுலகினை, மேலோர்—பெரியோர்கள், தவத்து ஐ—தவத்தினை (புக்கு—மேலேசென்று, அளவி—கலந்து, தாக்கும்—மோதும்) விருப்புக்கள்—ஆசைகளை, அவித்து—கெடுத்து—ஆக்கும்—செய்யும், புலியூர்—புலியூரானது, சக்கரத்து ஐ—சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை, நந்து—பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கத்தை யேந்திய, அரிக்கு—திருமாலுக்கு, இட்ட—கொடுத்தருளிய, அன்பு உடையான்—கருணையையுடையவரும், நாள் உம்—எந்நாளும், சிவகாமசுந்தரிக்கு—சிவகாமசுந்தரியார்க்கு, இட்டன்—இஷ்டரும், புடையான்

—ஓர்பாலுள்ளவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—கலந்துவசிக்கும் இடமாம். (எரு)

மன்னுமலைதந்துவந்துமாக்களிற்றைப்பெற்றுமைநேர்
பொன்னிநதிசூழும்புலியூரே—சென்னிமதிப்
பெம்மானிடக்கையான்பேரம்பலத்தாடுஞ்
செம்மானிடக்கையான்சேர்பு.

இ - ள் (மன்னும்—மிக்க, அலைதந்துவந்து—அலைகளை வீசிவந்து, மா—பெரிய, களிறுஐ பெற்று—யானைகளையடைந்து) மன்னும்—நிலைபெற்ற, மலைதந்து—இமயமலையால்தரப்பட்டு, உவந்து—சந்தோஷித்து, மாகளிறுஐ—பெருமைவாய்ந்தயானைமுகக்கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையாரை, பெற்ற—ஈன்ற, உமைநேர்—பார்வதிப பெருமாட்டியாரையொத்த, பொன்னிநதி—காவிரிநதி, சூழும்—சூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, சென்னி—சடாபாரத்தில், மதி—இளஞ்சந்திரனையணிந்த, பெம்மான்—பெருமானாரும், இடக்கையான்—தமருகத்தை யேந்தினவரும், பேர் அம்பலத்து ஆடும்—பெருமைவாய்ந்த பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும், செம்மான்—செவந்தமானை, இடக்கையான்—இடத்திருக்காத்திலணிந்தவருமாகிய இறைவர் சேர்பு—சாருமிடமாம். (எக)

மேதகுவிண்டாவுறலான்மேலம்புலியுறலாற்
பூதரமொப்பாகும்புலியூரே—மோதிப்
பொருமாதங்கத்துரியார்போற்றுலகீரெழுந்
தருமாதங்கத்துரியார்சார்பு.

இ - ள். மேதகு—மேன்மைமிக்க, விண்—மேகம், தாவுறல் ஆல்—தவழ்தலாலும், மேல்—விண்ணிலுள்ள, அம்புலி உறல் ஆல்—சந்திரன்தவழ்தலாலும்) மேதகு—மேன்மைமிக்க விண்—ஆகாயத்தை, தாவுறல் ஆல்—அளாவுதலாலும், மேல்—தன்மேல், அம்—அழகிய, புலி உறல் ஆல்—புலிவசித்தலாலும், பூதரம்—மலையை, ஒப்பாகும்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, மோதி—தாக்கி, பொரும்—போர்செய்யும், மாதங்கத்து

—யானையினது, உரியார்—தோற்போர்வையையுடையவரு போற்றா—துதிக்கும், சீரேழுலகு உம்—பதினான் குலகத்தை ம், தரும்—பெற்ற, மாது—பெருமாட்டியாளை, அங்கத்து உ யார்—தமது திருமேனியினிடப்பாலிற் பெற்றவருமாகிய இறை வர், சார்பு—சாரந்திருக்குமிடமாம்.

பூதரம் உலகுதரிக்கச்செய்வது என்னும் பொருள்மேல்ந் றலால் காரணப்பெயர். (எ

அங்காடியாகம்பலைசங்காரஞ்செறிவாற்
பொங்காழிநேராம்புலியூரே—சங்காழி
மாலைஞ்சரத்தர்மணமலிசெம்பொன்மடலைப்
போலாஞ்சரத்தர்புரி.

இ - ள். அங்காடி—கடைகள் (ஆம்—அமைந்த, கம்பலை —ஆரவாரத்தையும், சங்கு—வளையலையும், ஆரம் —முத்தையு ம், செறிவுஅல்—நெருங்கியிருத்தலால்) ஆம்—சலத்தையும், கம் பு—சங்கையும், அலை—அலையையும், சங்காரம்—அழித்தற்றொ ழிலையும், செறிவு ஆல்—பொருந்தியிருத்தலாலும், பொங்கு— பொங்கும், ஆழி—கடலை, நேர் ஆம்—ஒக்கும், புலியூர்—புலி யூரானது, சங்கு—சங்கினையும், ஆழி—சக்கரத்தையும்(ஏந்திய) மால் ஆம சரத்தர்—திருமாலாகிய அம்பினையுடையவரும்,மண ம்மலி—வாசமிக்க, செம்பொன்மடல் ஏ—செம்பொன்னாலாகி யமடலினை, போல் ஆம்—போல அமைந்த, சரத்தர்—கொன் றைமாலையையணிந்தவருமாகிய இறைவர், புரி—திருநகராம்.

ஆம் முன்னது வினையிடைச்சொல். பின்னது இடை யிலுயிர் மெய்கெட்டு நின்ற ஆகும் என்னும்பெயரெச்சம். செ ம்பொன்மடல் நிறம்பற்றி வந்தவுவமையணி. (எஅ)

வாய்ந்தவலம்புரிப்பூமாத்தழுவிநந்தவநம்
பூத்துளவத்தோணும்புலியூரே—ஆய்ந்தமலர்ச்
செங்கைக்குழையினர்திண்டோடொடுங்காதிற்
சங்கைக்குழையினர்சார்பு.

இ - ள். (நந்தவநம்—நந்தவநமானது, வாய்ந்த—பொருந்திய, வலம்புரிபூ—நந்தியாவட்டமலரையும், மா—வண்டையும், தழுவி—பொருந்தி) வாய்ந்த—பொருந்திய, வலம்புரி—வலம்புரிச் சங்கையும், பூமா—தாமரையில்வசிக்கும் இலக்குமியையும், தழுவி — பூதுளவத்தோன் — பொலிவமைந்தது ழாய் மாலையையணிந்த திருமாலை, ஆம்— ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, ஆய்ந்தமலர்—ஆராய்ந்த தாமரைமலரையொத்த, செங்கைகு—செவந்த திருக்கரத்தில், உமையினா—மானையேந்தினவரும், திண்தோள்—திண்ணியதோளை, தொடும்—அளாவும், காதுஇல—திருச்செவியில், சங்குஐ குழையினர்—சங்கக் குண்டலத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், சார்பு—சார்ந்திருக்குமிடமாம்.

சங்கஐ சாரியை ஏழனுருபு நிற்குமிடத்தில் நான்கனுருபுநிற்றலால் உருபுமயக்கம். தேவதாருவநமுனிவர் கொல்லவேவிய மானைத் திருக்கரத்திலேந்தினர் என்பது புராணவரலாறு (எக)

தாலம்படைத்தலர்க்கட்டாமினுமுகலாற்பிரமன்
போலும்பொழில்சூழ்புலியூரே—ஆலம்
அருந்தக்கண்டமுங்கறுத்தாரல்லல்வினையம்பா
வருந்தக்கண்டங்கறுத்தார்வாழ்வு.

இ - ள். (தாலம்படைத்து-கூந்தற்பனையைப்படைத்து, அலர்—மலரினின்று, கள்தான் ஒழுகல் ஆல்—மது ஒழுகப்பெறுதலால்) தாலம்படைத்து—உலகனைப்படைத்து, அலர்கண்-தாமரைமலரில், தான் ஒழுகல் ஆல்—தான்வசித்தலால், பிரமன்போலும்—பிரமனையொக்கும், பொழில்சூழ்-சோலைசூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, ஆலம்அருந்த-விஷத்தையுண்ணுதலால், கண்டம்கறுத்தார்—ஸ்ரீகண்டங்கறுத்தவரும், அல்லல்வினை-பிறவித்துன்பத்தை வினைக்கும் இருவினைகளை, அன்பர்வருந்த-அடியவர்துதித்துவருந்த, கண்டு—நோக்கி, அங்கு அறுத்தார்—அப்பொழுது ஒழித்தவருமாகிய இறைவர், வாழ்வு—வாழுமிடமாம்.

அமுதம்தோன்றத் திருப்பாற்கடலைப் பிரமன்முதலியோர் கடைந்த தாலையில் விஷந்தோன்றி யதனால் நிலைகுலைந்து அவர்கள் வேண்டிகொளுக்கருள்கூர்ந்து உண்டருளினர் என்பது புராணவரலாறு கண்டங்கறுப்பார் எனஎதிர்காலம்படப்பாடம் ஓதுவாருமுண்டு. (அ0)

மின்னுமணிவேழத்தான்மேவரம்பையால்வயல்கள்
பொன்னுலகுக்கொப்பாம்புலியூரே—உன்னியொரு
கானமாவென்றூர்கருத்துற்றுருத்தெதிர்ந்த
தானமாவென்றூர்தலம்.

இ - ள். (மின்னும்—விளங்காநின்ற, மணி — அழகிய, வேழத்துஆல்—கரும்பினாலும், மேவ—பொருந்திய, அரம்பை ஆல்-வாழையாலும்) மணி—சிந்தாமணியாலும், வேழத்துஆல்-வெள்ளையானையாலும், மேவ அரம்பைஆல்-விரும்பும் அரம்பையர்களாலும்,வயல்கள்—வயல்களானவை, பொன்னுலகுக்கு—பொன்னுலகத்துக்கு, ஒப்புஆம்—ஒப்பாகும், புலியூர்—புலியூரானது, உன்னி—தியானித்து, ஒருகால்—ஒருதரம், நமா என்றூர்—நமாஎன்றுசிந்திக்கும்அடியவரது, கருத்து—மனத்தில், உற்று—பொருந்தி, உருத்துஎதிர்ந்த—கோபித்தெதிர்ந்த, தானம்—மதத்தையுடைய, மா—யானையை, வென்றூர்—வென்றவராகிய இறைவரது, தலம்—திருப்பதியாம்.

கயமுகாசுரன் என்பவன் பிரமனிடத்துப்பலவரங்களையும் பெற்று இந்திரன்முதலியோரையெல்லாம்வென்று நிலவுலகில்வந்து காசியில் வசிக்குமுனிவர்களைக் கொல்லத்துரத்தியகாலையில் விசுவநாதரை யடைந்தனர், அங்கும் அவன்சென்றமையால் சிவபெருமானா உக்கிரவடிவங்கொண்டுதோன்றச்சிறிது மஞ்சாதுபோரைசெயயப் புகுந்தமையாலவனை மிதித்துக்கொன்று தேரலையுரித்துப் போர்த்தனர் என்பது புராணவரலாறு. (0)

மாமுறைந்தாமைவெள்ளைவாரணமூர்ந்தோடை மகப்
போகிநிகராகும்புலியூரே—தோகைமயிற்
புள்ளேறிவருவார்போதமழலைக்குவந்தார்
வெள்ளேறிவருவார்வீடு.

இ - ள். (மா—பெரிய, கம் உறைந்து— நீர்ப்பெருக்கு அமைந்து, ஆமை—ஆமையும், வெள்ளைவாரணம்—வெள்ளிய சங்குகளும், ஊர்ந்து—தவழப்பெற்று) மாகம்உறைந்து—வின்னுலகில் வசித்து, ஆம—நீர் (பருகிய) மை — மேகத்தையும், வெள்ளைவாரணம்—வெள்ளையானையையுநடத்தி, ஓடை—மலரோடையானது, மகம்—யாகத்தையுடைய, போகி — இந்திரனுக்கு, நிகர் ஆகும்—ஒக்கும், புலியூர்—புலியூரானது, தோகைமயில்புள்—கலாபத்தையுடைய மயிலின்மேல், ஏறிவருவார்—ஏறிவரு முருகக்கடவுளது, போதம் மழலைகு—உபதேசமாகிய மழலைக்கு, உவந்தார்—மகிழ்ந்தருளினவரும், வெள்—வெள்ளிய, ஏறு—இடபத்தில், இவருவார்—ஏறிவருவோருமாகிய இறைவரது, வீடு—திருமனையாம். (அஉ)

தேன்றிகழுமாமலரேந்திப்பரவித்தாழ்ந்தடியார்
போன்றகழிசூழும்புலியூரே—ஊன்றி
உளத்தினயனத்தனுவந்துதொழுதேத்தும்
குளத்தினயனத்தன்குடி.

இ - ள். (தேன்—வண்டுகளையும், திகழும்—விளங்கும், மா—பெருமைபொருந்திய, மல்லர்—வீரரையும், ஏந்தி—பொருந்தி, பரவிதாழ்ந்து—அகன்று அழ்ந்து) தேன்திகழும்—தேன்பொருந்திய, மா—பெருமையமைந்த, மலா ஏந்தி—மலர்களையேந்தி, பரவிதாழ்ந்து—துதித்து வணங்கி, அடியார்போன்று—அடியவராயொத்து, அகழிசூழும—அகழிசூழ்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, உளத்து இன்—மனத்தில், ஊன்றி—பதித்து, அயன்—பிரமனும், நத்தன்—பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கினையேந்தியதிருமாலும், உவந்து—விரும்பி, தொழுது ஏத்தும்—தொழுது வணங்கும், குளத்து இல்—நெற்றியில், நயனத்தன்—அழற்கண்ணையுடைய இறைவர், குடி—குடியிருக்கும் ஊர். (அகூ)

ஆசின்மதினூலளவிட்டாங்குயர்ந்துநீறணிந்து
பூசுராபோலாகும்புலியூரே—மாசு

செய்யத்தொடங்குகையில், அச்சிவலிங்கப்பெருமான் அவன்பால் இருக்கமுறு, அவன் தமக்குப் பாலாபிஷேகம்முதலியன எளிதிற்செய்யுமாறு அச்சிறுவனுக்கு எட்டும்படி தமக்கு திருமுடி தாழ்ந்தருளின வென்றுமான கதைகள். ஆய ஆக: எச்சத்திரி.; இனி, பாண்டியற்கு-பாண்டியன்பொருட்டு. ஆய் மாணக்கம் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணாக்கங்களை, காட்டினு னென்றுமுடிக்கலாம். வேணாக்குநான்காம்வேற்றுமையுருபு செயப்படுபொருளின் வந்ததுகுலை, உருபுமயக்கம். வேணா - வடசொல். மாணிக்கம் - மாணிக்யம்.

இனி, மாமறைப்பாலன் பாலாய வேணிக்கு அநுபூதியுடையார் எனபதற்கு - கிழந்த பிராமணருமாராய விசாரசருமராய பாலிக்கொண்டு திருமுடிக்கு அக்கலதனி னபிஷேகஞ்செய்யப்பட்ட வொன்றுமறைத்தல் நேராமெனல் ஆகி; சோமாஸ்கந்தத்தில் திருநீறுசெய்ருளுதலில் பிராமணசாதியிற் பலித்திரைவம்றுமிலதோனறிய - ஸாரசருமர் இடையாபகக்களை அடிப்பதைப்பார்த்தபெண்பாலாகி அவ்வர்ப்பக்கக்களையெல்லாம் அவ்வறறிற்றுஉடையவரினின்றமுதிலிடமுறுத தாமேமேய்த்தவருங்கூலத்தில மனனிபாற்றுக்கொண்டாலும் மனனு ரூபிருநிலைவங்குத்தைதாபித்து அபபக்களின்பாலிக்கருக்கு குடலுருடமாகக்காணுமபோய் அபிஷேகஞ்செய்துவர, அதுதெரிந்து அவனாவர்கள் அவ்வாத்தைதயாகிய யசசத்தமண்டத்திற் போய 'கூமஅடிகளிற்ன் பசுக்களை அன்னி.ரிமேப்பபதுபோலக் கொண்டுபோய்ப் பாலிக்கருக்கு மனனிறைசாரி ஏறுவையாகிறானை' என்றுசொல்லி முறையிட, அத்தத்தான மெனக்கனறி பாதபடுமறைநாந்துசென்று அங்ஙனஞ்செயதலைக்கண்டு மிஞ்சுதசோபமுகொண்டு விசாரதருமரைத் தன்கைத்தண்டினாற்பலமுறையடித்தருத் திருமுடிகளனபாரதருடங்களைக்காலினாலிட்டிசைத்து, அந்நாயனார் தம்முனிடமாத ஒருகோலை எடுத்து உடனேசிவனருளாலமமுவாகிய அதனால் சிவாபராதஞ்செய்ததனதுகாலைகளினவெட்டிவிட்டமுன்போலவே அருசசனைசெய்ய, பரமசிவன் பிரதியடசமாகி அவருக்குசசண்டேசுரபதத்தை அளித்தருளின வென்பது கதை இனி, மறைப்பாலன் - மார்ககண்டேயரும், வியாக்கிரபாதரு மாகலாம். (நு)

௯.—(இ - ள) அமுத - அழகிய, வெம் - விருப்பத்தக்க, புலியின் புரிதிரனுக்கு - வியாக்கிரபாதமுனிவரதுகுமாரனாகஉபமந்யுவுக்கு, தத்து - மோதுகின்ற, நீலா - அலைகளினுடைய, பால் உதத்தன் - பாற்கடலை, ஈயும் - கொணர்ந்து கொடுத்தருளுந்தருவுமானான, புலியூரே - புலியூரானது,—பத்தி - சிவபத்தியாகிய, தவம் - சிறந்ததவம், தழைத்த - நிறம்பின, சித்தனுர் - மனதையுடைய சிறந்தோரான்டநாயனுர், தாம் சமைத்த - தாம் பாகஞ்செய்த, சேவை - (அவரது) குமாரனை, வெந்து - விருமபி, அழைத்த - (முன்போலுருவங்கொண்டவரமடடி) அழைத்தருளின, சித்தனுர் - எித்தவடிவங்கொண்டவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - ஊராம்; (எ - று.)

வியாக்கிரபாதமுனிவர் தமதுதந்தையின்கட்டளைபடி வசிட்டமகாமுனிவரது உடன்பிறந்தவளின் மகனுசெய்து உபமந்யுவென்னுங் குமாரனைப் பெற, அக்குழந்தையை மாமனுகியவசிட்டரும் அவர்மனைவியான அருந்ததியும் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தமதுபர்ணசாலையிற் காமதேனுவின்பாலை ஊட்டிவளர்த்துவருகையில், ஒருநாள் தந்தைதாயான வியாக்கிரபாதருக்கு அவர்மனைவியாரும் அனபினுலுசென்று அக்குழந்தையைத் தமதுபர்ணசாலைக்குஎடுத்துக்கொண்டுவந்து தமக்குபாலிடையாமையால் மாவைநீரிலேகரைத்துஊட்ட, அதனை அக்குழந்தை உட்கொள்ளா துகழிந்துவிட்டக் காமதேனுவினபாலைக்கருதிவிரும்பியழநல்லபாலூட்டிச்சமாதானப்படுத்தவழியில்லாமல் அக்குழந்தையைத் தந்தை சிவசன்னிதானத்திற் கொண்டுவிட, அங்குஅக்குழந்தை பசியாற்றுதுஅழுதி சிவபிரானருளாற் பாற்கடலைப்பெ

கழலாதவன்மதியார்கண்ணுறுர்கண்ணும்
அழலாதவன்மதியாரார்வு.

இ - ள் ஆசுஇல்-குற்றமில்லாத, மதில்—மதிலானது (நூல் அளவு இட்டு—எற்றுநூலாலளவிடப்பட்டு, ஆங்கு உயர்ந்து—அவ்விடத்திலுயர்ந்து, நீறுஅணிந்து—சுண்ணத்தாற் பூசப்பட்டு) நூல் அளவிட்டு — வேதமுதலிய நூல்களை யளவுசெய்து, ஆங்கு—அப்பொழுதே, உயர்ந்து (அறிவால்) உயர்ந்து, நீறு அணிந்து—திருநீறணிந்து விளங்கும், பூசுரர்போல் ஆகும்—மறையவனையொத்த, புலியூர்—புலியூரானது, மாசுகழலாத—குற்றத்தினின்றும்நீங்காத, வல்மதியார்கண்—தற்போதமுடையவரிடத்து, உறுர்—பொருந்தாதவரும், கண்—திருநேத்திரங்கள், ஆம்—அமைந்த, அழல்—அக்கினியும், ஆதவன்—சூரியனும், மதியார் - சந்திரனுமாகவுடையவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்து மிடமாம்.

அழலாதவன் மதி உம்மைத் தொகை. (அச)

எற்கோவரையாகிவரலாலேங்கரனேர்
பொற்கோபுரஞ்சோபுலியூரே—நற்காற்
கிசைக்குஞ்சிலம்பினனீராம்முகத்தால்
அசைக்குஞ்சிலம்பினனார்வு.

இ - ள். (எல்குஓ—சூரியமண்டிலத்துக்கோ, வரைஆகி-ஓரளவாகி, வரல்ஆல்—வருகையால்) எல்—விளக்கம்வாய்ந்த, கோ—அரசத்தன்மையையுடைய, வரை—மேருவையொத்த, ஆகு—பெருச்சாளியின்மேல், இவரல் ஆல்—ஏறுதலால்—ஐங்கரன்—ஐந்துதிருக்கரங்களையுடையமூத்தபிள்ளையாரை, நேர்-ஒக்கும், பொன்—பொன்னாலமைந்த, கோபுரம்சேர்—கோபுரமமைந்த, புலியூர்—புலியூரானது, நல்காற்கு—பொலிவமைந்ததிருக்கால்களுக்கு, இசைக்கும் சிலம்பினன்—இசைந்த சிலம்பினையுடையவரும், ஈராம்முகத்தான் - பத்துமுகங்களையுடைய இராவணன், அசைக்கும்—அசைக்காநின்ற, சிலம்பினன்—கயிலைமலையை யுடையவருமாகிய இறைவர், ஆர்வு—பொருந்து மிடமாம்.

முனிவர்களோடு மாறுபட்டு பெருச்சாளி வடிவங்கொண்டு ஓரசுரன் என்றும் இடையூறுவர்களுக்குச் செய்துவந்தமையால முனிவரவேண்டுகோளால் அவ்வசுரனைப் பாசங்களுக்குள்ளாலடக்கித் தமக்கு வாகனமாகக்கொண்டார் என்பதும், இராவணன் இந்திரன்முதலிய தேவர்களோடு போரைசெய்து செருக்குற்றுச்சிவபெருமான் திருக்கயிலைவழி வருங்காலையில் அவன் விமானஞ் செல்லாமையால் அத்திருமலையை எடுக்க முயன்றானென்பதும் புராணவரலாறுகள். சமாந்தபணபுத்தொகை,)

காழ்காட்டியாறுதலைக்காட்டியமுத்தீ தாச்சமயிலைமேல்
போழ்காவாஞ்சுழ்புலியூரே—பாழ்மேலக
குட்டிக்கங்கூட்டினுர்கொச்சைமு யாமனுக்கு
மொட்டிக்கங்கூட்டினுரு.

இ-ள். (அந்தேரகு—அந்தகனுக்கு, [illegible] — தென்றறகாற்றைக்காட்டி, ஆறு [illegible] — [illegible] தலைக்காட்டி அந்தேரகு [illegible] அவனது அடியவர்களுக, கால்காட்டி—திருவடியைக்காட்டி, ஆறுலைகாட்டி — ஆறுதிருமுகங்களையுங்காட்டி, அம்ல— [illegible] [illegible] — முருகக்கடவுளைப்போல, சுவாமமகுரு — [illegible] புலியூர்—புலியூரானது, பால்—பாலை, சோலை குட்டிகு — [illegible] குட்டிக்கு, அமகு வைட்டினுரு — அங்கு [illegible] வரும், கொச்சைமுகம்—அட்டமுகத்தை, மாயனுகு — [illegible] க்கு, அன்று—அக்காலையில், ஒட்டி—பொருந்து, கம்கூட்டி [illegible] —தலையாகக் கூட்டினவருமாகிய இறைவரது, [illegible]—[illegible]

பாண்டிநாட்டிலுள்ள குருவிருந்த துறையென்னு மூரில் வாழுஞ் சுகலனென்னும் ஒரு வேளாளன் பெற்ற பன்னிரண்டுபிள்ளைகளும் தமது தந்தை தாயிறந்தபின் வேடரோடு கூடிக்காட்டில் வேட்டையாடுங் காலையில் அங்கிருந்து தவம்செய்த பிரகஸ்பதியின் தவங்குலைய, கல்முதலியவற்றை வாரிவீசினார்கள், அவர் சினங்கூர்ந்து நீங்கள் உழுதொழிலின் பாதலால்மூ

எழும் பண்டியாக்கடலிரென்று சபிக்க அன்றே அவ்வூரி னப்புறத்திலுள்ள காட்டில் பன்றிகளாகப் பிறந்தார்கள், அக்கா லத்திலுள்ள இராச ராசபாண்டியன் வேட்டையாடுங் காலையி லவர்கையில் அவற்றின் தந்தை தாய்களைப் பட்டிறக்க அச் சூழ்மகள் வருந்துங்காலத்து அவ்வெருமானாரவற்றின் தாயாய்வ து முலையூட்டினர் என்பதும், நம்மைப்பழித்ததக்கன் தலையை யாக சாலையிலறுத்து அட்டின் தலையை யிசைத்ததனால்என்பதும் புராணவரலாறுகள். ஆறுதலைகாட்டி இரண்டாம் வேற்று லையுத் தொகையில் வருமொரு வல்லெழுத்தியல் பாதலால்வலி தந்தல் விகாரம். (அசு)

மெய்ப்பவவாயக வெவ்வமமிக்கசிவகங்கைகயது
பொய்ப்பின்னமைச்சினைப்பொன்னம்புலியூரே—மைப்பனை
நெருக்கத்தனுக்கனாகிய நாயகிநிமலல்வனையாக் [போற்
றுவ்வாதுதுனுக்கவாகவா.

இ - ன் மெய்ப்பவவாயக்கு தேகமெலிக்கும் பிறவி யை உயர்ந்த, ஆ, ஆவமைவாய்க்க - அழகிய தாமரைகள்மிகு ந்த வாயில் உடையவாகிய, வெவ்வமிக்க (ஆறாம்வேற்றுமை) வெயிலுக்கு மிகுந்த, அசிவ, அமைவாய்க்க - அங்குக்கொண்ட நிலையையுடைய, [illegible] - சிவகங்கையானது, பொய்ப்பு - [illegible], மறைக்கு ஒப்பு ஆம் - வேத த்துக்கொப்பாகி, [illegible] - [illegible]யானது, மை - கரிய, பனைப்பொ ல - பனைமரம்போல, [illegible] - [illegible] ஐயர் - தொங்கா நின்றது இல்லையை [illegible] ஆயகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாய் ள்ளவரும், நுய - [illegible] - நீண்ட, மால்வரையாம் —பெரியமேருவாகிய, தங்கம் நுனு - தங்கமலையை யேந்திய, கையா - திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய இறைவர், சார்பு— பொருந்தும் இடமாம். (அஎ).

காலாயிரந்தாமக்கிரமங்கொண்டாடுசேடன்
பாலாலபஞ்சேர்படியூரே—பாலாழி
நந்தநஞ்சுமப்பார்தலையுயலுஞ்சடையிட்
டிந்தநஞ்சுமப்பாரிடம்.

இ - ள். (கால் ஆயிரத்து ஆல் - ஆயிரங்கால்களாலும், கதிர்--ஒளியையுடைய, மணி—இரத்தினங்களாலும், சூட்டு ஆல்-கலசத்தாலும்) கால் ஆயிரத்து ஆல்—அளவில்லாதகால்களாலும், கதிர்—ஒளியமைந்த, சூட்டு ஆல்—உச்சிக்கொண்டையாலும், சேடன்போல் - ஆதிசேடனைப்போல, ஆலயம் சேர்—ஆலயம்நெருங்கிய, புலியூர்--புலியூரானது, பால் ஆழி--பாற்கடலானது, தந்தருளும் உம்—தந்தருளினையும், அப்பு ஆதம்ஐ உம்—கங்கையையும் ஆத்திமாலையையும், களம்—ஸ்ரீ கண்டத்திலும், சடை—சடாபாரத்திலும், இட்டு— அணிந்து, இந்த மம—விறகினை, சுமப்பாய— சுமந்தருளுகின்றவரான, இடம்—இடமாம்

இசைப்பாணர் பக்கலராகிய பெருகுதலைவெள்ளமதுவாகிய திருநாகரில் விமுகுசுயந்தருளினார் என்பது புராணவரலாறு. நஞ்சினைக்களத்திலும் அப்பு ஆதமனைச் சடையிலும் எனக் கொள்ள நிற்றலால முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளணி சூட்டுவெதொழிலாகு பெயராய்க் கலைத்தினையேல் நின்றது (அஎ)

தக்கயலைத் தெரியவுணர்ந்தவியாசனையொர்
புக்கெயறக்கமபடுசேனாபுலியூரோ—எக்கியத்திற்
பல்லுக்கெட்டுப்பதவனாப்பாற்புனைந்தபரமனாம்
சொல்லுக்கெட்டாதவனார்தோய்வு.

இ - ள் (தக்க—கலை(ஆகமவிதிபடி) அமைந்த, நுண்—தெரியலதான ஆல்—தெரிதலால, தகவு—மெய்ப்பட, கலை—பல் முதலிய நூல்களை, தெரியல் தன் ஆல்—ஆராயுதலால, வியாசன்—வேதவியாசனை, ஒப்பு—ஒக்கும், கொடுகம்பம் சேர்—துவசத்தம்பம் சேர்ந்த, புலியூர்—புலியூரானது, எக்கியத்து இல்—தக்கன் யாகத்தில், பல்லுகெட்டு-பல்லிழந்து, ஆதவனாம் பாற—சூரியனோட, புடைத்து—தகர்த்து, மறைசொல்லுக்கு வேதவாக்கியத்துக்கு, எட்டாதவனார்—எட்டாதவருமாகிய இறைவர், தோய்வு—பொருந்துமிடமாம்.

தக்கன்யாகத்தில் வீரபத்திரக்கடவுளால் சூரியன்பல்லையிழந்தான் என்பது புராணவரலாறு. (அக)

பாடுமிசையாற்றனக்கும்பத்தாற்சிநகரம்வெண்
பூடணமின்னுளாம்புலியூரே—வேடன்
அடித்தரிக்குங்கோ நாளாமரகதுயாரால்
குடித்தரிக்குங்கோவார்குடி.

(இ-ள்) பாடும் இசை ஆல்-பலரும்சொல்லும் புகழாலும், தனக்கும்பத்து ஆல் - பொன்னை செய்த கலசங்களாலும்) பாடும் - பாடாநின்ற, இசை ஆல் - இசையினாலும், தனக்கும்பத்து ஆல் - குடம்போன்ற நனந்தாலும், சிநகரம் - திருக்கோயிலானது, வெண் பூடணம் - வெள்ளிய ஆபரணங்களை யணிந்த, மின்னுள் ஆம் - மாமகளுக்கு நிகராகும், புலியூர் - புலியூரானது, வேடன் - கணணப்பநாயனாரது, அடி - திருவடிகளை தரிக்கும் - தரித்த, கோவார் - நேத்திரத்தையுடையவரும், அமரர் துயர் - தேவர்கள் துன்பங்களை, ஆலம்குடித்து - விஷத்தையுண்டு, அரிக்கும் - கெடுக்கும், கோவார் - தலைவருமாகிய இசைவர், குடி - குடியிருக்கும் ஊராம்

1 தொண்டைநாட்டில் திருக்காளத்தியென்னுந் திருப்பதியினருகிருக்கும் உடுப்பூரில்வாழும் வேடாகுலபதியாகிய நாகனென்பவன் தவபலத்தினால் திருவவதாரஞ்செய்து திண்ணனென்னும் பின்னைத் திருநாமம்பெற்று வில்வித்தையில் வல்லவராய் வேட்டையாடுங்காலையில், ஓர்பன்றியின் பின்தொடர்ந்து அதனைக்கொன்று பொன்முகலி யாற்றங்கரையிலிட்டு அயர்ந்திருக்குங் குடுமித்தேவனைத் தரிசிக்கச்சென்றனர், அத்திருமலையிலேறும்பொழுது சத்திநிபாதமடைந்து முறுகிய அன்பினையுடைய பெருமானாரைத் தருவித்தேவா பசித்திருக்கின்றீர் இறைச்சி கொண்டு வருகின்றேனென்று சென்று அப்பன்றியினிறைச்சியைத் தீயிற்காய்ச்சி வாயிலிட்டுப் பக்குவம்பார்த்துக் சுவையாயுள்ளதைப் பெருமானாருக்கூட்டி யிவ்வாறொழுகுநாளில், அங்கு அதுசிதமாயிருத்தலைக்கண்டு மனம்பொறாத சிவகோசரியார்க்கு அவர் முறுகிய அன்பினையுணர்த்த ஏழாநாளில் ஒருகிருக்கண்ணில் உதிரமொழுகும்படியா யிருந்தனர், ஊனமுது கொண்டு வரச்சென்ற அத்திண்ணனார் அதனைக்கண்டு பதைபதைத்துப்

பர்சிலைமூலிகை பிரைந்து விடியும் கிருகாதிருத்தலை [illegible]
னுக்கு, ஊனையுறுதியென்று தமது வலக்கண்ணையு [illegible]
நப்பவுடனே பறிதிநிற்பக்களை மறிந்தனர். [illegible]
பினையுணர்ந்த மற்றொருகண்ணிலும் [illegible]
[illegible] யருளு, நான் மருந்துகண்டமையா [illegible]
[illegible]ணைப்பொயாத்தப்ப [illegible]
கி, அக்கண்ணிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு பொயாத்தப்பினை
ன்பது புராணவாலாறு. [illegible] திருவருட்பா.

வான்மீதெழும்புகையான்மாவிரதத்துக்கிரேயன்
போன்மாமகஞ்செயபுலியூரே—தேன்மாறாத்
தோடாயிரந்தான்றுலங்காமபுரன்றலையை
ஓடாயிரந்தானுறைவு.

இ - ள். வானமீது - ஆகாயத்தின்மேல், எழும்புகை [illegible]
ன் - எழுகின்றபுகையினை, மாவிரதத்து [illegible] - பெரியவிரத
முடையால்) வானமீது - ஆகாயத்தின்மேல், எழும்புகை [illegible]
தயஞ்செய்தலாலும், மா - குதிரையுடைய, இரதத்து [illegible]
ஒற்றையருளையுடைய தேரானும், கதிரோன்போல் - சூரியனை
ப்போல, மா மகம் செய் - பெருமையமைந்த யாகங்களைச் செய்
யும், புலியூர் - புலியூரானது, தேன்மாறாத - தேனினிங்காத, [illegible]
யிரம்தோடுதான் - ஆயிரமிதழ்கள், துலங்கு - விளங்கும், [illegible]
புயன் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமனது [illegible]—சிரத்தை,
ஓடு ஆய் - ஓடாகக்கொண்டு, இரந்தான் - இரந்த [illegible]
றைவு - வசிக்கு [illegible]

இறுமாப்புற்ற பிரமன் தலையைக்கொய்து செருக்குற்று
ருமால் கால்நரம்பிற் சூலத்தால் வயிரவமூர்த்தி குத்தியுரிஞ
பலியேற்றனர் என்பது புராணவாலாறு. [illegible] ஆய் செயலெனை
ச்சத் திரிபு.

ஆங்கருணையோ [illegible] முதிர்தங்கலலைநீக்கியா [illegible]
பூங்கலையிர்தொப்பாம்புலியூரே—வாங்கும்
வரங்கம்பலவானன்வாயில்காத்தன்பர்
கிரங்கம்பலவானனில்.

அ ள். (ஆம் - அமைந்த, கருணை ஓடு - பொறிக்கறி யோடு, அமுது ஆர்ந்து - அன்னச்சத்தத்து, கவலைநீங்கி - பசித்துன்பம் நீங்கி) ஆம் - உண்டாகும், கருணை ஓடு-கிருபையோடு, அமுது ஆர்ந்து - அமுதினை ஊட்டி, அங்கு - அவ்விடத்தில், அ அம் ஐ - அந்த இருளினை, நீக்கி - ஒழித்து, மடம் - மடமகள், பூங்கலை - பொலிவமைந்த கலைகளையுடைய, இந்து ஒப்பு ஆம் - சந்திரனையொக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, வாய் ஆம் - மிடற்று, வரம் - வரத்தையும், ஆம் - தலையையும், பால்-பலவாக்களையுடைய, வாணன் - வாணகுமரன், வாயில்காத்து - வாயிலை காத்து, அன்பர்க்கு - அடியார்களுக்கு, இரங்கு - இரங்காநின்று, அம்பலவாணன் - அம்பலவாணனது, இல் - திருமனையாம்.

வாத்து செயமெனை மத்தூரிய. (௧௨)

ஞாயம்பெய்மேதகு மாலைகிழியி டுங்கசப்பேபோ
லாயல்லிசாத நிரந்தரமுமுலியிடமே—பையரவு
மீதாம்பரபுத்திரனாகிக்கமுயல்மேலழுத்தும்
பாதாம்புயத்திரனாகிப்பற்று.

அ ள். (ஞாயம்பெய்து (இரையமைக்கு) பிச்சையிட்டு, தாசனி - உலகிலுள்ளார், மகிழ இட்டு மகிழவுணவுதந்து,) ஐ அமுது எய்து - பஞ்சபாணங்களைப் பிரயோகித்து, தார் அணிமத்தி இட்டு மகிழுமாலையையணிந்து, அக்கசன்போல் - மன்மதனைப்போல, பொய இல் - உண்மையாய்க்கொண்ட, சந்திரம சூழ்-சந்திரமகள்சூழுந்த, புலியூர் - புலியூரானது, பை அரவு-படத்தையுடைய பாம்புகள், மீது ஆம் - மேலேயாகிய, புயத்தினராகிய புயங்களை யுடையவரும், மிக்கமுயல்மேல் அழுத்தும்-வலிமை மிகுந்த முயலகன்மேலழுத்திய, பாத அம்புயத்தினர்-திருவடித்தாமரையை யுடையவருமாகிய இறைவர், பற்று - அன்புகூர்ந்திருக்கு மிடமாம்.

தேவதாருவநமுனிவர்கள் ஏவியமுயலகன்மேல் திருத்தாளுன்றிநடித்தனர் என்பது புராணவரலாறு. முயலகன்எனவருமிடத்தெல்லாம் முயல் எனவந்திருக்கின்றது. (௧௩)

மாலைபுனைந்துநீறணிந்துமாமதிமேலிட்டுவிரும்தேவர்
சோர்பலையாடுஞ்சோர்பலியூடே—சூழ்பொருகெண்டை
தோயுந்தலைவனைப்பாணர்கூப்பாலைப்பாடுஞ்சேய்ச்சாயன்முன்
தேடுந்தலைவனைப்பாணாபாடேனோ.

இ—ள். (மாலைபுனைந்து - பொருந்தைத்தலையில், நீறுஅணிந்து - கல்லாலத்தோடு நிலைகளிலிருக்கப்பட்டு, மா - பெருமையாய்ந்த, மதி - சந்திரனை, மேலிட்டு - மேலே கொண்டு) மால்புனைந்து - பெருமையைப் பொருந்தி, நீறு அணிந்து - விபூதியைத் தரித்து, மாமதி - துணையில்லாத அழகை, மேலிட்டு - சேர்ந்து, உயர்ந்தோர்போல - உயர்ந்தவர்களைப்போல, மாடம்தோள் - மாடங்கள் தெருவிலே, புலியூர் - புலியூரானது, சூல்பெறு - சூல்வாயகுத - வெளுக்கவே, வெள்ளியவகுகளை, உந்து - கொழிக்கும், அலைவாய் - அலைகளையுடைய கடலையே தலையுடைய, பார் - உலகிலுள்ளோர், கூப்பு - கைகுவிக்க, பணைதோள் - பாரப்பணை சிறுவன்போருட்டு, அமரர்முன்தேடும் - பிரமன்முன்பு தேடிய, தலைவனைப்பாணா - சிதமுழையை விண்ணப்பமாகிய இறைவனை, சேர்வு—சேருமிடமாம்.

பாரப்பணைத் தோளான் முன்னிலைக்கு வருமுன்னரே விண்ணப்பமை முன்பு கூறியதாயிற்று. வெளுத்தனிலும் பொழுதுபெரிய உருவும்பயனும் உடையதாகிய கிழவனாகிய வருமிமாற்றுதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. (கச)

எப்போதுநன்மணந்தோய்ந்த தேற்றியவர்க்கிட்டுஐந்தரு
ஒப்பேகம்விதிப்புலியூரே—மெய்ப்பயனை [வொர்
ஐந்திப்பரியாயர்களினத்தயனரிக்குஞ்
சந்திப்பரியாதலம்.

இ—ள். (எப்போது உம் - எந்தக்காலத்திலும், நல்மணம் தோய்ந்து - நல்லகலியாணங்களைப் பொருந்தி, ஏற்பவர்க்கு இட்டு - இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து) எப்போது உம்—எந்நாளிலும், நல்மணம் தோய்ந்து - நல்லவாசனையைப்பொருந்தி, ஏற்பவர்க்கு இட்டு—இரப்பவர்க்குக்கொடுத்து, ஐந்தரு—பஞ்சதரு

கங்குக்கு, ஒப்பு பெகும - ஒக்கும், விதி—விதியையுடைய, புலியூர் - புலியூரானது, மெய்ப்பு ஆன—உண்மையமைந்த, நந்தி—இடபமாகிய, பரியார் - குதிரையையுடையவரும், நனிநத் தா—தாமரையில் வசிக்கும், அயன்கு உம்-பிரமனுக்கும், அரிக்கு உம் கிருமாலுக்கும், சந்திப்ப அரியாரா-சந்திக்கற்கரியவருமாகிய இறைவரது, தலம்- நிலையபதியாம்.

உம்மை இனைத்தென அறிவொருளில்வாத முற்று. (கலி)

சோபனத்தைச்சேர்ந்துமெய்யோடுறுக்கியுமர்தோரனை
பூபரிக்கொப்பாகும்புலியூரே—தாபரவெல் [ந்தான்
டிக்கெனுமாசாரத்தாசிடமெஞ்சுகட்டித்திக்கும்
ஐக்கெனுமாசாரத்தாரில்.

இ - ள் (சோபனத்து ஐ சேர்ந்து - படிகளைப்பொருந்தி, செம்கோல் ஆகி - சோபனத்துளாராகி யவளவும் நாக்கப்படி சோபனத்து ஐ சேர்ந்து - சுபத்தையடைந்து, செங்கோல்நாக்கி - செங்கோலை யேந்தி, உயர்தோரணம்தான் - உயர்ந்த தோரணமானது, பூபரிக்கு ஒப்பு ஆகும் - அரசனுக்கு ஒக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, தாபரம் - அசையாத, எண்திக்கு என்னும் - எட்டுத்திக்கென்கின்ற, ஆசாரத்தார்-ஆடையையுடையவரும், திட்டம் நெஞ்சு உள் - பெரியோர் மனத்தில், திக்திக்கும் - நிலைக்காகின்ற, இசுகு என்னும் - கருமபாகிய, மாசாரத்தார் - பெரிய சாரமாயுள்ளவருமாகிய இறைவரது, இல் - அரண்மனையாம்.

சோபானம் சோபனம் குறுக்கல். (அசு)

அம்மழைக்கண்ணுற்காலாலாடுதலாற்கேதனங்கள்
பொம்மன்முலையாராம்புலியூரே—சம்மதியாய்ப்
பொங்கரவினன்பணிவார் பொற்சடைக்கிட்டார்கிரணச்
செங்கரவினன்பணிவார்சேர்வு.

இ - ள். (அமழைகண் - அந்தமேகமண்டலத்தில், கால் ஆல் ஆடுதல் ஆல் - காற்றாலாடுதலினால்) அம் - அழகிய,மழை—மேகம்போன்ற, கண் ஆல் - கண்களாலும், கால் ஆல்-காலி

ரூல், ஆதிதல் ஆல் ஆகுமெனலும். கேதனமகன் - கேதனன், பொம்மல் - பருத்த, முலையாள் ஆம் - தனத்தையுடைய மாட்டியமகளிரை யொக்கும், புலியூர் - புலியூரானது, சமமிதி, சம்மதித்து, பொங்கு - சேரிக்கும், அரசு - பாண்பாகிய பாண - நல்ல ஆரானத்தை, பொன் - பொன்போலவிளங்கிய, சடை கு இடை - சடையிலணிந்தவரும், கிளர்வெண் கரம் - செவந்தகிரணத்தையுடைய, இளன் - குரியமுலை பணிவார் (பூசனை செய்தது) பணிய - வெளுத்தகிய இறைவர், சேவு - சேர்ந்திருக்கு - மாம.

முன்னினாரு கல்லாமனக்கு கூறுக்கு நிலை அலைசிலையாக கொள்ச. (கூஎ)

மாலைகலமுற்றுமுனைவிலாவிழுந்தமிகையாக
பாலைரதமாருபுலியூரே—பாலனைக்கொலை
வானகத்தையுடையானிறுவர்வாளாக்கண்டமுடிமேல்
கானகத்தையுடையான்றிருவர்காப்பு.

இ-ள். (மால் - மேகமாகிய வானத்தின், அகலம் - விரிவத்தை, உற்று - அடைவி, மணிவிலாவிழுந்த - இரத்தினவடத்தைப்பூண்டு) மால் அகலம் - பெருமை மார்பினை, உற்று பொருந்தி மணிவிலாவிழுந்த - முத்துவடம் தொங்கியுள்ள, இரதமையான பால் - திருமகளைப்போல, இரதம் ஆரும் - நிலைத்த, மகிழ்வதற்கு, புலியூர் - புலியூரானது, பாலனைக்கொல்வான் - தமது புத்திரனைக்கொலை செய்த சிறுத்தொண்டநாயனாரது, அகத்து - திருமனையில், ஐ - அழகிய, ஊன் தின்னு - தசையைத்தின்றவரும், வாள் - அரக்கன் — வாளையேந்திய இராவணனது, மாமுடி மேல் - பெருமை வாய்ந்த சிரத்தின்மேல், கால்நகத்து ஐ - பெருவிரல்நகத்தினை ஊன் தின்னு - ஊன்தின்னவருமாகிய இறைவனது, காப்பு - காவலாயுள்ள இடமாம்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரிதத்தை முன்னர்க்காண்க— இரதமூரும் எனப்பாடமுமுண்டு அது உவமைகருப் பொருத்தமின்மையால் ஆருமெனப்பாடங்கொண்டாம். (கூஅ)

செல்வந்திருந்திடலாற்சேர்முடத்தாற்பிங்கலனோர்
புல்லுக்தெங்கோங்கரும்புலியூரே—மெல்லிதழ்வாய்

ற்று உண்டுவளர்ந்த தென்பது முன்னடிகளிற்றெரிந்தகாண்க. உதகம் - நீர்த்தகுமிடம்: வடசொல்; இங்கே, கடலென்னுமாத்திரமாயிற் சிறந்தது. பதுமன்னென்னும்வடசொல்லுக்கு-தனது அதரனதாதாயைப் பரமஎன்னும்மாகத்தின்னன்று காய்பவனென்றி பொருள்; பரம - மக்களின்னாதவரடைவிற்றாரகம். இருச்செயகாட்டல்வகுப்பில் அந்தணர்குலத்தில் அவதரித்த [illegible] தொண்டைநாடான் அன்பனாகிய [illegible] நுவ நுவ [illegible] அமுதுபடையுடையவர்விட்டிலே [illegible] குடனன்பட்டுக் [illegible] அயலடக்கலகிய, [illegible] பைக்கூபிடிவிளைன, [illegible] பிள்ளையையாழுகை, [illegible] தென்பதுபிள்ளை [illegible] வலொன்றுய் [illegible]. (கூ)

எ.—(இ - ள்) [illegible] சேவுன் - [illegible] சேவுன், உருவிடு - (தனனை) [illegible] - பதஞ்சலியன்னும் முனிவனாயா [illegible] - [illegible] வரதர் - வர்தனடாக, [illegible] - வைகலகதிக்கு அனேகோ [illegible] மாமுனிக்கு [illegible] திருப்பாற்கடலிலே உனையாக [illegible] அரசுகளுக்கு [illegible] ஆதிசேஷன் அவதாரமாகிய [illegible] பெயரைப் பெற்றான், [பதஞ்சலி முனிவரும் ஆதிசேஷனும் [illegible].] பின்பு ஒருகால் சிவபிரான் [illegible] மகிமையைத் [illegible] ஆதிசேஷன் அதனைத் தரிக்கவல்லமையிற் [illegible] சிவபிரான் பிரியக்ஷேமமாய் 'நீ இப்படியதுதேறாய் [illegible] உலகமுகமாதலின், முனிவனாகிய பதஞ்சலியை பதஞ்சலியுடனிருக்கிற காலத்தில் [illegible] கத்திற்கென்று, அவரு முறையிலிருக்கிறவனாய் [illegible] வினனாகிய திருவிலையனதத்தில் முடிவதாகுமென், நீ அவ்வழியாய் [illegible] சிவபிரபாதமுனிவனோடு [illegible] தரிக்கப்பயிலென்று அருளி, அவ்வாறுமே [illegible] சிலைத்துவாரத்தினவழியாய்த் திருவிலையனத்தையடைந்து திருவிருந்தருளிக்கதன னென்பது முறப்பாதிலுள்ள கதை. [illegible] திருவனிக்கொருகதுக்கு மேற்கேயுள்ள [illegible] சேரியென்னும் புண்ணியதீர்த்தமே ஆதிசேஷனெழுந்த பிலத்துவாரத்தின் எல்லையாம். மெய்ம்திகமும் - உண்மை விரோதங்கிற்ற னென்றுமாம். சேடன் - வடசொற்றுரிரிபு; (பிரளயகாலத்திலும் அழியாது) விருப்பவினனாகி பொருள். வாதவூரடிகள் வருந்தியதனபொருட்டு அரிமர்த்தனபாண்டியனமிகு உண்டான கோபத்தால் சிவபிரான் வையையாற்றை அவன்கரைமேலை ஏவ, அந்நதி மதுரையையழிக்குமாறு பெருகிவர, அந்நகரத்தார்யாவரும் அரசன்கட்டளைப்படி கூலியாட்களைவைத்துக் கரைகோலுகையில், சோமசுந்தரக்கடவுள் பிட்டுவிற்றுண்ணும் வந்தியென்

[illegible]

[illegible]

ஆ - ன். (செல்வந்து இருந்திடல் ஆல் - மேகமவந்து த
[illegible]ரும், செல்மேடத்து ஆல் - பொருந்திய மூடத்தினாலும்)
[illegible] இருந்திடல் ஆல் - செல்வத்தினிறைவாலும், சேர்மு
[illegible] ஆல் பொருந்திய மூடத்தினாலும், பிங்கலன் நேர்புல்
[illegible]ம் - குடமலையை [illegible], [illegible]ங்கு - தென்னமரங்கள், ஓங்கும்
[illegible], [illegible] - புலியூரானது, மெல் இதழ் -
மெல்லியஇதழ்கள், [illegible] - வாயமலர்ந்த, கடுக்கையான -
கொன்றைமலர் மாலையை யணிந்தவரும், மேல்நாள் - முன்னா
ளில், அமரருக்கு ஆன் - தேவர்களுக்கு ஆக, உண்டது - உண்
டவிடந்தை, நையாள் - வெறுக்காதவருமாகிய இறைவரது,
[illegible] - வரராம்.

குபேரனுக்கு முடநீக்கன்மையைவந்த இடத்திற்காண்க.

மாகமண்டலந் நாகவிமானம்பிழுதூதாறுவிட் டுப்
பூதகுறுங்குமபன்சிரிப்புலியூரே—ஆகமங்கள்
கூறிடுமாவாய்கினார் கூடவிறைக்காகரியை
வறிடுமாவாய்கினாரில்.

இ - ள். (மாகமண்டலம் - விண்ணுலகவட்டத்தை, தா
[illegible] - [illegible], [illegible] அலைய - [illegible]கள் சூழ்ந்திய, பூதத்தாறு
விட்டு - பூங்குலைகளைவிட்டு) மா - பெருமையாய்த்த. கமண்ட
லம் தாங்கி - கமண்டலத்தை ஏந்தி, [illegible] - [illegible]
மையாயுத்த [illegible], ஆலுவிட்டு - கல்வறியைக்காட்டி,
[illegible] - [illegible], [illegible] - அகத்தியமுனிவர் சி
[illegible]வாய்த்த, புலியூர் - புலியூரானது, ஆகமங்கள் - இருபத்தெ
[illegible] - [illegible], கூறிடும் - கொல்லியருளிய, மா - பெருமை
[illegible], வாகனனார் - திருவாகனனையுடையவரும், கூடல்இ
[illegible] - மதுரையிலுள்ள அரிய [illegible] பாண்டியனுக்கா
க, [illegible] - [illegible], [illegible] - [illegible], மா ஆகினார்—குதி
[illegible] செய்தவருமாகிய இறைவரது, இல்-திருமனையாம்.

அமையச்சாக இருந்து குதிரைகள்வாங்கக் கொண்டுசென்
[illegible]ன்னைச் சிவபெருமானார் இருப்பனிகளுக்குப் போக்

கிச் சிவாநந்தத்திலழுந்திய வாதவூரடிகளை, அரிமருத்தனபாண்டியன் வருவித்துக் குதிரைகளுக்காக வருத்தியகாலத்தில அச்சிவபெருமானார் நரிகளைப்பரிகளாக்கினார் என்பதுபுராணவரலாறு. ஆக என்னும் வினையெச்சத்தினீறு தொக்கது மண்டிலம் என்பது மண்டலம் என்பது சிராமியம். (கஙங)

மன்னுபுலியூர்ச் வகுத்தவெண்பாநூறவற்றில்
உன்னிலிருபத்தைந்தோர் வயனம்—பின்னுமுள
ஐயைந்தொருவயன மையைந்தொருவயனம்
ஐயைந்தொருவயன மாம்.

புலியூர் வெண்பாவிலுள்ள நூறு செய்யுள்களில் இருபத்தைந்து இருபத்தைந்தாகப் பகுத்து அவற்றுள் ஒவ்வொருவகையும் ஒவ்வொருவிதமாக வருதல்காண்க.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	கசு	அவருடைய	கூப்பிய
கூ	எ	திருநடனத்தினைக்காட்டியருளிய.	காட்டியருளிய
உஎ	எ	அரிவாட்டநாயனார்	அரிவாட்டாயநாயனார்
கஅ	எ	வாதவூராளிகளுக்குக்குனர்த்தும்.	வாதவூராளிகளுக்குணாத்தும்
	கசு	கமலப்போதுள்ளவன்	கமலப்போதுள் அவன்
	கசு	பிரமனும்	அப்பிரமனும்
	உரு	கொண்டுவாஎனப்பொருள்.	கொண்டுவருதல் எனப்பொருள்,

கஉம் செய்யுளில் முன்வசியமாதளித்த எனப்பாடமுண்டு வசியர் எனயமகம் திரிபுகளில் முதனிலைப்போலியாக வருமேயன்றி மற்றையிடங்களில் வைசியரெனவருமாதலால்வணிகமாது எனப்பாடங்கொண்டாம்.

கூஉம் செய்யுளில் சோதிவரை மூமமடியாய் எனப்பாடமுண்டு, அதுபுராணத்திற்குப் பொருந்தாமையால் சோதிவரை மூம்மூடியாய் எனப்பாடங்கொண்டு

னுமமலட்டுக்கிழவிக்குத் தன்கருணையால் வேலையோ. முடி
லினமேற்ற கூடையிலமன்னிச்சுமந்துகொண்டுபோய்க்கொட ரெண்பது
கதை. புகட்டு - புகவிடு என்பதன மரூஉ. (எ)

அ—(இ - ள்.) மாசு இலா - குற்றமில்லாத, அம் புலிக்கும் - அழகி
யபுலியினவடிவத்தை நச்சிநிறபாணமைகொண்ட வியாக்கிரபாதமுனிவருக்கும்,
[illegible] இலைகளைக்கும் - மகளிரிற்சிறந்த உமாதேவிக்கும், மா ரடத்தை - சிற
ந் (தமுறு) திருநடனத்தை, பூசமதில் - (தைமாதத்தில்) பூசநாட்சத்திரத்
[illegible] ல, நாட்டிடும் - (சிவபோன) கரிசனங்கொண்டிருக்கிறபடிமான, புலியூரே-புலி
யூரானவனே,—பேசு அரிய - சொல்லுதற்குமுடியாத, வித்தகத்தார் - ஞானவ
டிவமாகவுள்ளவரும், கண்டு இறைதார் வீடு உற செய்து - (தம்மைத்) தரி
சித்தற்பின் மானமடைந்து பார்க்கண் முத்தியடையும்படி அருள்செய்து,
அங்கரக்ஷ ஆ[illegible]ரக்ஷகத்து ஆ[illegible] கண் இருகார் - மன்மதனையொழுக்கும்பொ
ருட்டுத் திருநெற்றியிலிருந்தெழுந்தினிரருப்புக்கண்ணே விழித்துப்பார்த்தவரு
மாகிய சிவபிரானனை, வாழுவு - வாழுகிடமாம்; (எ - று.)

மாசுஎன்றது - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலத்தொடர்
ந்த தைமாதத்தில் வியாழுகிழமையும் பெளர்ணமியும் பூசநக்ஷத்திரமும்
பொருந்திய நன்னாளில் அநுஷ்டானத்தைக்காட்டியருளின னென்க. பூசம -
[illegible]ம், மத்தகம் - நன்கிகம் இவை - வடசொற்றிரிபுகள். வித்தகத்தார்
கணபி இருந்தார் [illegible] எனவெந்த - ஞானமுடையவர்கள் தம்மைத்தரி
சித்து மரித்து முத்தியிபெற எனறிருக்கவேலாம் அங்கருள் என்னும் வட
சொல்லுக்கு - (இருமலின்) [illegible] [illegible] [illegible]

ஆத்திரியர்க்குச் சாதிக்குரியபெயர்; இவை - தமிழில் சம்மட்டி, வன்மன் எனுத்திரிந்துள்ளன. ஒன்றோர் - ஒன்றார் எனப்பாடம்: கல்லவாகவு மென்று பொருள். இங்கே 'ஒன்றோர்' என்றது, திரிபுரத்தவுணர்களை. ஒருகாலத்தில் வருணன் சோமயாகத்தைக்கடவுளாகிய [illegible] சோதிக்குமாறு என்னை ஏழுமேகங்களையும் அவன்றி மனுமாபாரதக் மதுரையை அழிக்கும்படி ஏவ, அவுணர்மேல்ஏழு [illegible] க்கும்பொருட்டு அக்கடவுள்கட்டளைப்படி [illegible] கங்களனும் மேலுயர்ச்சியாரன்னமுடையராகக் [illegible] கூடினைனும் மாடக்கூடலென்றும் [illegible] ...றல் வருணன் விட்ட மாரியை [illegible] கீங்கிய மேக நானாறு, [illegible] லாலே, அனறான மாடக்கூட [illegible] லத்தும் பாமியை [illegible] ன கற்புநிலையைப் [illegible] கொண்டு அவரியல்பு [illegible] கள் அவரைநோக்கிக் [illegible] கைவிசைகள்முறை [illegible] கள் அமைகளை [illegible] படி சமித்து, அம்மடைகளைக் [illegible] பொழுது இச்சாபமிய [illegible] கியகுவலயபீடனாகிய [illegible] சோமாகந்தர்க்கடவுள் [illegible] கனது வடிவத்தைப் [illegible] ளுக்கெல்லாம் வலியமிகு [illegible] அவர்கள்சாபத்தைப்போக்கி [illegible] தொழிலாகுபெயர். (௯)

௧௦.—(இ - ள்) அன்னிய வாய் - [illegible] ஒன்று - ஒருகோற்றலினழை, அந்தணன் [illegible] வாயிலே விழும்படிசெய்த, கொடி [illegible] - [illegible] ...றன - (சிவனது) திருவருளிலே யடைந்த, உயிர் [illegible] புலியூரே - புலியூரானவ,— [illegible] - (திருநீலகண்டநாயனாரது) மனநிலையைப் பரிசோதனைசெய்ய [illegible] உன வசம என்று ஒதி- [illegible] - [illegible] கக்கடவ தென்றுசொல்லி (கலகம்) [illegible] - (பிள்ளை அத்தம்) எடுத்துச்சென்றவராகிய [illegible] - [illegible]

ஏகதம்பர்த்திரிக்கவந்த ஆதிதனவெருவன [illegible] ஓர் பால் வாயிதிறந்து உதிர்ப்பதுகை [illegible] ஆன்மத்தையியற்த அச்சென்ற ஓர்காசகைமினது வாயலகிலுள்ளது ஓடவிழ் [illegible] வாயில் விழ, அதனை அமன் உனனையே, [illegible] கை சிவகதிபெற்ற தென்பது முற்பாதியிலுள்ளது; "அன்னமமுதுண்ண மருந்துமில்வசத்தினை லறியான், மன்னனுமுனெதிர்வேதியனை விழுங்கினனம்மா, வென்னசொலலுகொமிதறியாதுசிவசுகாகம, பன்னுமப்பயனுற சிவபதமடைந்ததுவால்" என்பது சிதம்பபுராணம். ஏதநம, வஸம்-வடசொற்கள். திருநீலகண்டநாயனார் மனைவியாரோடும் சிவனடியார்களுந்திருவோதுதருமசிவமங்கொண்டு ஏழுகுகாளில், அவர்களன்பை உலகமறிய வெளியிடும்பொருட்டுச் சிவபிரான ஒருநாள் ஒருசிவயோகியாய்த் திருவுருவங்கொண்டு வந்து தமதுகையிலுள்ளலுட்டை அவர்கையிற்கொடுத்து இதினைக்

6642

[illegible] மறைத்தருளினரெ[illegible] - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் [illegible]கை. (கம்)

கக.—(இ - ள்.) [illegible] - (ஞானதிருஷ்டியிலே) வந்து, நலம் தீ[illegible] [illegible] - [illegible] - [illegible] -

ஒருஅடியவர்வேடங்கொண்டு மிக்கபசியால் துன்பப்படுவாரைப்போல் வந்தடைய, அப்புனிதவதியார் அவர்க்கு அன்னம்படைத்துத் தமகணவன் அனபுடனனுப்பிய மாங்கனியிரண்டனுள் ஒன்றையும் உடன்பரிமாறி உபசரித்து அருள்பெற்றனரென்பதும் பிறபாதியினகதைகள். 'வசியமாதல்' என்ற பாடத்திற்கு, வைகியவென்னும்வடசொற்றிரிபாகவுமாம். விருந்து - புதுமை; புதிதாய்வந்தவர், விருந்தாளி. தோய்வு - தொழுவாரைக்கொண்டியர். குறை - வடசொல். வயிரவன் - பைரவன்; வடசொல். (கா)

கங.—(இ - ள்.) சொல்லா - (சிவநாமத்தைத்) சொல்லாத, சுவான மா - சிவசர்மாஎன்னும் அந்தணனுக்கும், சோமாகதாரு - சோமாதரியின் பவனுக்கும், வியன் பொன்னாலயர்கு-(முறுகிய பொற்சபையாகிய) தில்லைக் - கூத்தியங்குகின்ற, அகநாறும் - முழுந்தன்னிடமெங்கும் நறுமணமுடைய - மரம் - பெரிய மேருகிரியை, விலகு வளைக்கும் - விலகாவண்ணம் வளைத்து, சுவர்திரிபுரி - சாமர்த்தியத்தையுடையவனாய், தெரிவிமேல் - (முடிவு) பெயரக்கொண்டமேல், மாசுணமு குஞ்சு - நாகங்களுடிகளை, வைத்திடு - (ஆபரணங்களாகத்) தங்கவைத்தவரு மாகிய கண்ணிலிக்கு, தெய்வமு - தகுதியுடையது; (ங - ற.)

மேலகடற்கரையில் ஒன்றை சோமாதரியென்னு மாமயிலுக்கு திருக்கார்த்திகையுற்சவத்தை செவிக்கு[illegible] சோமாதரனை[illegible] புயபிதலால் ஆவடைத்துவான் திருவாரூர்க்கு[illegible]ளுள் ஒருமையாகவே வீற்றிருக்கவிளைகுறுவினை, அவன் [illegible] செய்யாமையையாலும், அருகிலிருந்தவனையாவும் அடிகளையுண்டாகுது, சாயாதுகடைவிரிந்துவிட்டதனாலும் உலை[illegible]வாய்த்தலை[illegible] நாயகியம்மை[illegible]கால[illegible]யுடைய இரவாதுமேவியிருந்து[illegible]தேவுடையவரை[illegible]க்கவரை வளையகி அவர்[illegible]மையாகிய[illegible]தையுடைய[illegible]க்கு அடிமைபூண்டு[illegible]கதை. சோமநாதாகு என்றிருவுமாள் [illegible] மாங்கனியுமென்பதுகொண்டு கூட்டுக. 'சோமனாதர்க்கு' என்[illegible] [illegible]தி என்றுமுமாம். [illegible] உயர்திணையுடையவர்[illegible]கை யென்க. சமர்த்து- திறமை. குஞ்சு-(நாகமுடியுடையது). [illegible] தமையுடையாத தாருகவனத்து[illegible] முனிவரை[illegible] [illegible]க்கிக்குவனவாகிய தாரம் ஒருவிடசங்கத்தருவுமுண்டு[illegible] [illegible]தொருவ னென்று பிகூர்டாகனுசெய்து தமவையோக்கிக்[illegible] [illegible]ப்பதினியாது கற்புநிலைமையைக் [illegible]ச்சிய, [illegible] [illegible]கொண்டு [illegible] [illegible]ம்முனிவர்கள்அரசாயரா[illegible]மொன்ற - [illegible] [illegible]நாகங்கள் பூதங்கள் மான் புலி முயலகன் [illegible] [illegible]வணிகக்கொன்றவரும்படி [illegible], [illegible] [illegible]க்களை ஆபரணங்களாகவும், பூதங்களைத் தமது[illegible]களாகவும் கொண்டு, மாணிக்கக் கையிலாந்தி, புலியைத் தோலுரித்துஉடுத்த [illegible] முயலகன் முதுகிற்காலாலூன்றி, வெண்டலையைக் கைக்[illegible]தி - [illegible] [illegible]மேலணிந்தி, இவ்வனமேஅவதரைபெலவாமாயைகளைச்செய்[illegible]டன் [illegible]தன். (கங)

கச.—(இ - ள்.) ஆழுந்த கடல் செல்வதாகு-ஆழமாயுள்ள கடலுக்குத் தலைவனான வருணனுக்கு, அடா - நெருங்கிய, பிரகத்தினன் - பிரமஹத்திதோஷத்தை, போழ்ந்து அறுத்து - பிளந்துழுதிற்று, ஆனும் - அடிமைகொள்ளுந் தன்மையுடைய, தென் புலியூரே - அழகிய புலியூரானது, தாழ்ந்தவரை -(தம்மைவணங்கின) அடியார்களை, துயர கதி ஏற்றினா - பரிசுத்தமான உயர்கதியில் அடையச்செய்தவருமாகிய, சோதி-ஒளியையுடைய, வெள்ளி வெற்பு அனைய - வெள்ளிமயமான கைலாசகிரியைப் போன்ற, வெ

ய்ய கதி ஏற்றினார் - வேகமான நடையையுடைய வெண்ணிறமான இடப த்தை யுடையவரும் ஆகிய சிவபிரானது, வீடு - ஸ்தானமாம் ; (எ - று.).

வருணனுக்குப் பகைவனாகவுள்ள ஓர்சமயம் வெல்லுமுபாயத்தை அவ் வருணனுக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அவனுடையகுரு இடையில் வரு ணனிடம் வர, அப்பொழுது வருணன் அவனைப்பகைவனென்றுகருதி அவன் மேல் தனதுபாசாயுதத்தை ஏவிய, அதனால் அவ்வாசியின் இறக்கவே, அப்பார்ப்பனக்கொலைப்பாவம் ஒரு சோசவடிவமாக தோன்றி வருணனை க்கைகளாங்கழுத்துக்களாக்கட்டிக் கடலிற் போகட்டிவிட, நெடுநாள் கடலி லழுந்திக்கிடந்த வருணனுக்கு கடைசியிற்றான் ஒருமாகிடகத்தில் காட் கிதர்க் அக்கடலுக்கிளவறுத்திவிட்டகுணன் வரவுபடி முறபாதியின்கதை. அழகுதல் ஏற்கனவு பாசாணத்தகுவது வெனப் பிபாயிற்றும். பிரமன் - அநந்தணன் ; ஸாத்தி-கொலை. இடைபாத்தகுலைவானவிலை - பிரம் பருமை வ லைமை சுவனுக்கிடமாதல் இவற்றால் உவமை. மிதன்- மிதந்ருத்திசையிலுள் ள னாமமாம். கடாகலைவன்-நிலாயே செல்லவயிர்கவுடையவன். ஏறு- எரு கு ; ஆணைமைப்பெயர். (கச)

கரு —(இ - ள்.) வலமகி- தொண்டைமான மனத்தையுடைய, நீசன் - புலியனெருவன், கடல் நீர - சமுத்திரநீர்நடுவில், மாகி மகத்து - மாக மாதத்தில் மகநட்சத்திரத்துல, ஆடு - நீராட, (அதனால்), அவன் - அப்புலிய னது, புன்மை - நீசத்தன்மையை, தவிர்தகு - நீக்கி, ஆளும் - கருணைசெ யத அவனையடிமைகொண்ட, மதுரை - மதுரையானது,—அதன் மதுரை - தென்திசையிலுள்ளமதுரையாகிய, கல கண்டிற்குக் - ஒருகலையானைக்கு, இக்கு - கருமபை, அளித்தகார - (பிறறுமடியே வளவாகக்) கொடுத்தருளிய வரும், காளவன் - வேடர்குலத்திலிறைவனாகிய கண்ணப்பநாயனார் தந்த, செவிய - (அவரால்) செவிக்கிசைய்யப்பட்டவுணவை, சுவைக்க - உருகி பார்த்து உட்கொள்ளுமபொழுதாயிர, கடல் இறகை - (தமது) பற்களால் மென்றுதின்று, கவிதகார - களிபடைததவரு மாகிய சிவபிரான், பறறு - பொருந்துமிடமாம் ; (எ - று)

மாசிமகநாளில் தன்னிலவந்து நீராடுபவர்யாவர்க்கும் முத்தியளிக்குந் தனமையுள்ள பாசமறுத்தமிதுலியன்னுய கடலிற்றீர்த்தத்தில் ஒருமாசிமக த்தினன்று ஓருசனிடனான அம்மகிலையையுணராமலே தான் இயல்பிலே சூழ்கிலியழுந்து அப்பாசல் அவ்வழிபிறபொழிந்து உயர்கதிபெறறனனெ னவபடி முற்பாதியின்கதை "யாசிமாமகத்தசுசுசாற்றவவாயறையிலலாத் திடை, நீசனங்கவறுமன்கு நினைந்திடானதனின்றுமுற்று, தேசுமுற்றிசேர் ந்தான செட்டவிதனேலே" என்பது கிதம்பபுராணம். இது கூய்ய நீர்த்தமெனப்பிரும். மதி - அறிவு; வடசொல். வன்மை - அருளில் லாமை ; கொலை களவு முதலிய தீச்சபலகள்பலவறறிலும் விரைந்திசெ ல்லுதல். நீசன் - யாவரினுங் கடைப்பட்டவன். புன்மை - இழிவு; பண்புப் பெயர். வடமதுரையொன்று உண்டைமையின், தென்மதுரையென்றது-இனம்வி லக்கவந்த அடைமொழியாம் இனி, தென் - அழகிய என்றுமாம். மதுரை - பாண்டியநாட்டிலுள்ளதும், தன்னையர்கேட்டமாத்திரத்தில் முத்திதருந் தனமையதும் ஆகியநீதாரு சிவதலம். குலசேகரனெனனும் பாண்டியன் காடுகெடுத்து நகராக்கி அந்நகரத்திற்குச் சாந்திசெய்யக்கருதியபொழுது சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவுளத்தறிந்து தமதுதிருச்சடையிலணிந்த சந்திர னிடத்தினின்றும் அமிர்தத்தையுருக்க, அவ்வமுதம்சென்று அந்நகர்முழுவ தும் பரவிச சாந்திசெய்து மதுரையமுர்கியதலை, மதுரையெனப்பெயரெய் ற்றது ; இதனை "மணிமலர்த் தாரோன் மாளிகை தனக்கம் மாநகர் வடகு

ணபாற்கண், டணிநிகர் சாந்தி செய்வது குறித்தா னண்ணலா ரறிந்தி செய்வார்," "பொன்மய மான சடைமதிக் கலியின் புத்மு ததுத்தன தாக பேரய்ச்,சன்மய மான தமமடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்போல, தன்மய மாக்கி யர்ச்சனா முறைஞ சாந்தி செய் தனவுல் மகாநமய மான தனமைபோன் மதுரா நகரினை வுலகத்தனர் நாமம்" என்றாங் திருவினை யாடறிசெய்யுள்களா லறிக. அடியேற்கு மாண்டியனகாலத்திலே சோமசுந்தர க்கடவுள் எல்லாமவல்லசித்தருருவாகிய பல விந்திரஜாலங்களைக் களைச் செய்ய, அதுகேட்டு அவனைவரவழைக்க முயன்ற பேரரசனுடைய அவை ரைத் தேவாலயத்தின்உட்பிரதக்ஷிணத்திலிருந்தமேற்றுப்பக்கத்திற்கனுப்பக்கடவு ளொன்று அறியாமல மனத்தகன்றுகருதி ஒருவிரு நகுகநுபவக் கடியதுகொ ண்டு அவருக்குகாட்டி 'இதனை இவ்விந்திரஜாலமானதுதான் காக்கிற கா லானேகளுள் இவ்யாக்கை உணணுமாறு செவிவாயலை உபதேசவெகுத்தியா ங்கும்' என்று இயமபடைதாகசமயத்தக்கதுதர் கடைக்கணணாறுகளைக் காட்டி, உடனே அக்கயமான உயிர்வாழ்வெழுந் அக்காநுபடை நீங்கு த்தினாற்றென்பதும், தரிபுரத்தில் வேடராகுலத்திலிருந்தோன்றிய திண்ணனுமெ ன்னும் இயமபெயரையுடைய கணனபடாரயனார் வேடனைப்பிடித்து தான் கொன்றிருக்கதான கொழாரதாதரியை அமபலாரிகளிற்றிற்கு நொருப்பிறிதா மாகக்காய்சி வாய்ப்பட்டுச் சுகுகவெகுத்தசாநாதனைசையெயிற்கு ஸ்ட டக் கடவுள் உடைமுருளன் ஜிவ்விஷயுபிரமாணியின்கதைகள். (இ-ரு) - இ ஷ்ரு; வடசொல். கானன் - அநாபவமாமுகை காட்டியவாமுபவன். ஞெகு வசி, எச்சில்; (இ-ரு) - வெம் அநுத்: ஞெகுதல் - ஒடுதல், மிகுதல் இறுக்கி - இறுகக்கொளுவு. (குரு)

கசு.—(இ - ள்.) வேர்க்கும் - எலலோரகதையு, மேவும் - யொருருக்கிற, நடுக்கங்கள் தமம - அசசகங்கள், காயாபு வனன் - காய: எனனுஞ்செடியின் தமமலர்போறகரிய நிறத்தையுடைய நிருமால், விட்டி - ஒடுகுதி, காக்கும - காத்தருளுதற்கிடமான, பதன் - வடிவு, பெயுரே - பெயுரினை, - கோவ ணம் - (தமத) கோவணத்தை, சீர் - கடவு (இ - ன்ற) - உ ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ் ராசுத்தட்டிலேவைக்க நிறபமா மென்றுகூறியுமாகிய - [illegible] உடன் பட்ட அமரரீதிகாயலறை, பிறவி வல இருளை - பிறவி [illegible] வலி யநிறுவட்டை, அட்டி - அடுத்தருளுதற்கு, என்று [illegible] (இ - ரு.)

கைலாசத்திற்சென்று திருமால் சிவபெருமானை [illegible] வெற்றவர்ன் சிதம்பரத்திலிருந்த கனகசபையில் [illegible] திருநாடனத்தை [illegible] த்தின் அடியவருள் கலிவாரிய மாமதுரையோரை [illegible] கிழநரை [illegible] வாரு. நடுக்கம்-மனமுரிதட மயாநடுவுக [illegible] ஞ்செய்கைகளுக்குத் காரியவாருமி [illegible] - காயாபு = காயாம்பூ; மலியியயர்முனன நிலமெலிவெழுதுக [illegible] வண்ணன்: விகாரம் வணக்குவத்தவாகிய அயரீதிய [illegible] மடங்கடமிவிக்குக் கிவனடியார்களுக்கெல்லாம் பலவகைக்கோவணமீது அவர்களை உடசரித்தவுருகையில், ஈவிரான இவ [illegible] வெளியிடும்பொருட்டு ஒருநாள் ஒருமிமசாரிவடிவமாவர்வந்து தமதுகோவண மிரண்டனுள் உடுத்துள்ளகொழிய மற்றையதொன்றைஅவரிடங்கொடுத்து 'நாம்நீராடிவரும்வரையில் இதனைவைத்துக்காத்திருந்து பின்பகடக்குக்கொ டும்' என்றுகூறிச்சென்று, அதன் மாயையால் தமமே மறந்தருளி, நீராடி மழையில்நனைந்துவந்து, நமதுகோவணத்தைக்கொடுமென்றுகூற, ராயனார் வைத்தவிடத்திற்சென்று தேடிப்பார்த்துக் காணமையால் அஞ்சிப்பக்க, கட வுள் கண்டு 'அதுபோனும் அதற்குச்சமமாகவுளள இந்தமற்றொருகோவ

ணத்தைக் கு ஒப்பான எடையுடையதைக் கொடுத்தால் உடன்படுவோம்' என்றகூற, நாயனார் அவ்வோட்டி ஒர்தடியில் அக்கொவணத்தையிட்டு மற்றொருதடியில் தமது ஆடை பொன்முகலியப் பொன்னாபரணத்தையும்இட்டும் அதற்கு ஒப்பாகாமையால் சமயம் ஏறி எடையில்லாத்தச் சீவகலியையடைந்தன ரென்பது ஏகபாதியின்கதை சீர்த்தட்டு - சீர்தூக்குதட்டு என்றலாம் (இ ... - அகலவீரறுவியன்கிளவி. பிரவி - கனபத்தக்கு ஆகுபெயர். (பிரவி - தொகுதிபெயர்: வி விகுதி. பிரவிபத்தன்பம், முகைபூக்கும்பூரியாத இருள் போலு மாதலின், வரி - நிறன்னாதல். ஆர்வு - தொழிலாகுபெயர். (கசு)

கரு.—(இ - ள்) சேயம் - அன்னையுடையம் மகளையாளுடனே - (கரும்பு) மகளையுடனே, நீலகண்டனார் - திருநீலகண்டநாயனார், முகைமை போய் - மலர்தலைக்கெட்டு, பூரணம் பெற்ற - இளமையாகுவமடைதற்கு இடமான, பருவரே - பருவமானவரே, தீயமலத்தை - கெடுவிடு (ஆணவம்முதலிய) மும் மலத்திலே, ஆவி - வீரர் ஆருசெல்லிய, போதம் - (இரு) அறிவு, மெட்டோர் - ஒழிந்த அடியர் கணமடைய, உள்ளத்தார் - மனம் நிலையறாதுநிலைபெறுபவரும், அமரு - அக்கலைதனில், இருவர் - (சிரம விஷ்ணுக்கள்) இரண்டிலேயும், தெரிவு போதல் - தேர்மையாதலில், அமரு - அவிவேட்டுத, எட்டார் - (அவர்களுக்கு) எட்டாமல் [illegible] சிவனோடு, சேர்வு - சேர்ந்துள்ள இடமாம்(கூ -) [illegible] [illegible] [illegible]

கதை. அன்ற - முன்பு. இருவர் - தொகைக்குறிப்பு. சேர்வு - தொழிலாகு பெயர். மலம், போதம் - வடசொற்கள். (கஎ)

கஅ.—(இ - ள்.) அநாதி - அநாதிகாலத்தில், சிகை விளக்கு ஏற்ற - (தமது) மயிர்முடியைத் திருவிளக்காக எரித்தருளின, அன்பினுக்கு - பக்தி மிகுதிக்காக, கணம்புல் நாயர்க்கு - கணம் புல்லநாயனாருக்கு, முத்தி - வீட்டுலகத்தை, நாயும்- கொடுத்தருளின, புலியூரே-புலியூரானவனே,—எ ராளும-எப்பொழுதும், அன்பர் சுகந்த உடையார் - அன்பையுடைய தமது அடியார்களது உள்ளத்தை (த்தமக்குவாழுமிடமாக) உடையவரும், அன்பிட்கு - (தமது) அடியார்களிடம், அன்பு இல்லார் - அன்பையுடைத்தாகாத, அன்பர் - கொடியவர்களை, கரு - பிறப்பை, அடையார் - அடைந்தகாளாதவருமாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழுமிடமாம்; (எ - று)

புள்ளிநக்குவேலூரில் அவதரித்தவரும் சிவாலயத்தில் திருவிளக்கிடுதலையே சிறந்ததிருப்பணியாகக்கொண்டொழுகுபவருமாகிய ஏழுநாயனார், சிதம்பரத்துக்குவந்து தமதுமேனியாலுள்ளவையும் மற்றுந் திருப்பணிகளெல்லாமலையத்தில் அத்திருப்பணியை வழுவாதபடிக்கு வருகையில், பொருளில்லாமையால் கணம்புல் அரிந்துகொண்டு அதனைக்கொண்டு அப்பணியை நடத்தலாகையில், அருவும் ஒருநாள் விளைவு வாடுமாகையே, அப்பொழுது திருப்பணிக்கு முட்டுவாராதபடி அரிவாளாகிய தமது கழுத்தை அரிக்கோலி, மேனவர்களு எரித்து அதுபோதாதாகவே தமது கைகளை உடனவைத்து எரித்து அப்பணியைநடத்தி அப்பிறப்பொழிந்து சிவகதியடைந்தனரன்னமை, முயலாநின்றனர். அந்நாள் - முற்காலத்திலென்றபடி. பிரக்கு - விரைவுக்கடவது, காரணக்குறி. முத்தி-வடசொல்; (எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்டு வீடடையுமிடம். கணம்புல்-ஓர்வகைப்புல்; அதனிற்கொணரும் பணியாத்தினதால் இவர்க்கு இப்பெயர். நாயர் - நாயகனென்னும் வடசொல்லின் விகாரம். நாயகம் - உயர்வுமானமை. நாயகனென்பது நாயன்மான விகாரப்பெயர்; "நாயகனாட்டு உலையு நாட்டு" எனக் கலிலாகவவிலும், "வாகேர்க்கு நாயகனாகி, நாயகனாகிய நாயகம்" என வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதத்திலுங் காண்க. கரு - காரணம்; வடசொற்றிரி. பிறப்புக்கு ஆகுபெயர். வளர்ச்சி - வருவிருக்கு வளர்ச்சியென்றபடி. உடையார் - பண்படியாப்பிறந்த உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். அடையார் - வினைப்பகுதிபடியாப் பிறந்த எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர்.

கக.—(இ - ள்.) நாளை போவோரும் எனபார் - (ஒருமரபாக்கு) நாளைக்குச்செல்வோரும் என்று நாள்தோறுமுரைக்கிற சிலகாலைகழித்ததலை திருநாளைப்போவாரெனப் பெயர்பெற்றவர். தாவு - மேலெழுந்தெரிகிற, ஓமத்தால் - (தில்லைவாழந்தணர் வளர்த்த) ஓமவகுண்டியினால், நீசம் - (தமது) சண்டாளத்தன்மை, போய் - நீங்கி, கதி - முத்தியை, சேர் - பெறுதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானவனே,—சம்புவை - நரிகளை, மாஆக செய்து - குதிரைகளாக்கி, முன் - முற்காலத்தில், இந்தரா [சுந்தரா] - கொடுத்தருளினவரும், தந்த - (சாமணர்கள்) கொணர்ந்தவரும், அந்தி - யான, சாய - இறக்கும்படி, வில்லில் - வில்லிலே, அம்பு - பாணத்தை, வைச்சு - வைத்து, எய்து - பிரயோகித்து, முனிந்தார் - கோபங்காட்டினவருமாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பித்தங்குமிடமாம்; (எ - று)

ஆதனூரிற்புலியர்குலத்திற்பிறந்த நந்தனார் சிதம்பரத்துக்குவந்து அங்கு அந்தணர்செய்யும்வேள்விக்கனினின்றுஎழும் ஓமதூமத்தைக் கண்டு உட்செல்லவஞ்சிப் பின்பு சிவபிரான்கட்டளைப்படி தில்லைவாழந்தணர்வளர்த்ததீயில் மூழ்கிச் சண்டாளசன்மத்தையொழித்து முனிவடிவமாகிவெழுந்து உட்சென்று சுவாமிதரிசனம்பெற்றுஉயர்கதியுற்றன ரென்பது முற்றாதியின

[illegible] - [illegible]; வடசொற்றிரிபு. [illegible] - [illegible] - [illegible] -

பித்தலால், எச்சப்பொருளது. கொடி - கொடிபோல்மெல்லிய அழகியவடிவ மூடைய பெண்ணுக்கு உவமவாகுபெயர். திரிசிராப்பள்ளியில் தனஞ்சய னென்னும் வணிகன், காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலுள்ளஇரத்தினகுப்தன்மகளை மணஞ்செய்துவாழ்கையில், சுவபக்தங்கொண்டு சிராமலையெம்பெருமானை வழிபட்டுவருங் அவன கருப்பமுறு, அசசெய்தி கேள்வியுறு அவள்தாய் அவளை க்கருவுயிர்ப்பிக்கும்பொருட்டு அதற்கு இனறியமையாத பொருளுக்கும்பலவற்றையும் அமைத்துக்கொண்டு காவிரிபூம்பட்டினத்திலிருந்து திரிசிராபரத்துக்குவருகையில், வழியில் காவேரிக்கு சிகரையாயுள்ள பெரிய வெள்ளப்பெருக்கால் தடைப்பட்டு நின்றுவிட, பிள்ளைகளாலுளதாகிய இக்கரும்பாகிய சான் அருளால் அவ்விரத்தினகுப்தன்மகளாகிய, நலவேவ வடிவுடையவாகிய அவளுக்கு அபிரசவத்துக்கு இனிதாகத்தனிமையாய் உ சவினை கொடுத்து கரை தாயும் என்ற உபமை - உயர்வுநவிற்சி; கரு - பிள்ளைகளையுமாகி பிறந்தவிடத்தினைக் குறித்தலால், எச்சப்பொருளாயுள்ள கொடியவாகுபெயர். விரத்தினகுப்தியார் - நல்லடியாரது விருப்பங்களை யெல்லாமுடையவன் என்றபடி. ஆன் - சாரியை. ஆர்கொடி - வினைத்தொகை. (உ0)

உக.—(இ - ள்.) விண் தலையே போற்றுமா - தேவலோகத்தவருமவணங்கும்படியான, விரிபாடலாக - (உலகவழக்காகவுள்ள) விராட்பாஷாரூ, இதய புண்டரிகம் ஆன - இதயகமலமாகவுள்ள, புலியூரே - புலியூரானவ,—சனனடன் - பயமாகி னையமுடைய, வலிமை - உறுதியையுடைய, தாமிய - பாசமாத்தத்தை, ஒழிவித்த - நீங்கசெய்கை, ஆர்வத்தொடு - அருளுடனே, மார்க்கண்டனாக - மார்க்கண்டேயருக்கு, அன்பை தாம் பொழிவித்தார் - அன்னைத் தாமகொரிவித்துட்டவராகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பிவாழுமிடமாம்; (எ - று.)

தலையே, ஏ - உயர்வுசிறப்பு. ஆமை - இயலுமாக விருப்பமென்றும், அன்பு - செயற்கைகிருபமென்றும் வேறுபாடு கொள்க. பொழிவித்தார் - பிறவினை தனனினைப்பொருளாகி மார்க்கண்டனாகிய - மார்க்கண்டரிடத்திலென்க. இனி, மார்க்கண்டருக்குத் தம்மால் அன்பை மிகச்செய்தவரென்று உரைப்பாரு முளர். (உக)

உஉ.—(இ - ள்.) குருகிதம் தான் கண்டவரை - (பேரிலெழுத்தாடிய) வளர்ந்த (சிவபிரானை) தருவடியைக் தரிசித்தவடியார்களை, சும்பிட பெற்றோர்கள் - வணங்கப்பெறுதற் பாக்கியமுடையவர்கள், வருமுயல - வீடு எய்தும் - (யாவரும்) விரும்புதற்கேதுவாகிய வடிவுத்தியை யடையுந்தருக்காரணமான, புலியூரே - புலியூரானவ,—செம் சடையில் - சுவர்த்த (கபர்த்தமென்னுந் தமஎ) சடையிலே, கின்ன - இனம் பிறழையார் - கிறியினருகச்திரனையுடையவருமாம், 'இல்லை மறையோர் உருராம - இல்லிலவாழுந்தவர்களது வடிவமாம்', என்ன - என்று, வினமடி - கூறியருளின, இறையார் - தலைவரு மாகிய சிவபிரானவ, இல் - இடமாம்; (எ - று.)

குருகிதத்தாள் கண்டவர் - சிதம்பரத்திற் கனகசபையில் நடேசப்பெருமான் ஒருதாளையூன்றி ஒருதாளைத்தூக்கியநிலமாய ஆநந்ததாண்டவநடனத்தைத் தரிசித்தவ ரென்றபடி. சிவன்-(யாவர்க்கும்) மங்களத்தைச்செய்பவன்; சிவம் - சுபம். கின்ன - கிறியனெபதன் மரூஉ: கினனம் எனஎடுத்து - அடையாளமான என்றும் பொருள்கொளலாம். சந்திரன் தக்ஷமுனிவரது புத்திரிகளாகிய அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களையும் மணஞ்செய்துகொண்டு அவர்களுள் உரோகிணியென்பவளிடத்து மிகவுங்காதல் கூர்ந்து அவளுடனே எப்பொழுதுங் கூடிவாழ்ந்திருக்க, மற்றைமகளிரது வருத்தம்நோக்கி அவனை'க்ஷயமடைவாயாக' என்று சபித்த அம்முனிவர்சா

ற சாதிகள் பகுதிகளுக்கு ஒறைந்து மற்றைக்கலையொன்றை
ப்பிழிப்பதற்குமுன்னம் சிவபிரானைச்சரணமடைய, அப்பெருமான் அருள்
கூர்ந்து அவ்வொற்றைக்கலையைத்தம் திருவிலைவளைந்து மீண்டுவைக்கலைவளர்
நதுவாறுபடி அருளிக்கிடந்தார் என்பதுகதை; குருவாகிய தமது மனைவியா
னதுமை சகதிரன்னுடைய குறைவு கண்டு பிருகுவைப் சபித்தசாபத்
தால் அச்சகதிரன் கலைக்குறைவுற்றான் என்னுங் கதைக்கு ஏற்பவும் இவ்வா
லாதுரை, கடவுள் தம்மை நாடிய வேளான் - தேர்க்குக் கூறுதலிற்றத்தருளுந் தன்
மையவன்றி மெய்ந்தி மெய்ந்தும். இரணியவன்மாரகன் வியாக்கிரபாதமுனிவர
க்கட்டளைப்படி தம்மையழுந்தணாதுவாயிரவரையும் தன்தேரிலேற்றிக்
கொண்டு பிரம்மவேள்விசெய்த அந்தணர்வேதியினின்றும் தில்லைப்பதியைய
டைகையில், அந்தணர்முவாயிரவருள் ஒருவர் குறையவே, அப்பொழுது ந
டேசனிடமாக 'இவர்தமக்கு வாயாவாக நமமை யமையபார, நாம இவரை
யொப்பேம், ஆதலால், நாம் இவருள் ஒருவர்' எனக்கூறித் தொகையை
நிறைத்தன ரென்பது கதை. (உஉ)

உகூ.—(இ - ள்.) தேவாம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள, மறை - வேதங்
களும், ஆகமங்கள் - சிவாகமங்களும், ஏகன் கயிலை என்ற - தக்ஷிணகை
லாசமென்னு ஒருதிருநாமமுங்கூடி, ஒருநாழ - (ஒன்றே) வணங்க, பூ உலகில்-
பூலோகத்தில், மாந்தரும் - உயர்வுள்ளமாந்தரும், பலியூரே - பலியூரானது,—மூ
உலகும் - மூன்றுலோகங்களும் வாழ்வு உதிக்கும் மூன்று வர்ணதோனறமுமு
ன்னமே, உணர்வார் - (அறுதறிவின் உறுபாடு திவிசாசங்களை) அறியுந்தன்மைய
ரும், அப்பா - திருநாவுக்கரசுநாயனார், தம் பாதம் எதிர்ந்து முன்-தமது தி
ருவடியைத் தொழுதிருசெயலுமுன்னே [செயலவுனவில்லன்றபடி], வாழ்
வு அருள - (அவருக்கு பெரிய்) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தருளும்பொரு
ட்டு, புணர்வார் - (அவர்பகலகம்)வாசஞ்செய்தருள்மையரு மாகிய சிவபிரான்,
சார்பு - சேர்ந்தருளுங் கிடமாம் ; (ம - று)

தேவ என்னும் அடைமொழியை ஆகமங்களுக்குங் கூட்டுக. ஆகமங்க
ள் - சிவபிரானால் அருளிச்செய்யப்பட்ட காமிகம் முதல் வாதுளம்ஈறுகிய
இருபத்தெட்டு. பூ - வடசொல். அப்பொன்னுக்கு சொல்லுக்கு-தலைவரென்
றுபொருள்; இஃது, திருநாவுக்கரசுநாயனாருக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
நாயனார் முத்திரைகளைபொறுத்து இட்டுவழங்கித்த திருநாமம் கயிலை - வட
சொற்றிரிபு. (உகூ)

உச.—(இ - ள்.) நல மா தவத்து - சிறந்தபெருந்தவத்தையுடைய,
ஒருவன் - ஒருத்தன், நாமம் படிக்கு- விருப்பியவித்தற்கு, இரங்கி - (கட
வுள்தாம்) அன்புகொண்டு, பொன் மாரி பெய்யும் - பொன்மழையைப் பொ
ழிந்தருளிடமான, பலியூரே - பலியூரானது,—முன் மாரிபோல் - (தமது) மார்
பின்முன்னிட ஏதிலை, பல் நாகம் தந்தார் - பலபாமபுகளாகிய உபவீதத்தை
யுடையவரும், பகர் தமிழ்க்கு ஆ - (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தமமேற் பாடி
ய தமிழ்ப்பாட்டுக்காக,(அருள்கொண்டு),செங்கலதனை பொன் ஆகத்தார்-
செங்கலலை (அவருக்கு) பொன்மயமாகக் கொடுத்தருளியவரு மாகிய சிவ
பிரானது,-புரி - திருநகரமாம் ; (எ - று.)

பெருந்தவவயற்றியுள்ள ஓரடியவர் தில்லையில திருப்பணியைநடத்திவ
ருகையில், இடையிற பொருள்லாமையால் வருந்த,அவ்வருத்தத்தைஅக
ற்றும்பொருட்டுச் சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து சுவர்ணவர்ஷத்தைச் சொரிவி
த்தன ரென்பது முறபாடியினகதை. பன்னகம்என ஒருசொல்லாக எடுத்து,
பகககமென்னும் வடசொல்லின் திரிபெனக் கொண்டு, பாம்பென்று உரைக்க
லாம். தந்து - நூல் ; வடசொல : இங்கே, முப்புரிநூல், பூணூல். தந்தி

என்னும் வடமொழி, ஆர் என்னும் பலர்பால்விகுதியோடு சேர்கையில் கீழ் பான்மை உயிர்வரக் குற்றியலுகரம் கெடாது. தமிழ்-பாட்டுக்குக் கருவியா குபெயர். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பகருஞ்சொற்றொடுத்த திருநாள் சமீபித்ததலும் தமதுமனைவியாரான பரவையாருகருத் திருவிழாச்செலவின்பொருட்டுக் கொடுப்பதற்குப் பொன்கொண்டுவருவதற்காகத் திருப்பைஞ்ஞீலிசென்ற பரமசிவனைக்குறித்துப் பாடுகையில் அக்கோயிலவர்கள்பெரிய பொன் கோயில்திருப்பணிக்குவந்த செங்கற்களைக் தலையிலாகவைத்துக்கொண்டு மேலாடையை விரித்து அதன்கீழ்வைக்கையில், கடவுள் அருளால் அவைகள் கல்லிப் பொன்னாகச்செய்கையிலே, நாயனார் தமது கையைவைத்துக்கொண்டு மிக்கமிழ்ச்சிகொண்டனர் என்பது கதைப்பகுதி. சுட்டுகிறமான வடசொல்.

உ(ரு).—(ரு - ம்.) நா மகள் - சரசுவதி, வாணி கீழ்திசைமீது - தெற்கு ழக்குத் திக்கிலும், பூ மகள் - இலக்குமி, நாடுமே குணதிசையில் - (முதலா தாக) நிறுத்தப்படுகிற கிழக்குத்திக்கிலும், அரசு கருமம் - ராஜ்ய சம்பந்த பெறுதறகிடமான, மனமுடை - புலியூரானதே — வாழ்வு அடியார்க்கு - (தம்மைத்) தத்திக்கிற அடியார்களுக்கு, தாம் அன்றி - தாமாகவே (இ)லாமை - தம்மையன்றி வேறொரு பற்றுக்கோடாவது, உண்டு - தாங்கதுமாம், எம் னையில் - அழகியதிருக்கையிலே, பொன் - [illegible] - பொன்னாகிய மேருவைவில்லாகக்கொண்டவருமாகிய [illegible] - (என்றும்) வாழ்ந் தருளுகிற, புலம் - திருக்காமம். (ப - று)

'நாமகளென்னை ஒருதனதுக்கு நாதக்க. நாமகள - பிரமனது நாவில் வாழ்மகளாகி; எஸ்லோரும் நாவிலும் வாழ்பவளுமாம். பூமகள் - தாமரைப் பூவில் வாழ்மகள். வாழுமகள் ஆகிய தமக்கு நாமன்றி ஒரு தாவு இல் லாரர் - தம்மைவாழுமதுமாயாகவுக்கு நாமே பற்றுக்கோடாக வுள்ளவ ரென்றபடி. பூதாரம்-(பேரழகுமிகுந்த) தூ(ய்)மை - தூய்மையுடையது, மனை; வட மொழி, காரணப்பெயர். புலம் - வடசொல் - விதமாகி + கிழக்கு + திசை = தெற் கின்கீழ்த்திசை. ருணக்கு + திசை - ருணதிசை; "திசையாடு திசையும்" என்னுஞ்சூத்திரம் விதி. (உ(ரு))

உ கூ.—(ரு - ன்) வாசக்கோ மாலவிரான் - உருமையை பொருந்தின சிறந்ததாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிரமனும், மாமறை ஓதுவார் - வேதத்தை வேதம்வல்ல நிலைவாழந்தணர் ஆ மகிழ்மாமேனி, புகழ்ச் சுடர் - கிட பூசையைச்செய்து, ஏத்தும் - வணங்கிக் [illegible] - புலி யூரானதே.—ஒளச தருமுனிவர்களுக்கு [illegible] - [illegible] - [illegible] -

தன்டதினையாகவி 'முனிவர் என்னேப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்யாமைக்கு ஏதுஎன்ன' என்றமாறாகி, உருத்த ரூபர்த்தி இஷ்டஸித்திபெறவிரும்புவர் உன்னியும், மோக்ஷமடைபெறவிரும்புவர் என்னியும் வழிபடுவர் என்ன, அகேட்ட தேவி பெருமாட்டி, மன்னர்க்கு ஸ்ரீயாகி திருக்குமாறு தவமபுரிந்து வரம்பாகம்பெற்று என்ன பதினாலு கதைகள். பக்மம - பத்மம், ஐ ருக்கு - த்ருக் ; வடசொற்றிரிபுகள். ஆப்பக்மம் - (பெருமை) பொருந்தின தாமரை யென்றமாம். எண்ணிது ஓர்பால் என்றாலிந்த உலகக்கலாம். சங்கரி - சங்கரன் எனபதன் பெனாபால ; இன்பத்தைச் செய்பவ னென்று பொருள்: சம்-சுகம். (உசு)

உஎ.—(ஐ-ன்) ஐ ஐ - (ஒழிக்கமுடியாதநாகச்) சொல்லப்படுகிற, பசியால - பசியாலே, எருவை - ஏருமறாரு, உண்ண-உட்கொள்ள, இரக்கும்-ஐயிண்டாட்ட, கப்ப ரு - கபலமுடைய, அப்பொழுதே, கதி-ஐயர்க்கு ஏதுவாகி, [illegible] - கோக்கருகுள்ள, புலியூரே - புலியூரானதுவ,—முதி - விருத்தியை, வெகு ஆண் - மிகுதியாக, இறும - தரித்த, ஆகத்தலுர் - திருமேனியையுடையபரும், வல - வலிய, கமர்வாய-நிலவெடுப்பிலே, மாவிலையை - மாமரிலையை, வாய இலை - (தமது) திருவாயிற்கொண்டு அமுது செய்தருளினமா கத்தருமா-ஐந்தருளிவரு மாகவுள்ள சிவபிரான, வாழ்வு-வாழ்ந்திருக்கிறபிரானாம். (எ - று)

ஒருகாலுக் பசியினாலு ஒருகாடபிரானைக் கொவியெடுத்துக்கொண்டு தில்லைபதிக்கொன்லைப்பிவைகுந்த வேளுறுகையில், அவ்வெல்லையில் உயிரைவிட்ட அக்கயலரிதுக்கு நடேசபெருமான மத்திரந்தருவினை யெனபது முறபாதியினைகத; "பொருவிலவைடை நுணரியிற் பணவொருமீனே, பொருவைபுரிகொண்டாகதனிலியல் பெலமியோர்பாத்தின், மருவியக்கயல்கொன்றணமாய்த்தவவ்வுயிர்போய்ம், கருத நயபெருமுத்தியைபெற்றதக்கணத்தில்" எனபது சிதம்பரபுராணம். "ஒருகா ருணவவ யொழியென்று லொழியாய், இருநாளாக கேலெனின்று லேலாய-ஒருநாளு, மென்கை வறியா யிம்மாவுமைகூ டென்வயிறேயுன்றேவ வாழ்த லரிது" என்பவாதலால்,ஒருபசி யெனப்பட்டது. பசி-உணவினவேட்கை. எருவை- ஏருபறவை. நலகும், நல்கு-பகுதி. முதி-திருமுது. வெகு - பலுனு. கத்தன்-காததன; வடசொற்றிரிபுகள். "கலபாண திருபேணி யனாந்த நீதருக கதிர்முத்தின் சோதியென" என்றார் வில்லிபுத்தூராழ்வ கணமவகயமெனுநுந் திருப்பதியில் வேளாளர்குலததி லுதித்த தாயன்னவடவா வறுமையடைந்தபின்பும் தமதுவழக்கத்தை விடாமல் செந்நெலரிசி செயலிசர மாவடு இவறறைச் சிவாயெத்தில அமுதுசெய்வித்தற்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துவரும் நாளில், ஒருநாள் அரிசிமுதலிய வறறை யெடுத்துச்செல்லுகையில,பசியினாப்பாற் காலிடறிவிழு, அப்பொழுதுநிலவெடுப்பில் எல்லாஞ்சொரிந்துவிட்டது மல்லாமல் அங்குச்சிந்தின மாவடு முதலியவறறை ஓசையுண்டாகக்கடித்து அமுதுசெய்தருளின ரென்பது கதை. இவர் தாம் அரிவாட்டாயநாயனார். வடி - இளங்காய். கர்த்தா எனனும் வடசொல்லுக்கு- (எல்லாவறறையுஞ்) செய்பவ னென்று பொருள். (உஎ)

உஅ.—(இ - ள்.) பத்தரை கொண்டே - (சிவபிரான் தாம்நேரில்லாமல தமது)அடியவராகிய மாணிக்கவாசகரைக்கொண்டே,பேசா பாவைதனை பேசுவித்து - ஊமைப்பெண்ணைப் பேசும்படிசெய்து, புத்தரை ஆள்கொள்ளும் - புத்தசமயத்தவரை அடிமைகொள்ளுதற்கிடமான, புலியூரே-புலியூரானதி,—முத்தி தரும்- (தன்னை ஜபித்தவர்களுக்கு) மோக்ஷத்தைக்

கொடுக்கிற,பஞ்ச அக்காரனை-ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமகாமர்திரத்தையுடையவரும், பணிவார் வினை - (தம்மை) வணங்கும் அடியார்களது கருமங்களை, அழல் மூள் பஞ்சு ஆக்கு - கொருப்பின்மூண் பஞ்சையாக்கும்படி செய்கிற [இருந் தவிடம்தெரியாதபடி அழுக்கவல்ல], அரனார்-அரனென்னுங் திருநாமமுடை யவரு மாகிய சிவபிரானது, பதி - தலமாம; (எ - று.)

இலங்கையினின்றுவந்த புத்தர்கள் பலர் சுத்பாதன் தயமடைந்து நில் லேவாழந்தணர்களை வாதுக்கு அழைக்க, அவர்கள் கடவுள்கட்டபடி மாணிக்கவாசகருக்குத் தெரிவிக்க, அவர் புத்தர்களை வாதத்துவென்று, அதனையறிந்த சோழன் தனது ஊனமைப்பெனனை அநுக்கொணர்ந்துவிட் டு இவளது ஊனமாரோயையத் தீர்க்குஞ்சமமே மெய்ச்சமய மென்றகூற, புத்தர்களது மணிமந்திரமுளஷதங்களால் தீர்க்கமுடியாதாய்விட, மாணிக் கவாசகர் விபூதியைக்கொடுத்தருளி அம்மகளைப் பேசாபடிசெய்தருளின ரென்பது கதை. புத்தர் - பக்தர். பேசாபமானை - பேசாத ஊமையென்பது. புத்தர் - புத்தனைத் தெய்வமாகக்கொண்ட மதத்தவர். பகுசாக்கமம்-ஐந் தெழுத்தினை மாதிரம்; தீர்க்கசாதிபிறழாத வடசொற்றமுடர். அரன் - ஹரன்; அழித்தற்கடவுள். (உஅ)

உக.—(இ-ள்) கண்ணுறு போதுமா(தமைமிடம் மூழ்காமல தமமைத்) தரிசித்தமாத்திரத்திலும், பவதன்த - (அவர்களுக்) பிறவிகளை, காய்ந் து - ஒழித்து, அருளும - (அவர்கட்கு) நற்கதிகொடுத்தருளுகிற, சமரர்து புண்ணிய தீர்த்தம் - பரிசுத்தமான பத்தத்திர்தத்தங்கள், சேர் - பொருந்தி யுள்ள, புலியூரே - புலியூரானது,—கொண்ட ஒரு பாதத்து இருந்தார் - உமா தேவி ஒருபுகத்தில் இருக்கப்பெற்றவரும், கடம் அரியார் - (ஆபரணமா கக்) கட்டியுள்ள நாகங்களையுடையவரும், மகுடம் - மேலிருந்து அதிக்க இருந் தார்கண் தரியார் - (தமமை) அநுகலிச்செய்து வணங்கியின்று அதிக்கும்படி இருந்தமையாதவரிடத்தத் தங்காதவரு மாகிய சிவபிரானது, காப்பு - (எல்லாவுயிர்களையும்) காக்குமிடமாம; (எ - று.)

சிதம்பாதசதீர்த்தம் - சிவகங்கை, குய்யதீர்த்தம், பலாசு, வியாக்கிர பாததீர்த்தம், அரத்தீர்த்தம், நாகசேரி, பிரமதீர்த்தம், வெள்ளரியிலை, திருப் பாற்கடல், பரமாநந்தகூபம் என்பன. கண்ணுறுபோதும் என்ற உம்மை- இழிவுசிறப்பு. 'கண்ணுறுபோதே' என்றும் பாடம். பவம்-வடசொல். இனை டியிலும்'கட்டரியார்' என மூலத்தைத் திருத்துக. கூபம்-கூப்பு என்பதன் பிறவினை. கட்டு அரியார் என்றதற்கு - (இயலபாகவே) பாசத்தினின்றுநீங் கினவரெனறும் பெருளுகொள்ளலாம கட்டரியார் ககூப்பின்று அதிக்க எனஎடுத்து - பாசமொழுந்த அடியவர்கள் கைகுவிந்தது தொழுதலினின்று அதிக்க வென்று உரையெபாருமுண் திருநாமங்கள் தரியார் என்றதனால், திருமுன்அடியவரிடத்தும் தங்காவை மாண்றதுமாம்போதரும். (உக)

உ௰.—(இ - ள்.) மூந்த- மூற்பட [மூன்காலத்தில் என்றபடி], மூத்த நீ இடையின் - மூன்றுவகை அகலினாலே, அவி - அவிகளை, சொரிந்த - பெய்தி, மறை புத்தேள்-(எல்பொழும்) வேதங்களை ஓதும் பிரமதேவன், ஓமம் செய் - வேள்விசெய்யப்பெற்ற, புலியூரான - புலியூரானது,—மெய் தோளில் மா இளவன் - (தனது) திருமேனியின் பகுதியான தோளில் பெரியதிருத்தழாய்மாலை யுடையவனும், நந்தன - சங்கத்தையுடையவனு மாகிய திருமாலால், வணங்கு- வணங்கப்பட்ட, பதன-திருவடிகளையுடைய வரும், ஆகத்து ஓர் மாது உளவன் - (தமது) திருமேனியிலே ஒப்பில்லாத உமாதேவியையுடையவரும், அத்தன் - (யாவர்க்கும்) தலைவரு மாகிய சிவ பிரானது, மன்ன - இடமாம; (எ - று.)

அவி - ஹவிஸ் என்னும் வடமொழித் திரிபு; யாகத்தில் தேவர்க்கு இடும் செம்முதலிய உணவுகளுப் பெயர். கங்கைக்கரையில் அந்தர்வேதியில் [illegible] மேன் ஓர்யாகத்தை [illegible] ய்யத்தொடங்கி அதனை முடித்தற்பொருட்டுத் [illegible] ஸிலேவுள [illegible] த திருநடனத்தைத் தரிசித்துத் திலைவாழ்ந்தன களை [illegible] பாலகிய பாதமுனிவரையுங் கணைகளையும் வேலவிழுத்தன னென்பது கதை. நர்த்த - சங்கம். (௩௨)

௩௧ —(இ - ள்.) ஞா கலை - ஞானஅம்சமானது, எய்ரு எய்ரும் - எ [illegible] ச்சிவதலங்களாலும், உளாவி - சஞ்சரித்து, அத்த யாமத்தில் - நடு இரவுத் திரியில், பூரணம் ஆய் - நிறைவாகி, ஒன்றும் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—காரணம் ஆம் - திருநடனஞ்செய்தருளுதற்குக் காரணமான, பார் - திரிலோகத்தின்கண்ணுள்ள, தாணுடவன் - அனந்தகாணவாட னத்தையுடையவனும், ஆர் மணிக்கண்ணும் - யாவர்க்கும் மணியும். உள் அன் பை பாரித்து - (அவர்களது) மனத்திலுள்ள அன்பினையே நோக்கி, ஆண்ட வன் - (அவர்களை) ஆட்கொண்டு நின்றவனு மாகிய சிவபிரான், ஆர் - பொ ருந்திய, பதி - தலமாம் ; (எ - று.)

சிவபிரானது பூர்ணமுடிவம் சிதம்பரதலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பு தெ னறும், அதனது ஆறிய்ம்சங்களுள் ஞானமே காரணமாய் முதலிய எலலாத்தல ங்களினும்பு சென்று சிவாரிந்து நிலையில் மீண்டுவரு அவ்வடிவத்தில் ஒடி ங்கி நிறைவு தென்றும் ஞானமாகின்றன. "பெருகிக்கண்ணுமுளாய் விறையருண் மூர்த்தியாவுஞ், செருகு ஞானிதமபரத்தூட் டிருநடமுகுவாமாறு தனனி, லொப்பு றவடைதலா துலகுக்காலத்துமுக் கால்வரு மவ்வியலுக்கச்சேவையுமிக வுத்தமமாமெனறே" என்றார் சிதம்பரபுராணத்தும். ஆத்தம் - ஆர்த்தம், பூரணம் - பூர்ணம்; வடசொற்றிரிபுகள். யாமம் - மூன்றுயாமங்களையுடையதெ னக்காரணப்பெயர். சிதம்பரத்தை "காரணமாம் பார்" என்றது, தேவதாரு வனம் சிவபிரான் நிருடனஞ்செய்தலிய பொருக்கமாட்டாமையாலும், பூமி ஸ்ரீவாகிய திலைவனம் அநுடனத்தைப் பொறுக்குந்தானமாக இருந்த தாலும், அங்குத்திருநடனஞ்செய்தருளின்மையின்; இனி, காரணமாம் பார் - (முத்திவிபுரத்தருக்கு) காரணமான இட மெனறுமாம். அரிறியும், (மற்றை தலங்களைத் தரிசித்தபயன்கள் (இத்தலத்தைத் தரிசித்தருக்கு) காரண மாகப்பெறற இட மெனனலாம்; "சொற்றதினனதேற் கருக்நாயகனிடங் கொளனை, நற்றவலயகாரணமெனனெனனுஞ்மறைகள், முறறாராருஞ் சிதமபரமூர்த்தியைக்காண்டற், குறறவத்தலக்காட்சிகளேஅவாமுனநின்" என்பது சிதமபரபுராணமாதலின். (௩௧)

௩௨.—(இ - ள்.) சோதி வரை - ஒளியையுடைய மகாமேருகிரியினது, மும் முடி ஆய் - மூன்றுசிகரங்களாக, எவர்க்கும் - யாவர்க்கும், தோன்று ஆ - காணபடாமல், அனுபூதி - (சிவாநுபவமுடையவர்களுக்கே) அவ்வ நுபூதிநிலையில், வெளி ஆகும் - புலப்படுகின்ற, புலியூரே - புலியூரானது,— அகம் - எலும்பை, மாதி என - பெண்ணாக, தர வல்லான் - செய்துகொடு க்கவல்லவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், நாளும் - தினந்தோ றும், கை கொள - கையிலேவைத்துக்கொண்டு உபயோகிக்கும்படி, பொன் தாளம் இடும் - (அவர்க்குப்) பொன்னிறுமைமந்ததாளத்தைக்கொடுத்தருளி ன, கந்தரம் அலலான் [அல்கந்தரத்தான்] - இருள்நிறமானா கண்டத்தை யுடைய சிவபிரான், ஆளும் - (உயிர்களை) அடிமைகொள்ளுகிற, காப்பு - காவலிடமாம் ; (எ - று.)

மேருவின் வடசிகரம் திருமூலட்டானமும், தென்சிகரம் கனகசபையு ம், மேலைச்சிகரம் கோபுரத்தவாரமு மாகச் சிதம்பரதலம் மேருவின்மூன்

றுகிகரங்களாகும் உண்மை பிறர்கண்களுக்குப் புலப்படாமல் சிவானுபூதி யுடையவருக்குமாத்திரமே புலப்படுமென்பது பேதமாதியினவாகா. அநுபூதி-வடசொல். திருமயிலையில் வணிகர்குலத்தில் தோன்றின சிவநேசரென்பவர் கபாலீசுவரர்நூளாற் றெரிந்த தமதுபுத்திரியாகிய பூம்பாவையைச் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்கு உடைமையாகக்கருதி வளர்த்துவருகையில், ஒருநாள் நாற்றவனத்திற்சென்று மலர்கொய்கையில் அம்மகளை பாம்பு தீண்டியிறக்க, அவளைச் சம்பந்தமூர்த்திநாயனாரதுடைமையாகக் கருதிய நாதிபற்றி,அவளைத்தகனஞ்செய்தலின்றி எத்தனைநேரமாயினும் ஒருவரையுந் தீண்டவித்து அவளிருந்தகணனியாமடத்தினுள்ளே [illegible] வருகையில், அந்நாயனார் அத்தலத்திறையவனாகிய [illegible] செய்தியையறிந்து அக்குடத்தையுங்கவிழ்த்து [illegible] அவ்வெலும்பைப் பெண்ணாக்கின [illegible] கோலக்காவெனனுந் திருப்பதியில் [illegible] அத் திருப்பதிகம்பாடுகையில், சிவபிரான் [illegible] அளித்தருளின ரென்பதும் கவதகள் கர்ணம்- [illegible] க்கு காரணக்கூறி ; கம் - தலை. (ரூஉ)

ரூஉ.—(இ - ள்.) வானமு[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible], உலமை - உமாதேவி, போனகம் - உணவை, [illegible] - [illegible] ஆகிய, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆன காரம் [illegible] நாடி அரியார் - பத்தியுடையானிற்றம்பயுடைய [illegible] யானவரும், மோனத்தார் [illegible] - மௌனநிலையையுடையசிவயோகிகள் விருமபுகிற [illegible] யுடையவரும் ஆகியசிவபிரானது, நாடு - தலமாம் ; (எ - று)

திருவாசமுனிவர் திருநடனத் [illegible] ஸ்தம்பரத்தக்கு வருகையில், பசியால் இளைப்பாறு [illegible] ''எருக்கு முளைத்த தில்லை யீசனு [illegible]'' [illegible] சிதம்பரத்திலுள்ள சிவகாமியம்மை [illegible] வடிவுகொண்டு அவர்க்குத் திருவமுதுபடைக்க, அமமுனிவர் [illegible] ''எருக்கு முளைத்தது இல்லை யீசனு [illegible]'' என மாறாமுனிவர்க்கன ரென்பது கதை. 'வானமுலகு' எனப பாடங்கொண்டு-விண்ணுலகத்தவரும் மண்ணுலகத்தவரும் எனவும் உரைக்கலாம். திருமாலின்[illegible] நுவலுநாமம் பத்து—மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாமனம், பரசுராமன், தசரதராமன், பலராமன், கண்ணன், கறகி என்பன. அத்தமம், மோனம்-வடசொற்றிரிபுகள். மோனம் - பேசாவிரதம். அத்அவிதம் - சிவன்மாபரமாத்மாவினின்றும் பிரிவறநிற்கும் நிலை ; அத்தவிதம் - இரண்டறாதது. ஆன்மா போதமுங் கண்ணொளியும் போலச் சிவமும் ஆன்மாவும் தமமுள் இரண்டறக் கலக்கும் என்பக சைவசித்தாந்திகளுக்கு; மாயாவாதிகளோ ஆகாயமும் குடவாகாயமும் போலப் பிரமமும் ஆனமாவும் தம்மிற்றனிவேறன்று மென்பர். (ரூகூ)

ரூஎ.—(இ - ள்.) வாள் - ஒளியையுடைய, நகையால் -(தமது) புன்னகையிற்பிறந்தவரலே, தீ - எரிகின்ற, புரத்தின - திரிபுரத்திலே, வாழ் - வாழ்திருந்த, மூவரை- மூன்றுஅசுரர்களை, காவல் பூண -(திருவாயிலை)காக்கு தொழிலைக் கொள்ளும்படி, அளித்து -(சிவபிரான்)கருணைசெய்துகாத்து, சூழும் - அடிமைகொள்ளுதற்கிடமான, புலியூரே -புலியூரானது,—ஆணவத்து ஆம- ஆணவமலத்தினு லாகின்ற, மெய் கரு - உடம்பின் தோற்றத்தினுடைய,

சிவாதனையால் - தொடர்ச்சியினால், மிக்கு உழலா - மிகுந்து வருந்தாத, மிக்கோர்கள் - (சிவஞானமுடைய) பெரியோர்களது, மெய் கருத்தி-உண்மையையே கருதுந்தன்மையுள்ள மனத்தினாற் செய்யப்படுகின்ற, வந்தனையான் - வணக்கத்தை யேற்றுக்கொள்பவனு மாகிய சிவபிரானது, வீடு-இடமாம்; (எ - று.)

திரிபுரத்தில் வாழும் அசுரர்களுள் மூவர்மாத்திரம் புத்தவேஷங்கொண்ட திருமாலின் பேரபதேசத்தாற சிவபத்தி குலையாமலிருக்க, பின்பு சிவபிரான் தமது சுரிப்பினாலாகிய நெருப்பினால் அம்முப்புரத்தையும் அவற்றிலுள்ளவாழும் அசுரர்களின்வருடனே பொரித்திடுகையில், அமரூவரைமாத்திரமாத்திரமாமல் சிதம்பரத்தில் திருக்கோயிலுள்ளாயிற்காவலாளராம்படி அருள்செய்து ஆட்கொண்டன ரென்பது கதை. "முப்புரங்களை முக்கணன் முனிந்தநாள் மூவரை முழுத்தீயிற், றபிஞருளர்" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். அம்மூவர் - ஸ்தநுமன, சுசிலன், சுபுத்தி எனபவர். தீபரம் - வினைத்தொகை. மும்மலங்களுள ஆணவமலம் கன்மமலத்துக்கு மூலமாதலால், 'ஆணவத்தாம் மெய்க்கருத்தியல்லன்' எனப்பட்டது. 'ஆணவமாம்' என்ற பாடத்துக்கு - காரணகாரியங்களை ஒற்றுமையாய்ப்படக் கூறிய தென்க. கரு - கர்ப்பம்; இங்கே, இலக்கணையால், பிறப்பு. துவந்தன் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்பிருந்தல் : ஆகுவமாம். ஆணவமாமெய்க்கருத்தினால் மிக்குழலா மிக்கோர்கள் என்றது - கடவுளருளாற் கருமமொழிந்த பிறப்பறுத்த தவறுதியுற்றிறப்பறம்மில்லி லுள்ளவர்களை, இவர்கள் சீவர்முத்த ரெனப்படுவர். உழலா - சலுகைட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்; அப்படிப்பட்ட விகுதியெச்சமாக் கொண்டு, பிறப்புத்தொடர்ச்சியால்மிக்குஅலையாதபடி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மிக்கோர்கள்மெய்க்கருத்தினால் தனியான்என்றதில், கீழ்மக்களது பொய்க்கருத்தாற் செய்யப்படும் வந்தனத்திற்கு எட்டாதவ னென்றும் கருத்து ஏற்படும். (கூச)

நடு.—(இ - ள்.) சம்பந்தர்க்கு திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுருக்கு, அந்தணர்கள்தம்மை - திலலைவாழந்தணர்களை, சிவ கணமை ஒப்பும் - சிவபிராரைச் சூழ்ந்துள்ள கணங்களை பொருந்திருக்கின்ற, பண்பை - உண்மைத்தன்மையை, காட்டும் - புலப்படுத்தற்கு இடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—அம்புலி வான் எட்டு ஆகம் - சந்திர னுலாவப்பெற்ற ஆகாயத்தை அளாவிய [மிகநீண்ட] (தனக) திருமேனி, மருவு ஆர்ந்தான் - மேகத்தை பொர்திருக்கப்பெற்ற திருமால், ஏத்த - (தம்மைத்) துதிக்க, மறையோடு இறபான எட்டு ஆகமம் சார்ந்தான் - வேதங்கள்தான்கிலும் இருபத்தெட்டு ஆகமங்களிலும் பொருந்தியுள்ளவராகிய சிவபிரானது, இல - இடமாம்.

சம்பந்தமூர்த்திநாயனுர், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனுருடன் சிதம்பரத்திறருச்சென்று நடேசப்பெருமானைத்தரிசித், சங்கீதாலயதலத்தில் நிரர்தரவாசஞ்செய்தற்கு அச்சமுறறு அருகிலுள்ளாத்திரமே இருந்தபடியினாலே வசித்திருக்கும்யாளில், ஒருநாள், நடராசமூர்த்தி கூற, நாயனுர் பிறபெற்ற திலலைவாழந்தணர்களது மகிமையைச், அவ்யானை உயிர்பெற்றம்பரத்துக்குச் செல்லுமகையில், அவ்வூர் அதிருநுலைத் துதிக்கையாலெடுத்தெறிந்த சிவகணநாதராகப் புலப்படத் தரித்திருவத்தனமையைவிளக்கி அந்நூராயத்தில் உமாமகேசுவரர்களால் அருளுடன்றும், அதனால் அந்நூலுக்குற்றுக் சிவபிரானருளால் உமாதேவி ஞானப்பெயர் வந்த தென்றுஉண்டாகிய தத்துவஞானத்தின் சம்பந்தத்தை யுடையுணிஜயும்எனுஞ், இநாயனுர்க்குத் திருஞானசம்பந்தரென்று திருநாமம். ஒடு - எனபதில், ஒப்பு - பகுதி. 'ஒக்கும்' என்றும் பாடங்கொள்ளலாம். அஞ்சு ஆர்ந்தான் எனப் பிரித்து - தனது திருமேனியில் பஞ்சாயுதங்கள் பொருந்தின திருமா லென்றும் உரைக்கலாம்; அஞ்சு -

எண்ணளவாகுபெயர்,இனி, சந்திரனும் ஆகாயத்திலளாவும் வடிவத்தையுடைய மேகத்தை (வாகனமாக)ப் பொருந்தின இந்திரனும் திதிக்க என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். இருபதெட்டுக்கிவாகமம் — காமிகம்,யோகஜம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்ரம், சும்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிசுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம்,ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், பிரோத்கிதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சருவோக்தம், பாரமேச்சுவரம், கிரணம், வாதுளம் என்பன. இருபத்+எட்டு=இருபானெட்டு;ஆன்சாரியை வரநிலைமொழியின் அது கெட்டது: [நன் - உருபு - கம்.] கணம்-கூட்டம். (கூரு)

கூசு.—(இ - ள்.) வாதவூரன் - திருவாதவூரில்அவதரித்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகள், கோவை - திருக்கோவையாரென்னும் நூலை, புகல் - பாடிச்சொல்லிவர, (அதனை), வைத்த அருளால் - (அவர்பக்கல்) வைத்த திருவருளினால, புத்தகத்தில் நீட்டும்-ஏட்டுச்சுவடியில் (சிவபிரான்) எழுதுதற்கு இடமான, புலியூரே - திருப்புலியூரானது,—ஆதி அரா - படபுள்ளியையுடைய நாகங்களும், வானத்து அமர் இந்து - ஆகாயத்திலே பொருந்துகிற சந்திரனும்,ஆர் - பொருந்திய, மா மவுலியார் - சிறந்த சடையையுடையவரும், எழு நா - எழு (சுவாலைகளாகிய) நாக்குக்களையுடைய அக்கினிதேவனாகிய,வான் அத்தம் - பெரிய (எழு) ஈகைகளையும், அரிந்தார் - அறுத்தவருமாகிய சிவபிரானது,வாழ்வு - இருப்பிடமாம்;(எ - று.)

மாணிக்கவாசகர் தில்லையிலெழுந்தருளியிருக்கையில், சிவபிரான், பாண்டியநாட்டில் அவரோடு முன் பழக்கமுள்ள ஒருஅந்தணனது வடிவத்தை எடுத்து வந்து அவரதுஅனுமதிபெற்று அவராபாடியதிருவாசகத்திருப்பாடலகளை எழுதியபினபு, ஒருகோவைப்பிரபந்தம் பாடவேண்டுமென்று கூறி, அகுவனமே அவரால் திருவாரூரிலிருந்தருளப்பட்ட திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரென்னுந்திவ்வியநூலையுக தாமேயெழுதிமுடித்தன ரெனபது கதை. கோவை - இங்கே அகப்பொருட்கோவை; அது - இருவகைப்பட்ட முதற்பொருளும், பதினெ ராகுவகைப்பட்ட கருப்பொருளும் பத்தாவகைப்பட்டஉரிப்பொருளும்பொருந்திக்கைக்கிளைமுதல்உற்றஅன்புடைக்காமப்பகுதியவாங்களைவொழுக்கத்தினையுகந்தபொழுக்கத்தினையுங் கூறுதலேயெல்லியாகக் கட்டளைக்கலித்துறை நானூற்றுல் திணைமுதலாகத் துறையீறாகக் கூறப்பட்ட பன்னிரண்டு அகப்பாட்டுறப்பும் வழுவின்றித் தொன்றப் பாடுவது.அருளால் நீட்டும் என இயையும். அருளால் புகல் என இயைத்து -(அடியார்களை உய்விக்கவேண்டுமென்று அவர்களிடத்து உண்டான) கருணையினால் வாதவூரடிகள் பாட என்ற முரைக்கலாம். புத்தகம் - பு ஸ்தகம், அத்தம் - ஹஸ்தம்; வடசொற்றிரிபுகள். இந்து, மௌலி- வடசொற்கள். எழுமும் பிரவந்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அனமொழித்தொகைக் காரணம் கண்ணெனியுடு அக்கினிக்குப் பெயராதலை "அமிழ்தென வெமுநா வெனும் என்பதி சைவநூலும் விண்ணோர் மிசைகுவர்" என்ற பழம்பாடலினுங் கூறுகாயமும் போலப் பிரிந்த்ருக்'ஸுப்தஜிஹுவா' என்று ஒருபெயர் கூறுவர். எழு - ஈகை என்ற பெயராகவும் எடுக்கலாம். அக்கினியின் [illegible] ள்.) வாள் - ஒளியையுடைய, தக்கன்வேள்வி தகர்த்த பொழுதி லென்க. (கூசு)

கூஎ.—(இ - ள்.) [illegible] - புரத்தின - திரிபுர[illegible]ருந்தின, அசரீரி - உடம்பு விளங்காத ஆகாயவாணி, சேக்கிழ[illegible]ருக்கிழார்நாயனாருக்கு, ஆதி மொழி - (பெரியபுராணம்பாடுதற்கு) முதலாகிய சொல்லை, பூரித்து - மகிழ்ச்சி மிக்கு, உரைக்கும் - சொல்லுதற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—நீரை கரந்து வைத்த வேணியார் - கங்காநதியின் வெள்ளத்தை உள்ளடக்கி

வைத்த சடையையுடையவரும், காதலினால் தாவி கூவி - (தமது) திருச்செவியில் தாவிக் கூவிக்கொண்டு, கரம் வைத்த - (தமது இடத்) திருக்கையினால் பொருந்தி ஒலிக்கின்ற, மணியார் - மணியுடையவரும் ஆகிய சிவபிரான், காப்பு - காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

சமணசமயக்கொள்கையைப் பாராட்டத்தொடங்கின அநபாயசோழமகாராஜாவை உய்விக்கும்பொருட்டுச் சிவனடியார்சரித்திரத்தை ஒருபெருங்காப்பியமாகப் பாடுதற்கு அவ்வரசனது முதல்மந்திரியாகிய சேக்கிழார் ராயர் சிதம்பரத்தையடைந்து சபாநாயகரைத்தரிசித்து, அடியெடுத்துத் தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உடனே சபாநாயகரது திருவருளினாலே "உலகெலாமுணர்ந்த தொத்தற்கரியவன்" என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழ, அதனை வாக்கையே முதலாகக்கொண்டு அவர் திருத்தொண்டர்புராணம் பாடிமுடிந்தன்றென்பது கதை. உற்றசரீரி - பெயரெச்சவீறு தொகுத்தல். உறழ - எனப்பிரித்து - மிகப்படப் பொருந்தி எனறுமாம். அசரீரி - தெய்வவாக்கு. தொண்டைமண்டலத்தில் குன்றத்தூரில் வேளாளவருணத்தில் சேக்கிழார்மரபிலே உதித்த அருண்மொழித்தேவர், தாம் உதிக்கப்பெற்ற சேக்கிழார்மரபை விளக்கினமையால், அவருக்குச் சேக்கிழார் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. புரிந்த எனபதைப் பூரிக்க எனனும் எச்சத் திரிபாகக் கொண்டால், பாடியடிக்க என்று பொருள்படும். தமது திருச்செவியருகில் ஒலியையாகக்கூவிட்டு சிவபிரான் கூத்திலேநினைது, தாருகவனத்து முனிவர்களாலேவைபடுத்த அண்டம்வெடிபட ஆரவாரித்து வந்ததொரு மானை யெனக. (ருஎ)

ருஅ—(இ - ன்.) வாள் - வாளாயுதத்தையேந்திய, கை - கையையுடைய, அச வாணியர் - ஆட்டுவணிகர்குலத்தில் தோன்றிய உய்யவந்த தேவநாயனார், சொல் - கூறின, மா நூலின் - சிறந்ததொரு சைவசித்தாந்தசாஸ்திரத்தை, படி கல பூட்கை - படியிலுள்ள கல்யானை, எடுக்க - எடுத்துத்தர, கொள் - (அதனை யாவரும்) அங்கீகரித்தற்கிடமான, புலியூரே - புலியூரானதே,—தாள் கமலம் போதி உளவன் - நாளத்தையுடையபோது மரைமலரில் உள்ளவனான பிரமனும், நத்தன - சங்கத்தையுடைய திருமாலும், புருகூதன் - இந்திரனும், (எனனும் இவரால்),போற்றும்- துதிக்கப்படுகிற, அந்தி போதா உள வனத்தன் - மாலைப்பொழுதுபோலுள்ள செந்நிறத்தையுடைய சிவபிரானதி, புரி - நகரமாம்; (எ - று.)

சிதம்பரத்திலிருந்த திருக்கடவூருய்யவந்தேவநாயனார், தமதிஞானாசாரியராகிய உய்யவந்ததேவநாயனாரால் உரைக்கப்பட்டதும் சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்கினுள் முற்பட்டதுமான திருவுந்தியாரென்னும் நூலின் உட்பொருளை விளக்கும்பொருட்டுத் தாம் ஒருநூலியற்றிச் சபாநாயகர்சந்நிதானத்தில் வாசிக்கத்தொடங்கும்பொழுது, 'சந்நிதானத்தின் படியிலுள்ள கலயானை இந்நூலை யெடுத்துவைத்தால்மாத்திரமே இதனைவாசிக்கத்தகும்' என்று தில்லைவாழந்தணர்முதலியோர் கூற, நாயனார் அதற்கு உடன்பட்டு அக்கலயானைமேல் நூலைவைக்க, அவ்யானை உயிர்பெற்று எழுந்து தன்மேல்வைக்கப்பட்ட அத்திருநூலைத் துதிக்கையாலெடுத்துப் படியின்மேல்வைத்து அதன்தெய்வத்தன்மையைவிளக்கி அந்நூலைஅனைவரும் அங்கீகரிக்கும்படி செய்த தென்றும், அதனால் அந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரென்று காரணப்பெயர் வந்த தென்றுங் கதை. அஜம் - ஆடு. வாணிபம் - வியாபாரம்; வாணிஜ்யம்என்னும் வடசொற் சிதைவு. 'பூழைக்கை' என்பது, ஐகாரங்கெட்டு முகரம் டகரமாத்திரிந்து பூட்கையெனநின்றது; துவாரத்தையுடைய துதிக்கையை யுடைய தெனப் பொருள்படுகிற வேற்றுமைத்தொகையன்மொழி. அத்தன் எனப் பதம்பிரித்து - பிரமனது

தந்தையான திருமா லென்று உரைப்பாரு முளர். புருகூதனஎன்னும் வடசொல் - புருஎன்னும் அரசனைக் கொன்றவ னென்றும், வெள்விலிலஅழைக்கப்படுபவ னென்றும் பொருள்படும். அந்தி- ஸந்த்யாஎன்னும் வடமொழித் திரிபு; இது - இங்கே, சிறப்பாய், மாலைச்சந்தியை யுணர்த்திற்று. இனி, அந்தி - (பகற்பொழுதின்) அந்தமாகவுள்ள தென மாலைக்கால மாகலாம். அந்திப்போது உள வன்னத்தன் என்றது - செவ்வானம்போன்ற திருநிறமுடையவ னென்றபடி. 'அந்திவண்ணன்' என்று சிவபிரானுக்கு ஒருதிருநாமம். வனம் - வர்ணம்; வடசொற்சிதைவு. (ருஉ)

ருஉ.—(இ - ள்.) ஆசை எடுவினுக்கு இறையும் - எடுத்திக்குக்களுக்குத் தலைவரான (இந்திரன் முதலிய) திக்குபாலகர் எண்மரும், ஆசை எட்டி - அன்பு மிகுந்து, ஆசை விட - (தமது) மலக்குறும்பை ஒழியுமாறு, பூசை இட்டு - (சிவபிரானைப்) பூசனை செய்து, போற்றும் - ஆத்தாகிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—பேச எட்டா - (தமதறிவையெடுத்துப்) பேசுதற்குமுடியாத, வேத அந்தர் - வேதமுடிவின்பொருளாகவுள்ளவரும், உம்பர் அமர் விண் நாடு அளந்த - தேவர்கள் வசிக்கின்ற சுவர்க்கலோகத்தை யளாவியுயர்ந்த, நெல்லை - திருநெல்வேலியிலுள்ள, வே - மூங்கிலாகள்,தாம் தரும் - தாம் பெறப்பெற்ற, பரமர் - பெரிதசடவுளு மாகிய சிவபிரானது, வீடு - இருப்பிடமாம்; (எ - று)

அஷ்டதிக்பாலகர்களும் தில்லையில் தத்தம்திசையெல்லையிலிருந்து சிவபிரானைப்பூசித்துக் குறைதீர்ந்து பேறுபெற்றன ரென்பது கதை. ஆசை - ஞ்றம். ஆசையெட்டி ஆசைவிட என்றது-முன்னிலைக்கு ஏவினி. ஆசைவிட என்பதற்குஆசை தீர வென்று உரைப்பாரு முளர். பூசை-பூஜா என்னும் வடசொற் றிரிபு. பேசவெட்டா என்பதற்கு - சொல்லுதற்கரிய சிறப்பையுடைய என்று முரைக்கலாம். விண்ணுடைந்த வே என இயையும். எல்லாமுமிய பிரளயகாலத்தில் தமக்கும்அழிவுநேரிடுமென்று கவலையுற்று வேதவுகள் பலநாள் சிவனைக்குறித்துத் தவம்புரிந்து அவரருளிசனத்தைப்பெற்று 'பிரளயகாலத்தில் தேவரீர் தாமிரசபையில் நின்று செய்யும் திருநடனத்தை நாங்கள் தரிசிக்கவேண்டும்; பிரளயத்திலுமழிவில்லாத அத்தலத்தில நாங்கள் மூங்கிலாய்நின்று எப்போதும் நிழலைசெய்ய, நீர எங்களிடம் முத்தாய்த்தோன்றி எங்களுக்குப் பிள்ளையு மாகவேண்டும்' என்று வரங்கேட்க, கடவுள் அதற்குஇணங்கித் திருநெல்வேலியில் வேணுவனத்தில் மூங்கில்முத்தாகி அம்மூங்கிலின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்றன ரென்பது கதை.''அரிபிறந்த தன்று தூணி லானும் வேயி லாயினுன்' என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். நெல்லை - நெல்வேலி; மரூஉமொழி. தாம்-அசை. வேய் என்பது வே என விகாரப்பட்டது; சிந்தாமணியில் பேய் எனபது பே என நின்றாற்போல.(ருக)

சா0.—(இ - ள்.) சூரியனும்—, பச்சை அழாய் முகிலும் - பசுநிறமான திருத்தழாய்மாலையையணிந்த மேகம்போற்கருநிறமுடைய திருமாலும், தென் பூருவ திக்கில்- தென்கிழக்குத்திசையிலே, பூசனை செய்- பூசைசெய்தற்கிடமான, புலியூரே- புலியூரானது,—கூரிய வேல் - கூர்மையையுடைய வேலாயுதத்தை யேந்திய, ஆறு முடி குமரனும் - ஆறுதிருமுடிகளையுடைய முருகக்கடவுளிறனும், உபதேசம் பெறுவான - (பிரணவப்பொருளின்) உபதேசத்தைப் பெற்றவனும், ஆறு முடிக்கும்- கங்காநதியைச்சடையில்) தரித்தருளின, ஆரன் - அரனென்னுமொருதிருநாமமுடையவனு மாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விரும்பியெழுந்தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

ஒருகாலத்தில் பிரமன்முதலியு தேவர்களனைவரும் வந்து சிவபெருமானைத்தரிசித்துக் கைலாசத்தினின்று மீண்டுசெல்லும்பொழுது, அங்கிருந்த முருகக்கடவுளைப் பிரமனெழிந்த பலதேவர்களும் வணங்கிச்செல்ல,பிரமன்

மாத்திரம் அச்சிவகுமாரனைச் சுறுவின்றியென்று கருதி அலட்சியஞ்செய்து வணங்காதொழியக்கடவுள் அம்மாயனுக்கு அறிவுவருவிக்கவெண்ணி அவனோக்கி 'பிரணவமந்திரத்துக்குப் பொருள் 'சொல்வாய்' என்ன, அவன் அதுகூறத்தெரியாதுமயங்க, குமாரக்கடவுள் 'பிரணவத்துக்குப் பொருளறியாதவன் படைப்புக்கு முதலிலடத்தற்கவன்லன்' என்றுசொல்லி அயனைக் கறையிலே வலியுக்குடச் சிறையிலிட, சிவபிரான் தான் சென்று குமாரனுக்கு நல்லவார்த்தைகூறி அமைச்சுகளையின்று விடுவித்தனென், குமாரனை யெடுத்து மடிமீதிலிருவைத்துச் செவிமோந்து கழுவிப்பிரணவப்பொருள் உணர்ந்ததுண்டுமோ? நெர்யுமாறு செல்வாய்' என்ன, முருகமூர்த்தி 'அது இரகசியமாகவன்றி வெளிபடையாக உலகிற்கறியாததன்று' என்று கூற, உடனே சுவாமிமீது சென்றாழ்ந்து கிடந்து, அவனைக்கேட்டுணர்ந்தனர் என்பது கதை. உகூவையன்றாம் பாடலுமிவை, விகாரப்பட்டு ஐகாரச் சாரியைபெற்றுப் பகரையன்றுகின்றது. கழுவாய் - துலாவி என்னும் வடசொற்றொடரை முதலிலுவமையாக்கியபாரி.

(கூ0)

கூக—(இ - ள்.) கவுர - சுகந்தமுடைய, கவுடர் கோன் - கௌடதேசத்தரசர்க்கு, சாமரை இவ்வியமாகிய, வெழு சாமரைதனக்கால் - கிறந்த பொன்னாலு, மேலை யிருத்தியும் - ஆலயமகா - மீதுள்ளபொன்மயமான தேவலோகத்தைக்கீழ்ச்சுருக்கியும் - ஆலயமாக்கி, உருவும் - செயதற்கிடமான, மண்டபமே - [illegible] சுமபந்தர் அததர் - திருஞானம் பொருந்தினச் சுமபந்தரத்தலமுமாகிய தகதையானவரும், தராதலமெல்லாம் புணருஞ் சுமபு - பலவுலகங்களிலுங் கலந்த சம்புவென்னுந் திருநாமமுடையவரு, அதகதர் - ஆகாயவடிவமாயுள்ளவரு மாகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ - று.)

கௌடதேசத்தரசர் [illegible] தகதைகட்டளைப்படி தில்லையையடைந்து சிவகாமியையு மணிந்து உடனாய்த்தமொழிந்து பொன்னுருப்பெற்று இரணியவன்மனைத் திருநடனதரிசனத்தாற் தன்னருட்டைவிட்டுச் சோழநாட்டையாண்டு திருவமலம் முதலியவிருப்பணிகள் பலவற்றைச் சுவர்ணமயமாகச் செய்வித்தன னென்பது கதை. ஆலயம் - திருக்கோயில். கவுடர் - முதற்பேரெல். சாம்பூநதம் - நால்வகைப்பொன்களுள் ஒன்று; மற்றவை - ஆடகம், இளிச்சிறை, சாதரூபம் என்பன. மேருவிலுள்ளதொரு நாவலமரத்தின்கனிகளின் சாரமாகப்பாயுஞ் சம்புநதியிற் பிறத்தலால், சாம்பூநதமென்று பெயர்; "நாவலொடு பெயரிய பொலம்புண் யலரிழை" என்பர் நக்கீரதேவரும் கோழியில் திருஞானசம்பந்தர் மூன்றுமபிராயத்தில் தமது தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் ஸ்நாநம்பண்ணுதற்குப் போம்போது தாமுங் கூடச்சென்று அவர் தீர்த்தத்தில் மூழ்கியபொழுது அவரைக்காணாமல் கதறியழுது சிவபிரானுடைய திருத்தோணிவிமானத்தைப்பார்த்து 'அம்மே! அப்பா!' என்று அழைக்க, சிவபிரான அக்குழந்தையினிடம் தந்தை போல அன்புடையவராய் உமாதேவியைக்கொண்டு அக்குழந்தைக்குப் பாலூட்டி ஆட்கொண்டருளின ரென்பது கதை. சிவபிரானது இளையகுமாரராகிய சுப்பிரமணியமூர்த்தியே சம்பந்தமூர்த்தியாயின ரென்பது நூற்கொள்கையாதலாலும், சிவபிரானைச் சம்பந்தரத்த ரென்னலாம். தராதலம் - பூமியினிடம். தராதலமெலாம் புணருஞ் சம்பு என்றது, யாதாமொன்றை யறியுமிடத்தினுமுயிருந்தன்னிலலுன்றபட்டுஅறியும்அறிவைப்பிரிக்கவொண்ணாதாற்போலவும், யாதாமொன்றைக் காணுமிடத்துக் கண்ணினொளியும் ஆதித்தப்பிரகாசமும் தன்னிலொன்றுபட்டுநிற்குங் தன்மையைப் பிரிக்கவொண்ணாதாபோலவும், சிவனும் பிரபஞ்சமுந் தன்னிற்பிரித்தற்கரியதாய் அநந்யமாயிருக்கு மாதலின். பஞ்சபூதங்களுக்குரிய சிவஸ்தலமைந்தனுள்

சிதம்பரம் ஆகாசலிங்கஸ்தானமாதலால், அந்தரத்தர்தலம் என்றது. கவுடர் தோன செய்யும் - ஏவுதற்கருத்தா. (௪௩)

௪௨.— இ - ள். பண்டு - முற்காலத்தில், ஊர்த்த நாடத்தால் - (சிவபிரான்) மேல்கீழாகச்செய்த திருநாடனத்தினால், உக்கிர சாமுண்டியம்பயங்கரந்தன்மையுடைய காளிதேவியும், நாணம் புக்க - வெட்கத்தையடைந்து, வந்தித்து - வணங்கி, ஏத்தம்-துதித்தற்கடமான, பவிபூரோ - பவிபூரானது,—அக்கு வலியம் கழுத்து உளவன் - ருத்திராக்ஷமாலையைக் கழுத்திலே தரித்துள்ளவனும், வாரியில் மீனுகந்த அ - கடலிலிருள்ளதொரு மீனைப்பிடித்தற்பொருட்டாக, வலை - வலையை, அகந்த - மகிழ்ச்சியுடனே, கழுத்தில் - கழுத்தினிடத்தில், உளவன் - ருத்ரகணயுடையவனும் ஆகிய சிவபிரானது, வாழ்வு - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

மகிஷாசுரசம்ஹாரஞ்செய்து காவிரிநீராடிக் கரையேறிய பிரகாரணியைப் பகைகருதி செய்விக்கும்படி ஆருடமே சமாராயகர் பலவந்தாடனஞ்செய்ய, அவளுர் தோல்வியடையாமல் அப்படியே உடன்படுவதாயின் ஒவ்வாமி தமது குண்டலங்களை கழன்றதைக் காதிலே தானே சேரும்படி ஊர்த்துவ பாதமாக நாடனஞ் செய்ய, அவளும் அப்படியுருத்திரனாலத் தோல்வியுற்றாளென்பது முற்பாதியினகதை. கர்வங்கொண்டு முன்னு காவிரி நீராடக்கூடாதென்று இருந்ததனால், உக்கிர சாமுண்டியென்றும் பயங்கரம் - பயாவுக்குப்பயம், ஊர்த்தம் - ஊர்த்துவியோர்; அம - விகுதி. அக்கு - அக்ஷமென்றும் வடசொற்றிரி. வலியம் - வலியம்; நிடைப்பொலி. அக்குவலியம்-எனமுமாகியுமாம் பாலமுயங்கப்பட்டில் தனமுறைப்பாபாக்கமென்னுங் கடற்கரைச்சேரியில் வாழுகின்றமாதொரு வலைஞர்தலைவன், வலைஞர்களாகப் பலவாறுவலைவீசி முயன்றுமீப்பிடிக்கப்படாததொரு கடலிலுள்ளபெருமீனைப் பிடிப்பவனுக்குத் தனமகளை மனைவிசெய்துகொடுப்பதென்று நிச்சயித்திருக்க சோமசுந்தரக்கடவுள் தாம வுருவலையனுக்கொண்டுசென்று யாவரும் வியக்கும்படி வலையைவீசி, தம்மால முன்னேசிக்கப்பட்டகந்திதேவாது வடிவமாகிய அமமீனைப் பிடித்தககரையேறப்போகடுவிட்டுத் தமதுசாபத்தாற் பிறந்த உமாதேவியின் வடிவமான அம்மகளை மணஞ்செய்துகொண்டாரென்பது கதை. ஒருகாலத்தில் உமாதேவி சிவபிரானை செய்த உபதேசத்தையும், அக்காலத்தில் நாரதேவர் சிவபெருமானைச்செய்த கட்டளையையும் பராமுகஞ் செய்ததனாற சாபமேற்றான மென்க. உளவு - தந்திரம். (௪௨)

௪௩.—(இ - ள்.) மா தவத்து - சிறந்த (சிவஞானமாகிய) தவப்பயனையுடைய, மாணிக்கவாசகர் - திருவாதவூரடிகள், மன்றுள - கனகசபையிலேயுள்ள, ஒளிக்குள் - சோதியினுள்ளே, புதியத்தோடு - பஞ்சபூதசம்பந்தத்தாலாகிய (தமது) மானுடசரீரத்துடனே, ஒன்றும் - கலப்பதற்கிடமான, புலிபூரே - புலிபூரானது,—பூ கேதகை தாமம் கழித்து - அழகிய தாழைமலரை அணியாதுநீக்கி, அளி பார்தனொடு அண்டம் - குளிர்ச்சியான நிலவுலகத்தோடு பலஅண்டகோளங்களையும், ஊழிதொறும் - யுகாந்தகாலந்தோறும், தாம் அங்கு அழித்து - தாமே அவ்வண்டத்தில் (ருத்திரரூபியாய்) சங்கரித்து, அளிப்பார் - (பிரம விஷ்ணுரூபியாய் மீட்டும்) படைத்துக் காப்பவராகிய சிவபிரான், சார்பு - சேர்ந்திருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்செய்த திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்னுந்திருமுறைகளைச் சமாராயகர் அந்தணவடிவமாய் எழுதிமுடித்தவிட்டு, தில்லைவாழந்தணர்கள் மாணிக்கவாசகரைத்தரிசித்து 'இத்திருமுறையிலுள்ளபொருளை எமக்குத்தெரிவித்தருளல்வேண்டும்' என்றவேண்டி, சுவாமிகள் 'நாம் உணர்த்துவோம் வாரும்' என்று அவர்களையழைத்துச்சென்று

திருவமபலஞ்சேர்ந்த 'இவனென்னைபோருளாரே இதற்குப்பொருளாவார்' எனக்காடி.அதுகுறன்றோர்பாவநாசகான, சொறிபுட்சேர்தியாய் இரண்டு பொக்கலைதனை பெடுத்துமாதிபின்கைகத்.இவர்கூவாய்மொழிகள் மாணிக்கவிடுகுவை எனப்பொருள் எனதுமாக்கப்பட்டனவாயின, மாணிக்கவாசகர் எனறறிதுகாமம். பூசுசுவர்த்தமானவை, பூழியம் வடமொழித்தத்தாக்கராமம். தமதுகருத்தெனவை அமுதமாயும் வடமொழியின்ற சிவபிரானை அடிமுடிகளைத் தேடித்தாடகுகிய பிரமவிஷ்ணுக்களுக், ஒன்னப்பறவடிவமாய் முறனிகொங்கி மேலுஞ்சு மூவுலகையும் மேன் அகலக்கானாதுநின்றது, கடலொறது அதுநிறமுயின்ற விழுகிறன்தாரு தாமமுலமைநோக்கி, தான் மடிவமக்கனைத்தாகப் பெயர்ச்சாட்டி கூறவேண்டு மென்று இரக்க, அவரும் அவ்வாறுமாகுவமெய்க்கரிகூறினமையின், அதன் இனிமறுபதிலிலை யென்று கடவுளர்கட்கு நிலைனன்னுங் கதை. தாமமெனனும் மாலையின் பெயர், இயலிக ரூக்குக் காரியவாகுபெயர். (சுகூ)

சுகூ —(இ - ள்) நாடலுக்கு - (பாவரும்) விரும்பத்தக்க, மாசி மகம் நாள் - மாசிமாதத்து மகநக்கத்திரத்தினறு, வலவிகன் - ஒருவலகிய னாகு, பாசம் வீசின பூழ்ப் - அவ்வீசுகாரியமாக கருமத்தின் பந்தத்தை, அறுத்தனி - ஒழித்து, ஆருமா - (அயனை) அடியைகொண்டு, தென் புலியூரே - அழகியபுலியூரானகு,— பாட்டுமவடி அகுகர் - இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளுகிற பெருமையையுடையவருமு, அபரா ஆனா - (எல்லாவுயிர்களுகுகும்) தங்கதையாரைப்போலவருமு, ஏகுதனின் கோலை எழுதிய சாமம பரனார் - ஏட்டுச்சுவடியிலே (மாணிக்கவாசகரான) திருக்கோவையாரென்னும் நூலை யெழுதியருளின திருக்கையையுடைய (யாவரினும்) மேமபடட கடவுளு மாகிய சிவபிரானகு, இல - இடமாம; (எ - று.)

பாதகனகிய துர்கடலென்பானொருவனிகன பலரோடுந் தோணியி லேறி மாசிமகத்தினனறு கடலத்பாசமறுத்ததுறையில்வருவகயிலதோணி யுடனஅமிழ்ந்து தீவினையாழிக்கது நறகதியிறறன னெனபது கதை. "துற் கடனென்றோர் பாவி மணிநுகுவிகனென்றோன், கறகடமனையினிந்தைக் காதகனாகமாநத், திறகடனுகுநாளுற் றிறைதகுதுறையிறறில்லை, நற் கடறபடிய முத்திநணணினுமெனணவிலார்கள்" எனபது கோயிற்புராணம். நாட்டம - நாடுதல, விரும்புதல்: தொழிற்பெயர்; அம் -விகுதி. அப்பு அரனார் ஒளப்பிரித்து - (கங்கா) சலத்தை யேநதின அரனெனனுந்திருநாமமு டையவ ரென்றும பொருள்கொளளலாம். (சுகூ)

சுகூ —(இ - ள்.) தேசிக நமசிவாயர் - குருநமசிவாயரென்பவர், களிப்பு பெற - பேராநந்தமடையும்படி, செப்பும் நடத்தை - (யாவருஞ் சிறப்பித்துக்கூறுந் திருநடனத்தை, காடடும் - (சிவபிரான்) தரிசனங்கொடு த்தற்கிடமான, தென் புலியூரே - அழகியபுலியூரானகு,—ஒப்புஅது இலா ஓர் ஏற்றினன - உவமையறறதொரு இடபத்தை வாகனமாகவுடையவ னும், மறையான் - வேதங்களாக்கூறினவனும், உள்ளத்து இரங்கும் அடி யோர் ஏற்றினல் - மனத்தில்அன்புகனிந்தஉருகுகிற அடியவர்கள் (ஒருஅச் சாவிக்கிரகத்தில்) ஏறியருளப்பண்ணினல, மறையான் - (அங்குத்தன்னை) மறையாமற்புலப்படுத்துபவனுமாகிய சிவபிரானகு,ஊர் - இடமாம்;(எ-று.)

குருநமசிவாயர் சபாநாயகரருளால் அவருக்குச்சாத்திம்பொருட்டுத் திருச்சிலம்புங்கிண்கிணியுஞ் செய்விக்கத்தொடங்குகையில், தில்லைவாழந்த ணர்கள் 'இவற்றைச்சாத்தினல எம்பெருமான் திருநடனஞ்செய்வரோ' என்று பராமுகமாகச்சொல்ல, நமசிவாயர் அவ்வணிகலங்களைச்செய்வித் தச் சாத்தித் தில்லைவாழந்தணர்களை வருவித்து "அம்பலவா வோர்கா லாடினற் றுழ்வாமோ, வும்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்

பூவே, வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்பலிக்கு நித்தியனை, வொத்திப் பத ஞ்சலிக்கு மோ" னெறு கடவுளோகோக்கிகடு, உடனே சிவபிரான் திருநட னஞ்செய்தருளின வுடைபபத கதை. நடம் - கடசொல. மறையான - வேத ங்களிற் புகழப்படுபவ னென்றுமாம் ஏதுமில்லை - ஆவுகாஞ்செய்தா லென்ற படி. அடியோர் ஏறறுலை மறையான் எனபதறகு -அடியவர்கள் (தமமைக் காக்கும்பாரத்தைத்தம்மீது) வைத்தால (ஆதலை) மறுக்காதவ னென்றும உரைகொள்ளலாம். இனி, 'ஏதுமில்ல' என்பது யமகபபொருத்தத்தின் பொருட்டுத் தகரம் நகரமாத்திரித தெனக்கொணடு, ஏதித்தாலென்று உரைப்பாரு முளர். (௧௫)

சுசு.—(இ - ள்.) நந்தி முதல் தேவர் - நந்திதேவர்முதலிய தேவ கணங்களும், பல ஞான முனிவோர் - சிவஞானமுடைய முனிவர்கள்பல ரும், ஃபூசை - சுவபூஜையை, புந்தி மகிழ்ந்து - மனமகிழாதுசெய்து, ஏத் தும் - துதித்தநகிடமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தம தலையைக்கு - தமதுபெணணுககு, ஆம் மரு கேசம் - அழகாகிய நறுமணத்தையுடைய கூந்தலை, சரிப்பார் - ஒழியச்செய்தவரான மானக்கஞசாநாயனாரது, அன் பினுக்கு - பத்தியையோக்கி வாடு ஏதற்காக, முதறி இட்டோர் - (அவர் க்குச்) சிவகதி யருளியவரும், ஆ மருகேசஞ சரிப்பார் - எருதினிடத்திலே நிச சஞ்சரிப்பவரு மாகிய சுவபிரானது, ஆவு - தயங்கிடமாம்; (எ - று.)

நந்திமுதலதேவர் - நந்தியாகிய தலைமைத்தேவ னென்றும், பலம் ஞா னம் எனப்பிரித்து - எலலாபபுலனகளையுங் கடந்ததூய ஞான மெனறும பொருள்கொள்ளலாம். கஞசாநாரிக் வேளாளர்குலத்தில தோனறிய மா னக்கஞசாநாயனார் சிவனருளாலொருபெணணைபபெறறு ஏயாகோனகலி க்காமநாயனருக்கு விவாகஞசெய்கையா நிசசயிக்கபபட்ட கலியாணத்தில பரமசிவன ஓருமகனாகவிரதிவடிவங்கொண்டு மானகஞசாநாயனர்வீட்டுக் குச்சென்று அங்குத்தமமைவெணணுகியெமூர் தமனபபெணணினுடைய கூந்த லைப்பரித்து 'இப்பெணணின் தலைமயிர் எமக்கு பஞசவடியாக மாரிலதரிக் கப்படுதறகு உதவும்' என்று உசாத்துகூற, கஞசாநார் உடனே உடைவாளி யுருவி அக்கூநதலை அடியோடு அரிந்துகொடுக்க, கடவுள் மகாவிரதிவடிவத் தையொழித்து நிஜரூபத்தோடு தோன்றி நாயனுக்குத் தம்முடைய சனனி தானத்தைக் கொடுத்து மறைநதன னெனபதுக் கதை. மருக்கேசமென்பது மருகேசமென்றும், மருங்கே என்பது மருகேயனறும நுடையொற்றுக் கெட்டு நின்றது, யமகத்தைநோகுகி. ஆ - இயகே பசுவின் ஆனமம் குறித் தது. சரித்தல் - சரியசெய்தல. (௧௬)

சுஎ.—(இ -ள்.) வன்பர் புலியோர் எனினும் - கொடுமபாவிகளும் நிச சாதியருமாயினும், வாசம் செயில - (தனஎலலையில) வசித்தல்செய்தால், (அதுமாத்திரத்தைக்கொண்டு), அவர்தம புல பிறவி மாற்றும் - அவர்களது இழிவான பிறப்புக்களை யொழிக்கவலல, புலியூரே - புலியூரானது,—அன்பு நிகழ் வத்திரங்கள் ஐந்தார் - (அடியார்களிடதது) அருளவிளங்குகிற ஐந் திருமுகங்களையுடையவரும், வனத்து - தாருகவனத்திலுள்ள, இருடி மாதர் - முனிவர்மகளிரது, இடை - அரையிலுடுத்துள்ள, வத்திரம் - ஆடை களை, களைந்தார் - நீக்கியருளினவரு மாகிய சிவபிரானது, மன்ன - இருப்பிட மாம்; (எ - று.)

ஐந்திருமுகங்களாவன - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமம், சத்தியோசாதம் என்பன. இவற்றுள், ஈசானம் - ஊர்த்துவமுகம்,தற்புரு ஷம் - கிழக்குமுகம், அகோரம் - தெற்குமுகம், வாமம் - வடக்குமுகம், சத்தியோசாதம் - மேற்குமுகம். ஐந்துமுகங்களையுமுடைமை, சதாசிவ மூர்த்திக்கு உள்ள தென்க. மூன்றுமடியில், வத்திரம் - வக்த்ரம; ஸான்கா

[illegible] - [illegible] - வடமொழித்தீர்க்கன். இருடி - [illegible] - வடசொற்றிரிபு. [illegible] - கருவனன்த்மிருமுனிவர்களது பத்தினி [illegible] - [illegible] - [illegible] -

ளுக்குத் தலைவன்: அல்லது, செலவமுடையவன்; வஸு - தேவர்களில் ஒரு வகையார் : அல்லது, ஐசுவரியம். வாசவனச்சரணத்திலுள் ளன விருதி பிரித்துக் கூட்டுக. "அன்னியதலத்துப்பொன்றிலேறென், பற்றுநன்கொன் டத்தலத்திற்புதைக்கிலவினைகெடமுத்திபெறுவான்றே" எனபது சிருமபா புராணம். (௩௪)

(௩௭.—(இ - ள்.) ஏழ் உலகு எத்தும் - ஏழுலோகத்தவரிக்களுக் குத்தக் கத்தக்க, ஒன்பான இலிங்கம் பிரதிட்டை - ஒன்பதுசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை கலை, பூழியர் கோள் - பாண்டியர்மரபிலவந்த ஓரரசன், செய்த - செய்தற் கிடமான, புலியூரே - புலியூரானது.—வாழ் கைலோகத்தர் - (என்றும்) அழியாதுநிலைபெறுகிற சிவலோகத்தையுடையவரும், கண்டி பிடையார் - மழுவாயுதத்தையுடையவரும், [illegible] உனைத [illegible]கத்தர்கள் - (தமை) விரும்பித்தியானியாத மல [illegible] பவர்களிடத்து, இச்சாபபு அடையார் - விருப்பத்தைப்பொருந்தாதவரு [illegible] சிவபிரானது, காபபு - பாதுகாக்கு மிடமாம்; (எ - று.)

ஒருபாண்டியரப் [illegible] ஒன்பதுசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து சிறப்புப்பெறுவான் [illegible] பிரதிட்டை - பிரதிஷ்டப்பா என்னும் வடசொற் றிரி[illegible] மந்திரபூ[illegible]கச் சடங்குமுடித்துத் தாபித்தல். பூழியர் - பாண்டியர். உன்னுதல் - நினையாத (௩௭)

(௩௮.—(இ - ள்.) ஆன பல சத்திரர்தம் - பொருந்திய அநேகசத்திரங்களினும், போனகம் பாலிக்கும் - உணவைக் கொடுக்கப்பெற்ற: ஆழ் கமலம் வாவியினும் - ஆழந்த தாமரைநத்தடாகங்களினும், போன கம்பு ஆக்கும் - சென்ற சாதுக்கள் ஓதுக்கடமென்ற: [illegible] புலியூரானது,—மான் எனும் தமபோதம் ஒழிபு ஆயினா - (தாமஸம்) யாமெனகிற சிவபோதம் [அகமாராத] ஒழி[illegible]யை [illegible], [illegible], மறுதி - மனத்திலே, கூடா - வினவுகிற, [illegible] - [illegible]வாமான, வேதமொழி வாயினர் - நாலுவேதங்களையுங் கொண்டவாரான ஞானநூலாயை முடையவரு மாகிய சிவபிரானது, [illegible] - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

போனகம் பாலிக்கும் என்றது, வைவேறுவகையாகப் பிரிந்து இருபொருள்பட்ட தலை, பிரிமொழிகளுடையது. சத்திரம் - பொதுவிடம். தத்பொதம் - வடசொல்; தத் - ஜீவன், பொதம்-ஆறிவு. வேதமொழிவாய்-சத்தியோசாத மொழிந்த நானகு மென்பர் (௩௮)

(௩௯.—(இ - ள்.) ஓதிமமும் - அன்னப்பறவைகளுமு, பொது அகமே நிற்கும் - தாமரைமலரினுடதே தங்கபெறுவ: வேதா உலகும் மெய் வீதிகளும் - அரசுகள் சஞ்சரிக்கின்ற பெரிய இராசவீதிகளும், போதகமே நிற்கும் - யானைக்குட்டிகள் நிறகப்பெறுவ: புலியூரே -புலியூரானது,—மாதவர்க்கு வீடு அளித்தார் - பெருந்தவமுடைய சுவயோகிகளுக்கு (முத்தியுலகத்தைத் தந்தருளினவரும், மாட்டினார் - இடபத்தை வாகனமாகவுடையவரும், வேணி புயத்து - (தமது) சடையின்மேலுந் தோள்களின்மேலும், அளி - வண்டுகள்மொய்த்தறகிடமான, இதழி ஏடு - கொன்றைமலர்களின் இதழ்களாலமைந்த, ஆர் தார் - நிறைந்தமாலையை, மாட்டினார் - அணிந்துள்ளவரு மாகிய சிவபிரானது, இல - இடமாம்; (எ - று.)

வேணிபுயம் - உம்மைத்தொகை. புயத்து - ஏழனுருபுத்தொகை; அத்து - சாரியை. ஆர் - ஆத்திமுலரெனறுங் கொள்ளலாம். 'புயமீதிதழ்' என்றும் பாடம்.ஏடுஎன்னும் பூவிதழின்பெயர் பூவுக்குச்சினையாகுபெயரென்றுங் கொள்ளலாம். மாதவர்க்குவீடளித்தார் என்பதற்கு - திருமாலுக்கு நந்தகிதந்தவரென்றும், வேணி புயத்தார் என வெித்து - சடைதொங்குந் தோள்களையுடையவ ரென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (௩௯)

(௫௩.—(இ - ள்.) மா தயங்கு சோலிகளும் - பொருந்தமையினங்குகிற மானிகளும், மகிழ் - மகிழமரத்தினுக்கு, பூ தழை கப்ப - மலர்களுண்டாகுந் தழைகளையுமுடைய கிளைகள், ஐம் - அசையப்பெற்ற: வந்த அப்பர்தாமும்- (தாங்கள் வந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாரும்) மகிழ் பூத்தி அழைக்க-(சிவபிரான்) மகிழமரத்தினுக்கு (தக்கமலர் பூக்கத்தக்கது) அழகுத்தருளும்படி, பாடும்-(தமிழ்ப்பதிகம்) பரந்த நகிடமாள: புலியூரே - புலியூரானதனு,—வாய்த்த - (சிவதத்தி) பொருந்தின, புலியோடு - வியாக்கிரபாதமுனிவருடனே, அ பதஞ்சலியார் - அந்த பதஞ்சலிமுனிவரும், உள மகிழ- (தரிசித்தலுக்கு) மனங்களிக்கும்படி, மன்றில் - கனகசபையிலே, நாடம் ஆட - ஆநந்தநாண்டவஞ் செய்தருளு, பதம் சேர்மார் - (தமது) திருவடி நினைப்புறுதவராகிய சிவபிரானுக்கு, ஆர்வு - தங்குநிலைமாம; (எ - று.)

மா - வண்டினன்றாம், அழகினன்றாம்; மாப்பொருட்பெயரென்றும்,மாமரமென்றுங்கொள்ளலாம். அபபதஞ்சலி- அகரச்சுட்டு பிரசித்தியைக் காட்டிநின்றது. (௫௩)

(௫௪.—(இ - ள்.) கனி பயங்கொடு - தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய, பிள்ளை - பிள்ளையாரை, மகிழாது, கார் குழலில் - மேகத்தை யொத்த [கரிய] கூந்தலிலும், புட்பம் சாம் சேர் - மலர்களை மாலைகளாகப் பொருந்தப்பெற்ற: அந்தியனில் - மாலைப்பொழுதினும், புள் பஞ்சரம் சேர் - பறவைகள் (தத்தம்) கூந்தலில் அடையப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானதனு,—நாட்பிணைந் - அன்பினுடனே, பிரசி - (தம்மைத்) துதித்திருமமிட்டார்- வணங்கின அடியார்களுடைய, மெய்வு - பாவங்களுந் துன்பங்களையும், ஒழிப்பார் - நீக்கியருள்வரும், வந்த இட - வந்தியெனனும் மலட்டுக்கிழவி கொடுக்க, இசைக்கும - வாரும்பியுனட, பிட்டார் - பிட்டினையுடையவருமாகிய சிவபிரானுக, இடம் - இடமாம; (எ - று.)

புட்பம் - புஷ்பம்; வட்டசொல. பிட்டு - ஒருவகைச்சிற்றுண்டி. வந்தியும் பிட்டுக்கிழவியுமாகிய சிவபிரான் வாதுஅமர்ந்தபொழுதி லெனக். கள்பகுயம் மின்னார்- தேனையுடைய தாமரைமலரில் வாழுங் திருமகள் போன்றவரென்றுமாம. (௫௪)

(௫௫.—(இ - ள்.) சாரா ஒலி நீடு - பொருந்தியஓசையிக்க, ஆவணமும்- கடைவீதிகளும், கற்பூரமணமுந்தனனும் - பச்சைக்கர்ப்பூரத்தின்பரிமளம் மிகப்பெற்ற: தம பதியை மாதரும் - தங்கள்கணவனை மகளிரும், கற்பு ஊர மணந்தி உன்னும்-கற்புநிலைமிகக்கலந்து(அவனையேதெய்வமாகக்) கருதப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானதனு,—பாரினுடன் - பூமியும், ஊதை - வாயுவும், அங்கி - அக்கினியும், அமபு - சலமும, வான் - ஆகாயமும், (ஆகிய பஞ்சபூதங்களினுடைய, உள புறம்பான் - உள்ளிலும் வெளியிலும் உள்ளவனும், மாதர்பக்கல் - ஒருபெண்ணினிடத்து, அங்கு - அக்காலத்தில், தூதை - தூதுமொழிகளை, இயமபுவான் - சொல்லுந்தனமையனுமாகிய சிவபிரான, தோய்வு - பொருந்தமிடமாம்; (எ - று.)

ஆவணம் - ஆபணம்; வடசொல். செய்புளாதலின், ஐம்பெரும்பூதங்களின்முறை பிறழவைக்கப்பட்டதனு. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்ட சங்கதியைக் கேள்வியுற்று அதிகோபங்கொண்டிருந்த அவரது முதல்மனைவியாராகிய பரவையார், நாயனார் தம்மிடம்வருதறகு உடன்படாமல் 'வந்தால் பிராணத்தியாகம் பண்ணுவேன்' என்றுசொல்ல, அதனையறிந்த சுந்தரமூர்த்தி பரமசிவனைத் தியானித்துப்பரவையாருடையஊடலைத்தீர்க்கத் தூதுசென்றருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் சிவரூர்ச்சனைசெய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவ

ந்து வடிவங் கொண்டும் தாமாந்தன்மையையறிதற்கேற்ற திருக்கோலத்தோடும் அர்த்தநாத்திரியில் இருமுறை நாதி நடந்துகாண்ட சமாதானஞ் சொல்லி அவள்கொண்டகோபத்தைத் தணிவித்தாராயவரை அவளிடத்தாபபோம்படி அருள்செய்தனனென்பது கதை தோணிபுரக்கல் என்றபாடத்தக்க, பாவைநாய்ச்சியாரைத் தாங்கியென்றது - அவர் தருக்கைவாசகிரியிலிருந்த பார்வதிதேவியாருடையசேடியரிருவருள் ஒருவராகிய கமலவிலாசினியம்பவாதி அவதாரமாதலாலும், அவர் திருவாரூரில் பதியிலாளெனப்படுகிற உருத்திர கணிகையர் குலத்திற பிறந்தவராதலாலுமென்க: ஏகாக - கடிவவன், கல்லிமகள். தோய்வு-தொழிலாகியபொய (ருரு)

ருசு.—(இ - ள்.) மீ தாவு நிலைகாண - ஆகாயத்தூடே தவழ்ந்துசெல்லுகிற சந்திரனையும். ஆல் பூத்த சடைக்கடவுள் - ஆலமரமாகிய பூத்தலையுடைக்கடவுள்: மீன் பாயகத அரமடையில் - மீன் [illegible] விழுந்தவாழைமரங்களையும், பூ தாறு உடைக்கரை - பூவோடுகூடிய [illegible]களை உடைக்கப்பெற்ற: புலியூரே - [illegible].—[illegible] - [illegible] புரிந்த, பாதம் சிவந்தார் - திருவடி சிவந்தவர்கள், [illegible] - மதனாப்பதியில், ஓர் பொழு - ஒருகாலத்தில், [illegible] - பழிக்காகஅகசரவிகொண்டுவந்தகாலமாகிய [illegible] - திருநாகரமாம்.

மதுரைநகரத்தினபழையபெயர் [illegible] வேண்டிய வம்சசேகரபாண்டியனுடைய சோமகுலதிலகனாகிய [illegible] ஆபரணமாக அமர்ந்துள்ளராகத்தோன்றி [illegible] - [illegible] - ஆலவாயென்பது பெயர்: ஆலவாய என்றுஞ்சொல்லுக்கு - [illegible] தென்றுமென்றுமுரி: இஃது-வாலாயையமனனுடையகாலடியிலுள்ள பொழிபெயர் பது. அனந்தகுணபாண்டியனாகாலத்தில் ஒருநாமமனம் [illegible] மனைவியோடுகூடிமுன்னிலையோடும் பத்துரிசிநாடு [illegible] - [illegible] - [illegible] -

[illegible] - [illegible] - [illegible]—[illegible] தக்க - [illegible] [illegible] - [illegible] - [illegible] -

ரப்படாதவரும், இருக்குமே அறியார் - சிறந்தவேதங்களாலும் அறியப்படாதவரும், நீ அகலோடு ஏந்தும் மயிலார் - (வலத்திருக்கையில்) நெருப்புத்தகழியையும்(இடத்திருக்கையில் மானையுந்தரித்துள்ளவருமாகிய சிவபிரான், இருக்கும் - எழுந்தருளியிருக்கிற, இல் - இடமாம் ; (எ - று.)

தவஞ்செய்திடவும் எனபதற்கு - ஸலாத்தவங்களினும் மேலான சிவபூசனையை நன்குசெய்யும்பொருட்டு எனறும் உரைக்கலாம். அமம் - ஊறலம், விண்டு - விஷ்ணு, இருகரு - ருக் ; வடசொற்றிரிபுகள். பிரமனை மறைவேதந் என்றது, எப்பொழுதுமதான்ருமுகங்களாலும்தான்ருவே தங்களையும் ஓதுகின்றமையின்.இருக்குமே, ஏ-உயர்வுதரபபு. இருக்கு மேய் அறியார் எனப்பிரித்து - வேதங்களிற்பொருந்தியிருப்பட்டாதவரெனறு முரைக்கலாம். மறி - மான். நீர்வளத்தாற் கழுனிகளிலமிகுதியாயுள்ள தாமரைகள் உழவருமுடைகளாறு கூதவுண்டு எருகும் கிறந்திருகுகு மென்க. (ருகூ)

சுரு —(இ - ள்.) சாற்று - சிறபபித்துச்) சொல்லப்படுகிற, திரு தொண்டரும் - மேன்மைமையுடைய சிவனடியாரானும், உந்த மதி போற்ற - (தம்மைத்) தூண்டுகிற நாலறிவு சுதிகை, வளம மிக்க - சிறப்புமிகுதறகிடமான: செய் சங்கு இனமும் - கழுனிகளிலுள்ள சங்குகளின்கூட்டமும், ஊன் ஆ மதி போல் தவளாம மிக்க - சிறந்தசாரிரன்போலவெண்ணிறம்மிகப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—சங்கம் தாங்கத்தர் - சங்குகளையுடையபாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந திருமால், ஏறு உந ஆய் - இடபத்தின்வடிவமாய். தாங்க - தம்மைச் சுமக்க, பகிழவோர் - திருவுள்ளமுகந்தருளுபவரும்,உமை ஓர் பங்கத்தர்-உமாதேவியை ஏருபாகத்திலுடையவரும், அங்கத்தர் - எலும்புமாலையையுடையவரு மாகிய சிவபிரான், பறறு - வீரும்பி வசிக்குந்தலமாம் ; (எ - று.)

திரிபுரசங்காரகாலத்தில் அமைந்த பூமியாகிய தேர் சிவபிரானேறியமாத்திரத்தில அக்கடவுளைச்சுமக்கஆறறலல்லாமல அசசுமுறிந்து கிடந்தயவிருக்கு, அச்சமயத்தில் திருமால் இடபவடிவமாய்க்கீழுமினறு அத்தேரை வீழ்ந்திடாதபடி தாங்கின ரென்பது கதை. தாங்கம் - அலி ; கடலுக்குச் கிளையாகுபெயர். தாங்கம் - பிரளயசமுத்திரமுமாம். தாங்கத்தர் - கடல போலுங்கருநிறமுடையவரெனினுமாம். சங்கம - தாங்கத்தக்கு அடைமொழி. தாங்கத்தர்க்கு அடைமொழியாயின, பாஞ்சசன்னிய மென்க. சங்கத்து அரங்கத்தர் எனப்பிரித்து - கையிற்சங்கையுடைய திருவரங்கமென்னுந்திருப்பதிக்குஉரியவரான திருமா லென்று உரைப்பாரு முளர். பங்கு அத்தர் எனறும் பிரித்துப் பொருளுகொள்ளலாம்.அம் கத்தர் எனப்பிரித்து- அழகிய கடவு ளெனினுமாம்; கத்தர் - கர்த்தர். அங்கத்தர் - உத்தமஅங்கமாகிய பிரமகபாலத்தை யுடையவருமாம். (சுரு)

சுக.—(இ - ள்.) தெள் இமையோர் - (மனந் தெளிந்த தேவர்கள், போற்று தொறும் - (சிவபிரான் வந்து) அதிக்கும்பொழுதெல்லாம், கன்னி - இளமையையுடைய, செம - செந்நிறமுள்ள, புள் - கருடனாகிய வாகனத்தில், இவரும் - ஏறுந்தன்மையுள்ள, மால - திருமால், சேர் - (அவர்களுடன் வந்து) சேரப்பெற்ற: தேம் பொழில் தொறும் - இனிய சோலைகளிலெல்லாம், கனி செம் புள்ளி வரும் - பழங்களிற் சிவந்துபுள்ளிகள் பொருந்திய, ஆல் - ஆலமரம், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—வெள்ளி சயிலத்து இருப்பார் - வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயத்தில் வீற்றிருப்பவரும், சனி பிறப்பில் - சனிபோலக் கொடிய ஜந்மத்திலே, என்னை பயில திருப்பார் - என்னைப் பொருந்தும்படி மீளச்செய்யாதவரு மாகிய சிவபிரானது, பதி - தலமாம்; (எ - று.)

6642

கனி - கன்னி; தொருத்தல். கன்னி - அறியாத என்றுமாம். முத்தி பெற்றவர் இங்கு மீண்டுவந்து பிறப்பதில்லையாதலின், பிறப்பினின்னைப் பழுத்திருப்பா ரெனப்பட்டது. கனி - நவக்கிரகங்களை யொருவன். இனி, கனித்தலாகிய பிறப்பென்றுங் கொள்ளலாம். கனிப்புஇறப்பில் எனப் பதம்பிரித்து, பிறப்பு இறப்புக்களி னென்றுமாம். • (௯௪)

௯௨.—(இ - ள்.) தங்கம் அவை - பொன்னம்பலத்தை, சேவிக்க - தரிசிக்கும்பொருட்டு, அரும் புகவரே - அருமையான புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள்தாம், சேரும் - வந்துசேருதற்கிடமான: தண் நறை வண்டு உண்ண - குளிர்ச்சியான தேன் வண்டுகள் புருகும்படி, அரும்பும் கவரே சேரும் - மூழிழ்க்கின்ற மாக்கிளைகள்தாம் பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—அம் கைதலில் ஏந்து தலை ஓட்டினார் - அகங்கையிலே ஏந்தின பிரமகபாலத்தையுடையவரும், ஏத்தும் அன்பர் தாய் மூலை பால மாந்துதலை ஓட்டினார் - (தம்மைத்) துதிக்கின்ற மெய்யடியார் (மீளவும்பிறந்து)தாயின் முலைப்பாலையுண்ணுதலை யொழித்தருளுந் தன்மையரு மாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழும்படமாம்; (எ - று.)

முதலுரைகுறு - வரும் புகவ ரென்றும் உவாக்கலாம் ஒருகாலத்திற் பிரமன் தானேமுதற்கடவு ளென்று கூறிச்செருக்குறறிருக்கையில், சிவபிரான் தாமேமுதல்வரென்றுதெரிவிக்குமாறு திவ்விபசொரூபத்தோடு எதிரிலதோன்ற, அவ்வயன்கை ஐந்தாம்முகம் 'எனதுபெற்றிபினன்றாந் தோன்றிய நீயோ முதல்வன்' என்றுநிந்திக்கவுண்டப்பிறத்தலவளவில், அப்பெருமான் தமதுஅம்சமாகியவீரவரை நோக்கியருள, அவர் தமதுஇடக்கையிரலின் நகத்தினாலுண்டாகுந்தலையைக் கொய்துதமட, அக்கபாலம் அப்படியே அவர்கையிலொட்டிக்கொள்ளுதலும், உருத்திரமூர்த்தி, தருமத்தை உலகத்தவர் அறிந்து அனுஷ்டிக்குமாறு தாம அநுஷ்டித்துக்காட்டும்படி வீரவரைநோக்கி 'இப்பாவந்தொலையப் பிசசையெடுக்கவேண்டும்' என்று உரைக்க, அவர் அங்ஙனமே பலகாலம் பலதலங்களிலுஞ் சென்று நகக்கபாலத்தோடு பிக்ஷாடனஞ்செய்துதிரிந்து, பின்பு காஞ்சிபுரிசேருகையில், அத்தக்ஷேத்திரமகிமையால் உடனே கையைவிட்டு அது நீங்கிற் றென்பது கதை. அன்பாதாய்மூலைப்பால் மாந்துதலை யோட்டினார் - பக்தர்கள்பிறப்பையொழித்து நற்கதிபருள்பவ ரென்றபடி. (௯௨)

௯௩.—(இ - ள்.) பூசை - சிவபூசை, முத்தி தரும் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும், என்று - எனறு சொல்லத்தகு, புதுமை அவம் - புதுமையானபாமபின் வடிவமான பதஞ்சலிமுனிவர், ஆறும் - (அப்பூசனையைச்) செய்தறகிடமான: மூகைதனை பேசிடு என்று - ஊமைப்பெண்ணைப் பேசுவாயென்று அருள்செய்து [பேசுவித்து], புத்தர் அவம் மாற்றும் - (மாணிக்கவாசகர்) புத்தசமயத்தாரது கொடுமையை ஒழித்தற்கிடமான: புலியூரே - புலியூரானது,—சித்தி மதி கேமித்தார் - (எட்டுவகைச்) சித்திகளையும் (பலவகை) அறிவுகளையும் ஏற்படுத்தியவரும், அத்தனார் - (யாவர்க்குந்) தலைவரும், நித்திய சல்யாணி - எப்பொழுதும் மங்களமுடையவளாகிய, சிவகாமி - சிவகாமியம்மையை, தாரத்தினார் - மனைவியாகவுடையவரு மாகிய சிவபிரான், காப்பு - (உயிர்களைக்) காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

முத்திதரும் பூசை - மோக்ஷங்கொடுக்கவல்ல பூசையை, என்றும் - எப்பொழுதும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மூகை, தாரம் என்பவை - மூகா, தாரா என்னும் வடமொழித் திரிபுகள். புதுமையென்னும் பண்புப் பெயர், ஈறுபோய்த் தன்னொற்றிரட்டிற்று. புத்தரவம் என்றது - ஆதிசேஷன் தனக்கு இயல்பாகவுள்ள பெரியஞாலத்தை நீத்துச் சிறியதோரு ருவைக் கொண்டமையின். சித்தி - அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிரா

ப்தி, பிராகாமியம். ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன; இவற்றுள், எல்லாப் பூதாதிகளினும் நுண்ணியதாதல் அணிமா, பெரியதாதல்-மகிமா, பாரமுள்ளதாதல்-கரிமா, இலேசாதல்-லகிமா, வேண்டினவை அடைதல்-பிராப்தி, நினைத்துள்ளவாறு தன் பிராகாமியம், அட்சியுமாதல்-ஈசத்துவம், எல்லாந்தன்வசத்தாக்கவல்லவனாதல் - வசித்துவம். கேடுத்தார் - நியமித்தார் என்பதன் மரூஉ. சிதம்பரத்திலுள்ள உமாதேவிக்குச் சிவகாமியம்மையென்று பெயர்; சிவபால் வேட்கைகொளளப்பிறப்பவளானதும், சிவன்பால் வேட்கையுள்ளவளென்றும் பொருள்படும். (கூரு.)

கூச —(இ - ள்.) சொல் பழுத்த - புகழ் மிகுந்த, மா முனியும் - மிகுந்த பாலமுனிவரும், மல் பதத்தை ஆறும் புலியின்காலிப் பொருந்தாதிகிடமான: குறும் அறவினரும் - (அறுவகை) அறநெறியுள்ள அறவறத்தவர்களும், புல் பதத்தை ஆறும்-புலவரினிலுளவாகிய உணவை விரும்பியுணணாதகிடமான: புலியூரேமல்லியானவனே, —உடுவிரத - (திருமாலுர் கோயில்) சோன்றின, கஞ்சமம் மல்ல - தாமரையாகிய சுனைதனக்கு, வீட்டினார் - (குயக்கு) இருப்பிடமாகவுடைய பிரமதேவனாக, சடம் - தலையை, பறித்தார் - கொய்கவரும், கெம் பதத்தரல் - உவர்க (தமது) நினைவழியால, வெம் சடலை வீட்டினர் - கொடிய யமனை கெஞ்சுக்கொழித்தவரு மாகிய சிவபிரானது, வீடு - ஸ்தானமாம்; (எ - று.)

அறவினர் - இல்லறம் துறவறங்களைக் கடந்தவரியுடையவர்; அறத்தல்-நீங்குதல். ஈடுபலித்த - உடுவிரத - எகாரம். கருதம் - நினைப்பிறப்பது; வடசொல். மல்லி வீடு-பூமி; பாரமுடன்மல்லியாகலாம். மன் ஐ வீடு எனப்பிரித்து - நிலைபெற்ற அழகிய தாமரையிடமெனது உவமைப்பாரு முளர். அறவினர், புல்பதத்தை ஆறும்- தருமபுரமாதனத்தினை பொருந்தாதகிடமானவென்றுமாம். சொல் பழுத்த-சாபாநுக்கிக்கசிசாதகன்றிருந்த வென்றுங்கொள்ளலாம்.

கூரு.—(இ - ள்) நலனு மாதரு நம -(எல்லா) அழகுகளும் மிக்க பெண்களும், பொன் கலப்பு அரக்கும் - அழகிய பதிவிர்தாதருமம் பெருகுதற்பெற்ற: அநஸூயாக்கள் முன்றினைகளும் - அரத அழகிய பெண்களின் வீட்டின் முன்னிடங்களும், பொன் கல பக்கும்-பொன்னும் இரத்தினங்களும் பொருந்தப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானவனே,—மெல்-மெல்லமையான, கன் - தேனையுடைய, கமலம் - தாமரை மலர்போன்ற, அடி - (தமது) திருவடிகளை, வந்தியாரட்கு - வணங்காதவர்களுக்கு, அருளார் - கருணைசெய்யாதவரும், ஞானம் அமமா வடிவு - ஞானமயமான குற்றமற்ற (தமது) திருமேனி, அந்தியார் - சாயங்காலத்தில் செய்வாரதலின் நிறமாக வுள்ளவருமாகிய சிவபிரான், ஆவி -விருப்பியொழுந் தருளியிருக்குமிடமாம்; (எ-று.)

நன்கு - பண்புப்பெயர்; நல - பகுதி; கு - விகுதி. நல்லாள் என்று இலக்குமிக்குப் பெயராதலால், நல்லாரென்றாக - பொருப்பாறும் மகளாரையே யுணர்த்தும். கள் - விகுதிமேல்விகுதி முன்றில - இல்மூன் என்பத மூன்பின்னுக மாறிவழங்கிய இலக்கணப்போலி பொன் - இலக்குமி போல எனறுமாம். கற்பு - கொழுநனையே தெய்வமெனன்று ஒழுகுமு மேற்கோள்; இஃது- பெரியோர்கள் கறபித்தலால் ஆகுவது. இரண்டாமுறைக்கு, பொன் கல பக்கும் - பொன்னிலைமைக்கப்பட்ட கதவின் பதிக்கப்பெற்ற என்றுங் கொள்ளலாம். வடிவம் தியார் எனப்பிரித்து - தமதுசொரூபம் அக்கியானவென்றும் உரையிட்டாரும்; தியார் - தீயார் என்பதன் குறுக்கல்: "நன்றென்றேன் தீயேன்" என்பதில் 'தீயேன்' என்பதுபோல. (கூரு)

கூசு.—(இ-ள்.) தேம் பொழில்மேல்- இனியசோலைகளின்மேலே, சேல் பாய - செல்மீன்கள் தாவிப்பாய்தலாலு, பூ பழன - அழகியபழங்கள், நஞ்சு-நைந்துவிழுந்தி, ஆரும் - நிறையப்பெற்ற: மேதி- எருமைகள், செம் கழை

யை - சிவந்தகரும்புகளை, உண்ண-உண்ணும்பொருட்டு, பூ பழனம் சாரும்- (சீர்வளமருதியால் தாமரைமுதலிய) பூக்களையுடைய கழனிகளிற் சேரப் பெற்ற: புலியூரானது,—மேம்படும் எண் தோளுக்கு- சிறப்புற்ற (தமக்) எட்டுத்திருத்தோள்களுக்கும், ஆசை பட்டார் - எட்டுத்திக்குக்களையே பட்டாடையாக வுடையவரும், தொண்டு ஆம் இயல் பகை இல்லாளுக்கு - (தமக்கு) அடிமையான இயற்பகைநாயனாது மனைவியின்பொருட்டு, ஆசைப்பட்டார் - விருப்பமுற்றவரு மாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - விருமபிய மூந்தருளியிருக்கும்டமாம்; (எ - று.)

பழன் - இறுதிபோலி. நஞ்சு - நைந்தசென்பதன்போலி. சிவபிரானுக்கு எண்தோளுடைமை காலவிசேஷத்தி லென்க; திரிபுரதகனகாலத்து "மொழிப்போர் மணிமிடற் றெனைகைகாய் கேளினி" எனவும் [illegible] தொகையிலும் ஆசைப்பட்டார் -(வேறுஆடைதரிக்காமல்) திகம்பரனாகிய [illegible] தவர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வைசியர்குலத்தி லுதித்த இயற்பகை [illegible] னார் சிவனடியார் திறத்தில் அன்புபூண்டொழுகும் உறுதியை [illegible] பொருட்டுச் சிவபிரான் ஒருவிடவடிவங்கொண்டவராய் அவ்வீட்டுக்குச்சென்று அவர்செய்யும் உபசாரத்துக்கு மகிழ்ந்து 'உமதுமனைவியை எனக்குத் தரவேண்டும்' என்ன, அதற்கு இசைந்து அவர்கொடுக்கத் தாம்பெற்றுச்செல்லுகையில், அந்நாயனாரது கூறாததாய் வந்தசூழ்ந்து அத்திசைசெய்கைக்கு இசையாது இறைவனைத்தடுக்க, நாயனார் சென்று அவர்களைக் கண்டித்து இறைவர்க்கு வழிவிட்டுமீளுகையில், சிவபிரான் ஓரிடையூறுவந்தவர்போல நாயனாரை மறுபடி கூவியழைத்து இடபவாகனராகூடராய்க் காட்சிதந்து அவர்க்கும் அவர்மனைவியார்க்கும் முத்தியளித்ததன றென்பது கதை. உலகத்தாரியலபுக்குமாறாக மனைவியைப் பிறர்க்குத்தந்தமையின், இவர்க்கு இயற்பகையெனறு பெயர்போலும். இல்லாள் - வீட்டிலிருந்து சமூகாரம்பொருட்டு, வேள்வாரவை - மன்மதனது வருகையை, போர் பவனன் - போரசெய்யவல்ல வாயுதேவன் [மந்தமாருதம்], பார்க்கும் - எதிர்பார்த்தற் கிடமான: புலியூரே -புலியூரானக,—பார்ப்பதி ஆம்- பார்வதிதேவியாகிய, பெண்-சிறந்த பெண், தன் ஆகத்து - தம்முடைய திருமேனியில், அடுத்தார் - பொருந்தப் பெற்றவரும், பேர் மணத்தில் - பெரிய கலியாணகாலத்திலே, சுந்தரனை - சுந்தரமூர்த்தநாயனாரை, தொண்டன் ஆக - (தமக்கு) அடியவனாகும்படி, தடுத்தார் - தடுத்து ஆட்கொண்டவரு மாகிய சிவபிரான், தோய்வு - பொருந்தும்டமாம்; (எ - று.)

போர்ப்பவனன் என்றது, காமுகரைத் தென்றலெங்காற்று மிகவருத்துதலால். பார்ப்பதி - (இமயமலையின்மகளென்று பொருள்; வடசொற்றிரிபு. அடுத்தார் என்றதற்கேற்ப, தம் ஆகத்து என்றமல், தன்ஆகத்து என்றது - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் ; இனி, பெண்தன் ஆகத்து அடுத்தார் - உமாதேவியினது உடம்பிற் பொருந்தினவ ரென்றும்பொருள்கொள்ளலாம். திருக்கைலாசமலையில் சிவபெருமானது அடியார்கூட்டத்தில் ஒருவராகிய ஆலாலசுந்தரர் சிவபூசனைக்காகப் பூப்பறித்தற்குத் திருநந்தவனத்துக்குப்போனபொழுது அங்கும் பார்வதிதேவியாருக்காக அலர்கொய்

நிகொண்டுநின்ற அத்தேவியாரதுசேடியர்களாகிய அநிந்திதை கமலினி யென்னும் பெண்களிருவரையுங் கண்டு அவர்கள்மேற்கொணர்ட ஆசையாற் கடவுள்கட்டளைப்படி மானுடசன்மமெடுத்துத் திருநாவலூரில் ஆதிசைவர் குலத்தில் இசையனார்என்பவருக்குச் சிவஞானியார்வயிற்றிற் பிறந்து வளர்ந்து புத்தூரிலிருக்கிற சடங்கவிசிவாசாரியருடையபத்திரியை மணஞ்செய்ய இருக்கையில், சிவபிரான் ஒருவயோதிகப்பிராமணவடிவங்கொண்டு 'நீ எனக்கு அடியவன்'எனறு சொல்லி வழுகக்கிட்டு அத்திருமணத்தைத் தடுத்து அச்சுந்தரமூர்த்தியை யழைத்துச்சென்று திருவெண்ணெய்நல்லூரை யடைந்து தரிசனந்தந்து அவர்க்குச் சமுசாரபந்தந் தொடராதபடி அவரையாட்கொண்டருளின ரென்பது கதை. (சுஎ)

சுஅ.—(இ - ள்.) தென் ஆர் பொழிலிடத்தும் - அழகுமிக்கசோலைகளிலிடங்களிலும், புனனகம் தோரும் ஆர் - சுரபுன்னைமரத்தின் பூவிதழகள் நிறைந்த: செம் கனகம் மன்று இடத்தும் - சிவநடநம்பெருமையான திருவம்பலத்தினிடத்திலும், புல நாகததோரும் ஆர் - வியாக்கிரபாதமுனிவர் பதஞ்சலிமுனிவரோடு பொருந்தபெறற. புலியூரே - புலியூரானது,—நல நீரை விடு வளைக்கு இட்டார் - சுத்தஜலத்தைவாரத்து வள்ளகளகரித்த நமிநநதியடிகள்நாயனாது, வினை - கருமததை, தொலைத்து - ஒழித்து, அன்பு ஒழி- (தம்மிடத்தும்) பக்தியாகிய சம்பந்தம், வினை [வினள]-நீங்கினால, ஆர்மாட்டினும் - எவரிடத்திலும், கிட்டார் - நெருங்காதவராகிய சிவபிரான, உறைவு - தங்குமிடமாம், (எ - று.)

தென்ஆர்-தென்னாதெனவென்று வணடுகளொலிக்குமொலி மிக்க என்றுமாம். சோழநாட்டில் யபபேளூர் ஏந்தத்தமிழ்நாதியடிகள்நாயனார் திருவாரூரில் அரநெறியெனனுமாலயத்தினுள்ள சிவபிரானைத் தரிசக்கையில் திருவிளக்குக்குறைவாயிருக்கக்கனவு அறுத்த தீபகைங்கரியது செய்யக்கருதி அருகிலுள்ளதொரு வீட்டிற செல்று நெய்கேடக. அவ்வீட்டுக்குடையவன் சமணசமயத்தவனதலின்நெய்கொடாதுஇகழ்ந்துபேச,அதுகேட்டுத் தளர்ந்தநாயனார் உடனே அசரிரிவாணியநுளியபடி அருகிலுள்ள குளத்தின நீரை யெடுத்து வார்த்து அத்திரிநததொணணைப் பொரிநாகநடத்திப் பேறு பெற்றுய்ந்தன ரெனபது கதை வள-தொகுதி தல. உறைவு - தொழிலாகு பெயர். புல் - புலி. (சுஅ)

சுக.—(இ - ள்.) பெட்பின் - விருப்பத்திடனே, முகில் - மேகத்தை, கண்டால் - பார்த்தால, எல் தோகை புல் - ஒளியையுடைய கலாபத்தை யுடைய(மயிலாகிய) பறவை, பரதம் காட்டும் - கூத்தாடுதலைசெய்நுகாண்பித்தற்கிடமான: பிறநது இறந்தால் - (தன்எல்லையில்) பிறநதுமீர்த்தால், எற்று ஓகை புட்ப ரதம் காட்டும் - (ஜநநமரணங்களை) ஒழிக்கத்தகக மகிழ்ச்சியைத்தருகிற புஷ்பவிமானத்தை (அம்வழியிலுள்ளார்க்கு அந்திமதசையில்) அடையச்செய்கிற: புலியூரே - புலியூரானது,—உடன் பரிவால - மனத்திலேயுள்ள சிவபக்தியினால, கை ஆரம மா உரைத்தார் - (தமது) கையைச் சந்தனக்கட்டையாகக்கொண்டு (கல்லில்) தேய்த்த மூர்த்திநாயனாரை, காத்து - பாதுகாத்து, ஆவி கீழ் - கல்லாலமரத்தின்கீழிருநது, நூல் - சாஸ்திரங்களை, நாலவர்க்கு - நான்குமுனிவர்களுக்கு, ஓய்யாரம ஆ - ஒழுங்காக, உரைத்தார் - உபதேசித்தருளினவராகிய சிவபிரானது, ஊர் - தலமாம்.

பெட்பு - தொழிற்பெயர்; விரும்புதல்: பெள் - பகுதி, பு - விகுதி. "எல்லே யிலக்கம்" என்னுந் தொல்காப்பியஇடையியற்சூத்திரத்தால், 'எல்' என்பது-ஒளியைக்குறிக்கும்பொழுது, இடைச்சொல்லாமெனறு அறிக. மதுரைப்பதியில் வணிகர்குலத்திலுதித்துச் சிவபக்திகொண்டு அத்தலத்துச் சொக்கநாதக்கடவுளுக்கு நாள்தோறும் சந்தனக்காப்புஅரைத்துக்கொடுக்

திருப்பணியை மேற்கொண்டொழுகும் மூர்த்திநாயனார், வடதேசத்தி லிருந்துவந்த பாண்டியனென்னு அவனரசாட்சியைக் கைக்கொண்டு சமணர்கைவசப்பட்டிருக்குங் கர்ணாராசன தமக்கு எங்கும் சந்தனக்கட்டை கிடைக்கவொண்ணாதபடி பண்ணித் தமது திருப்பணிக்குத் தடைசெய்ய, நாயனார் 'சந்தனக்கட்டை கிடையாமற்போனாலும் அரைகிற கைக்குத் தடையிலையே' என்று தமகிழமுங்கையை மிகுதியாகத்தேய்த்து, அப்பொழுது சிவபிரான் அருளியபடி அக்கர்ணாராசனிறகுவடனே அரசாட்சியையடைந்து இறந்தியில் மூத்தியடைந்தன ரென்பது கதை. ஆரம் - ஹாரம்; வடசொல் உரைத்தாக்காத்த - உயர்திணையில் பிறபான்மை ஐயுருபு தொக்கது; [ரன் - உருபு - கருபு] நாலவர் - தொகைக்குறிப்பு; ஸாகர், ஸாகதனர், ஸாக்குமாரர், ஸாதவ்ஜாதா என்பவர். இவர்கள் ஒருகாலத்திற் கைலாசகிரியையடைந்து சிவபிரானோடு இருவடிதொழுது 'எங்களுக்குத் தத்வஞானமுளதை உபதேசித்தருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கருணைகொண்டு அம்மைவிரலினால் தென்கிராத்திலே கல்லால மரத்தின்கீழ்ப்பால் தக்ஷிணாமூர்த்திவடிவமாய்த் தனியேயெழுந்தருளியிருந்து அவர்களுக்குச் சரியைகிரியை யோகம் எனுமிவ்வகைகளிலேயையும் முதலிற்போதித்து அவ்வினைநீர் ஞானகாவதாகிய ஞானநெறியையும் அனுக்கிரகிக்கக்கருதி அதுஇத்தன்மையதன்று அறிவிக்குமாறு சிந்முத்திரையாகப் பிடித்ததிருக்கையோடு ஒருகணம்பொறுத்து மௌனமாய் வீற்றிருந்தன ரென்பது கதை. ஒகை - உவகை; மயன்புதல் மருஉ. ரதம் - இங்கே,வாகனமென்னும்மாத்திரையாய் நின்றது. ஆரமா - சாதனமாம். (சுக)

எ0.—(இ - ள்.) கட்டு உரு - முறுக்குப் பொருந்தின [தளையவிழாத], கோடு பூ - மரக்கிளைகளிலுள்ள பூக்கள், தேன் - வண்டுகள், நூறி - (கால்களால) துகைத்து, புட்டு - விண்டு, அரிக்க - தூளாக்க, வீறாம் - மலரப்பெற்ற: கமலம் பூ - தாமரைமலர்கள், தேன் ஊறி - தேன்சுரந்து, புள் தரிக்க - அன்னம்பிறவைகள் தங்க, வீறாய - ஆதரப்பெறுதற்கு இடமான: புலியூரே - புலியூரானது,—கிட்டர் தொழ - நலலொழுக்கமுடைய வியாக்கிரபாதர் முதலியோர் வணங்க, மின் ஆடகத்திலுலை மேய்ந்த மன்றுள் - மின்னல் போலவிளங்குகிற பொன்னம்பலமேலே அமைந்த திருவம்பலத்திலே,(செய்கிற), ஆனந்தம் நல நாடகத்தினன் - பேரானந்தத்தைத்தருகிற கிறந்ததிருநடனத்தை யுடையவராகிய சிவபிரானது, நாடு - ஊராம்; (எ - று.)

மின் என்னும் பகுதியடியாப் பிறந்ததிட்டு எனனும் இறந்தகாலவினையெச்சம், இங்கே கால்லிடைப்பொருத்தத்திறகாக,புட்டுஎனச் கிதைக்கு மருவிற்று. மேய்ந்த - வேய்ந்த என்பதன் மருஉ. கிட்டர்-கிஷ்டர்; வடசொல். ஆடகம் - ஸாடகம்; நாலவகைப் பொன்களுள ஒன்று. புள் - வண்டாகிய பறவை யெனறுங் கொள்ளலாம். (எ0)

எக.—(இ - ள்.) மேகம பயில சூழலார் - மேகத்தையொத்த கூந்தலையுடைய மகளிரது, மெல் களமும - கண்ணுக்கினிய கண்டமும், பூகம் பொருவும் - பாக்குமரத்தையொததருக்கபெற்ற: தண் பணையும்-குளிர்ந்த [நீர்வளமுள்ள] கழனிகளும், பூ கம்பு ஒருவும - (உழுகிறகாலத்தில) நீர்ப்பூக்களுஞ் சங்குகளும் நிங்கப்பெற்ற: புலியூரே-புலியூரானது,—மரகமொடு-பெரியவின்னுலகத்தாரோடு, தாலம் - முணணுலகத்தாராலும், பணிந்திடுவார் - வணங்கப்படுவரும், தாழ் - தொநருகுகின்ற, பவளம் கோடீரம் மேல் - பவழம்போலச்செந்நிறமான சடாபாரத்தின்மேல், அம்பு - (கங்கா நதியின்)நீரை, அணிந்து - தரித்து, இடுவார் - (அதனைப் பகீரதன்பொருட்டுச் சிறிது)கொடுத்தவரு மாகிய சிவபிரானது, வீடு-தங்குமிடமாம்; (எ-று.)

பயில - உவமவுருபு; இனி,மேகம் பயில சூழலார் -மேகத்தின்தன்மை

தன்னிடத்திற்பொருந்தின கூர்தலையுடையவ ரென்றுமாம. இளங்கமுகமர த்தினதி கணு-வரையிலும் நெய்ப்பிலுங் கண்டத்துக்கு உவமையாம்; "ஈனு த விளங்கமுகின் மரகதமணிக் கண்ணும், ...தானுகி.....கரைந்தத தி ரள்கமுத்தி" என்றார் சிந்தாமணியிலும். மேகம், களம், பூகம், கோடரம், அம்பு - வடசொற்கள். இனி, மகளிர்கண்டம், பூ கம்பு ஒருவும் - அழகிய சங்கம் வடிவில்தோற்றமிங்குதற்கிடமான என்றும்; குளிர்ந்தகழனி, பூகம் பொருவும் - பாக்குமரம்பொருந்தப்பெற்ற என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். தாலம் - ஸ்தலம்என்னும் வடசொல்லின் திரிபாகிய தலம் என்பதன் நீட் டல். மாரம், தாலம் - இங்கே இடவாகுபெயர்கள். (எக)

எஉ.—(இ- ள்.) கங்குல்வாய்- இராத்திரிகாலத்தில்(வைக்கப்படுகிற), தீபங்களுக்கும் - திருவிளக்குக்களுக்கும், பொங்கு அரா மணி - விளங்கு கிற நாகத்தின்மாணிக்கங்கள், ஈடு ஆம் - ஒப்பாகப்பெற்ற: வெயிலுக்கும்- வெயில்வெப்பத்துக்கும், மணி பொங்கர் ஆ - அழகியசோலையிலுள்ள ஆச்சா மரங்கள், வீடு ஆம் - தங்க நிழலைத்தரும்இடமாகப்பெற்ற: புலியூரே - புலி யூரானது,— சங்கரா என்பார் நுடத்தினன் - சங்கரனேயென்று துதிக்கும் அடியார்களிடத்திலுள்ளவனும், ஈமத்திடை-மயானத்தில், நடித்த - (தன்னு டன்) கூத்தாடினன், வல் பாரிடத்தினன் - வலியபூதகணங்களையுடையவனு மாகிய சிவபிரான், வாழ்வு - வாழ்ந்திருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

மணிப்பொங்குஅரா என்றது, பதஞ்சலிமுனிவரது ஐந்துதலைகளிலுமுள் ள மாணிக்கங்களையு மாகலாம். எல்லாவுயிர்களுமொடுங்குஞ் சர்வசங்கார காலத்தில உலகமுழுவதும் மயானமாகு மாதலால்,ஈமத்திடை யென்றது. பூதங்கள் - தாருகவனமுனிவர் ஏவியவை. பொங்கர் - விளங்குந்தன்மைய தெனச் சோலைக்குக் காரணக்குறி: பொங்கு - பகுதி, அர் - பெயர்விகுதி.

எந.—(இ - ள்.) அல்லி சுணைகளிலும் - ஆம்பல்களையுடைய நீர்நிலைக ளிலும், நாரியே புல்லி குலடரும் - மகளிரே பொருந்தி நீராடப்பெற்ற: ஆலியினும்-கருப்பியந்தீர்க்களிலும், நாரியே புல் இக்கு உடையும்-தேன போலுமியலிரசம் பொருந்தின கரும்புகள் கிதையப்பெற்ற: புலியூரே-புலி யூரானது,—கல்லில் தலையை தா மோதினர்தமமை - பாறையிலே தமது தலையைத் தாவித் தாக்கின திருக்குறிப்புத்தொண்டராயனாரை, ஆண்டு- அ டிமைகொண்டு, எணைண்கலையை தாம ஓதினர் - அறுபத்திநான்குவகைக் கல்விகளைத் தாம் (உயிர்களின்பொருட்டு) வெளியிட்டுக்கூறியவ ராகிய சி வபிரானனது, காபபு - காக்குமிடமாம்; (எ - று.)

அல்லி - பிறநீர்ப்பூக்களுக்கும உபலக்ஷணம். நாரிஎன்னுந் தேனின்பெ யர், இங்குக் கருப்பஞ்சாற்றுக்கு இலக்கணை. சாருஷிபுரத்தில ஏகாலியர்கு லத்திற்பிறந்த திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் மிக்கசிவபக்திகொண்டு சிவனடியார்களுக்கு வஸ்திரங்களை அழுக்குப்போக்கிச் சுத்தமாக்கிக்கொ டுத்துவருநாட்களி லொருநாள, அவரதுபக்தியுறுதியை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுச் சிவபிரான் ஒருவிருத்தவடிவங்கொண்டு அவரது வேண்டுகோ ளால் தமது அழுக்குக்கந்தையைத் தோய்த்து உலர்த்தி அனறுமாலைப்பொ ழுதினுள் தரும்படி அவரிடங்கொடுத்து,அதுபகுஉடன்பட்டஅவர் அங்ஙனம் செய்யவொண்ணாதபடி பெருமழையையும் வருவித்துவிட, நாயனார், அச்சிவ னடியார்க்கு வேறுஆடையில்லாமையால், அவர்வருந்தும்படி அடியார் இருப் பணிக்கு நமக்கு இடையூறுவந்ததே யென்று வருந்தி, தமதுதலையைத் து ணிதோய்க்கும் பாறையில் மோதுமபோது, சிவபிரான் வந்துதரிசனந்தந்து நற்கதியளித்தன ரென்பது கதை. எண்ணெண்கலை - பணபுத்தொகைப்பன் மொழித்தொடர்; அலை-அக்கரவிலக்கணம்முதல் அவத்தைப்பிரயோகம்

ஈருக நூல்களிற் கூறப்படுவன. தா - தாவியென்பதன் விகாரம்; பகுதியே வினையெச்சபொருள்பட தென்னலாம். புல்இக்கு-வினைத்தொகை.

எச.—(இ - ள்.) வெற்ப - மலைகளோடு, இணைக்கும் - பூவைமிக்கப் படுகிற, கொங்கை - தனங்களையுடைய, மின்னார் - மின்னற்கொடிபோன்ற மகளிரது, வீடும் - மாளிகைகளும்,பொன் பளிக்கும் சாரும் - பொன்னோடு ஸ்படிகக்கல்லும் அமையப்பெற்ற: செம் தாமரையும் - செந்தாமரைப்பூக்களும், பொற்பு அளி குஞ்சு ஆரும் - அழகியஇளவண்டுகள் நிறையப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானது,—கல் - கருங்கல்தூணையே, புணை ஆ - தெப்பமாகக்கொண்டு, ஓதம் - கடலை, கடந்து வந்தார் - தாண்டிநீண்டுவந்தவராகிய திருநாவுக்கரசநாயனார், ஓது - கூறின,தமிழ் - தமிழ்ப்பாடல்களை,கொண்டு ஏறறுக்கொண்டு, இரு பொன் பாதங்கள் - பொன்போலரிய தமதுஇரண்டு திருவடிகளை, தந்து - கொடுத்து, உவந்தார் - மகிழ்ந்தவராகிய சிவபிரான், பறறு - விரும்பிவாழுமிடமாம்; (எ - று.)

பளிக்கு - ஸ்படிகமென்னும்வடமொழிச்சிதைவென்பர். குஞ்சு - இளமைப்பெயர். திருமுனைப்பாடிநாட்டில திருவாமூரில் வேளாளர்குலத்தில் புகழுனார் என்பவருக்குக் குமாரராய்ப்பிறந்த மருணீக்கியரென்பவர் முதலிற சமணசமயத்தையடைந்து அங்குத் தருமசேனரென்னும்பெயர்பூண்டு ஒழுகுநாளில், திருவதிகை வீரட்டானத்தில திருத்தொண்டுசெய்திருந்த அவர்தமக்கையாராகிய திலகவதியாரது வேண்டுகோளால் சிவபிரான் அத்தருமசேனாக்குச் சூலைநோயை யுண்டாக்கிச் சமணசமயமந்திரங்களால் தீராதஅதனைப் பின்னர்த் தமதருளால் தீர்த்து அவரைச்சைவசமயத்தவராக்கி அவருக்குத் திருநாவுக்கரசென்னுந்திருநாமந்தந்து ஆட்கொள்ள, அதனையறிந்த சமணர்கள் தமது மதத்தைச் சேர்ந்துள்ள அரசனது அனுமதிபெறறு அந்தத் திருநாவுக்கரசநாயனாரைக் கல்தூணின்கட்டிக் கடலிடையிற் கொண்டுபோய்ப் போகடடுவிட, அவர் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரப்பதிகம் பாடிச் சிவனருளால் அரத்தக்கலைபுணையாக மிதந்துநீண்டுவந்து கெடிலநதியாயிலாய்த் திருப்பாதிரிப்புலியூரிற கரையேறின ரெனபது கதை. இணைக்கும், இணை - பகுதி; கு - சாரியை. (எச)

எரு.—(இ - ள்) மிக்க - மிகுந்த, கதிர் - ஒளியையுடைய, தேர் - இரதங்கள், விசும்பை - ஆகாயத்தை, விரு - விரைவாக, புக்கு - சேர்ந்து, அளவி - கலந்து, தாக்கும் - மோதப்பெற்ற: மேலோர் - பெரியோர், தவத்தை - தபசை, விருப்புக்கள் அவித்து ஆக்கும் - (பலவகை) ஆசைகளையும் அடக்கிச் செய்யப்பெற்ற: புலியூரே - புலியூரானதை,—சக்கரத்தை - சக்கராயுதத்தை, நந்து அரிக்கு - சங்கத்தையுடைய திருமாலுக்கு, இட்ட - கொடுத்த, அன்பு உடையான் - கருணையையுடையவனும், நாளும் - எப்பொழுதும், சிவகாமசுந்தரிக்கு - சிவகாமியம்மைக்கு, இட்டன் - (இஷ்டனுகவுள்ளவனும், புடையான் - (எப்பொழுதும் அவளோப்) பக்கத்திலுடையவனுமாகிய சிவபிரான், தோய்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

விரு - விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல். 'விருவிரு' என்பதன் விகாரமென்னலாம். இனி, விரு - விருட்சங்கள், விசும்பை அளவி - ஆகாயத்தையளாவி, மிக்க கதிர் தேர் புக்கு - சிறநதஒளியையுடைய(சூரியனுடைய) இரதத்தைச்சேர்ந்து, தாக்கும் - மோதப்பெற்ற எனவுரைப்பாரும் உளர்; இவ்வுரைக்கு, விரு- வடசொற்சிதைவு. சிலேடையில் ஒருவர்க்கு விருஎன்பதை யொழித்து மற்றவற்றிறகுமாத்திரம் பொருள்கொள்வாரு முளர். நந்து அரி - வினைத்தொகையாய், நீண்டுவளருந் திருமாலு மாம். இட்டன்பு - தொகுத்தல்; 'வேட்டகம்' போல. சுந்தரி - அழகியவள். (எரு)

எஎ.—(இ - ள்.) மன்னும் மலை தந்து - நிலைபெற்ற [அசலமான]இமயமலையாற் பெறப்பட்டு, மா களிற்றை - சிறந்த யானையுக்கக்கடவுளாகிய விநாயகமூர்த்தியை, ஊன்று - மகிழ்ச்சியோடு ஈன்று, [மன்னும் அலை தந்து வந்து - மிகுந்தஅலைகளை வீசிவந்து, மா களிற்றை பெற்று- பெரிய களிற்றுமீன்களை யுடையதாய்], உமை நேர் - உமாதேவியை யொக்கிற, பொன்னி நதி - காவேரியாற்றினால், சூழும் - சூழப்பட்ட, புலியூரே - புலியூரானது,—சென்னி மதி பெம்மான் - முடியிற்பிறையையுடைய எம்பெருமானும், இடக்கையான் - டமருகமென்னும் வாத்தியத்தைக் (கையில்) உடையவனும், பேர் அம்பலத்து ஆடும் - பெருமையையுடைய களகசபையிலே திருநடனஞ்செய்கின்ற, மான் செம் இடம் கையான் - மானையேந்தின சிவந்த இடத்தருக்கையை யுடையவனுமாகிய சிவபிரான, சேர்பு - சேருமிடமாம்; (எ. று.)

முதலடி, ஈலேடைபற்றிவந்த உவமையணி. களிறு - மீனின்ஓர்வகை; ஆன்சுரு வென்பர். இனி, நதிவிஷயத்திலும், களிறைப்பெற்ற எனபதற்கு - யானைகளைப் புரட்டி யென்றும பொருள்கொள்ளலாம. பொன்னைக் கொழித்தவருதலால், பொன்னியென்ற பெயர். பெம்மான் - பெருமான, என்பதன்மரூஉ. டம்பம்என்பது இடமபமம்என வருதலபோல, டக்கானனும் வடமொழி-இடக்கையென முதலில் இகரம்பெற்று விகாரப்பட்டது.()

எஎ.—(இ - ள்.) மேதகு விண் தாவுதலால் - மேலுள்ள விண்ணுலகத்தை அளாவியிருத்தலாலும், மேல அமபுலி உறலால - தனமேலேசுக்ரன் பொருந்துதலாலும், [மேதகு விண் தா உறலால-மேன்மைபொருந்தினதேவலோகத்தவர் இடமாகக்கொண்டு வசிக்கப்பெறுதலாலும், மேல அம்புலி உறலால் - மேன்மையுடையவ அழகிய வியாக்கிரபாதமுனிவர் வசித்தலாலும்],பூதரம் ஒப்பு ஆகும் - மலைக்குசமானமான, புலியூரே - புலியூரானது,—மோதி பொருமாகுகத்தவியார்-தாகிடுபோர்செய்தயானையின் தோலையுடையவரும், பொறறு-(யாவராலும்) துதக்கப்படுகின, உலகு ஈரேழும் தரு-பதினான்குலோகதருஉயிர்களையும்பெறற, மாது - உமாதேவியை, அங்கத்தி உரியார் - (தமது) உடம்பில உரிமையாகச் சேர்த்துக்கொணடுள்ளவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சேருமிடமாம்; (எ - று.)

யானைத்தோலுடுத்த கதை;—அருந்தவமியற்றிப் பெருவரம்பெற்ற கஜாசுரனெனபவன் தேவர்முனிவர்முதலியோரை இடைவிடாது வருத்தித் திரத்த, அஞ்சியோடின அவாகளது பிரார்த்தனையாற பரமசிவன் தம்மை யெதிர்த்துப்போர்செய்யவநதஅவ்வசுரனைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளிக்கொன்று தோலையுரித்துப்போர்த்தருளின தென்றுயினும்;தாருவனமுனிவர் ஏவியயானையி னுட்சென்று உருத்திரமூர்த்தியுடலைப்பிளந்து அநனுரிவையைப்போர்த்துக்கொண்ட தென்றுயினுங் கொள்க. உரி - உரிக்கப்படுவது; செயப்படுபொருள்விகுதியுணர்ந்துகெட்டபெயர்;கொடாக்கால உரிவையெனநிற்கும். "சிவன் சத்தியோடுறிற செகம்வரிக்திடும், சிவன் சத்திநீங்கிடிற செகமதில்லையே" என்றபடி சிவபிரான் தன்னுடைய பராசக்தியான உமையாளுடைய உதவியைக்கொண்டே உயிர்களைப்பெற்றருளுதலால், 'உலகீ ரேழுந் தருமாது' எனப்பட்டாள்; "பெற்றாள் சகதணடங்க ளனைத்தும்" என்றார் வில்லிபுத்தூராரும். 'தேவலோகத்தினுந் தில்லை சிறத்தலாலும் தமது சிவபக்தி மிகுதியாலும் தேவர்கள் தம்முலகினின்று இங்கு வந்து வசிக்கின்றனரென்க. (எஎ)

எஅ.—(இ - ள்.) ஆம் - நீரையும், கம்பு - சங்குகளையும், அலை - அலைகளையும், சங்காரம் - (உலகத்தை) அழிக்குந்தொழிலையும், செறிவால்-பொருந்தியிருத்தலால், [ஆம் - மிக்க, கம்பலை - ஓசையும், சங்கு - சங்குவளை

யலகளும, ஆரம் - முத்துக்களும், செறிவால்-(தன்னிடம்) பொருந்தியிருத்தலால், அங்காடி- கடைவீதி, பொங்கு ஆழி சேர் ஆம் -பொங்குந்தன்மையுள்ள கடலுக்கு ஒப்பாகப்படுபவற, புலியூரே - புலியூரானது,—சங்கு ஆழி-மால் ஆம் - சங்கசக்கரங்களையுடைய திருமாலாகிய, சாத்தர் - அம்பையுடையவரும, மணம்மலி - வாசனைமிருந்த,செம் பொன் மடலை போல்-ஆம் - சிவந்தபொன்னிலாகிய பூவிதழை யொக்கின்ற, சாத்தர் - கொன்றைப்பூ மாலையையுடையவரு மாகிய சிவபிரானுடைய, புரி - ஊராம்; (எ - று.)

அங்காடி - இது தெலுங்கில் அங்கடியெனவழங்கும். கம்பலையென்னும் சொல் ஒலியையுணர்த்தும் உரிச்சொல்லாதலை "கம்பலை சும்மை கலியே யாகும்ங, லெல்லிவை யானகு மாவப் பொருள்" எனனும் தொல்காப்பியத்தா ற்க. சகாரம் - ஐம்ஊராம்; வடசொறதிரிபு. (எஅ)

எக.—(இ - ள்.) வாய்ந்த வலமபுரி - (தனக்குக்) கிடைத்த (பாஞ்சன்னியமென்னும்) வலம்புரிச் சங்கத்தையும், பூ மா - நிலமகளையும் திருமகளையும், தழுவி - கலந்து, [வாய்ந்த வலமபுரி பூ - பொருந்தின நஞ்சாவட்டைபபூக்களும், மா - வண்டுகளும், தழுவி - (தன்னிடம்) பொருந்தி], நந்த வனம் - பூந்தோட்டம், பூ தோளவந்தோன் ஆம-அழகிய திருத்தழாய்மாலையையுடைய நாரமாலையொத்திருக்கபபடுபவற, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆய்ந்த மலர்-சிறந்த தாமரைமலாபோன்ற,செம் லக்கு-சிவந்ததிருக்கையிலே, உழையினர் - மானையுடையவரும, திண் தோள தொடும் - வலிய தோளகளைப் பரிசக்குமபடி தாழ்ந்துள்ள, காதில் - காதுகளிலே, சங்கு ஐ குனழியினர் - சங்கிலுளாகிய அழகிய தோடெனனும் அணியையுடையவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சார்ந்துள்ள இடமாம்; (எ - று.)

வலம்புரி - பிரதக்ஷிணமாகச சுழிந்துள்ளது. சாதாரண சங்கத்தினும் ஆயிரமடங்கு சிறந்தது, வலமபுரி. பூ,மா - பூதேவிஸ்ரீதேவிகளைக் குறிக்கும் போது, வடசொற்கள். கைகசு-உருபு மயககம. "சங்கவெண் டோடுடையான்" எனறார் பெரியாரும். (எக)

அ0.—(இ - ள்.) தாமம படைத்து- உலகத்தைச் சிருஷ்டித்து, அலர்க்கண் தான ஒழுகலால - தாமரைப்பூவில் தான் வசித்தலால், [தாமம் படைத்து - பனைமரங்களையுடைத்தாய், அலர் கள் தான் ஒழுகலால்- விளங்குந்தன்மையுள்ள மதுவைத் தான் பெருகவிடுதலால்], பிரமன்பொலும்-பிரமதேவனை ஒக்கின்ற, பொழில - சோலைகள், சூழ் - சூழ்ந்துள்ள, புலியூரே - புலியூரானது,—ஆலம் அருந்த - (பாற்கடலிற்றோன்றிய) ஆலாகல விஷத்தை உண்டதனால், கண்டம கறுத்தார் - (தமது) திருக்கழுத்துக் கருநிறமடைந்துள்ளவரும, அனபர் - (தமது) அடியார், அலலல வினை வருந்த - துன்பங்களைவினைக்குய் கருமங்களால் வருத்தமடைய, கண்டு - பார்த்து, அங்கு அறுத்தார் - (அவறறை) அப்பொழுதே ஒழித்தருள்பவரு மாகிய சிவபிரான், வாழவு - வாழுமிடமாம்; (எ - று.)

ஆலம் - ஹாலம; வடசொல். பாற்கடல் கடைந்தகாலத்து அதினின்று எழுந்த பயங்கரமான விஷத்தின் வெப்பத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் அருகேயோடின தேவர்கள்முதலியோரது வேண்டுகோளாற் சிவபிரான் அதனை உட்கொண்டு கண்டத்தில் நிறுத்தி அவர்களைக் காத்தருளின ரென்பது கதை. (அ0)

அக.—(இ - ள்.) மின்னும் மணி வேழத்தால் - விளங்கியசகிற அடிக்கும்மணிகளையுடையஐராவதயானையை யுடைமையாலும், மேவு அரம்பையால் - விரும்பப்படுகிற ரம்பையென்னுந்தெய்வமகளை யுடைமையாலும், [மின்னும் அணி வேழத்தால் - விளங்குகிற அழகிய கரும்புகளை யுடைமையாலும், மேவு அரம்பையால் - பொருந்திய வாழைமரங்களை யுடைமையா

லும்], வயல்கள் - கழனிகள், பொன் உலகுக்கு ஒப்பு ஆம் - பொன்மயமான தேவலோகத்திக்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—உன்னி - (நம்மைத்) தியானித்து, ஒரு கால் நமா என்றார் - ஒருதரம் 'நமஃ' என்று கூறி வணங்கிய அடியார்களது, கருத்து - மனத்திலே, உறை - பொருந்தி, உருத்து எதிர்ந்த தானம் மா வென்றார் - கோபித்து எதிரிட்ட மதசலத்தையுடைய விலங்காகிய யானையை வெனறிட்டோராகிய சிவபிரானது, தலம் - இடமாம்; (எ-று.)

அரம்பை, நமா - வடசொற்றிரிபுகள். நமஃ - வணக்கம். (அக)

அஉ.—(இ - ள்.) மா கம் உறைந்து - சிறந்த விண்ணுலகத்தில் வசித்து, ஆம் மை - பொருந்திய மேகத்தையும், வெள்ளை வாரணம் - (ஐராவதமென்னும்) வெள்ளையானையையும், ஊர்ந்து - (வாகனமாகக்கொண்டு) ஏறிநடத்தி, [மா கம் உறைந்து - மிகுந்த நீர் பொருந்தி, ஆமை வெள்ளை வாரணம் ஊர்ந்து - ஆமைகளும் வெண்ணிறமான சங்கவகளுந் தவழ்ந்து], ஓடை - நீரோடைகள், மகட போகி நிகர் ஆரும் -(நூறு) அசுவமேதயாகத்தையுடைய தேவேந்திரனுக்குச் சமமாகப் பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—தோகை மயில் பள் ஏறி வருவார் - கலாபத்தையுடைய மயிலாகிய பறவையின்மேல் ஏறிவருகிற முருகக்கடவுளுடைய, போதம் மழலைக்கு - ஞானோபதேசமாகிய குதலைசொற்களுக்கு, உவப்பார் - மகிழ்ந்தவரும், வெள் ஏறு இவருவார் - வெண்ணிறமான இடபத்தின்மேல் ஏறுபவரு மாகிய சிவபிரானது, வீடு- தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

போகி - போகமுடையவன்; போகம் - சுகாநுபவம். வெள்ளை - பண்புப்பெயர்; ஐ - விகுதி. இவருவார், இவர் - பருதி, உ - சாரியை. (அஉ)

அங.—(இ - ள்.) தேன் திகழும் - வண்டுகள் மொய்க்குமபடியான, மா மலர் - சிறந்த பூக்களை, ஏந்தி - (கைகளில்) எடுத்து, பரவி - துதித்து, தாழ்ந்து - வணங்கி, [தேன் திகழும் ஆம் அலர் ஏந்தி - தேன்போல இனிமையாய் விளங்குகிற மிகுதியான நீரை யுடைத்தாய், பரவி - விசாலமாய், தாழ்ந்து - ஆழமாய்], அடியார் போன்ற - சிவனடியாரையொத்த, அகழி - அகழியினால், சூழும் - சூழப்பட்ட, புலியூரே - புலியூரானது,—உளத்தின் ஊன்றி - (தத்தம்) மனத்தில் பதியவைத்து, அயன் - பிரமனும், நத்தன் - சங்கத்தையுடைய திருமாலும், ஆர் - வந்து - விரும்பி, தொழுது - வணங்கி, ஏத்தும் - துதிக்கப்படுகிற, குளத்தில் நயனத்தன் - நெற்றியில் (நெருப்புக்) கண்ணையுடைய சிவபிரானது, குடி - வசிக்குமிடமாம்; (எ - று.)

போன்றகழி - விகாரம். அகழும்படுவது, அகழி; அகழ்தல் - தோண்டுதல், இ - செயப்படுபொருள்விகுதி. (அங)

அச.—(இ - ள்.) நூல் அளவிட்டு - சாஸ்திரங்களை. அளவுசெய்து முழுவதுமறிந்து, உயர்ந்து - மேனலமைபெற்று, நீறு அணிந்து - விபூதியைத் தரித்து, [நூல் அளவு இட்டு - எற்றநூலால் அளவுசெய்யப்பட்டு, உயர்ந்து - ஓங்கி, நீறு அணிந்து - வெண்ணிறச்சுண்ணம பூசி], ஆசு இல் மதில் - சிற்பக் குற்றமில்லாத மதில்கள், பூசுரர்போல் ஆகும் - அந்தணர்போலாகப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மாசு கழலாத - குற்றம் நீங்காத, வல் மதியார்கண் - கொடிய அறிவையுடைய அடியவரல்லாதவரிடத்து, உறார் - பொருந்தாதவரும், கண் ஆம் - (தமது மூன்று) கண்களாகிய, அழல் ஆதவன் மதியார் - அக்கினியையுஞ் சூரிய சந்திரரையும் உடையவரு மாகிய சிவபிரான், ஆர்வு - தங்குமிடமாம்; (எ - று.)

பூசுரர்- பூமியில் தேவர்போல விளங்குபவர். ஆங்கு-அசை. (அச)

அரு.—(இ - ள்.) எல் கோ - விளக்கமான கண்களையுடைய, வரை - மலைபோலப் பெரிய, ஆகு - பெருச்சாளியை, இவரலால் - (வாகனமாக)ஏறு

தலால், [எல் கோ வகர ஆகி வாலால் - பகற்பொழுதிக்குத் தலைவனான சூரியன்வரையிலும் உயர்ந்துவருதலால்], ஐங்கரன் சேர் - விநாயகமூர்த்தி தலையொத்த, பொன் கோபுரம் சேர் - அழகிய கோபுரங்களை யுடைமை, புல்லூரே - புல்லூரானது,—நல் காற்கு இசைக்கும் -(தனது) நல்ல [அழகிய] காலைகளில் ஒலிக்கின்ற, சிலம்பின் - சிலம்பினாலும் அணியையுடையவ ... ., ஈசன் மகத்தன் அஸ்சக்கும் - பத்தாந்தலைகளையுடைய இராவண

அஸ்சக்கமட்டை, சிலம்பினால் - (கைலாசம் பருவதத்தை யுடையவனு மாகிய சிவபிரானின், ஆர்வ - விருப்பமிகவாகும் பிடிமம்: (எ - று)

ஒருகால் பெருக்கால்வீடவியலாக்கொடுமை முன்வாகளை வருத்த, அவர் கள்வேண்டுகோளால் சிவாயகுமாரத் அருளுக்கத்தை யடக்கி வாகன மாகக் கொண்டனன் என்பது கதை. ஐங்கரன் - மான முதிருகலகளுக்கோடு தீதிக்கையாக இரு ஐந்தை யுடையவன். (எ-று)

வ ... (இ - ள்) அரிபிரார்க்கு - (தன்னை) அடித்த அடியார்களு க்கு, கரு ... - (தனது) தீ ... கின்ற அரிசனாகிய, ஆறு தலை க ... - ஆறு தலைகளையுடைய தலைவனாகிய, [சிவபெருமானது, (தன்னி ...) ... ... - (தன்னிலும் மிகுந்த) ... ... - இன்னிசையுடைய வகையைக் காணவிரும்பி, ... - பலியூரானது,— ... - அக்கரையில், கொல்லை ... - பிரம்பாட்டிகளுக்கு, பால் ... - ... ... - ஆகாலமுதில், மாமனு க்கு - (தமது) ... ... - ஆகாலமுதும் - ஆட்டுத் தலையை, ... - ... ... - ... , கூடியுறு - பொருந்தினவரு மாகிய சிவபிரானது, ... - தலைமையுடை - று.)

பிரிதன் ... ...

பிறப்புக்களை யொழித்து, அம் கமலம் மிக்க - அழகியதாமரைமிறைந்த], சிவகங்கையது - சிவகங்கையென்னும் புண்ணியதீர்த்தமானது, பொய்ப்பு இல் மறைக்கு ஒப்பு ஆம் - பொய்படுதலில்லாத வேதங்களுக்குச் சமமாகப் பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மை பனைபோல் தொங்கு-கரியயானைமம் போல(ப்பரியதாய்)த்தொங்குகிற, அத்தனுக்கு-(துதிக்)கையையுடையவிநாயகமூர்த்திக்கு, ஐயர்-தலைவரும், தூய நெடு மால் வரை ஆம்-தூய்மையையுடைய உயர்ந்த பெரிய மேருகிரியாகிய, தங்கம் தனு - பொன்மயமான வில்லை ஏந்திய, கையர் - கையையுடையவரு மாகிய சிவபிரான், சார்பு - சார்ந்துள்ள இடமாம்; (எ - று.)

பொய்ப்பு இல மறை - உண்மையேகூறும்வேதம். ஆததன்-ஊன்றுதன்; வடசொற்றிரிபு. மேரு பொன்மயமாதலின், தங்கத்தனு என்றார். (அஎ)

அஅ.—(இ - ள்.) கால் ஆயிரத்தால - ஆயிரமாகாலகளையுடைமையாலும், கதிர் மணி சூடலால் - ஒளியையுடைய மாணிக்கத்தையுடைய உசுன்க்கொண்டையையுடைமையாலும், [கால் ஆயிரத்தால் - ஆயிரத்துணாகளையுடைமையாலும், கதிர் மணி சூடலால் - விளங்குகிற இரத்தினங்களைப் பதித்த சிகரத்தையுடைமையாலும்], சோடன் பேர்ல் - ஆதிசேஷனையொக்கின்ற, ஆலயம் - மண்டபம், சேர் - பொருந்திய, புலியூரே - புலியூரானது,—பால் ஆழி தந்தாலுகும் - பாற்கடலுண்டாக்கிய விஷத்தையும், அப்பு ஆர்தமையும் - கங்காஜலம் ஆத்திபூமாலை என்னுமிவற்றையும், களம சடை இட்டு - (முறையே) கண்டத்திலுஞ் சடையிலும் வைத்து, இருதநம் சுமப்பார் - விறலகச்சுமந்தவராகிய சிவபிரானது, இடம் - வீடாம்; (எ-று.)

பாம்பிற்கு உடம்புமுழுவதிலும் காலகளுள்ளன வென்பாராதலின், 'காலாயிரத்தால்' என்றது. ஆலயம் எனறது, இங்கே கோயிலின் ஒருபகுதியாகிய ஆயிரக்காலமண்டபத்தை. நஞ்சு களத்து இட்டு, அப்பு ஆர்தமைச் சடையிட்டு என்று முறையே சென்று பிறியவதலால, மூன்றுமடி - முறைமிறிவிறைப்பொருள்கோள். வடதேசத்தல்லிருந்து அங்கேகுசயவிருதுகளுடனே தனமாணக்கர்பலரோடும் மதுரைக்குவந்து அரசனுடு பலவாறு சம்மானிக்கப்பட்டு அளவுக்குவிஞ்சின்செருக்குகொண்டு திரிந்த ஏமநாதனனபானொரு வீணைப்பாடகன் வெல்லவிருமபிய அம்மதுரையிலராஜமஸ்தாந பாடகனாகிய பாணபத்திரனென்பவனுக்கு வேணடுகோளாற் சோமசுந்தரக் கடவுள் ஒருவிறருதலையனுக்கென்று ஏமநாதன்வீட்டைபடைந்து வீணைமீட்டி அதிசதாரியென்னுமிராகத்தையமைத்துவாசித்துக் கருவியுங்கண்டமுமொக்க யாவருமவியக்குமாறு பாடி அவனை அனறைக்கொணரவ்வைகண்டு அஞ்சியோடிப்போமடி செய்தன ரென்பது கதை. இருதநம் - வடசொல.

அக.—(இ - ள்.) தகக கலை தெரியல்தன்னை-கருதுதசாஸ்திரங்களை ஆராய்தலினால, [(ஆகமவிதிப்படி தனக்கு) ஏற்றதுஇடையையும்பூமாலையையுமுடைமையாலும்], வியாசரை ஒப்பு - வேதவியாசருவிவரையை போலுதலை புடைய, கொடி கம்பம் - துவசஸ்தம்பம், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—எக்கியத்தில் - (தக்கமுனிவனது) வேள்விவிடை, ஆதவனார்-சூரியதேவன, பல்லு கெட்டு - பலலுகளைஇழந்து, பாற - ஓடிமடிய, புடைத்த - அடித்து, மறை சொல்லுகளு எடட.ாதவனார்-வேதவாக்கியங்களுக்கு எட்டாதவராகிய சிவபிரான், தோய்வு- பொருந்துமிடமாம் ; (எ - று.)

கலைதெரியல் - உபமானத்தில, இரண்டனுருபுத்தொகை ; உபமேயத்தில்,உம்மைத்தொகை. வியாஸர் என்னும் வடசொல்லுக்கு - (வேதங்களை) வகுத்தவ ரென்று பொருள். கம்பம் - ஸ்தம்பம், எக்கியம் - யஜ்ஞயம், ஆதவன் - ஆதபன்; வடசொற்றிரிபுகள். ஆதபன் - நன்றாய்த்தரிப்பவன். வீரபத்திரக்கடவுள் தக்கன்வேள்விதகர்த்தகாலத்திற் பல்லுதிர்தவன

ஆவாதசாதித்தருள் பூஷாஎன்பவனை அறிக. வியாசர் தக்கனிலே தெரியல் - வேதங்களையும் புராணங்களையும் ஆராய்ந்து வகையறைசெய்து ஒழுங்குபடுத்தல். (அக)

கம.—(இ - ள்.) பாடும் இசையால் - பாடுகிற சங்கீதத்தையுடைமையாலும், தனம் கும்பத்தால் - கொங்கைகளாகிய குடங்களையுடைமையாலும், பரம் இசையால் - (யாவராலும்) அதிக்தப்பாடப்படுகிற கீர்த்தியையுடைமையாலும், தனம் கும்பத்தால் - பொன்னினாலாகிய கலசத்தையுடைமையாலும், [ஈனகரம் - தேவாலயம், பூட்டணம் வெள் மீன்களுள் ஆம் - ஆபரணங்களை யணிந்த வெண்ணிறமுடைய மீனன்றோ சாசவதியை யொக்கின்றது, புலியூரே - பிலியூரானது,—வேடன் அடி தரிக்கும் - வேடனாகிய சிவனுடைய கண்ணப்பனாயவனது பாதங்களை மேற்கொண்ட, கோடாமல் - கண்ணோட்டமுடையவனாகி, ஆலம் குடித்து - விஷத்தையுண்டு, அமரர் ஆயம் காக்கும் - தேவர்களுடைய கூட்டங்களை யாதரித்த, கோவார் - (யாவர்க்குந்) தலைவராகிய சிவபிரானது, அடி - இருப்பிடமாம்; (எ - று.)

திண்ணன் [illegible] கோசியர்க்கு தெரிவிக்கும்பொருட்டு [illegible] கண்ணனுடைய [illegible] கண்ணினை [illegible] தமது வலக்கண்ணினை [illegible] ஒழிசொர்ப்பணன், [illegible] மலைமகருந்திகள்செய்த [illegible] கண்ணினை அமிழுலே [illegible] மாத்திரத்திலே இரத்தந் தடைப்பட்டமைக்கு கண்ணி அவிரமாகிற்க [illegible] கண்ணிலே, திருக்கரத்திலேயிருந்த மறுமற்றொருகண்ணை [illegible] ஆறு [illegible] கண்ணினை, அங்கும் கமல மலரொன்றாகக் கண்ணினை [illegible] கண்ணை இன்னிடத்திலிருக்கிறதென்று தமக்குள்ளறியும்பொருட்டு தம்மிடமுள்ள [illegible] அவர்கண்ணினருகிலே ஊன்றிக்கொண்டு, பின்பு தமக்கு [illegible] தோண்டத்தொடங்கின ரென்பது கதை. தனம் என்னுஞ்சொல்லுக்கு பெயர், இங்கே இலக்கணையாய்ப் பொன்னையுணர்த்திற்று. ஈனகரம்-ஜிநக்குருமம் என்னும்கடலோசெல்லின் சிதைவு; இந்த ஜிநாலயத்தின்பெயர், பின்பு எல்லாஆலயங்கட்கும் பொதுப்பெயராய வழங்கலாயிற்று: இதனை அஜநக்குருமமென்றதன் சிதைவென்றுங் கொள்ளலாம்: [illegible] கடவுளிக்கோயி லென்று பொருள்படும். பூஷணம் - வடசொல்; அலங்காரஞ்செய்வதென்று பொருள். (கம)

கக —(இ - ள்.) வான்மீது எழும்புகையால் - ஆகாயமார்க்கத்திலே உயர்ந்துசெல்லுதலாலும், மா இரத்தால் - குதிரைபூண்ட தேரையுடைமையாலும், [வான்மீது எழும் புகையால்-ஆகாயத்தின்மேல எழுகிற புகையையுடைமையாலும், மா விரத்தால்-சிறந்த விரதங்களை அநுஷ்டித்தலாலும்], கதிரோன் போல்- சூரியன்போன்ற, மா மகம் - பெரிய யாகங்களை, செய் - செய்கிற, மாமான, புலியூரே - புலியூரானது,—தேன் மாறா - தேன் நீங்காத, ஆயிரம் தோடு தலைக்கு - ஆயிரம் இதழ்கள் விளங்குகிற, அம்புயன் - தாமரைப்பூவில் வாழும் பிரமனது, தலையை - சிரசை, ஓடு ஆய் - பிச்சையோடாகக் கொண்டு, இரந்தான்-பிச்சையெடுத்தவனாகிய சிவபிரான், உறைவு - வசிக்குமிடமாம்; (எ - று)—தான்-அசை.

ஆய் - ஆக; செயவெனெச்சத்தின் திரிபு. அம்புஜம் - நீரிற்பிறப்பது.

கஉ.—(இ - ள்.) ஆம் கருணையோடு-பொருந்தின அருளுடனே, அமுது ஈந்து-(தனது) அமிர்தகிரணங்களைக் கொடுத்து, அங்கு அ அலை நீக்கி - ஆவ்வாறு அப்படிப்பட்ட இருளை ஒழித்து, [ஆம் கருணையோடு - நிறைந்த பொறிக்கரியுடனே, அமுது ஈந்து - இனியவுணவை (எவர்க்கும்) கொடுத்து, அம கவலை நீக்கி - நீரைபபற்றிய தாகக்கவற்சியையு மொழித்து],

மடம் - சத்திரங்கள், பூ கலை இரு ஏப்பு ஆம் - அழகிய கலைகள்நிறைந்த சத்திரனுக்குச் சமமாகப்பெற்ற, புலியூரே-புலியூரானதி,—வாரகும்-பெற்ற, வரம்-வரத்தையுடைய, கம்பலம்-அச்சந்தருந்தன்மையுள்ள, வானன் - பாணாசுரனது, வாயில் -' வீட்டுவாயில்லை, காத்து - காவலபூண்டு,' அன்பர்க்கு இரங்குதல்அடியார்க்கு அருள்செய்யுந்தன்மையுள்ள, அம்பலம் வானன் - பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவனாகிய சிவபிரானது, இல்-இடமாம்; (எ - று.)

பாணாசுரனென்பவன் ஒருகாலத்தற் சிவனைக்குறித்துத்த பலரான அருந்தவஞ்செய்து முடிக்க, சிவபிரான் அவனுக்குப் பிரத்யட்சமாய்த் திருநாடனக்காட்சி தந்தருள, அப்பொழுது அவன் இரண்டு கைகளாலும் அழகாக மத்தளந்தட்ட, சிவபிரான் அருள்கூர்ந்து அவனுக்கு ஆயிரங்கைகளையும் ஒருப்பமுதியையும் அளவிறந்தபலத்தையும் மிக்கவிலைவத்தையும் மற்றும் பல வரங்களையுங் கொடுத்தருள, பெறுதியாமுற்றுந்த அவனாசாசன மற்றொருகாலத்தில் கைலாசத்துக்கெழுந்தருளப்பரமசிவன் ராவணனுடைய தனது ஆயிரங்கைகளாலும் மிருதங்கம் அடிக்க, சிவபிரான் அவன்பக்கல் மிக அன்புகொண்டு, 'வேண்டியவரங்கேள்' எனன, அவன் அப்பொழுதுபான் உன்னை எப்பொழுதும் தரிசிக்கும்படி நீ அமர்கையோடும் விநாயக சுப்பிரமணியரோடும் பிரமதகணங்களோடும் என்மாளிகைவாயில் இருந்தருள வேண்டும்' என்று வேண்ட, அவனுக்கு அங்ஙனமே அருளுதலு அவன்வாயிலிற் கடவுள் காவலசெய்திருக்கின்றான் றென்பது கந்த தகமடியெனபது, கம்பலம்என சுறுதிரிந்தது; நுனி, கம்பலம் - பொலையுடைய வானனென்றும் உரைக்கலாம்; ஒருகாலத்திற் சிவபிரானையே வானன் சொருகினாற் போருக்கழைத்தான். கம்பல என்று பிரிதல், பலதலைகளையுடைய என்று உரைத்தல் கதைக்குப்பொருந்தாது. வானன் - வடசொற்றிரிபு. வாயில் - இலவாய் என்பதன் இலக்கணப்போலி; வீட்டான முனனிடமென்று பொருள். அல்என்பதன இரண்டாம்வேற்றுமையாகிய அல்லையென்பது, அலையெனத் தொக்கது. வானன் - வாழுமிடம். மடம் - பெரியவரவிக்குமிடம்.

கூ௩. — (இ - ள்.) ஐ அமபு எய்து - ஐங்கணைகளாலுங்கணைப் பிரயோகித்து, தார் அணி மகிழ் இட்டு - மாலையாகப்பொருந்தின மகிழம்பூவைத் தரித்து, [ஐயம் பெய்து - (இரப்பவர்க்கு) பிசையிட்டு, தாரணி மகிழ் இட்டு-உலகத்தவர்க்கு மகிழ்ச்சியைச்செய்து], அடுகனமேல்- மனமதனையொக்கின்ற, பொய் இல சத்திரம் - (எவர்க்கும்) தவறாதல்லாத சத்திரங்கள், சூழ் - சுற்றிலுமிருக்கப்பெற்ற, பலபுரே - புலியூரானதி,—பை அரவு மீது ஆய் - படத்தையுடைய பாம்பைக் (ஆதிசேஷனாக) மேலே பொருந்தப்பெற்ற, புயத்தினர் - திருத்தோளகளையுடையவரும், மக்க முயல மேல் அழுத்தும் - மனமமர்ந்த முயலகன்மேலே அழுந்தவைத்த, பாத அம்புயத்தினர் - திருவடித்தாமரையையுடையவரும் ஆகிய சிவபிரான், பற்று - விரும்பியமூகதாளியிருக்குமிடமாம்; (எ - று.)

"விலக்கில் சாலை யாவர்க்கும்" என்றார் சிந்தாமணியாரும். முயல் - முயலகன் என்பதன் விகாரம். தாருகவனமுனிவ ரேவிய முயலகனென்னுங் கொடியவனது முதுகின்மீது பரமசிவன் திருவடியை ஊன்றி ரடித்தன் றென்பது பிரசித்தம். மன்மதனது டஞ்சஷுஷ்பபாணங்கள் - தாமரை, அசோகம், மா, மல்லிகை, நீலோற்பலம் எனபன. தாரணி - தரணி; வடசொல்விகாரம். ஏ-அசை (சுரு)

கச.—(இ-ள்.) மால் புணர்ந்து- பெருமையைப் பொருந்தி, நீறு அணிந்து - விபூதியைத் தரித்து, மா மதி மேல்இட்டு - சிறந்த அறிவு மிகுந்து, [மால் புணர்ந்து - மேகமண்டலத்தைச்சேர்ந்து, நீறு அணிந்து - வெண்ணிறச் சுண்ணம் பூசப்பட்டு, மா மதி மேல் இட்டு-பெரிய சந்திரன் தன்மீது

ருந்தப்பெற்ற], உயர்ந்தோர் போல - பெரியோர்களை ஒக்கின்ற, பல மாடம் - அநேக உபரிகைவீடுகள், சேர் - பொருந்தப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—குல பெற - கீர்த்தியைப்பெற்ற, வெண் கோடு - வெண்ணிறமான சங்குகளை, உந்கி - கொழித்துத் தள்ளுகிற, அலை- அலைகளையுடைய கடல், வளை - சூழ்ந்தியுடைய, பார் - நிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள், கூப்ப- (தம்மைக்) கைகுவித்து வணங்க, மறை செய்க்கு - வேதமல்லல பிராமணருமானவர்களாகிய, அயன் முன் தேடும் தலை வளைப்பார்-பிரமன் முன்னொருகால் தேடிக்காணாமற்போன(தமக்கு) படியை வணக்குபவராகிய சிவபிரான், சேர்வு - தங்கு (மிடமாம்); (எ - று.)

பிரமாதி.ஏலுள்ள கதை, கீழ் ஞாதாஞ்செய்யுளுரையில் கூறப்பட்டது. பார்-ஆகுபெயர். (௩௪

[illegible] — (இ - ள்.) [illegible] நல மணம் தோய்ந்து - எல்லா மலர்களுடைய [illegible] நாறி, [illegible]வர்க்கு இட்டு - வந்து யாசிப்பவர்க்கு [illegible], [illegible] நல மணம் தோய்ந்து - [illegible] நல்ல [illegible] நாறி, [illegible]வர்களை இட்டு - தக்கவர்க்கு இடங் கொடுத்து], [illegible] - பஞ்ச தேவதருக்களுக்கு சமமாகச் சொல்லப்படுகிற, [illegible] - [illegible]களையுடைய, [illegible]ரே - புலியூரானது,—மெய்ப்பு [illegible] - [illegible] நாறி, [illegible] தேவலர், பரியார் - வாகனமாகக்கொண்டவர் [illegible] - [illegible] ஆரிரும்-[illegible]ரைப்புவில் வாழ்கிற பிரமனுக்கு [illegible], [illegible] அரியார் - சேர்தற்கு அருமையான வரு மாகிய [illegible] - [illegible]மாம்; (எ-று.)

தேவர், ஏல - [illegible] - சந்தாரம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கலபகம், அரிசந்தனம் என்பன. [illegible] - மெய்ச்சுகம், கொண்டாடப்படுதல் என்றுங் கொள்ளலாம். [illegible] குதிரைபவயர், இவரு,வாகனமெனனு மாத்திரமாய் நின்றது. [illegible] அரிகுங்கூடிய, திருவுந் தித்தாமமானபுடையை என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். (௩௫)

கஉ.—(இ - ள்.) சோபனத்தை சேர்ந்து - மங்கலத்தை யடைந்து, செங்கோல் தூங்கி - செழுகோல் ஏந்தி, [சோபனத்தை சேர்ந்து - படிக்கூலைப்பொருந்தி, செம் கோல் தூங்கி - ஒழுங்கான தூண்கள் நாட்டப்பட்டு], உயர் தோரணம்-உயர்ந்த தோரணம், பூபதிக்கு ஒப்பு ஆகும் - அரசனுக்குச் சமமாகப்படுகிற, [illegible]ரே - புலியூரானது,—தாபரம் - நிலைபெற, எண்திக்கு எனும் - எட்டுத்திக்குக்களென்கிற, ஆசாத்தரர் - ஆண்டையையுடையவரும், கிட்டர் [illegible]கள் - பெரியோர்கள் தமனத்தில் இனிக்கிற, இக்கு ஏனும் மா சாரத்தர் - கரும்பையொத்த மக்களவையுடையவருமாகிய [illegible]ரானது, [illegible] - நிலமாம்; (எ - று.)

தோரணம்-வெளிவாயிலென்றுங் கொள்ளலாம். சோபனம் - படியென்னும் பொருளில் சோபாரம் எனனும் வடசொலலின் விகாரம். பூபதி- பூமிக்குத்தலைவன். தாபரம் - ஸ்தாவரம், கிட்டர்-கிஷ்டர்; வடசொற்றிரிபுகள். திதத்திக்கும் எனனும் பெயரெச்சத்தில், திதத்தி -பருதி. (௩௬)

கஎ.—(இ - ள்.) அம் மழை கண்ணால - அழகிய மழைபோலக்குளிர்ந்த கணகளையுடையவரும், காலால ஆடுதலால - [illegible] பாதங்களால் நர்த்தனஞ்செய்தலாலும், [அ மழை கண்ணால் - அந்தமேகமண்டலத்தினிடத்தில் [illegible] யாவுதலாலும்.காலால் ஆடுதலால்-காற்றால் அசைதலாலும்], கேதனங்கள் - துவசங்கள், பொம்மல் மூவியார் ஆம் - பொலிவையுடைய தவங்களையுடைய மகளிரை யொத்திருக்கப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—பொங்கு அரவின் - சீறுகின்ற நாகங்களாகிய, நல் பணி - சிறந்த ஆபரணங்களை, சம்மதி ஆய் - உடனபட்டு, வார் பொன் சடைக்கு இட்டார்-

கிண்ட பொன்னிறமானசடையில் தரித்தவரும், கிரணம் செம் கரம இரதை புனிவார்-கிரணங்களாகிய சிவந்தகைகளையுடைய சூரியனால் வணங்கப்படுபவரு மாகிய சிவபிரான், சேர்வு-சேருமிடமாம்; (எ - று)

கேதகம், ஸம்மதி, இநன் - வடசொற்கள். பெரும்மல- பருமையுமாம். ஆம் - உவமவுருபு. (கூ௭)

கூ௮.—(இ - ள்) மால் அகலம உற்று - திருமாலின திருமார்பைசேர்ந்தி, மணி வடம் பூண்டு-இரதினஆரத்தை அணிந்து,[மால் அகலம் உறறு-மிக்கவிசாலம்பொருந்தி,மணி வடம் பூணடு-(அடக்கும்மணிகளையும் (இமுக்கும்) வடங்களையும் உடைத்தாட], இரு நிலையாள் போல-திருமகளை ஒக்கின்ற, இரதம் - தேர்கள், ஆறும்-ஒருருத்தபெற்ற, புலியூரே-புலியூரானது,—பாலன கொலவான் - (தமது) மூமாரனைக் கொன்றவரான கூறத தொண்டநாயனாரது, அகத்தை - மாளிகையிலுள்ள,ஈன்-தன்சமயிருந்தூர்-புகித்தருளாதவரும், வான் அ கன் மா முடிமேல-வானாயுதத்தையுடையஇராவணனது பெரிய தலைகளின்மேலும், கால ரகத்தை ஊன்றி ரா-தேவத இடக்காறபெருவிரலனாகத்தை அழுத்தினவரு மாகிய சிவபிரான்.காப்பு - காக்குமிடமாம்; (எ - று)

இருநிலை-இரு நிலாஎன்றும்படி—மொழிதலிலிருகத்தையன ஒள்ளிஜகாரத்தை உருமயக்கமெனவைத்து சாரி யியன்றவுதகொள்க ராவணனுக்கு வாள, சிவபிரான் மின்னா அவனசெயதக மவேதகிதத்து. கும கிழ்ந்து ஈந்தகதி. கால ரகத்தை ஊன்றி ரா - தமதுருவுயரல கைலாசமலையை அழுத்தியவ ரென்றவு கொள்ளலாம். இராவணன தனதுபேராறறலால் இருபதுகைகளையுங் கீழகலகாடுதக்க லகலாசமலையைப பெயர்த்து எடுத்தித் தனதி பதத்தரத்தக்களின்மேலும் வைததததுக்கி அபபாலெநிநதிவிட்டுச் செலவதாக முயலுகையில், சிவபிரான் திருவடிவிரலையூன்றிஅழுத்த, அம்மலையினகீழகபடட அவ்வி ராவணனது தலைகளது கைகளும் நெரிந்தன வெனக; "கங்கிப தேர்செலாத கயிலாயமீது கருதே லுன்வீர மொழிநீ, மூடுகுவ தன்று தன்ம மெனநின்று மாகன் மொழிவானை நன்று முனியா, விடுவிடு வென்று சென்று விரைவுற நக்கன் வலையுற நெருக்க முடிதோள், நெடுநெடு விற்ற வீழ விடுமுற மாத நிலைவுற றெனறான மனனே" எனத் திருநாவுக்காசுநாயனாரும், "பாகுகிலா வரக்கன கயிலையன றெடுப்பப் பலதலை முடியொடு தோளனவ லோடு, வோருகிய விரலா லூனறியன் றவறகே யொளிதிகழ் வாளது கொடுத்து" எனத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரும், "அரக்கன் முடிகரங்க ளடர்த்திடடவெம் மாதிபிரான்" எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் அருளிச்செய்தவாறு காணக. 'இரதமூரும்' என்றபாடத்துக்கு -தேர்கள் செலலு மென்க. (கூ௭)

கூ௯.—(இ - ள்.) செலவம் திருந்திடலால - ஐசுவரியம மிகுந்திருந்தலால், சேர் முடத்தால் - பொருந்தின முடததன்மையினால, [செலவ வருது இருந்திடலால்-மேகம் வந்து (தன்மீது) தங்கபபெறுதலால, சேர் முடத்தால் - பொருந்தின வளைவுத்தன்மை யுடைமையால், பிங்கலன் நேர் புலலும் - குபேரனுக்குச் சமமாகப பொருந்தின, தெவகு - தென்னோமகைகள், ஓங்கும் - உயர்ந்திருககப்பெற்ற, புலியூரே - புலியூரானது,—மெல் இதழ் வாய் விண்ட- மென்மையான பூவிதழ்கள் முறுக்குமலர்ந்த,கடுக்கையான- ஒன்றைமாலையையுடைய ரும், மேல் நாள் -முன்னொருகாலத்தில், அமரருக்கு ஆ - தேவர்களைக் ' கரும்பொருட்டாக, உண்ட - அமுதுசெய்தருளின, கடி - விஷம், ஈ ா - கைக்கப்பெறுதலரு மாகிய சிவபிரானது, ஊர்-ஊராம்; (எ - று.)

கைலாசமலையின்ஒருபக்கத்திலிருந்து தவஞ்செய்துகின்ற ருபோன் அவ்
'த உமாதேவியை ஊன்றிப்பார்த்தகாரணத்தாற் கண்ணெளிசன்று
ருகாலிங்கன்' எனப் பெயர்பெற்றான். பிங்கலன் - பிங்களநிறமுடையவன்; பிங்கலம் - கறுப்புக்கலந்த பொன்னிறம். குடோனுக்கு முடத்தன்மை சேர்ந்தவலாற்றை வந்தவிடத்திற கணக; தக்ஷமுனிவாயாகத்தில் வீரபத்திரனை சூரியன்முதலியோர்க்குச் கலவலகை அங்கவீனங்கள் சேர்ந்தது போல, இவனுக்கும் அங்கு முடத்தன்மை நேராதிருக்கலாம்: முடம்-உறுப்பக்குறைவெனறு மாத்திரமாய், கண்ணொளிமுக்கியமதையேய மாகலாம்.

கரு0.—(இ - ள்.) மா கமணடலம் தாங்கி - சிறந்த கமணடலமென்னுஞ் சலபாத்தி-த்தை (க்கையில்) தரித்து, வண்தமிழ் பூத்தி - சிறந்த தமிழ்லக்கணத்தைத் தந்து, ஆறு விடு காவிரிநதியைய பெருகவிட்டு, [மாகம் மணடலம் தாங்கி - பெரிய வினைலுலகைவட்டத்தை (த்தன்மேல்) உடைத்தாய், வணடு அம்பூ தாறு விடு - வணடுகள் (தேனில்) மூழ்கப் பெறற பூக்களையும் குளிகளையும் வெள்ளிவிட்டு], பூகமும - பாக்குமரமும், கும்பன் கீர் - ஏகதத்தியர்களுச சமமாகப்பெறற, பு. பூனீ - புலியூரான்,—ஆகமங்கள் கூறு இரும மா வாக்கினர் - (இநபதுவதடடு) ஆகமங்களை வகுத்திட்ட சிறந்த நுணாயையடையவரும், கூடல இறைக்கு ஆ - மதுரைப்பதியாசனன அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்காக, ரரியை - நரிகளை, ஏறிடும் மா ஆக்கினர் - ஏறுகிற குதிரைகளாக்க செயதருளியவரு மாகிய சிவபிரானது, இல - ஆடமாம். (எ - று.)

கமணடலமுமுனிவர்க்குரியதாதலினாலிதனைக் கமுக்கோல மணியே, ஆயுங் காலையந்தணர்க் குரிய வெனறுங் கூறலுமாயதாதலுமறிக. கங்காதீர்த்தங்கொணடுவந்த அகத்தியமுனிவரது கமணடலம் குடகுமலைச்சாரலிற காக்கைவடிவங்கொணட விநாயகராற் கவிழ்க்கப்பட்டு அதிலிருந்து காவேரிநதிபெருகுவ தென அறிக அகத்தியர் கைலாசத்தில் லர்வஞ்ஞராகிய சிவபிரானிடத்தும் சுப்பிரமணியமூர்த்தியிடத்தும் தமிழிலக்கணங்களை உபதேசம்பெற்று வடதிசைசகிலுந் தென்திசையாது மலயமலையிலிருந்து சிற்றகத்தியம் பேரகத்தியம் என்னுந் தமிழிலக்கண நூல்களை இயறறி, அவற்றைத் தொல்காபபியர் முதலிய மாணவகர்க்கோதினரு வர்க்குங் கறபித்துக் கொடுத்து அந்தப்பாலஷையைச் சுருதமாக உலகததிற பரவச்செய்தனரெனக. அகததியர் - தமிழுக் குரிய முனிவ ராதலின், அவரை உவமைகூறியதோடு இத்தமிழ்ப்பிரபந்தத்தை முடித்தனர், இந்நூலாசிரிய ரென்க. ஊர்வசியைக்கண்டு காதலகொணட மித்திரனை வருணன என்னும்இரண்டுதேவர்களது விருப்பத்தால ஒருகுடத்திலின்று பிறநதவ ரிவ ராதலின், இவர்க்குக் கும்பனென்று ஒருபெயர்; கும்பம் - குடம். கீர் - உவமவுருபு. சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஐந்தமுகங்களுள்ளும், சத்தியோசாதமுகத்தினின்று-காமிகம் யோகஜம சிந்தியம் காரணம் அசிதம் என்னும்ஆறு தாகமங்களும், வாமதேவமுகத்தினின்று-நீபதம சூக்குமம் சகசசிரம அஞ்சுமான் சுபபிரபேதம் எனினும் ஐந்தாகமங்களும், அகோரமுகத்தினின்று - விசயம் நிச்சுவாசம் சுவாயம்புவம் ஆக்கினேயம் வீரம் என்னும ஐந்தாகமங்களும், தற புருடமுகத்தினின்று- ரௌரவம மகுடம விமலம சமநி ஞானம் முகவிரபம் என்னும் ஐநதாகமங்களும், ஈசானமுகத்தினின்று - புரோரதத்தம் இலளிதம் சித்தம் சந்தாநம் சருவோக்தம் பாரமேசுரம் கிரணம் வாதுளம ஏன்னும் எட்டாகமங்களும் ஆக இருபத்தெடடு ஆகமங்களுந் தோன்றின. இவை - ஞானபாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம சரியாபாதம்என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். (கரு0)

புலியூர்வெண்பா முற்றிற்று.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற புலியூர்விஷயமாக ஒழுங்குபடக்கூறப்பட்ட வெண்பாக்கள் நூறும்; அவற்றுள், ஆராயுமிடத்து, முதலிருபத்தைந்துவெண்பா ஒருவகையாம்; அதன்பின்னுள்ள ஒவ்வொரு இருபத்தைந்தும் ஒவ்வொருவகையாம்; (எ - று.)

முதல்இருபத்தைந்து கவிகள் - முன்னிரண்டடி தலைமிடையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி தலைமிடையும், பின்னிரண்டடி யமகமுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி சிலேடையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும்; அதன்பின் இருபத்தைந்துகவிகள் - முன்னிரண்டடி சிலேடையும் உவமையும், பின்னிரண்டடி திரிபுமாகவும் வருதலாறு காண்க. இந்நூலின் முதலைமைபுபாடல்களிற பெரும்பாலும் இந்தலத்தைப்பற்றிய கதைகள் வந்துள்ளன. எல்லாச் செய்யுள்களிலும் பின்னிரண்டடி சிலபிராண்டு நிலைமையைப் பலவகையாலும் கூறும். யமகமாவது - வழக்கு ஒரு தன்மைபடட்டுச் சொற்பொருள்கள் வேறுபட்டிருப்பது; இது திருமுறை பாடல்களிலுமுண்டு. திரிபாவது - செய்யுளடிகளில் முதலெழுத்தொழிந்தவிடத்தாவது வேறுபட்டிருக்க இரண்டாவது முதலிய பலவழுத்துக்கள் ஒன்றாயமைந்து பொருளிற் பேதப்படுவது. சிலேடையாவது - பலபொருள் தருவது. விரவுமமாகவும் உபமானம், சிலேடையுமமமானப்பிறம். 'வாவலாய்' என்றது வழுக்கும்.

இந்தப்புலியூர்வெண்பா நூலாசிரியர், மாரிமுத்தாப்பிள்ளையென்பவர். இவர், சோழநாட்டில் சிதம்பரத்துறு சாரான்ஞ்சுகப்பிரதிலைவிடங்கனென்னுமூரில் சைவவேளாளர்குலத்தில் தெய்வங்கள்பெருமாவிள்ளை யென்பவரதி புத்திரர். இப்பாமாலைக்கண் சற்றேகுறைவு நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்தவர். இவர் இளமையிலேயே சிவபிரானதிருவருளால் கவிபாடுந்திறமைபெற்றபிறகு, ஒருவனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்துக் கீர்த்தியடைந்தனென்பர். இவர்க்கு அபயவாணியென்னும் மறுபெயரையுடைய தெய்வங்கள்பெருமாளாகிய என்றும், சுப்பராய பிள்ளையென்றும், குமாரசாமிபிள்ளையென்றும் புத்திரர் மூவர். இவர்களுள், இடையிலுள்ளவரொழிந்தவர், புலவர்கள்; இவர் தமது மூத்தபிள்ளை இளமையாயத்தில் சித்தப்பிரமமுடையவராயும் குறிமகிகதனியிலிருந்தவராயும் திரிந்துகொண்டிருந்தவிடைக் கண்டு கவலைகொண்டு ஒருநாள்கடவுளைத் தியானித்தவாறே துயிலுகையில், சுபராயகர் ஒருநிலைவாழ்ந்தனர்விடவாயக் கனவிலவந்து காட்சிதந்து 'உமதுகவலைதீரும், இவ்வூருக்கு ஒருபிரபந்தமியற்றும்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிமறைய, இவர் துயிலுணர்ந்து திருவருளைசகுந்தித்துப் பேராநந்தங்கொண்டு அயனமேம புலியூர்வெண்பாவென்னும் இந்நூலைத் தொடங்கிச் செய்துமுடித்தமாத்திரத்தில் இவர்புத்திரரது மனமயக்கமு தெளிந்ததென்பர். இவர் இயற்றிய வேறுநூல்கள்:—சிதம்பரேசுரர்விறலவிடுதூது, வருணபுரிஆதிமூலேசர்குறவஞ்சி, ஷேயார்சொண்டி, ஷேயார் தாய்மகளேசல, அம்பலப்பள்ளிக்கும் கோவிந்தப்பள்ளிக்கும் ஏசறமுள்ளு, ஐயனுர்சொண்டி, அரிதிராடகம், நடராசப்பெருமான்மேல கீர்த்தனம் பதங்கள், ரதபந்தம் நாகபந்தம்முதலிய சித்திரக்கவிகள், பலவிதவண்ணங்கள், புலியூர்க்சிங்காரவேலர்புதிகம், விடங்கேசர்புதிகம் முதலியன. இந்நூற்பாயிரமாகிய "ஐயன் சபைநாதனனபாய்ப் புலிசைவெண்பா, செய்யென் றினி துரைக்கச் செப்பினேன்—மெய்யென்று, பாட்டிற் பிழையிருநூற்றாற் பார்த்துப் பெரியோர்கள், காட்டித் திருத்தக் கடன்" என்னுமபாடலையும், இந்நூற்றிறப்புப்பாயிரமாகிய "திருவளருந் தில்லை விடங்கனுறை சீர்த்தி, வருபல

[redacted]வெண்பா.

ாரிமுத்து மால்சிர்-தருபுலியூர், வெண்பா மடக்கையா மேலியற்றி
ர்க்கு வெண்பா மடக்கையா மேல்",“எழுத்தறியா முன்னடைந்தால்
வர்தாம் பாடார், வழுத்தரியாமாரிமுத்துவள்ளல்—விழுத்தவன்பேரில்,
ம்பல வாண லயிற்கணென்பார் மன்னுதில்லை, அம்பல வாண னருள்” என்
ம் பாடல்களையும் அறிக.

இந்நூல் கஅஅக - ஆம்வருஷம் மி-ஏபட்டப்பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக
ருந்தகாலத்தில், சென்னைக்கவர்ன்மெண்ட் காரம்ஸ்பாடசாலைத் தமிழ்ப்
பவராயிருந்த ம - ா - ா - ஸ்ரீ. தி. க. சுப்பராயசெட்டியார்அவர்கள்
ந்நூலுக்கு முதலில்உரை யொன்றுவெளிப்படுத்தினார்கள். பின்பு, இந்நூ
ாசிரியர் ஆமாயில் நான்காவதாக முறையாயுள்ளாவரும், இப்பொழுது
ஞ்சி மடம் சைவப்பிரபந்தன்கூலை தமிழ் புலவருமாகிய ம - ா - ா - ஸ்ரீ.
ச. வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்கள், ஒருகாரியமறிய பிரகாரஞ்செய்துள்ளார்;
இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி இவர்கள் அறிந்த விவரம், இவ்வுரையின்முதலிற்
கண்டது.

நேரிசைவெண்பாவாவது-நான்கடிநாலாய், ஈற்றடிமுச்சீரடியாகவும்
மற்றையடி நாலசீரடிகளாகவும் வருவது, காசினிநும் மாச்சீர் விளச்சீர்க
ளும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்றலின்வெண்டளையாய் கொண்டு, மற்றைச்
சீருந் தளையும் பெறுதல், இவைகளாகும். இருநிச்சீர் முதலிரண்டடிக
ளின்எண்ணிக்கைக்கேற்றதன்சீர்களையும் பெறுவது. காசு பிறப்பு நாள் மலர்
என்னும் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றாய் ஒருவடி, ஒருவகுப்பதாலாயினும் இரு
விகற்பத்தாலாயினும் வருவது [வெண்டளியாய் வருவது - காய்முன்
நேரோ வருவது; இயற்சீர்வெண்டளையாவது - மாமுன் நிரையும்விளமுன்நேரும்
வருவது; “காய்முன நேரும் மாமுன நிரையும், விளமுன நேரும வருவது
வெண்டளை” ஒருவிகற்பமாவது - நான்கடியும் ஒருவிகற்பமாய்வருவது.
இருவிகற்பமாவது - முன்னிரண்டடியும் ஒருவிகற்பமும், பின்னிரண்டடியும்
ஒருவிகற்பமாய் வருவது.]

இயன்நிசைவெண்பா - இவ்வாறே தனிச்சொல்லின்றிவருவது; தனிச்
சொல்லெனறும் மூன்றுவிகற்பத்தாலாயினும், இன்னிசைவெண்பாவாம்.
புலியூர்வெண்பாமுதலது இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா.
நாலடியாரில், ஒருவிகற்பஇன்னிசைவெண்பா—உ0சு, உ0அ, உகஅ,
உ, உஉஉ, உஉசு, உஉகூ, உகூஎ, உகூ0, உ.சுரு, உசுசு.
பலவிகற்பஇன்னிசைவெண்பா - உ0க, உகக, உகஉ.
மற்றவையெல்லாம் இருவிகற்பநேரிசைவெண்பாவாம்.

[illegible]
ப்புண்ண
ருவேடகத
ச்சிக்கப்
ண்டு தி
ா